

Bálint Zsolt – Katona Gergely

**Magyar nappalilepke-névtár
(Lepkealakúak: Búskaszerűek, Pillangószerűek)**

Collection of the Hungarian butterfly names
(Lepidopteriformes: Hesperioidea, Papilionoidea)

e-Acta Naturalia Pannonica 13 (2016)

Redigit
Fazekas Imre

Pannon Intézet | Pannon Institute
Pécs, Hungary
2016

A folyóirat évente 1–3 kötetben zoológiai, botanikai, állatföldrajzi, természetvédelmi és ökológiai tanulmányokat közöl. Ezenkívül helyet biztosít geológiai, paleontológiai és archeológiai írásoknak, rövid közleményeknek, híreknek, könyvismertetőknél. Az archivált publikációk az Országos Széchényi Könyvtár Elektronikus Periodika Adatbázis és Archivumban (EPA) érhetők el: http://epa.oszk.hu/e-Acta_Naturalia_Pannonica
A nyomtatott kötetek a szerkesztő címén rendelhetők meg.

Acta is an Open Access journal. The serial is devoted to the study of Hungarian natural sciences and is instrumental in defining the key issues contributing to the science and practice of conserving biological diversity. The journal covers all aspects of systematic and conservation biology. E-Acta Naturalia Pannonica may be obtained from the Editor on a basis of exchange or via purchase.

Archives: http://epa.oszk.hu/e-Acta_Naturalia_Pannonica

Szerkesztő | Editor

FAZEKAS IMRE

E-mail: fazekas@microlepidoptera.hu | fazekas.hu@gmail.com

Lektor: VIG KÁROLY, prof., dr. (Szombathely)

A címlapkép: Galagonya özöndék (*Aporia crataegi*) rajzása

Forrás: Berlov et Berlov, 1999-2014

Kiadó | Publisher: Pannon Intézet | Pannon Institute | Pécs, Hungary
Kiadványterv, tördelés, tipográfia | Design, lay-out, typography: Fazekas Imre
Nyomtatás | Print: ROTARI Nyomdaipari Kft., Komló
<http://www.actapannonica.gportal.hu>
http://epa.oszk.hu/e-Acta_Naturalia_Pannonica
Megjelent | Published: 2016.12.19. | 19.12.2016

Minden jog fenntartva | All rights reserved
© Pannon Intézet | Pannon Institute | Hungary,
2016 HU ISSN 2061–3911

Tartalom

Bevezetés	1
Anyag és módszer	3
Névtár	4
Kitekintés	121
Köszönetnyilvánítás	124
Táblázatok	125
Hivatkozások	129
Névmutató	132

e Acta
Naturalia
Pannonica

A megjelent kötetek pdf-ben is elérhetők:

http://epa.oszk.hu/e-Acta_Naturalia_Pannonica

Published volumes are available online of pdf format:

http://epa.oszk.hu/e-Acta_Naturalia_Pannonica

A folyóiratot a **Zoological Record** (Thomson Reuters) referálja, tartalomjegyzékét a **MATARKA**-Magyar folyóiratok tartalomjegyzékeinek kereshető adatbázisa dolgozza fel.

A kéziratok benyújtásához, a formai előírásokhoz a szerzők részletes leírásokat találnak az e-Acta Naturalia Pannonica honlapján: <http://actapannonica.gportal.hu> A korábbi kötetek nyomtatott és CD formában a Pannon Intézet címén megrendelhetők: 7625 Pécs, Magaslati út 24.

E-mail: fazekas.hu@gmail.com

Authors who would like to submit papers for publication in e-Acta Naturalia Pannonica are asked to take into consideration the relevant instructions for authors available on the e-Acta home-page at <http://actapannonica.gportal.hu> Single and back issues of e-Acta Naturalia Pannonica can be obtained from Pannon Institute: H-7625 Pécs, Magaslati út 24. | Hungary
E-mail: fazekas.hu@gmail.com

Magyar nappalilepke-névtár (Lepkealakúak: Búskaszerűek, Pillangószerűek)

Collection of the Hungarian butterfly names
(Lepidopteriformes: Hesperioidea, Papilionoidea)

Bálint Zsolt és Katona Gergely

Abstract: The paper provides the collection of names of hesperioid and papilionid lepidopterans, traditionally considered as butterflies. There are 2594 references assembled from 28 sources published between the period of 1801 and 2016. They exemplify the emergence and alterations of the Hungarian vernacular names through more than 200 years. The names are grouped under the species-group names of the scientific binomens ($n = 217$), and then they are listed in temporal sequence. All the second elements of the Hungarian vernacular names, the genus-group name based on tribal category, are tabulated as a dictionary with the genus-group names of the Latin names. In the case of each species the authors briefly annotate the first element of the Hungarian names, what is the species-indicative name.

Keywords: Lepidoptera, Hesperioidea, Papilionoidea, genus-group name, species-group name, scientific name, Hungarian vernacular name, reference publications, Hungary.

Authors' address: Hungarian Natural History Museum, H-1088 Budapest, Baross u. 13., Hungary.
E-mail: balint.zsolt@nhmus.hu | katona.gergely@nhmus.hu

Összefoglalás: A dolgozatban a szerzők bemutatják a hagyományosan nappali lepkéknek nevezett Búskaszerűek (Hesperioidea) és Pillangószerűek (Papilionoidea) családsorozatok magyar elnevezéseit. 1801 és 2016 között megjelent 28 forrásműből összegyűjtött 2594 referencia szemlélteti a magyar nevek kialakulását és változásait. A neveket a kéttagú tudományos név latin fajcsoport nevei alapján ($n = 217$) csoportosították, és azon belül időrendben követik egymást. A magyar név második tagját, a tribuszra alapozott generikus nevet mintegy szótárként táblázatba szedve sorolják fel hozzárendelve a tudományos név génusz-csoport neveit. Minden egyes faj kapcsán rövid jegyzet alatt tárgyalják a magyar nevek faji jelzőit.

Kulcsszavak: Nappali lepkék, faji jelző, forrásmunkák, generikus név, magyar név, tudományos név.

A szerzők címei: Magyar Természettudományi Múzeum, 1088 Budapest, Baross u. 13.

E-mail: balint.zsolt@nhmus.hu | katona.gergely@nhmus.hu

Bevezetés

Több mint két évszázad telt el azóta, hogy Földi János megalkotta az első magyar lepkeneveteket Linné rendszere alapján. Ezzel megkezdődött a magyar ember rácsodálkozása is a lepkékre, saját anyanyelvén. Széchenyi István a Magyar Tudós Társaságot kifejezetten azzal a céllal alapította, hogy ezt a rácsodálkozást hazánkfiain tudományosan is műveljék.

Frivaldszky Imre – aki doktori disszertációját még latinul írta – 1833-ban lett a Magyar Tudós Társaság levelező, majd 1838-ban rendes tagja. Ebben az időszakban kezdte meg a Balkán-félsziget és Nyugat-Anatólia élővilágának kutatását. Eredményeit magyar nyelven publikálta, amihez meg kellett teremtenie állat- és növényfajok, és természetesen ezen belül a lepkék magyar elnevezésait is. Frivaldszky elsősorban a génuszcsoport nevek magyarosítására törekedett, a fajcsoport neveket többnyire lefordította, vagy ha mitológiai eredetűek voltak, megtartotta. Publikációiban ezt a módszert következetesen alkalmazta, amely a későbbi magyar nyelvű lepkés kiadványokban is tükröződik.

Az 1900 évek legelején a szabadelvű gondolkodás erősen hatott a nyelvművelésre, így a lepkék magyar neveire is. Az addig keletkezett névanyagot szinte teljes mértékben elvetették. Német mintára Abafi-Aigner Lajos teljesen új névanyagot alkotott. Bár a könyv bevezető része nem említi, 1950-ben ez névanyag lett kizárólagos forrása a Móczár-féle *Állatbátározó* oldalain megjelent magyar napilipke-neveknek, és erre a sémára formálódtak a többi lepkecsalád nevei is. Minden bizonnyal nem szándékosan, de ezáltal a nyelvet megfosztották a természetes fejlődés lehetőségétől, ami a reformkori nyelvészek és természettudósok munkásságában gyökerezett.

Az utóbbi évtizedben mindezek ismeretében kezdődött meg a magyar lepkenévanyag kritikai elemzése és revíziója. Ennek eredményeként megszületett nemcsak a Kárpát-medencei, hanem az európai Pillangóalakú lepkefauna magyar névjegyzéke. Ennek célja a rövidebb és tartalmasabb nevek megalkotásán keresztül egy mindenki számára alkalmazható magyar módszer és rendszer ajánlása, amelyek használatával szükség esetén új és helyes nevek képezhetők olyan fajok számára is, amelyeknek még nem volt magyar megnevezése.

Jelen munkának a célja annak a névanyagnak a közzététele, ami alapján elkészültek a fentiekben említett névjegyzékek (Bálint 2016). A nevek sorozatán keresztül szemléltetjük a sokféle névadási kísérletet. Ezek nemcsak a kort és a különféle megközelítési módokat tükrözik, hanem azt is, hogy bizonyos szerzők egy-egy faj esetében mit tartottak fontosnak hangsúlyozni, vagy egyszerűen melyik szerző által használt nevet vették át. Bízunk abban, hogy munkánk számos tanulsággal szolgál az olvasók számára, és hozzájárul ahhoz, hogy a jövőben tudományos szempontból és a magyar nyelvnek is megfelelő lepkenevet alkothassunk.

Anyag és módszer

Munkánkban csak a Búskaszerűek (Hesperioidea) és a Pillangószerűek (Papilionoidea) családsorozatok képviselőivel foglalkozunk.¹⁾ Ezeket tartja a magyar köznyelv pillangóknak (lásd Bálint 2016). A munkában összesen 217 fajcsoportnevet tárgyalunk (lásd alább).

Névtárunk több mint 2500 olyan nevet tartalmaz, amelyet különféle forrásművekből gyűjtöttünk ki. Az adatsorok elsődleges azonosítói a tudományos név fajcsoport nevei voltak. Rögzítettük a magyar és a tudományos nevet, a forrásmű szerzőjének nevét, a megjelenés évét, az odaszámot, és ha volt ábraanyag, akkor azt is. Ahol csak pusztán nevet találtunk, feltüntettük.

A 2598 hivatkozás forrása 28 nyomtatásban megjelent mű (1. táblázat, lásd a tanulmány végén). A források kiválasztásakor a következőképpen jártunk el: Földi (1801) könyvét követően Abafi-Aigner (1907) munkájáig minden olyan könyvet figyelembe vettünk, amelyben kéttagú magyar lepkenevék olvashatók. Abafi-Aigner említett munkáját követően Dietzel (1997) könyvéig bezáróan minden olyan magyar nyelvű könyvvel számoltunk, amely áttekintést adott egy-egy tájegység, vagy akár a teljes magyarországi faunáról, vagy családokat monografikusan dolgozott fel. Ezt követően csak olyan művet tekintettünk forrásértékűnek, amely a mai Magyarország vagy a Kárpát-medence teljes faunáját tárgyalta.

Bár adatbázisunkban szerepelnek, kéziratok munkákból, szak- vagy ismeretterjesztő cikkekből nem emeltük be neveket a jelen névtárba, mivel az jelentős mértékben megnövelte volna a jegyzetek hosszát.

A névanyagot a tudományos név fajcsoport nevei alá rendeztük. A ma használt fajcsoport nevek legtöbbször a legöregebb társnév, így feltételezhetően ezek már nem változnak. A kiskapitálissal szedett és betűrendbe sorakoztatott fajcsoport nevek jeleznek egy-egy „fejezetet”, amely alatt a fajra vonatkozó nevek tára tanulmányozható.

A latin fajcsoport-nevet követően megadjuk a faj magyar nevét (ami a Bálint-féle fajjegyzékben olvashatókkal azonos) és zárójelben rendszertani besorolását a kategóriák magyar neve alapján (lásd Bálint 2016). Ezt követi a kéttagú tudományos név dőlt betűkkel és szerzőjével, a leírás évszámával, majd zárójelben a faj rendszertani besorolása olvasható. Mindez után jön a magyar névanyag, amelyet nem betűrendben, hanem a legrégebbi névtől kezdve időrendben sorolunk fel. A magyar név mel-

¹⁾ Bálint (2006 és 2016) munkáiban egyes magasabb rendszertani kategóriák neve helytelenül képzett. Ezek Gozmány (1994) módszere alapján helyesen a következők: Hesperioidea = Búskaszerűek (nem Búskaformájúak), Papilionoidea = Pillangószerűek (nem Pillangó-formájúak).

lé mindig megadjuk a forrásműben használt tudományos nevet is. Így a tudományos név különféle szinonimái is nyomon követhetők. Az eredeti, olykor hibás írásmódot megtartottuk, a hibákat sehol sem jeleztük felkiáltójellel. Néhol jeleztük, hogy nincs magyar név. Ezek többnyire fontos monográfiák (pl. Abafi-Aigner 1907 és Gozmány 1968), és egyben forrásmunkák, a szerzők által már előbb vagy később puszta névként közölt magyar nevekhez (pl. A. Aigner 1904; Gozmány 1979). A zárójelbe tett „puszta név” megjelölés felhívja a figyelmet, hogy a névhez nincs semmiféle ábra- vagy szöveganyag. Az ilyen nevek többnyire névjegyzékekből származnak.

Bár a névanyag magáért beszél, úgy gondoljuk, hogy névtárunk akkor igazán szemléletes, ha a nevek háttérét vagy értelmét megmagyarázzuk vagy feltárjuk. A kéttagú magyar fajnév első tagja a faji jelző, a másik a nemi név. Ez utóbbit mi nem a génuszra, hanem a tribuszra alapozzuk (2. táblázat, lásd a tanulmány végén). Ezekkel kapcsolatban hivatkozunk egy nemrégiben megjelent munkára, ahol a „nemi nevek” legtöbbször a szerző bemutatta (lásd Bálint 2016). A faji jelzőket viszont részletesebben tárgyaljuk, ezekre térünk ki a fejezetek végéhez csatolt jegyzetekben.

Általánosságban megjegyezzük, hogy a „közönséges” faji jelzőt mindenütt elvetettük, többnyire kommentár nélkül, mivel a tapasztalat az mutatja, hogy az állományok nagysága és egyedsűrűsége jelentősen változhat, és az egykor „közönséges” faj ritkává válhat. Nem magyarázzuk azokat az eseteket sem, amikor faji jelzőként mitológiai eredetű nevet alkalmaztak, átvéve a ma is használt, vagy már társnévként kezelt fiatalabb tudományos névből. Következésképpen legelőször az aktuális magyar név faji jelzőjét ismertetjük, azután térünk ki a névtárban felhozott többi jelzőre, általában a legidősebbet véve elsőnek.

Névtárunkat nem illusztráljuk képekkel vagy más ábraanyaggal. Az érdeklődő bőséges referenciát talál a felsorakoztatott, és pontosan idézett forrásművekben.

Névtár

ACACIAE

Törpe farkincás (Farkincás-rokonúak: Farkröpérfarmák: Boglárkafélék)

Satyrum acaciae (Denis & Schiffermüller, 1775) (Lycaenidae: Theclinae: Eumaeini)

kökényi Farkröpér (*Thecla Acaciae*) – Frivaldszky 1865: 81.

Akáczfapillangó (*Thecla Acaciae*) – Cserey 1901: 26.

akác csücskös pille (*Thecla Acaicae*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).

Akáclepke (*Thecla acaciae*) – Gere 1950: 535, 159. tábla, 30. ábra.

Akáclepke (*Strymon acaciae nostras*) – Gozmány 1968: 67, 49b. ábra.

akáclepke (*Strymon acaciae*) – Gozmány 1979: 998 (puszta név).

Akáclepke (*Satyrum acaciae*) – Varga 1984: 138, 14. ábra: 24.

Akáclepke (*Nordmannia acaciae*) – Fazekas 1992: 102, 80. ábra.

Törpe-farkincáslepke (*Satyrum acaciae*) – Bálint 1996: 78, VIII. tábla, 32. ábra.

akáclepke (*Strymon acaciae*) – Dietzel 1997: 32.
Törpe farkincás (*Satyrium acaciae*) – Bálint 2006: 129 (puszta név).
akáclepke (*Satyrium acaciae*) – Varga 2010: 79, 65. tábla, 7–10. ábrák.
kis farkosboglárlka (*Satyrium acaciae*) – Buschmann & Szabóky 2011: 9 (puszta név).
Törpe farkincás (*Satyrium acaciae*) – Bálint 2016: 102, XV. tábla, 5. ábra.

Jegyzet: faunaterületünkön előforduló rokonai között valóban a legkisebb, a „törpe”. A faj hernyója kökényen él, ezért Frivaldszky neve nem tévedésből származik. Az „akác” faji jelző a tudományos néven alapszik, amelynek szerzője nem tudni mi alapján adta a nevet. Feltételezhető, hogy a fajt akácvirágzaskor figyelte meg leggyakrabban, ezért ahhoz kötötte.

ACHINE

Sápadt suhany (Suhanyrokonúak: Szemdíszformák: Szöglencfélék)

Lopínga achine (Scopoli, 1763) (Nymphalidae: Satyrinae: Elymniini)

Dejanira Szemőcz ([*nincs latin név*]) – Mihálka 1854: 156.
Dejanira Szemőcz (*Hipparchia Dejanira*) – Emich 1868: 55.
Dejanira-szemőcz vagy vadőcz pillangó (*Pararge Dejanira*) – Bein 1891: 37.
Sárga gyűrűs Suhogó pillangó (*Pararge Achine*) – Cserey 1901: 38.
csalfa szemespille (*Pararge Achine*) – A. Aigner 1904: 86 (puszta név).
[nincs magyar név] (*Pararge Achine*) – Abafi-Aigner 1907: 18, 15. tábla, 2a–b. ábrák.
Sápadt szemeslepke (*Pararge Achine*) – Gere 1950: 529, 163. tábla, 25. ábra.
Sápadt szemeslepke (*Lopínga achine*) – Gozmány 1968: 171, 130. ábra.
sápadt szemeslepke (*Lopínga achine*) – Gozmány 1979: 603 (puszta név).
Sokfoltú szemeslepke (*Lopínga achine*) – Varga 1984: 149, 16. ábra: 20.
sápadt szemeslepke (*Pararge Achine*) – Dietzel 1997: 30.
Sápadt suhany (*Lasiommata achine*) – Bálint 2006: 134 (puszta név).
sápadt szemeslepke (*Longija achine*) – Varga 2010: 84, 74. tábla, 21–24. ábrák.
sápadt szemeslepke (*Lopínga achine*) – Buschmann & Szabóky 2011: 12 (puszta név).
Sápadt suhany (*Lopínga achine*) – Bálint 2016: 96, XII. tábla, 13. ábra.

Jegyzet: faunaterületünkön előforduló rokonai között szárnyának alapszíne valóban a legsápadtabb, legfakóbb. Cserey „sárga gyűrűs” faji jelzője a szemfoltokra utal. A. Aigner nevét („csalfa”) nem tudtuk megfejteni.

ACTAEON

Csíkos búska (Búskarokonúak: Búskaformák: Búskafélék)

Thymelicus actaeon (Rottemburg, 1755) (Hesperiidae: Hesperinae: Hesperini)

csíkos nagyfejű (*Adopaea Actaeon*) – A. Aigner 1904: 86 (puszta név).
[nincs magyar név] (*Adopaea Actaeon*) – Abafi-Aigner 1907: 20, 16. tábla, 11. ábra.
Csíkos busalepke (*Adopaea acteon*) – Gere 1950: 540.

Csíkos busalepke (*Thymelicus actaeon*) – Gozmány 1968: 18, 16a. ábra.
 csíkos busalepke (*Thymelicus actaeon*) – Gozmány 1979: 1044 (puszta név).
 Csíkos busalepke (*Thymelicus actaeon*) – Varga 1984: 131, 13. ábra: 32.
 Csíkos búska (*Thymelicus actaeon*) – Bálint 2006: 128 (puszta név).
 csíkos busalepke (*Thymelicus actaeon*) – Varga 2010: 76, 60. tábla, 1–4. ábrák.
 csíkos busalepke (*Thymelicus actaeon*) – Buschmann & Szabóky 2011: 7 (puszta név).
 Csíkos búska (*Thymelicus actaeon*) – Bálint 2016: 108, XVIII. tábla, 6. ábra.

Jegyzet: az Abafi-Aignertől eredő faji jelző vélhetőleg a hím elülső szárnyainak felszínén látható csíkra vonatkozik. Ez a jellegzetesség a tribusz mind az öt, faunaterületünkön előforduló faján megtalálható, ezért a faji jelző nem szerencsés.

ADIPPE

Barna csillér (Csillérrokonúak: Helikónkaformák: Szöglencfélék)

Argynnis adippe (Denis & Schiffermüller, 1775) (Nymphalidae: Heliconinae: Argynnini)

Adippe Csillér (*Argynnis adippe*) – Pólya 1842: 90, LIII. tábla, 1. ábra.
 Cleodoxa Csillér (*Argynnis Adippe* var. *Cleodoxa*) – Frivaldszky 1865: 82.
 Szagos ibolya Gyöngyházlepke (*Argynnis Adippe*) – Cserey 1901: 36.
 gazdag ezüstpille (*Argynnis Adippe*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).
 [nincs magyar név] (*Argynnis Adippe*) – Abafi-Aigner 1907: 14, 12. tábla, 9a–b. ábrák.
 Ezüstös gyöngyházlepke (*Argynnis Adippe*) – Gere 1950: 532, 162. tábla, 7–8. ábrák.
 Ezüstös gyöngyházlepke (*Fabriciana berecynthia phryxo*) – Gozmány 1968: 124, 94. ábra.
 ezüstös gyöngyházlepke (*Fabriciana berecynthia* (=adippe m. auct, f=niobe) – Gozmány 1979: 427 (puszta név).
 Ezüstös gyöngyházlepke (*Fabriciana phryxa*) – Varga 1984: 144, 15. ábra: 5, 10.
 Ezüstös gyöngyházlepke (*Argynnis adippe*) – Fazekas 1992: 72, 50. ábra.
 ezüstös gyöngyházlepke (*Fabriciana adippe*) – Dietzel 1997: 32.
 Barna csillér (*Argynnis adippe*) – Bálint 2006: 131 (puszta név).
 ezüstös gyöngyházlepke (*Argynnis adippe*) – Varga 2010: 82, 68. tábla, 22–23. és 69. tábla, 1–2. ábrák.
 ezüstös gyöngyházlepke (*Argynnis adippe*) – Buschmann & Szabóky 2011: 10 (puszta név).
 Barna csillér (*Argynnis adippe*) – Bálint 2016: 88, VIII. tábla, 11. ábra.

Jegyzet: a „barna” faji jelző semmitmondó, hiszen az összes rokonfajra ráillik. Cserey jelzője a hernyó egyik tápnövényére utal (Szagos ibolya = *Viola odarta*). A „gazdag” talán arra mutat rá, hogy rokonai közül hátulsó szárnyának fonákja a legdúsbabban díszített ezüst színnel, amit talán az „ezüstös” is hangsúlyoz. Bár ez utóbbi faji jelző megint csak nem szerencsés, mivel szinte valamennyi csillérfaj ilyen.

ADMETUS

Bundás boglárka (Boglárka-rokonúak: Boglárkaformák: Lángszinérfélék)
Polyommatus admetus (Esper, 1785) (Lycaenidae: Polyommatinae: Polyommatini)

- baltaczími Boglárka (*Lycaena Admetus*) – Frivaldszky 1865: 82.
Barna Boglárka (*Lycaena Admetus*) – Cserey 1901: 29.
barna boglárka (*Lycaena Admetus*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).
Barna boglárka (*Lycaena Admetus*) – Gere 1950: 538, 160. tábla, 37. ábra.
Barna boglárka (*Agrodiaetus admetus*) – Gozmány 1968: 101, 72b. ábra.
barna boglárka (*Agrodiaetus admetus*) – Gozmány 1979: 32 (puszta név).
barna boglárka (*Agrodiaetus admetus*) – Varga 1989: 200.
Barna boglárka (*Polyommatus admetus*) – Fazekas 1992: 122, 99. ábra.
Barnabundás sokpöttyös boglárka (*Polyommatus admetus*) – Bálint 1996: 164, XI. tábla, 81. ábra.
barna boglárka (*Agrodiaetus admetus*) – Dietzel 1997: 33, 41. kép.
Bundás boglárka (*Polyommatus admetus*) – Bálint 2006: 130 (puszta név).
bundás boglárka (*Polyommatus (Agrodiaetus) admetus*) – Varga 2010: 80, 67. tábla, 3–6. ábrák.
barna boglárka (*Polyommatus admetus*) – Buschmann & Szabóky 2011: 10 (puszta név).
Bundás boglárka (*Polyommatus admetus*) – Bálint 2016: 106, XVII. tábla, 1. ábra.

Jegyzet: ismereteink szerint Frivaldszky faji jelzője az első nyomtatásban megjelent indikáció a faj hernyójának tápnövényére. A barna és a bundás faji jelzők nem szerencsések, mivel a faunaterületünkön előforduló számos rokonfaj is rendelkezik ezekkel a jellegzetességekkel. A legmegfelelőbb talán a „barnabundás” faji jelző lenne. Ebben faunaterületünkön csupán egy fajjal osztozik, amelynek csak egyetlen példánya ismert a Kárpát-medencéből, és nem valószínű hogy jelenleg tenyészik nálunk (lásd Ripartii).

AEGERIA

Erdei suhany (Suhanyrokonúak: Szemdíszformák: Szöglencfélék)
Pararge aegeria (Linnaeus, 1758) (Nymphalidae: Satyrinae: Elymniini)

- Egéria Szemőcz ([*nincs latin név*]) – Mihálka 1854: 156.
Egeria Szemőcz (*Hipparchia Egeria*) – Emich 1868: 56.
Megéra-szemőcz (*Pararge Egeria*) – Bein 1891: 37.
Tarka Suhogó pillangó (*Pararge Egeria* var. *Egerides*) – Cserey 1901: 38.
erdei szemespille (*Pararge Egeria*) – A. Aigner 1904: 86 (puszta név).
[nincs magyar név] (*Pararge Egeria*) – Abafi-Aigner 1907: 18, 14. tábla, 10a–c. ábrák.
Erdei szemeslepke (*Pararge egeria* var. *egerides*) – Gere 1950: 529, 163. tábla, 21. ábra.
Erdei szemeslepke (*Pararge aegeria egerides*) – Gozmány 1968: 176, 134. ábra.
erdei szemeslepke (*Pararge aegeria*) – Kalmár 1973: 60, XXIX. tábla, 2. ábra.
erdei szemeslepke (*Pararge aegeria*) – Gozmány 1979: 764 (puszta név).

Erdei szemeslepke (*Pararge aegeria*) – Varga 1984: 149, 16. ábra: 17.
Erdei szemeslepke (*Pararge aegeria*) – Fazekas 1992: 96, 73. ábra.
erdei szemeslepke (*Pararge aegeria*) – Dietzel 1997: 30.
Erdei suhany (*Pararge aegeria*) – Bálint 2006: 134 (puszta név).
erdei szemeslepke (*Pararge aegeria tircis*) – Varga 2010: 83, 74. tábla, 9–11. ábrák.
erdei szemeslepke (*Pararge aegeria*) – Buschmann & Szabóky 2011: 12 (puszta név).
Erdei suhany (*Pararge aegeria*) – Bálint 2016: 96, XII. tábla, 11. ábra.

Jegyzet: árnyas, ligetes helyekre jellemző lepkéfajunk, erre utal a faji jelző. Faunaterületünkön rokonai közül még az Ottomán, a Sápadt, és a Török suhany hasonló életmódú.

AETHIOPS

Kopt szerecsen (Szerecsen-rokonúak: Szemdíszformák: Szöglencfélék)

Erebia aethiops (Esper, 1777) (Nymphalidae: Satyrinae: Erebiini)

Közönséges Szerecsenlepke (*Erebia Aethiops*) – Cserey 1901: 42.
szerecsen manó (*Erebia Aethiops*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).
[nincs magyar név] (*Erebia Aethiops*) – Abafi-Aigner 1907: 16, 13. tábla, 11a–b. ábrák.
Közönséges Szerecsenlepke (*Erebia aethiops*) – Gere 1950: 528, 163. tábla, 10. ábra.
Közönséges szerecsenlepke (*Erebia aethiops rubria*) – Gozmány 1968: 192.
közönséges szerecsenlepke (*Erebia aethiops*) – Gozmány 1979: 397 (puszta név).
Közönséges szerecsenlepke (*Erebia aethiops*) – Varga 1984: 148, 16. ábra: 13.
Kopt szerecsen (*Erebia aethiops*) – Bálint 2006: 133 (puszta név).
közönséges szerecsenlepke (*Erebia aethiops*) – Varga 2010: 84, 75. tábla, 29–31. ábrák.
közönséges szerecsenlepke (*Erebia aethiops*) – Buschmann & Szabóky 2011: 13 (puszta név).
Kopt szerecsen (*Erebia aethiops*) – Bálint 2016: 92, X. tábla, 15. ábra.

Jegyzet: A kopt faji jelző a tudományos név fajcsoport nevének fordítása. A Csereytől származó „közönséges” jelző talán arra utal, hogy faunaterületünkön a leggyakoribb és legelterjedtebb szerecsen faj, bár véleményünk szerint a Tavaszi szerecsen (*E. medusa*) még „közönségesebb”. Sőt ez utóbbi az elmúlt évtizedekben terjedni látszik, míg az előbbi faj visszaszorulóban van, és hazánkban kifejezetten ritka.

AGESTIS

Szerecsen boglárka (Boglárka-rokonúak: Boglárkaformák: Lángszinérfélék)

Aricia agestis (Denis & Schiffermüller, 1755) (Lycaenidae: Polyommatainae: Polyommataini)

fekete boglárka (*Lycaena Astrarthe*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).

Szerecsen boglárka (*Lycaena astrarche*) – Gere 1950: 537.
 Szerecsen boglárka (*Arícia agestis*) – Gozmány 1968: 92, 71. ábra.
 szerecsenboglárka (*Arícia agestis*) – Gozmány 1979: 109 (puszta név).
 Szerecsenboglárka (*Arícia agestis*) – Varga 1984: 140, 14. ábra: 52.
 Szerecsen boglárka (*Arícia agestis*) – Fazekas 1992: 112, 89. ábra.
 Szalagos szerecsenboglárka (*Arícia agestis*) – Bálint 1996: 150, XI. tábla, 73. ábra.
 szerecsenboglárka (*Arícia agestis*) – Dietzel 1997: 33.
 Szerecsen boglárka (*Arícia agestis*) – Bálint 2006: 130 (puszta név).
 szerecsenboglárka (*Arícia agestis*) – Varga 2010: 80, 66. tábla, 34–36. ábrák.
 szalagos szerecsenboglárka (*Arícia agestis*) – Buschmann & Szabóky 2011: 9 (puszta név).
 Szerecsen boglárka (*Plebejus agestis*) – Bálint 2016: 104, XVI. tábla, 13a–b. ábrák.

Jegyzet: Gere „szerecsen” faji jelzője arra vonatkozhat, hogy mind a két ivar szárnyainak felszíne barna. Ebben számos rokonával osztozik. A „fekete” faji jelző sem szerencsés, mert a lepkék szárnya nem fekete. Az *Arícia agestis* szárnyainak felszínén a szegélytér narancsfoltjai mindkét ivaron szépen (szalagszerűen) kirajzolódnak, faunaterületünkön az egyetlen ilyen faj, tehát a „szalagos” faji jelző lenne a legmegfelelőbb.

AGLAJA

Kerekfoltú csillér (Csillérrokonúak: Helikónkaformák: Szöglencfélék)
Mesoacidalia aglaja (Linnaeus, 1778) (Nymphalidae: Heliconinae: Argynnini)

Gyöngyházás Pillangó (*Papilio Aglaja*) – Földi 1801: 326.
 aglaja Csillér (*Argynnis Aglaia*) – Mihálka 1854: 155.
 Aglaja Csillér (*Argynnis Aglaja*) – Emich 1868: 47, II. Tábla, a–d. ábrák.
 Aglaja-csillér vagy nagy gyöngyházás pillangó (*Argynnis Aglaja*) – Bein 1891: 35.
 Nagy Gyöngyházpillangó (*Argynnis Aglaja*) – Cserey 1901: 36.
 nagy gyöngyház ezüstpille (*Argynnis Aglaja*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).
 nagy gyöngyszemes Aglaja (*Argynnis Aglaja*) – Lósy 1906: 308.
 [nincs magyar név] (*Argynnis Aglaia*) – Abafi-Aigner 1907: 14, 12. tábla, 7a–d. ábrák.
 Kerekfoltú gyöngyházlepke (*Argynnis Aglaia*) – Gere 1950: 532, 162. tábla, 5, 6. ábrák.
 Kerekfoltú gyöngyházlepke (*Mesoacidalia aglaja*) – Gozmány 1968: 127, 96. ábra.
 kerekfoltú gyöngyházlepke (*Mesoacidalia aglaja*) – Gozmány 1979: 647 (puszta név).
 kerekfoltú gyöngyházás ([nincs latin név]) – Varga 1981: 79, 16. ábra.
 Kerekfoltú gyöngyházlepke (*Mesoacidalia aglaja*) – Varga 1984: 144, 15. ábra: 4, 9.
 Kerekfoltú gyöngyházlepke (*Argynnis aglaja*) – Fazekas 1992: 72, 49. ábra.
 kerekfoltú gyöngyházlepke (*Fabriciana aglaja*) – Dietzel 1997: 32.
 Kerekfoltú csillér (*Argynnis aglaja*) – Bálint 2006: 131 (puszta név).
 kerekfoltú gyöngyházlepke (*Argynnis aglaja*) – Varga 2010: 82, 69. tábla, 3–6. ábrák.
 kerekfoltú gyöngyházlepke (*Argynnis aglaja*) – Buschmann & Szabóky 2011: 10 (puszta név).

Kerekfoltú csillér (*Argynnis aglaja*) – Bálint 2016: 88, VIII. tábla, 4. ábra.

Jegyzet: a „gyöngyházás”, „kerekfoltú” és a „nagy” faji jelzők mind vonatkozhatnak más rokonfajokra. Érdemesebb lenne a tudományos név fajcsoport nevét használni faji jelzőként, ami ma is használt női név (mitológiai eredetű).

ALCEAE

Mályva pürka (Pürkarokonúak: Pürkaformák: Búskafélék)

Carcharodus alceae (Esper, 1780) (Hesperiidae: Pyrginae: Pyrgini)

mályva-buska (*Spilothyrs Malvarum*) – Bein 1891: 40.

Mályva Ablakospillangó (*Spilothyrs Alceae*) – Cserey 1901: 44.

mályva ablakospille (*Charcharodus Alceae*) – A. Aigner 1904: 86 (puszta név).

[nincs magyar név] (*Charcharodus Alceae*) – Abafi-Aigner 1907: 20, 16. tábla, 1a–c. ábrák.

Mályva busalepke (*Charcharodus fritillarius*) – Gere 1950: 539, 164. tábla, 20–21. ábrák.

Mályva-busalepke (*Carcharodus alceae*) – Gozmány 1968: 8, 5. ábra.

mályva-busalepke (*Charcharodus alceae*) – Kalmár 1973: 42, XX. tábla, 1. ábra.

mályva-busalepke (*Carcharodus alceae*) – Gozmány 1979: 198 (puszta név).

Mályva-busalepke (*Carcharodus alceae*) – Varga 1984: 130, 13. ábra: 9.

Mályva busalepke (*Carcharodus alceae*) – Fazekas 1992: 38, 16. ábra.

Mályva pürka (*Carcharodus alceae*) – Bálint 2006: 128 (puszta név).

mályva-busalepke (*Carcharodus alceae*) – Varga 2010: 75, 59. tábla, 4–6. ábrák.

mályva-busalepke (*Carcharodus alceae*) – Buschmann & Szabóky 2011: 7 (puszta név).

Mályva pürka (*Carcharodus alceae*) – Bálint 2016: 98, XIII. tábla, 17. ábra, XVIII. tábla, 11. ábra.

Jegyzet: a „mályva” faji jelző a hernyó tápnövényére utal.

ALCETAS

Palakék boglárka (Boglárka-rokonúak: Boglárkaformák: Lángszinérfélék)

Everes alcetas (Hoffmannsegg, 1804) (Lycaenidae: Polyommatainae: Polyommataini)

[nincs magyar név] (*Everes alcetas*) – Gozmány 1968: 79, 62a. ábra.

palakék boglárka (*Everes alcetas*) – Gozmány 1979: 424 (puszta név).

Palakék boglárka (*Everes alcetas*) – Varga 1984: 138.

Provánszi rövidfarkú boglárka (*Cupido alcetas*) – Fazekas 1992: 114, 91. ábra.

Horvát ékesboglárka (*Everes alcetas*) – Bálint 1996: 107, IX. tábla, 50. ábra.

palakék boglárka (*Everes alcetas*) – Dietzel 1997: 33, 37. kép.

Palakék boglárka (*Everes [alcetas] alcetas*) – Bálint 2006: 130 (puszta név).

palakék boglárka (*Cupido (Everes) alcetas*) – Varga 2010: 79, 65. tábla, 29–31. ábrák.

palakék boglárka (*Everes alcetas*) – Buschmann & Szabóky 2011: 9 (puszta név).

Palakék boglárka (*Everes alcetas*) – Bálint 2016: 46 (puszta név).

Jegyzet: Varga „palakék” faji jelzője arra utal, hogy rokonaitól (*Everes argiades*, *E. coretas* és *E. decoloratus*) a hím szárnyának felszíne alapján is elkülöníthető. A „provánszi” faji jelző a francia vagy angol név fordításából ered („Provencal Short-tailed blue”). A „horvát” utal arra, hogy a faj leírása alapjául szolgált példányok Zágrárból, Horvátországból származtak.

ALCIPHON

Ibolyás lángszinér (Lángszinér-rokonúak: Lángszinérformák: Lángszinérfélék)

Lycaena alciphron (Rottemburg, 1775) (Lycaenidae: Lycaeninae: Lycaenini)

ibolyás tűzpillé (*Chrysophanus Alciphron*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).

Ibolyás tűzlepke (*Chrysophanus Alciphron*) – Gere 1950: 536, 160. tábla, 10. ábra.

Ibolyás tűzlepke (*Loweia alciphron*) – Gozmány 1968: 70, 53. ábra.

ibolyás tűzlepke (*Loweia alciphron*) – Gozmány 1979: 604 (puszta név).

Ibolyás tűzlepke (*Heodes alciphron*) – Varga 1984: 142, 14. ábra: 26.

Ibolyaszínű tűzlepke (*Lycaena alciphron*) – Bálint 1996: 97, VIII. tábla, 44. ábra.

ibolyás tűzlepke (*Lycaena alciphron*) – Dietzel 1997: 32, 28. kép.

Ibolyás lángszinér (*Lycaena alciphron*) – Bálint 2006: 129 (puszta név).

ibolyás tűzlepke (*Lycaena alciphron*) – Varga 2010: 78, 64. tábla, 10–12. ábrák.

ibolyás tűzlepke (*Lycaena alciphron*) – Buschmann & Szabóky 2011: 8 (puszta név).

Ibolyás lángszinér (*Lycaena alciphron*) – Bálint 2016: 102, XV. tábla, 20a–b. ábrák.

Jegyzet: az A. Aigner-féle „ibolyás” faji jelző a hím szárnyainak felszínére utal. Ebből a szempontból hasonló fajok még faunaterületünkön a *Lycaena helle*, a *L. hip-pothoe* és a *L. thersamon*.

ALCON

Szürkés boglárka (Boglárka-rokonúak: Boglárkaformák: Lángszinérfélék)

Maculinea alcon (Denis & Schiffermüller, 1775) (Lycaenidae: Polyommatainae: Polyommataini)

erdei boglárka (*Lycaena Alcon*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).

Szürkés boglárka (*Lycaena Alcon*) – Gere 1950: 538, 160. tábla, 40–42. ábrák.

Szürkés boglárka (*Maculinea alcon*) – Gozmány 1968: 87.

szürkés boglárka (*Maculinea alcon*) – Gozmány 1979: 623 (puszta név).

Szürkés boglárka (*Maculinea alcon*) – Varga 1984: 139, 140, 14. ábra: 46–47.

szürkés boglárka (*Maculinea alcon*) – Varga 1989: 196, 115. ábra.

Lápi hangyaboglárka (*Maculinea alcon*) – Bálint 1996: 123, 124. oldal, 5. ábra.

Balkáni hangyaboglárka (*Maculinea tolistus*) – Bálint 1996: 128, X. tábla, 62. ábra.

Sztyeppvidéki hangyaboglárka (*Maculinea xerophila*) – Bálint 1996: 126, X. tábla, 61. ábra.
 szürkés boglárka (*Maculinea alcon*) – Dietzel 1997: 33, 38. kép.
 encián boglárka (*Maculinea xerophila*) – Dietzel 1997: 33, 33–36. kép.
 Szürkés boglárka (*Maculinea alcon*) – Bálint 2006: 130 (puszta név).
 szürkés hangyaboglárka (*Maculinea alcon alcon*) – Varga 2010: 80, 66. tábla, 4–6. ábrák.
 karszti hangyaboglárka (*Maculinea alcon xerophila*) – Varga 2010: 80, 66. tábla, 7–9. ábrák.
 szürkés hangyaboglárka (*Maculinea alcon*) – Buschmann & Szabóky 2011: 9 (puszta név).
 Szürkés boglárka (*Maculinea alcon*) – Bálint 2016: 106, XVII. tábla, 9a–b. ábrák.

Jegyzet: Gere „szürkés” faji jelzője a szárnyak felszínén látható tompa, szürkés árnyalatra utalhat. Ebből a szempontból rokonai között faunaterületünkön egyedi, mivel a többi faj vagy világos ragyogó égszínkék kék (*Maculinea arion*, *M. punctifera*, *M. teleius*) vagy ragyogó tintakék (*M. nausithous*). De vonatkozhat a fonák szürkességére és monotonosságára, mivel az említett fajok fonákja vagy élesebben rajzolt (*M. arion*, *M. punctifera*, *M. teleius*), vagy barna (*M. nausithous*). Aigner „erdei” jelzője hibás megfigyelésen alapszik, és valószínűleg egy rossz német név fordítása. Dietzel „encián” faji jelzője találó, mivel a nőstény erre a növényre rakja petéit és hernyója az első vedlésig a virágot és a rügyeket fogyasztja. A többi faji jelző, a faj egy-egy ökotípusát jelezheti, úgy mint „lápi” (f. *alcon*), „sztyeppvidéki” és „karszti” (f. *xerophila*). A „balkáni” a Keleti-Kárpátokban élő rasszot jelzi.

ALEXIS

Nagyszemes boglárka (Boglárka-rokonúak: Boglárkaformák: Lángszinérfélék)
Glaucopteryx alexis (Poda, 1761) (Lycaenidae: Polyommatainae: Polyommataini)

Alexis Boglárka ([*nincs latin név*]) – Mihálka 1854: 157.
 nagy szemű boglárka (*Lycaena Cyllarus*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).
 Nagyszemes boglárka (*Lycaena Cyllarus*) – Gere 1950: 539, 160. tábla, 45. ábra.
 Nagyszemes boglárka (*Glaucopteryx alexis*) – Gozmány 1968: 85, 67. ábra.
 nagyszemes boglárka (*Glaucopteryx alexis*) – Gozmány 1979: 459 (puszta név).
 Nagyszemes boglárka (*Glaucopteryx alexis*) – Varga 1984: 139, 14. ábra: 49.
 Nagyszemes boglárka (*Glaucopteryx alexis*) – Fazekas 1992: 118, 94. ábra.
 Kentaur-nagyszemesboglárka (*Glaucopteryx alexis*) – Bálint 1996: 121, IX. tábla, 59. ábra.
 nagyszemes boglárka (*Glaucopteryx alexis*) – Dietzel 1997: 33.
 Nagyszemes boglárka (*Glaucopteryx alexis*) – Bálint 2006: 130 (puszta név).
 nagyszemes boglárka (*Glaucopteryx alexis*) – Varga 2010: 80, 66. tábla, 1–3. ábrák.
 nagyszemes boglárka (*Glaucopteryx alexis*) – Buschmann & Szabóky 2011: 9 (puszta név).

Nagyszemes boglárka (*Glaucopsyche alexis*) – Bálint 2016: 106, XVII. tábla, 16a–b. ábrák.

Jegyzet: a lepke elülső szárnyának fonákján igen nagyok a szegélytéri fekete foltok, és feltűnőek, mert más rajzolat gyakorlatilag nincs. Erre utalnak a „nagy szemű” vagy a „nagyszemes” faji jelzők. Faunaterületünkön nincs másik, ilyen bélyeggel rendelkező faj. A „kentaur” faji jelző a tudományos fajcsoport név egyik fiatalabb társnevére utal (görög mitológia: *cyllarus*).

ALFACARIENSIS

Déli surán (Suránrokonúak: Suránformák: Özöndékfélék)

Colias alfacariensis Ribbe, 1905 (Pieridae: Coliadae: Coliadini)

Déli kéneslepke (*Colias australis calida*) – Gozmány 1968: 34, 28b. ábra.

déli kéneslepke ([*nincs latin név*]) – Varga 1981: 77, 10. ábra.

Déli kéneslepke (*Colias alfacariensis*) – Varga 1984: 135, 14. ábra: 15.

déli kéneslepke (*Colias australis* (= *alfacariensis*)) – Gozmány 1979: 278 (puszta név).

Déli kéneslepke (*Colias alfacariensis*) – Fazekas 1992: 46, 23. ábra.

Déli kéneslepke (*Colias alfacariensis*) – Bálint 1996: 69, VII. tábla, 27. ábra.

déli kéneslepke (*Colias alfacariensis*) – Dietzel 1997: 29.

Déli surán (*Colias alfacariensis*) – Bálint 2006: 135 (puszta név).

déli kéneslepke (*Colias alfacariensis*) – Varga 2010: 77, 61. tábla, 13–15. ábrák.

déli kéneslepke (*Colias alfacariensis*) – Buschmann & Szabóky 2011: 8 (puszta név).

Déli surán (*Colias alfacariensis*) – Bálint 2016: 41 (puszta név).

Jegyzet: a Gozmány-féle „déli” faji jelző a faj egykori tudományos fajcsoportnevére, a fiatalabb, ma már társnévként kezelt *australis* fordítása. Általánosságban elmondható, hogy az *alfacariensis* déli kitétségű, szárazabb élőhelyekre jellemző. Megtévésztésig hasonló rokona, a *Colias hyale* pedig inkább üdebb élőhelyek kedvelője.

ALVEUS

Hegyi pürka (Pürkarokonúak: Pürkaformák: Búskafélék)

Pyrgus alveus (Hübner, 1803) (Hesperiidae: Pyrginae: Pyrgini)

medrecksés Búska (*Hesperia alveolus*) – Mihálka 1854: 158.

medrecksés Búska (*Hesperia alveolus*) – Emich 1868: 69.

Feles Sz. [Koczkás-pillangó] (*Syrictus Alveus*) – Cserey 1901: 45.

feles koczkáspille (*Hesperia alveus*) – A. Aigner 1904: 86 (puszta név).

[nincs magyar név] (*Hesperia alveus*) – Abafi-Aigner 1907: 21, 16. tábla, 5. ábra.

Hegyi busalepke (*Pyrgus alveus*) – Gozmány 1968: 12, 8b. ábra.

hegyi busalepke (*Pyrgus alveus*) – Gozmány 1979: 884 (puszta név).

Hegyi busalepke (*Pyrgus alveus*) – Varga 1984: 130, 13. ábra: 15.

Hegyi pürka (*Pyrgus alveus*) – Bálint 2006: 129 (puszta név).
Bosnyák pürka (*Pyrgus trebevicensis*) – Bálint 2006: 129 (puszta név).
hegyi busalepke (*Pyrgus alveus*) – Varga 2010: 75, 59. tábla, 40–42. ábrák.
hegyi busalepke (*Pyrgus alveus*) – Buschmann & Szabóky 2011: 7 (puszta név).
Hegyi pürka (*Pyrgus alveus*) – Bálint 2016: 98, XIII. tábla, 24. ábra, XVIII. tábla, 23. ábra.

Jegyzet: a Gozmány-féle „hegyi” jelző helytelen. Bár a faj hegyvidéken is megtalálható, inkább domb- és középhegységi területekre jellemző. Rokonsága között faunaterületünkön van igazi hegyvidéki faj (*Pyrgus andromedae*, *P. cacaliae*). A régiebbi „medrecskés” faji jelző a hím elülső szárnyain látható illatzsebre utalhat, amelyben különleges illatpikkelyek rejtőznek. A „feles” faji jelző eredete számunkra ismeretlen, talán a szárnyfelszín fekete-fehér rajzolatára utal (a szárny fele szürke, fele fehér).

AMANDUS

Amandusz boglárka (Boglárka-rokonúak: Boglárkaformák: Lángszinérfélék)
Polyommatus amandus (Esper, 1785) (Lycaenidae: Polyommatinae: Polyommatini)

Icarius Boglárka (*Lycaena Icarus*) – Frivaldszky 1865: 81.
bükköny boglárka (*Lycaena Amanda*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).
[nincs magyar név] (*Lysandra icarius*) – Gozmány 1968: 100.
bükkönyboglárka (*Lysandra amanda*) – Gozmány 1979: 617 (puszta név).
[nincs magyar név] (*Plebicula amanda*) – Varga 1989: 200.
Amandusz-sokpöttyös boglárka (*Polyommatus amandus*) – Bálint 1996: 160, XI. tábla, 79. ábra.
bükköny boglárka (*Agrodiaetus amandus*) – Dietzel 1997: 34, 39. kép.
Csillogó boglárka (*Polyommatus amanda*) – Bálint 2006: 130 (puszta név).
csillogó boglárka (*Polyommatus (Neolysandra) amandus*) – Varga 2010: 81, 67. tábla, 18–20. ábrák.
bükkönyboglárka (*Polyommatus amanda*) – Buschmann & Szabóky 2011: 10 (puszta név).
Amandusz boglárka (*Polyommatus amandus*) – Bálint 2016: 104, XVI. tábla, 18a–b. ábrák.

Jegyzet: az „Amandusz” faji jelző a tudományos név fajcsoport nevének átvétele. Eredeti alakjában „Amanda”, és jelentése: szeretetre méltó. Frivaldszky faji jelzője a „Lycaena amanda” fiatalabb társnevéből, a „Lycaena icarius”-ból származik. A Dietzeltől eredeztethető „bükköny” faji jelző a hernyók fő tápnövényre utal. A „csillogó” a hím szárnyainak felszínére vonatkozik. Faunaterületünkön valóban ez a boglárka az, ami elsősorban bükkönyön él, de (még publikálatlan) megfigyeléseink szerint nem kizárólagosan. Bükkönnyt fogyasztanak még a *Cupido minimus*, a *Galucopsyche alaxeis* és a *Lycaeides argyrognomon* boglárkalepke fajok hernyói. A legtöbb bog-

lárkalepke hímjének szárnyfelszíne csillogó, ami abból adódik, hogy színük nem kémiai, hanem szerkezeti eredetű.

ANDROMEDAE

Havasjáró pürka (Pürkarokonúak: Pürkaformák: Búskafélék)

Pyrgus andromedae (Wallengren, 1853) (Hesperiidae: Pyrginae: Pyrgini)

havasjáró busalpke (*Pyrgus andromedae*) – Gozmány 1979: 884 (puszta név).

Havasjáró pürka (*Pyrgus andromedae*) – Bálint 2006: 129 (puszta név).

Havasjáró pürka (*Pyrgus andromedae*) – Bálint 2016: 108, XVIII. tábla, 27. ábra.

Jegyzet: csak a legújabbban erősítették meg előfordulását a Kárpát-medencében (Dinca *et al.* 2008), bár az irodalomban előfordulását jelezték (Slamka 2004), de a határozási nehézségek miatt az adatok bizonytalanok voltak. A faji jelző Gozmánytól származik, rámutat arra, hogy a faj faunaterületünkön magashegyi élőhelyeken honos.

ANTEROS

Bizánci boglárka (Boglárka-rokonúak: Boglárkaformák: Lángszinérfélék)

Aricia anteros (Freyer, 1839) (Lycaenidae: Polyommatae: Polyommataini)

görög boglárka (*Lycaena Anteros*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).

[nincs magyar név] (*Lycaena Anteros*) – Abafi-Aigner 1907: 7.

Bizánci boglárka (*Plebejus anteros*) – Bálint 2016: 104, XVI. tábla, 15. ábra.

Jegyzet: A. Aigner „görög” faji jelzője talán a típuspéldányok lelőhelyére utal. A „bizánci” faji jelző Gozmány László kéziratos munkájából származik, és hasonló értelmű. A fajt Abafi-Aigner (1907) a Tengeremlékről említi; és egyetlen faunisztikai adata van faunaterületünkről (Lang 1901). Előkerülése várható annak analógiájára, hogy számos balkáni faj tenyésztését újra felfedezték a bánáti hegyvidékeken (úgy mint: *Jolana iolas*, *Melanargia larissa*, *Melitaea arduinna*, *Satryus ferula*, *Zerynthia cerysi*).

ANTIOPA

Gyászos vagy **Antiopa szöglenc** (Szöglencrokonúak: Szöglencformák: Szöglencfélék)

Nymphalis antiopa (Linnaeus, 1758) (Nymphalidae: Nymphalinae: Nymphalini)

Gyász Pillangó (*Papilio Antiopa*) – Földi 1801: 325.

gyász v. antiopa Szöglencz (*Vanessa Antiopa*) – Mihálka 1854: 155.

gyász csalánc (*Vanessa antiopa*) – Hanák 1858: 82.

gyász vagy Antiopa Szöglencz (*Vanessa Antiopa*) – Emich 1868: 49, V. tábla, 3a–c. ábrák.

gyász- vagy antiopaszöglencz (*Vanessa antiopa*) – Hanák 1872: 87.
 gyász-pillangó (*Vanessa Antiopa*) – Bein 1891: 33.
 Gyász szöglencz (*Vanessa Antiopa*) – Anonymous 1900: 7. ábra.
 Gyászpillangó (*Vanessa Antiopa*) – Cserey 1901: 31, II. tábla, 1 ábra.
 gyászpillangó (*Vanessa Antiopa*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).
 gyászlepke (*Vanessa Antiopa*) – Lósy 1906: 310.
 Gyászlepke (*Vanessa antiopa*) – Gere 1950: 531, 161. tábla, 1. ábra.
 Gyászlepke (*Euvanessa antiopa*) – Gozmány 1968: 144, 110b. ábra.
 gyászlepke (*Euvanessa antiopa*) – Gozmány 1979: 423 (puszta név).
 gyászlepke ([*nincs latin név*]) – Varga 1981: 80, 4. ábra.
 Gyászlepke (*Euvanessa antiopa*) – Varga 1984: 143, 15. ábra: 38.
 Gyászlepke (*Nymphalis antiopa*) – Fazekas 1992: 62, 40. ábra.
 gyászlepke (*Nymphalis antiopa*) – Dietzel 1997: 31, 45. kép.
 Gyászos szöglenc (*Nymphalis antiopa*) – Bálint 2006: 132 (puszta név).
 gyászlepke (*Nymphalis (Nymphalis) antiopa*) – Varga 2010: 83, 72. tábla, 14–16. ábrák.
 gyászlepke (*Nymphalis antiopa*) – Buschmann & Szabóky 2011: 11 (puszta név).
 Gyászos szöglenc, Antiopa szöglenc (*Nymphalis antiopa*) – Bálint 2016: 84, VI. tábla, 8. ábra.

Jegyzet: már Földinél megjelenik a „gyász” faji jelző. Ez a német „Trauermantel” (= gyászköntös) névből származik.

APOLLO

Nagy apolló (Apolló-rokonúak: Apollóformák: Pillangófélék)

Parnassius apollo (Linnaeus, 1758) (Papilionidae: Parnassinae: Parnassini)

Apolló Pillangó (*Papilio Apollo*) – Földi 1801: 323.
 Apolló Fenyész (*Doritis apollo*) – Pólya 1842: 56, XXX. tábla, 1. ábra.
 Apollo Vörpety (*Doritis Apollo*) – Mihálka 1854: 157.
 Apollo Vörpety (*Doritis Apollo*) – Emich 1868: 63, IV. tábla, 1a–c. ábrák.
 Apollo Vérpety (*Parnassius Apollo*) – Bein 1891: 28.
 Apolló vérpötty (*Deritis Apollo*) – Anonymous 1900: 2. ábra.
 Apollópillangó (Vérpety) (*Parnassius Apollo*) – Cserey 1901: 22, V. tábla, 1 ábra.
 szemes hattyú pillangó (*Parnassius Apollo*) – A. Aigner 1904: 84 (puszta név).
 apolló vérpety (*Parnassius Apollo*) – Bátori 1904: 2, II. tábla, 14. ábra.
 Apollo-pille (*Parnassius Apollo*) – Abafi-Aigner 1907: 2, 3. tábla, 1b–c. ábrák.
 Apolló lepke (*Parnassius Apollo*) – Gere 1950: 526, 159. tábla, 4. ábra.
 Apolló-lepke (*Parnassius apollo serpentinus*) – Gozmány 1968: 50, 40. ábra.
 Apolló-lepke (*Parnassius apollo*) – Gozmány 1979: 767 (puszta név).
 Apolló-lepke (*Parnassius apollo*) – Varga 1984: 131, 13. ábra: 39.
 apolló-lepke (*Parnassius apollo*) – Varga 1989: 192.
 Nagy Apolló-lepke (*Parnassius apollo*) – Bálint 1996: 24, I. tábla, 1a–c. ábrák.
 Nagy apolló (*Parnassius apollo*) – Bálint 2006: 134 (puszta név).
 Apolló-lepke (*Parnassius apollo*) – Varga 2010: 76, 60. tábla, 17–19. ábrák.

nagy apollólepke (*Parnassius apolló serpentinus*) – Buschmann & Szabóky 2011: 7 (puszta név).

Nagy apolló (*Parnassius apollo*) – Bálint 2016: 74, I. tábla, 9. ábra.

Jegyzet: faunaterületünkön ez a nagyobbik *Parnassius*-faj (a kisebbik a *P. menmosyne*). Földi óta a legtöbb szerző a tudományos név fajcsoport nevét használta faji jelzőként, ami több magyar nemi névvel (fenyész, vérpety-vörpety, pillangó) is összekapcsoltak. Ettől csak A. Aigner tért el, akinek kéttagú magyar nevében a faji jelző „szemes” (utalva a szárnyak vérpettyeinek fehér „szemére”), és a nemi név „hattyú pillangó” (talán utalva a lepkék szárnyainak fehér színére). Az „apollólepke” a magyarban, de számos más nyelvben is, a *Parnassius* génusszal azonos jelentésű, ezért az *apollo*-t mi tribusz szinten alkalmazzuk (lásd Bálint és Pál 2008, Bálint 2016).

AQUILONARIS

Fellápi csillér (Csillérrokonúak: Helikónkaformák: Szöglencfélék)

Boloria aquilonaris Stichel, 1908 (Nymphalidae: Heliconinae: Argynnini)

fellápi gyöngyházlepke (*Boloria aquilonaris*) – Gozmány 1979: 148 (puszta név).

Fellápi csillér (*Boloria aquilonaris*) – Bálint 2006: 131 (puszta név).

Fellápi csillér (*Boloria aquilonaris*) – Bálint 2016: 86, VII. tábla, 16b. ábra.

Jegyzet: faunaterületünkön található rokonai között ez az egyetlen fellápokra jellemző faj.

ARCANIA

Fehérsávós szénanimfa (Szénanimfa-rokonúak: Szemdíszformák: Szöglencfélék)

Coenonympha arcania (Linnaeus, 1761) (Nymphalidae: Satyrinae: Coenonymphini)

arkánia Szemőcz (*Hipparchia arcania*) – Mihálka 1854: 157.

arkánia Szemőcz (*Hipparchia Arcania*) – Emich 1868: 57.

Fehérvű Szénapillangó (*Coenonympha Arcania*) – Cserey 1901: 39.

fehér-övű szénapille (*Coenonympha arcania*) – A. Aigner 1904: 86 (puszta név).

[nincs magyar név] (*Coenonympha Arcania*) – Abafi-Aigner 1907: 19, 15. tábla, 10a–c. ábrák.

Fehérvű szénalepke (*Coenonympha arcania*) – Gere 1950: 530, 164. tábla, 12, 13. ábrák.

Fehérvő szénalepke (*Coenonympha arcania cephalus*) – Gozmány 1968: 165, 125. ábra.

fehérvű szénalepke (*Coenonympha arcania*) – Kalmár 1973: 60, XXIX. tábla, 4. ábra.

fehérvű szénalepke (*Coenonympha arcania*) – Gozmány 1979: 276 (puszta név).

Fehérvő szénalepke (*Coenonympha arcania*) – Varga 1984: 149, 16. ábra: 38–39.

Fehérvő szénalepke (*Coenonympha arcania*) – Fazekas 1992: 94, 71. ábra.

fehérvű szénalepke (*Coenonympha arcania*) – Dietzel 1997: 30.

Fehérsávós szénanimfa (*Coenonympha arcania*) – Bálint 2006: 133 (puszta név).

fehéröves szénalepke (*Coenonympha arcania*) – Varga 2010: 84, 75. tábla, 7–9. ábrák.
fehéröves szénalepke (*Coenonympha arcania*) – Buschmann & Szabóky 2011: 12
(puszta név).

Fehérsávós szénanimfa (*Coenonympha arcania*) – Bálint 2016: 98, XIII. tábla, 10a. ábra.

Jegyzet: a Csereyre visszavezethető „fehérövű” vagy „fehérsávós” faji jelző a hátsó szárny fonákjának közepén látható széles rajzolatra utal. Faunaterületünkön nincs hasonló a rokon fajok között.

ARDUINNA

Levantei tarkály (Tarkályrokonúak: Szöglencformák: Szöglencfélék)
Melitaea arduinna (Esper, 1783) (Nymphalidae: Nymphalinae: Melitaeini)

balkáni tarkapille (*Melitaea Rhodopensis*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).

levantei tarkalepke (*Melitaea arduinna*) – Gozmány 1979: 639 (puszta név).

Levantei tarkály (*Melitaea arduinna*) – Bálint 2006: 132 (puszta név).

Levantei tarkály (*Melitaea arduinna*) – Bálint 2016: 86, VII. tábla, 2. ábra.

Jegyzet: régi erdélyi adatai ismertek, legújabban a Bánátban találták meg. Mindkét magyar faji jelző a faj elterjedésére utal és nem túl szerencsés, mivel pl. a *Melitaea ornata*-nak is nagyon hasonló az elterjedése.

ARETHUSA

Szalagos szemdész (Szemdészrokonúak: Szemdészformák: Szöglencfélék)
Arethusana arethusa (Denis & Schiffermüller, 1775) (Nymphalidae: Satyriinae: Satyriini)

Arany-barna Szemespillangó (*Satyrus Arethusa*) – Cserey 1901: 43.

közönséges erdőőr (*Satyrus Arethusa*) – A. Aigner 1904: 86 (puszta név).

[nincs magyar név] (*Satyrus Arethusa*) – Abafi-Aigner 1907: 17.

Közönséges szemeslepke (*Satyrus Arethusa*) – Gere 1950: 528, 163. tábla, 14. ábra.

Közönséges szemeslepke (*Arethusana arethusa carsica*) – Gozmány 1968: 182, 139. ábra.

közönséges szemeslepke (*Arethusana arethusa*) – Gozmány 1979: 104 (puszta név).

Közönséges szemeslepke (*Arethusana arethusa*) – Varga 1984: 150, 16. ábra: 26.

Közönséges szemeslepke (*Arethusana arethusa*) – Fazekas 1992: 88, 65. ábra.

közönséges szemeslepke (*Hipparchia arethusa*) – Dietzel 1997: 30.

Szalagos szemdész (*Arethusana arethusa*) – Bálint 2006: 134 (puszta név).

közönséges szemeslepke (*Arethusana arethusa*) – Varga 2010: 85, 76. tábla, 20–23. ábrák.

közönséges szemeslepke (*Arethusana arethusa*) – Buschmann & Szabóky 2011: 12 (puszta név).

Szalagos szemdízsz (*Arethusa arethusa*) – Bálint 2016: 96, XII. tábla, 3. ábra.

Jegyzet: a faji jelző a szárnyak felszínén látható szalagra utal, ami faunaterületünkön élő rokonai között elterjedt bélyeg (v.ö. *Chazara briseis*, *Brinthesia circe* – a szalag rajzoldati elem ez utóbbinál „öv”). A szalag színe viszont Kárpát-medencei viszonylatban egyedi. Cserey faji jelzője is ezt a rajzoldati elemet hangsúlyozza.

ARGIADES

Ékes boglárka (Boglárka-rokonúak: Boglárkaformák: Lángszinérfélék)
Everes argiades (Pallas, 1771) (Lycaenidae: Polyommatainae: Polyommataini)

ékes boglárka (*Lycaena Argiades*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).
Ékes boglárka (*Everes argiades*) – Gere 1950: 537, 160. tábla, 19. ábra.
Ékes boglárka (*Everes argiades*) – Gozmány 1968: 78, 62c. ábra.
ékes boglárka (*Everes argiades*) – Kalmár 1973: 44, XXI. tábla, 7. ábra.
ékes boglárka (*Everes argiades*) – Gozmány 1979: 424 (puszta név).
Ékes boglárka (*Everes argiades*) – Varga 1984: 138, 14. ábra: 42.
Ékes boglárka (*Cupido argiades*) – Fazekas 1992: 116, 92. ábra.
Kóbor ékesboglárka (*Everes argiades*) – Bálint 1996: 105, IX. tábla, 49. ábra.
ékes boglárka (*Everes argiades*) – Dietzel 1997: 33.
Ékes boglárka (*Cupido argiades*) – Bálint 2006: 130 (puszta név).
ékes boglárka (*Cupido (Everes) argiades*) – Varga 2010: 79, 65. tábla, 26–28. ábrák.
ékes boglárka (*Everes argiades*) – Buschmann & Szabóky 2011: 9 (puszta név).
Ékes boglárka (*Cupido argiades*) – Bálint 2016: 104, XVI. tábla, 2a–b. ábrák.

Jegyzet: A. Aigner faji jelzője talán arra utal, hogy rokonai között ez a leginkább rajzolt – így a hátulsó szárny fonákján az „álszem” rajzolat fémes pikkelyzetű és a nancssárga foltok is kiterjedtebbek.

ARGIOLUS

Benge boglárka (Boglárka-rokonúak: Boglárkaformák: Lángszinérfélék)
Celastrina argiolus (Linnaeus, 1758) (Lycaenidae: Polyommatainae: Polyommataini)

közönséges boglárka-pillangó (*Lycaena Argiolus*) – Bein 1891: 39.
Benge Boglárka (*Lycaena Argiolus*) – Cserey 1901: 29.
benge boglárka (*Lycaena Argiolus*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).
Benge Boglárka (*Cyniris argiolus*) – Gere 1950: 537, 160. tábla, 29, 30, 31. ábrák.
Bengeboglárka (*Celastrina argiolus*) – Gozmány 1968: 81, 63. ábra.
bengeboglárka (*Celastrina argiolus*) – Gozmány 1979: 211 (puszta név).
Bengeboglárka (*Celastrina argiolus*) – Varga 1984: 138, 14. ábra: 39–40.
Bengeboglárka (*Celastrina argiolus*) – Fazekas 1992: 114, 90. ábra.
Korai bengeboglárka (*Celastrina argiolus*) – Bálint 1996: 114, IX. tábla, 55. ábra.
bengeboglárka (*Celastrina argiolus*) – Dietzel 1997: 34.

Benge boglárka (*Celastrina argiolus*) – Bálint 2006: 130 (puszta név).
bengeboglárka (*Celastrina argiolus*) – Varga 2010: 79, 65. tábla, 17–19. ábrák.
bengeboglárka (*Celastrina argiolus*) – Buschmann & Szabóky 2011: 9 (puszta név).
Benge boglárka (*Celastrina argiolus*) – Bálint 2016: 106, XVII. tábla, 14a–b. ábrák.

Jegyzet: Cserey faji jelzője a hernyó egyik tápnövényére utal. Faunaterületünkön csak ez a boglárkafaj él *Rhamnus*-on.

ARGUS

Ezüstös boglárka (Boglárka-rokonúak: Boglárkaformák: Lángszinérfélék)
Plebejus argus (Linnaeus, 1758) (Lycaenidae: Polyommatainae: Polyommataini)

Argus Pillangó (*Papilio Argus*) – Földi 1801: 326.
Argus Boglárka (*Lycaena Argus*) – Emich 1868: 58.
Argus-boglárka vagy ezüstszem (*Lycaena Argus*) – Bein 1891: 39.
Argus Boglárka (*Lycaena Argus*) – Cserey 1901: 28, III. tábla, 5 ábra.
ezüstös boglárka (*Lycaena Argus*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).
Ezüstös boglárka (*Lycaena Argus*) – Gere 1950: 537, 160. tábla, 20. ábra.
Ezüstös boglárka (*Plebejus argus aegon*) – Gozmány 1968: 90.
ezüstös boglárka (*Plebeius argus*) – Kalmár 1973: 44, XXI. tábla, 4. ábra.
ezüstös boglárka (*Plebejus argus*) – Gozmány 1979: 833 (puszta név).
ezüstös boglárka ([*nincs latin név*]) – Varga 1981: 78, 4. ábra.
Ezüstös boglárka (*Plebeius argus aegon*) – Varga 1984: 140, 14. ábra: 54.
Ezüstös boglárka (*Plebejus argus*) – Fazekas 1992: 120, 97. ábra.
Ezüstös plebejusboglárka (*Plebejus argus*) – Bálint 1996: 142, X. tábla, 69. ábra.
ezüstös boglárka (*Plebeius argus*) – Dietzel 1997: 33.
Ezüstös boglárka (*Plebejus argus*) – Bálint 2006: 130 (puszta név).
ezüstös boglárka (*Plebejus (Plebejus) argus*) – Varga 2010: 80, 66. tábla, 22–24. ábrák.
ezüstös boglárka (*Plebejus argus*) – Buschmann & Szabóky 2011: 9 (puszta név).
Ezüstös boglárka (*Plebejus argus*) – Bálint 2016: 104, XVI. tábla, 1a–b. ábrák.

Jegyzet: faji jelzője a fonákon látható szárnytövi ezüstkék behintésre utal. Nem szerencsés, mivel számos más rokonfaj is bír ezzel a jellegzetességgel.

ARGYROGNOMON

Csillogó boglárka (Boglárka-rokonúak: Boglárkaformák: Lángszinérfélék)
Plebejus argyrognomon (Bergsträsser, 1779) (Lycaenidae: Polyommatainae: Polyommataini)

kincses boglárka (*Lycaena Argyrognomon*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).
Csillogó boglárka (*Lycaena argyrognomon*) – Gere 1950: 537, 160. tábla, 21. ábra.
Csillogó boglárka (*Lycaeides argyrognomon argyropesza*) – Gozmány 1968: 90.
csillogó boglárka (*Lycaeides argyrognomon*) – Gozmány 1979: 609 (puszta név).

Csillógó boglárka (*Lycaeides argyrognomon*) – Varga 1984: 140, 14. ábra: 55.
 Csillógó boglárka (*Plebejus argyrognomon*) – Fazekas 1992: 122, 98. ábra.
 Csillógó plebejusboglárka (*Plebejus argyrognomon*) – Bálint 1996: 146, X. tábla, 71. ábra.
 csillógó boglárka (*Plebeius argyrognomon*) – Dietzel 1997: 33.
 Csillógó boglárka (*Plebejus argyrognomon*) – Bálint 2006: 130 (puszta név).
 tintakék boglárka (*Plebejus (Plebejus) argyrognomon*) – Varga 2010: 80, 66. tábla, 25–27. ábrák.
 csillógó boglárka (*Plebejus argyrognomon*) – Buschmann & Szabóky 2011: 9 (puszta név).
 Csillógó boglárka (*Plebejus argyrognomon*) – Bálint 2016: 104, XVI. tábla, 3a–b. ábrák.

Jegyzet: a faji jelző vonatkozhat a hím szárnyfelszínre, vagy a hátulsó szárny fonákjának szegélyterében csillógó boglárookra. Az előbbi nem csupán ezt a fajt, hanem a legtöbb boglárkát jellemzi. Az utóbbi bélyeg megtalálható *Plebejus argus* és *P. idas* rokonain is. A. Aigner faji jelzője talán a fonák szegélyterében díszlő boglárookra utal, a Varga-féle pedig a szárnyak felszínére, ha ferde szögben vizsgáljuk.

ARION

Nagypettyes boglárka (Boglárka-rokonúak: Boglárkaformák: Lángszinérfélék)
Maculinea arion (Linnaeus, 1758) (Lycaenidae: Polyommatainae: Polyommataini)

Arion Boglárka (*Lycaena Arion*) – Emich 1868: 58, I. tábla, 5 ábra.
 Árion-boglárka (*Lycaena Arion*) – Bein 1891: 39.
 nagypettyes boglárka (*Lycaena Arion*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).
 Nagypettyes boglárka (*Lycaena Arion*) – Gere 1950: 538.
 Nagypettyes boglárka (*Maculinea arion punctifera*) – Gozmány 1968: 88, 69. ábra.
 nagypettyes boglárka (*Maculinea arion*) – Gozmány 1979: 623 (puszta név).
 Nagypettyes boglárka (*Maculinea arion*) – Varga 1984: 139.
 Nagypettyes boglárka (*Maculinea arion*) – Fazekas 1992: 118, 95. ábra.
 Nagypöttyös hangyaboglárka (*Maculinea arion*) – Bálint 1996: 130, X. tábla, 63. ábra.
 nagypettyes boglárka (*Maculinea arion*) – Dietzel 1997: 33, 32. kép.
 Nagypettyes boglárka (*Maculinea [arion] arion*) – Bálint 2006: 130 (puszta név).
 nagyfoltú hangyaboglárka (*Maculinea arion arion*) – Varga 2010: 80, 66. tábla, 10–12. ábrák.
 nagypettyes hangyaboglárka (*Maculinea arion*) – Buschmann & Szabóky 2011: 9 (puszta név).
 Nagypettyes boglárka (*Maculinea arion*) – Bálint 2016: 106, XVII. tábla, 15a–b. ábrák.

Jegyzet: az elülső szárnyak felszínén a középtéri foltok nagyok, különösen a nőstényeken. Ez nemcsak a faunaterületünkön előforduló közelrokon (*Maculinea*), hanem a többi boglárka (Polyommataini) fajtól is jól elkülöníti. Kivételt csak a nemrégiben felismert *M. punctifera* faj jelent (lásd ott).

ARMORICANUS

Feles pürka (Pürkarokonúak: Pürkaformák: Búskafélék)

Pyrgus armoricanus (Oberthür, 1910) (Hesperiidae: Pyrginae: Pyrgini)

Feles busalepke (*Pyrgus armoricanus*) – Gere 1950: 540, 160. tábla, 36, 37. ábrák.

Feles busalepke (*Pyrgus armoricanus*) – Gozmány 1968: 12, 8a. ábra.

feles busalepke (*Pyrgus armoricanus*) – Gozmány 1979: 884 (puszta név).

Feles busalepke (*Pyrgus armoricanus*) – Varga 1984: 130, 13. ábra: 13–14.

Feles pürka (*Pyrgus armoricanus*) – Bálint 2006: 129 (puszta név).

feles busalepke (*Pyrgus armoricanus*) – Varga 2010: 75, 59. tábla, 37–39. ábrák.

feles busalepke (*Pyrgus armoricanus*) – Buschmann & Szabóky 2011: 7 (puszta név).

Feles pürka (*Pyrgus armoricanus*) – Bálint 2016: 37 (puszta név).

Jegyzet: a Gerétől eredeztethető „feles” faji jelző jelentése számunkra ismeretlen, talán a szárnyfelszín fekete-fehér rajzolatára utal (a szárny felületének fele szürke, fele fehér?). Megjegyezzük, hogy ezt a faji jelzőt A. Aigner a *Pyrgus alveus* rokonfajra alkalmazta.

ARTAXERXES

Makedón boglárka (Boglárka-rokonúak: Boglárkaformák: Lángszinérfélék)

Aricia artaxerxes (Linnaeus, 1758) (Lycaenidae: Polyommatae: Polyommataini)

[nincs magyar név] (*Aricia artaxerxes Issekutzij*) – Gozmány 1968: 92.

bükki boglárka (*Aricia artaxerxes*) – Gozmány 1979: 109 (puszta név).

provánszi boglárka (*Aricia allous*) – Gozmány 1979: 109 (puszta név).

[nincs magyar név] (*Aricia artaxerxes issekutzij*) – Varga 1984: 140, 14. ábra: 53.

Bükki karszt-szerecszenboglárka (*Aricia artaxerxes issekutzij*) – Bálint 1996: 151, XI.

tábla, 74. ábra.

provánszi boglárka (*Aricia allous*) – Dietzel 1997: 33.

balkáni szerecszenboglárka (*Aricia macedonica*) – Dietzel 1997: 33.

bükki boglárka (*Aricia artaxerxes*) – Varga 1989: 200, 119. ábra.

Makedón boglárka (*Aricia [artaxerxes] macedonica*) – Bálint 2006: 130 (puszta név).

bükki szerecszenboglárka (*Aricia artaxerxes issekutzij*) – Varga 2010: 80, 66. tábla, 37–39. ábrák.

bükki szerecszenboglárka (*Aricia artaxerxes*) – Buschmann & Szabóky 2011: 10 (puszta név).

Artaxerxész boglárka (*Plebejus (Aricia) artaxerxes*) – Bálint 2016: 47 (puszta név).

Jegyzet: az utóbbi évtizedekben felismert faj, taxonómiája még nem kiforrott. A különböző szerzők által alkalmazott faji jelzők a fajjal kapcsolatos földrajzi információkat hangsúlyoznak. A „bükki” jelzi a sokáig endemikus alfajnak tekintett *issekutzij* típuspéldányának lelőhelyét. A „makedón” pedig a Kárpát-medencei populációk

rokonsági viszonyára utal. Elkülönítése rokonától, a Szerecsen boglárkától (*Aricia agestis*) szakértelmet igényel.

ASTERIA

Svájci tarkály (Tarkályrokonúak: Szöglencformák: Szöglencfélék)

Mellicta asteria (Freyer, 1828) (Nymphalidae: Nymphalinae: Melitacini)

havasi tarkapille (*Militaea asteria*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).

[nincs magyar név] (*Melitae asteria*) – Abafi-Aigner 1907: 13.

Svájci tarkalepke (*Mellicta asteria*) – Gozmány 1979: 640 (puszta név).

Svájci tarkály (*Militaea (Mellicta) asteria*) – Bálint 2016: 66 (puszta név).

Jegyzet: a név a típus lelőhelyére utal (Chur, Svájc). Régi Kárpát-medencei adatait újabban nem erősítették meg, a Magas-Tátrából jelezték. Erre utalhat A. Aigner neve is.

ATALANTA

Atalanta szöglenc (Szöglencrokonúak: Szöglencformák: Szöglencfélék)

Vanessa atalanta (Linnaeus, 1758) (Nymphalidae: Nymphalinae: Nymphalini)

Atalanta pillangó (*Papilio Atalanta*) – Földi 1801: 326.

Atalanta Csaláncz (*Vanessa atalanta*) – Pólya 1842: 92, LIV. tábla, 1. ábra.

atalanta Szöglencz (*Vanessa Atalanta*) – Mihálka 1854: 155.

atalanta Szöglencz (*Vanessa Atalanta*) – Emich 1868: 49, VI. tábla, 3a–d. ábrák.

átalanta-pillangó vagy admirális (*Vanessa Atalanta*) – Bein 1891: 32.

Atalanta szöglencz (*Vanessa Atalanta*) – Anonymous 1900: 9. ábra.

Atalanta-pillangó vagy Számozottpillangó, Admirálpillangó (*Vanessa Atalanta*) – Cserey 1901: 31, II. tábla. 4 ábra.

atalanta csipkéslepke (*Vanessa Atalanta*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).

Admirál pillangó (*Vanessa Atalanta*) – Lósy 1906: 309.

Atalanta lepke (*Pyrameis Atalanta*) – Gere 1950: 532, 161. tábla, 20. ábra.

Atlanta-lepke (admirálislepke) (*Vanessa atalanta*) – Gozmány 1968: 147, 113. ábra.

atalanta-lepke (*Eumvanessa atalanta*) – Kalmár 1973: 52, XXV. tábla, 4. ábra.

Atalanta-lepke (*Vanessa atalanta*) – Gozmány 1979: 1094 (puszta név).

atalantalepke ([nincs latin név]) – Varga 1981: 80, 9. ábra.

Atalanta-lepke (*Vanessa atalanta*) – Varga 1984: 143, 15. ábra: 37.

Atalanta lepke (*Vanessa atalanta*) – Fazekas 1992: 64, 42. ábra.

Atalanta-lepke (*Vanessa atalanta*) – Dietzel 1997: 31.

Atalanta szöglenc (*Vanessa atalanta*) – Bálint 2006: 133 (puszta név).

atalantalepke (*Vanessa atalanta*) – Varga 2010: 83, 74. tábla, 1–4. ábrák.

atalantalepke (*Vanessa atalanta*) – Buschmann & Szabóky 2011: 11 (puszta név).

Atalanta szöglenc (*Vanessa atalanta*) – Bálint 2016: 84, VI. tábla, 5. ábra.

Jegyzet: már Földinél megjelenik a tudományos névből kölcsönzött „atalanta”, mint faji jelző. A ritkább „admirál” vagy „admirális” a német névből eredeztethető, és utal az elülső szárnyak piros admirális-szalagára.

ATHALIA

Ligeti tarkály (Tarkályrokonúak: Szöglencformák: Szöglencfélék)

Mellicta athalia (Rottemburg, 1775) (Nymphalidae: Nymphalinae: Melitaeini)

atália Tarkály (*Melitaea Athalia*) – Mihálka 1854: 155.

Athalia Tarkály (*Melitaea Athalia*) – Frivaldszky 1865: 41.

Athalia Tarkály (*Melitaea Athalia*) – Emich 1868: 45.

Csormolya Tarkapilangó (*Melitaea Athalia*) – Cserey 1901: 35.

közönséges tarkapille (*Melitaea Athalia*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).

Közönséges tarkalepke (*Melitaea Athalia*) – Gere 1950: 534, 163. tábla, 1, 2. ábrák.

Közönséges tarkalepke (*Mellicta athalia*) – Gozmány 1968: 133, 101. ábra.

közönséges tarkalepke (*Mellicta athalia*) – Kalmár 1973: 56, XXVII. tábla, 5–6. ábrák.

közönséges tarkalepke (*Mellicta athalia*) – Gozmány 1979: 640 (puszta név).

Közönséges tarkalepke (*Mellicta athalia*) – Varga 1984: 147, 15. ábra: 24.

Közönséges tarkalepke (*Mellicta athalia*) – Fazekas 1992: 78, 56. ábra.

közönséges tarkalepke (*Melitaea athalia*) – Dietzel 1997: 31.

Ligeti tarkály (*Melitaea athalia*) – Bálint 2006: 132 (puszta név).

közönséges tarkalepke (*Melitaea (Mellicta) athalia*) – Varga 2010: 83, 71. tábla, 19–21. ábrák.

ligeti tarkalepke (*Melitaea athalia*) – Buschmann & Szabóky 2011: 11 (puszta név).

Ligeti tarkály (*Melitaea athalia*) – Bálint 2016: 86, VII. tábla, 8. ábra.

Jegyzet: a „ligeti” faji jelző arra utal, hogy az imágók elsősorban ligetes élőhelyeken találhatóak. Faunaterületünkön a faj rokonai közül ebben nem egyedi, pl. a Díszes tarkály (*Euphydryas maturna*) is ligeterdőkben honos. A „csormolya” faji jelző a hernyó tápnövényére utalt.

AURELIA

Recés tarkály (Tarkályrokonúak: Szöglencformák: Szöglencfélék)

Mellicta aurelia (Nickerl, 1850) (Nymphalidae: Nymphalinae: Melitaeini)

reczés tarkapille (*Melitaea Aurelia*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).

Recés tarkalepke (*Melitaea Aurelia*) – Gere 1950: 534, 163. ábra, 3, 4. ábrák.

Recés tarkalepke (*Mellicta aurelia*) – Gozmány 1968: 135, 102a. ábra.

recés tarkalepke (*Mellicta aurelia*) – Gozmány 1979: 640 (puszta név).

Recés tarkalepke (*Mellicta aurelia*) – Varga 1984: 147, 15. ábra: 26.

recés tarkalepke (*Melitaea aurelia*) – Dietzel 1997: 31.

Recés tarkály (*Melitaea aurelia*) – Bálint 2006: 132 (puszta név).

recés tarkalepke (*Melitaea (Mellicta) aurelia*) – Varga 2010: 83, 71. tábla, 22–24. ábrák.

recés tarkalepke (*Melitaea aurelia*) – Buschmann & Szabóky 2011: 11 (puszta név).
Recés tarkály (*Melitaea aurelia*) – Bálint 2016: 86, VII. tábla, 6. ábra.

Jegyzet: a „recés” faji jelző a szárnyakon látható hálószerű rajzolatra utal, amely hálószerűen díszített, apró négyzetes foltokból áll.

AURINIA

Aranyos tarkály (Tarkályrokonúak: Szöglencformák: Szöglencfélék)

Euphydryas aurinia (Denis & Schiffermüller, 1775) (Nymphalidae: Nymphalinae: Melitaeini)

Artemis Tarkály (*Melitaea Artemis*) – Frivaldszky 1865: 40.

szigorál-tarkály (*Melitaea Aurinia*) – Bein 1891: 35.

Sikkantyú Tarkapillangó (*Melitaea Aurinia*) – Cserey 1901: 35.

aranyos tarkapille (*Melitaea Aurinia*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).

[nincs magyar név] (*Euphydryas aurinia*) – Gozmány 1968: 137, 104. ábra.

mocsári tarkalepke (*Euphydryas aurinia*) – Gozmány 1979: 414 (puszta név).

lári tarkalepke (*Euphydryas aurinia*) – Varga 1989: 204.

mocsári tarkalepke (*Euphydryas aurinia*) – Dietzel 1997: 31, 18. kép.

Aranyos tarkály (*Euphydryas aurinia*) – Bálint 2006: 132 (puszta név).

lári tarkalepke (*Euphydryas (Eurodryas) aurinia*) – Varga 2010: 82, 70. tábla, 22–24. ábrák.

lári tarkalepke (*Euphydryas aurinia*) – Buschmann & Szabóky 2011: 11 (puszta név).

Aranyos tarkály (*Euphydryas aurinia*) – Bálint 2016: 84, VI. tábla, 3a. ábra.

Jegyzet: az „aranyos” faji jelző a fonákon látható élénksárga, aranyosan fénylő rajzolatra utal (ezt jelzi a tudományos fajcsoport név is). A „szigorál” a hernyó egyik tápnövényét (*Veronica* spp.) jelzi, a „mocsári” és a „lári” jelzők pedig arra utalnak, hogy az 1950-es évek után a magyarországi lepkészek a fajnak csak az üde réteken tenyésző alakját ismerték, és ezért tartották az egyik fő jellegzetességének.

BALCANA

Balkáni özöndék (Özöndék-rokonúak: Özöndékformák: Özöndékfélék)

Pieris balcana Lorkovic, [1970] (Pieridae: Pierinae: Pierini)

balkáni fehérlepke (*Pieris balcana*) – Dietzel 1997: 29.

Balkáni özöndék (*Pieris [napi] balcana*) – Bálint 2006: 136 (puszta név).

Balkáni ál-répafehérlepke (*Pieris pseudorapae balcana*) – Bálint 1996: 47, V. tábla, 14. ábra.

Balkáni özöndék (*Pieris (Artogeia) balcana*) – Bálint 2016: 40 (puszta név).

Jegyzet: a faji jelző a tudományos fajcsoport nevet tükrözi, rámutatva a faj általános elterjedésére. Nemrégiben felismert taxon, faji önállóságát számos szerző vitatja.

BAVIUS

Erdélyi boglárka (Boglárka-rokonúak: Boglárkaformák: Lángszinérfélék)

Pseudophilotes bavius (Eversmann, 1832) (Lycaenidae: Polyommatinae: Polyommagini)

erdélyi boglárka (*Pseudophilotes bavius*) – Gozmány 1979: 868 (puszta név).

[nincs magyar név] (*Pseudophilotes bavius hungarica*) – Gozmány 1968: 84.

Erdélyi zsálya-csinosboglárka (*Scolitantides bavius hungaricus*) – Bálint 1996: 117, IX. tábla, 57. ábra.

Erdélyi boglárka (*Polyommatus hungaricus*) – Bálint 2006: 131 (puszta név).

Erdélyi boglárka (*Scolitantides bavius*) – Bálint 2016: 100, XIV. tábla, 23. ábra.

Jegyzet: az „erdélyi” faji jelző rámutat, hogy a faj faunaterületünkön kizárólag Erdélyben fordul elő.

BELLARGUS

Égszínkék boglárka (Boglárka-rokonúak: Boglárkaformák: Lángszinérfélék)

Polyommatus bellargus (Rottembrug, 1775) (Lycaenidae: Polyommatinae: Polyommagini)

Adonis Boglárka ([nincs latin név]) – Mihálka 1854: 157.

Acis Boglárka (*Lycaena Acis*) – Emich 1868: 58.

Adonis-pillangó (*Lycaena Bellargus*) – Bein 1891: 39.

égszínű boglárka (*Lycaena Bellargus*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).

Adonis-boglárka (*Lycaena bellargus*) – Lósy 1906: 316, 316, 5. ábra.

Égszínű boglárka (*Lycaena bellargus*) – Gere 1950: 537, 160. tábla, 27. ábra.

Égszínű boglárka (*Lysandra bellargus*) – Gozmány 1968: 99.

égszínű boglárka (*Lysandra bellargus*) – Kalmár 1973: 44, XXI. tábla, 6. ábra.

égszínű boglárka (*Lysandra bellargus*) – Gozmány 1979: 617 (puszta név).

égszínkék boglárka ([nincs latin név]) – Varga 1981: 78, 5. ábra.

Égszínű boglárka (*Lysandra bellargus*) – Varga 1984: 141, 14. ábra: 62-63.

Égszínű boglárka (*Polyommatus bellargus*) – Fazekas 1992: 124, 100. ábra.

Égszínkék sokpöttyös boglárka (*Polyommatus bellargus*) – Bálint 1996: 173, XII. tábla, 87. ábra.

égszínű boglárka (*Lysandra bellargus*) – Dietzel 1997: 33.

Égszínkék boglárka (*Polyommatus bellargus*) – Bálint 2006: 130 (puszta név).

égszínű boglárka (*Polyommatus (Lysandra) bellargus*) – Varga 2010: 81, 67. tábla, 28–31. ábrák.

égszínkék boglárka (*Polyommatus bellargus*) – Buschmann & Szabóky 2011: 10 (puszta név).

Égszínkék boglárka (*Polyommatus bellargus*) – Bálint 2016: 104, XVI. tábla, 21a–b. ábrák.

Jegyzet: az „égszínű” vagy „égszínkék” jelzők a hím szárnyaira jellemző színre utalnak.

BETULAE

Nyír farkröpér (Farkröpér-rokonúak: Farkröpérformák: Lángszinérfélék)

Thecla betulae (Linnaeus, 1758) (Lycaenidae: Theclinae: Theclini)

- nyírfai Boglárka (*Lycaena betulae*) – Mihálka 1854: 157.
nyírfai Boglárka (*Lycaena betulae*) – Emich 1868: 60, I. tábla, 3. ábra.
nyír-pillangó (*Thecla Betulae*) – Bein 1891: 40.
Nyírfapillangó (*Thecla Betulae*) – Cserey 1901: 25, III. tábla, 3. ábra.
nyír csücskös pille (*Thecla Betulae*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).
Nyírfalepke (*Thecla betulae*) – Gozmány 1968: 65, 48. ábra.
nyírfalepke (*Thecla betulae*) – Kalmár 1973: 42, XX. tábla, 5–6. ábrák.
nyírfalepke (*Thecla betulae*) – Gozmány 1979: 1028 (puszta név).
Nyírfalepke (*Thecla betulae*) – Varga 1984: 136, 14. ábra: 20.
Nyírfalepke (*Thecla betulae*) – Fazekas 1992: 100, 78. ábra.
Nyírfalepke (*Thecla betulae*) – Bálint 1996: 74, VIII. tábla, 30. ábra.
nyírfalepke (*Thecla betulae*) – Dietzel 1997: 32, 21. kép.
Nyír farkröpér (*Thecla betulae*) – Bálint 2006: 130 (puszta név).
nyírfalepke (*Thecla betulae*) – Varga 2010: 78, 64. tábla, 29–32. ábrák.
nyírfaboglárka (*Thecla betulae*) – Buschmann & Szabóky 2011: 9 (puszta név).
Nyír farkröpér (*Thecla betulae*) – Bálint 2016: 102, XV. tábla, 1. ábra.

Jegyzet: az összes magyar név Linné névalkotását követi, tehát a tudományos név második tagját emeli át. A név nem a hernyó tápnövényét jelzi (ami leggyakrabban kökény, ritkán galagonya vagy zselnicemeggy), hanem azt, hogy a leíró a lepkéket leggyakrabban nyírfákon figyelte meg.

BOETICUS

Vándor boglárka (Boglárka-rokonúak: Boglárkaformák: Lángszinérfélék)

Lampides boeticus (Linnaeus, 1767) (Lycaenidae: Polyommatainae: Polyommataini)

- spanyol Boglárka (*Lycaena baetica*) – Frivaldszky 1865: 81.
farkas boglárka (*Lycaena Baeticus*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).
Farkos boglárka (*Lampides baeticus*) – Gere 1950: 536, 160. tábla, 15, 16. ábrák.
Farkos boglárka (*Lampides boeticus*) – Gozmány 1968: 77, 60. ábra.
farkos boglárka (*Lampides boeticus*) – Gozmány 1979: 556 (puszta név).
Trópusi vándorboglárka (*Lampides boeticus*) – Bálint 1996: 102, IX. tábla, 47. ábra.
farkos boglárka (*Lampides boeticus*) – Dietzel 1997: 32.
Vándor boglárka (*Lampides boeticus*) – Bálint 2006: 130 (puszta név).
vándor boglárka (*Lampides boeticus*) – Varga 2010: 79, 65. tábla, 11–13. ábrák.

dudafürt-farkosboglárlka (*Lampides boeticus*) – Buschmann & Szabóky 2011: 9 (puszta név).

Vándor boglárlka (*Lampides boeticus*) – Bálint 2016: 102, XV. tábla, 22a–b. ábrák.

Jegyzet: a „vándor” utal a faj életmódjának egyik jellegzetességére. A „spanyol” faji jelző a tudományos fajcsoport névre utal. A „farkos” a hátulsó szárny apró faroknyúlványát hangsúlyozza, amiben a faj nem egyedi, hiszen faunaterületünkön több rokon boglárlkafaj is rendelkezik ezzel a jellegzetességgel (*Everes*-fajok és *Leptotes pirithous*). A „trópusi” jelzi a faj igazi hazáját, amiben faunaterületünkön osztozik a már említett *L. pirithous*-szal. A „dudafürt” a hernyó tápnövényét emeli ki, de megjegyezzük, faunaterületünkön más rokon faj is él *Colutea*-n (pl. *Cupido minimus*, *Everes decoloratus*, *Jolana iolas*).

BRASSICAE

Káposzta özöndék (Özöndék-rokonúak: Özöndékformák: Özöndékfélék)

Pieris brassicae (Linnaeus, 1758) (Pieridae: Pierinae: Pierini)

Káposzta Pillangó (*Papilio brassicae*) – Földi 1801: 324.

káposzta Özöndék (*Pontia brassicae*) – Mihálka 1854: 157.

káposzta özöndék (*Pontia brassicae*) – Hanák 1858: 82.

káposzta Özöndék (*Pontia brassicae*) – Emich 1868: 64, I. tábla, 2a–c. ábrák.

káposztaözöndék (*Pontia brassicae*) – Hanák 1872: 87.

nagy káposzta-pillangó (*Pieris Brassicae*) – Bein 1891: 29.

Káposzta özöndék (*Pontia brassicae*) – Anonymous 1900: 4. ábra.

Káposzta lepke (Özöndék) (*Pieris Brassicae*) – Cserey 1901: 23, V. tábla, 3. ábra.

káposzta fehérpille (*Pieris Brassicae*) – A. Aigner 1904: 84 (puszta név).

káposzta-pillangó (*Pieris brassicae*) – Lósy 1906: 305.

Káposzta-pille (*Pieris Brassicae*) – Abafi-Aigner 1907: 2, 4. tábla, 1c–d. ábrák.

Káposztalepke (*Pieris brassicae*) – Gere 1950: 526, 159. tábla, 10, 11 ábrák.

Káposztalepke (*Pieris brassicae*) – Gozmány 1968: 40, 38. ábra.

káposztalepke (*Pieris brassicae*) – Kalmár 1973: 48, XXIII. tábla, 3–4. ábra.

káposztalepke (*Pieris brassicae*) – Gozmány 1979: 819 (puszta név).

nagy káposztalepke ([*nincs latin név*]) – Varga 1981: 77, 5. ábra.

Káposztalepke (*Pieris brassicae*) – Varga 1984: 134, 14. ábra: 3–4.

Káposztalepke (*Pieris brassicae*) – Fazekas 1992: 52, 30. ábra.

Káposzta-fehérllepke (*Pieris brassicae*) – Bálint 1996: 42, IV. tábla, 10. ábra.

káposztalepke (*Pieris brassicae*) – Dietzel 1997: 29.

Káposzta özöndék (*Pieris brassicae*) – Bálint 2006: 135 (puszta név).

káposztalepke (*Pieris brassicae*) – Varga 2010: 77, 62. tábla, 21–24. ábrák.

káposzta-fehérllepke (*Pieris brassicae*) – Buschmann & Szabóky 2011: 8 (puszta név).

Káposzta özöndék (*Pieris brassicae*) – Bálint 2016: 76, II. tábla, 10. ábra.

Jegyzet: a tudományos név alapján alkotott magyar faji jelző már a legelső névnél megjelenik, ami a hernyó fő tápnövényre utal. A később itt-ott előforduló „nagy” helyesen mutat rá arra, hogy faunaterületünkön ez a legnagyobb özöndék faj.

BRISEIS

Tarka szemdész (Szemdészrokonúak: Szemdészformák: Szöglencfélék)
Chazara briseis (Linnaeus, 1758) (Nymphalidae: Satyriinae: Satyrini)

Brizei Szemőcz (*Hipparchia Briseis*) – Mihálka 1854: 156.
Brizei Szemőcz (*Hipparchia Briseis*) – Emich 1868: 55.
Közönséges Szemespillangó (*Satyrus Briseis*) – Cserey 1901: 42.
tarka erdőőr (*Satyrus Briseis*) – A. Aigner 1904: 86 (puszta név).
[nincs magyar név] (*Satyrus Briseis*) – Abafi-Aigner 1907: 17, 14. tábla, 3. ábra.
Tarka szemeslepke (*Satyrus Briseis*) – Gere 1950: 529, 163. tábla, 17. ábra.
Tarka szemeslepke (*Chazara briseis pannonica*) – Gozmány 1968: 179, 137. ábra.
tarka szemeslepke (*Chazara briseis*) – Gozmány 1979: 234 (puszta név).
Tarka szemeslepke (*Chazara briseis pannonica*) – Varga 1984: 150, 16. ábra: 21.
Tarka szemeslepke (*Chazara briseis*) – Fazekas 1992: 84, 62. ábra.
tarka szemeslepke (*Hipparchia briseis*) – Dietzel 1997: 30.
Tarka szemdész (*Chazara briseis*) – Bálint 2006: 134 (puszta név).
tarka szemeslepke (*Chazara briseis*) – Varga 2010: 85, 77. tábla, 10–12. ábrák.
tarka szemeslepke (*Chazara briseis*) – Buschmann & Szabóky 2011: 12 (puszta név).
Tarka szemdész (*Chazara briseis*) – Bálint 2016: 94, XI. tábla, 15. ábra.

Jegyzet: az A. Aignertől származó „tarka” faji jelző semmitmondó, hiszen a legtöbb rokonfaj tarka.

BRITOMARTIS

Barna tarkály (Tarkályrokonúak: Szöglencformák: Szöglencfélék)
Mellicta britomartis (Assmann, 1847) (Nymphalidae: Nymphalinae: Melitaeini)

hálós tarkapille (*Mellicta Parthenia*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).
[nincs magyar név] (*Mellicta britomartis centroposita*) – Gozmány 1968: 134, 102b–c. ábrák.
barnás tarkalepke (*Mellicta britomartis*) – Gozmány 1979: 640 (puszta név).
Barnás tarkalepke (*Mellicta britomarti*) – Varga 1984: 147.
barnás tarkalepke (*Mellicta britomartis*) – Dietzel 1997: 31.
Barna tarkály (*Mellicta britomartis*) – Bálint 2006: 132 (puszta név).
barnás tarkalepke (*Mellicta (Mellicta) britomartis*) – Varga 2010: 83, 71. tábla, 25–28. ábrák.
veronika-tarkalepke (*Mellicta britomartis*) – Buschmann & Szabóky 2011: 11 (puszta név).
Barna tarkály (*Mellicta (Mellicta) britomartis*) – Bálint 2016: 66 (puszta név).

Jegyzet: a „barnás” vagy „barna” faji jelzők semmitmondóak, hiszen a legtöbb rokonfaj barna. A. Aigner a „hálós”-sal jelezte a szárnyak felszínén látható rajzolatot – amely nemcsak erre a fajra, hanem az összes rokonra jellemző. Buschmann és Szabóky a hernyó tápnövényére utaltak, de ez sem fajspecifikus, mivel a többi rokonfaj is fogyasztja a veronikafüvet.

BRYONIAE

Hegyi özöndék (Özöndék-rokonúak: Özöndékformák: Özöndékfélék)

Pieris bryoniae (Ochsenheimer, 1808) (Pieridae: Pierinae: Pierini)

[nincs magyar név] (*Pieris Napi ab. Bryoniae*) – Abafi-Aigner 1907: 3, 4. tábla, 4. ábra.

Hegyi fehérlepke (*Pieris bryoniae Marani*) – Gozmány 1968: 45, 36b, 37a, c. ábrák.

Hegyi fehérlepke (*Artogeia bryoniae*) – Varga 1984: 134, 14. ábra: 14.

hegyi fehérlepke (*Artogeia* (= *Pieris*) *bryoniae*) – Varga 1989: 192, 113. ábra.

Hegyi fehérlepke (*Pieris bryoniae*) – Bálint 1996: 50, V. tábla, 16a–c. ábrák.

Hegyi özöndék (*Pieris [napi] bryoniae*) – Bálint 2006: 136 (puszta név).

hegyi fehérlepke (*Pieris (Artogeia) bryoniae*) – Varga 2010: 77, 63. tábla, 13–15. ábrák.

hegyi fehérlepke (*Pieris bryoniae*) – Buschmann & Szabóky 2011: 8 (puszta név).

Hegyi özöndék (*Pieris bryoniae*) – Bálint 2016: 76, II. tábla, 1b. ábra.

Jegyzet: a „hegyi” faji jelző a tudományos fajcsoport nevet tükrözi, rámutatva a faj ökológiai igényeire. Sokat kutatott és tárgyalt taxon, egyesek faji önállóságát megkérdőjelezzik.

CACALIAE

Svájci pürka (Pürkarokonúak: Pürkaformák: Búskafélék)

Pyrgus cacaliae (Rambur, 1839) (Hesperiidae: Pyrginae: Pyrgini)

havasi koczskáspille (*Hesperia Cacaliae*) – A. Aigner 1904: 86 (puszta név).

[nincs magyar név] (*Hesperia Cacaliae*) – Abafi-Aigner 1907: 21.

svájci busalepke (*Pyrgus cacaliae*) – Gozmány 1979: 884 (puszta név).

Svájci pürka (*Pyrgus cacaliae*) – Bálint 2006: 129 (puszta név).

Svájci pürka (*Pyrgus cacaliae*) – Bálint 2016: 98, XIII. tábla, 26. ábra, XVIII. tábla, 26. ábra.

Jegyzet: a Gozmány-féle „svájci” jelző a típusok lelőhelyére utal (svájci Alpok). A. Aigner arra mutatott rá, hogy a faj csak magasabb hegységekből volt ismert. Faunaterületünkön csak a Déli-Kárpátokban fordul elő.

C-ALBUM

C-betűs szöglenc (Szöglencrokonúak: Szöglencformák: Szöglencfélék)

Polygonia c-album (Linnaeus, 1758) (Nymphalidae: Nymphalinae: Nymphalini)

- Fejér C Pillangó (*Papilio C-album*) – Földi 1801: 326.
fehér C.-Szöglencz (*Vanessa C-album*) – Emich 1868: 51, III. tábla, 4a–c. ábrák.
fehér C-pillangó (*Vanessa C-album*) – Bein 1891: 33.
Fehér C pillanó (*Vanessa C-album*) – Cserey 1901: 32.
fehér C. csipkéslepke (*Vanessa C-album*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).
C-pillangó (*Vanessa C-album*) – Lósy 1906: 312.
C-betűs lepke (*Polygonia C-album*) – Gere 1950: 531, 161. ábra, 3, 4. ábrák.
C-betűs lepke (*Comma c-album*) – Gozmány 1968: 140, 108. ábra.
c-betűs lepke (*Comma c-album*) – Kalmár 1973: 52, XXV. tábla, 2–3. ábrák.
c-betűs lepke (*Comma c-album*) – Gozmány 1979: 284 (puszta név).
c-betűs lepke ([*nincs latin név*]) – Varga 1981: 80, 10. ábra.
C-betűs lepke (*Comma c-album*) – Varga 1984: 143, 16. ábra: 1.
C-betűs lepke (*Polygonia c-album*) – Fazekas 1992: 68, 45. ábra.
c-betűs lepke (*Polygonia c-album*) – Dietzel 1997: 31.
C-betűs szöglencz (*Polygonia c-album*) – Bálint 2006: 133 (puszta név).
C-betűs lepke (*Nymphalis (Polygonia) c-album*) – Varga 2010: 83, 73. tábla, 20–23. ábrák.
c-betűs lepke (*Polygonia c-album*) – Buschmann & Szabóky 2011: 11 (puszta név).
C-betűs szöglencz (*Polygonia c-album*) – Bálint 2016: 82, V. tábla, 5. ábra.

Jegyzet: az összes magyar név faji jelzője a hátulsó szárnyak fonákján látható fehér c-betűre emlékeztető rajzolatra utal.

CAMILLA

Kis enyhész (Enyhészrokonúak: Enyhészformák: Szöglencsfélék)
Limenitis camilla (Linnaeus, 1758) (Nymphalidae: Limenitidinae: Limenitini)

- Kamilla Enyhész (*Limenitis camilla*) – Pólya 1842: 93, LIV. tábla, 2. ábra.
szibilla Enyhész (*Limenitis sibylla*) – Mihálka 1854: 156.
loncz Enyhész (*Limenitis camilla*) – Emich 1868: 52.
loncz-enyhész (*Limenitis Sibylla*) – Bein 1891: 32.
Közép Enyhész Loncz Pillangó (*Limenitis Camilla*) – Cserey 1901: 33.
kis jégmadár (*Limenitis sibylla*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).
Kis lonclepke (*Limenitis Camilla*) – Gere 1950: 531, 161. tábla, 15. ábra.
Kis lonclepke (*Ladoga camilla*) – Gozmány 1968: 153, 116b. ábra.
kis lonclepke (*Ladoga camilla*) – Gozmány 1979: 552 (puszta név).
lonclepke ([*nincs latin név*]) – Varga 1981: 80, 1. ábra.
Kis nyárfalepke (*Limenitis camilla*) – Varga 1984: 148, 16. ábra: 6.
kis lonclepke (*Limenitis camilla*) – Dietzel 1997: 31.
Kis enyhész (*Limenitis camilla*) – Bálint 2006: 132 (puszta név).
kis lonclepke (*Limenitis camilla*) – Varga 2010: 81, 68. tábla, 4–7. ábrák.
kis lonclepke (*Limenitis camilla*) – Buschmann & Szabóky 2011: 11 (puszta név).

Kis enyhész (*Limenitis camilla*) – Bálint 2016: 82, V. tábla, 8. ábra.

Jegyzet: a „kis” faji jelző félrevezető, mivel faunaterületünkön hasonló nagyságú a Kék enyhész (*Limenitis reducta*) – sőt, annak második nemzedékes hímjei olykor meglepően aprók, sokkal kisebbek ennél a fajnál. A „lanc” faji jelző a hernyó tápnövényére utal, osztozva ebben a Kék enyhésszel. A „közép” helytelen faji jelző, mert a Kék enyhész nőstényei olykor jóval nagyobbak.

CARDAMINES

Hajnalpír virma (Virmarokonúak: Özöndékformák: Özöndékfélék)

Anthocharis cardamines (Linaneus, 1758) (Pieridae: Pierinae: Anthocharini)

Hajnal Pillangó (*Papilio cardamines*) – Földi 1801: 324.

foszlári vagy hajnali Özöndék (*Pontia cardamines*) – Mihálka 1854: 158.

hajnali Özöndék (*Pontia cardamines*) – Emich 1868: 66, I. tábla, 1a–c. ábrák.

hajnal-pillangó (*Anthocharis Cardamines*) – Bein 1891: 30, I. tábla.

hazai felemáspille (*Euchloë Cardamines*) – A. Aigner 1904: 84 (puszta név).

auróra v. hajnalpillangó (*Anthocharis Cardamines*) – Bátori 1904: 2, I. tábla, 10. ábra.

hajnal-pillangó (*Anthocharis cardamines*) – Lósy 1906: 306.

Aurora-pille (*Euchloë Cardamines*) – Abafi-Aigner 1907: 3, 4. tábla, 7a–b. ábrák.

Hajnalpír lepke (*Anthocharis cardamines*) – Gere 1950: 526, 527, 159. tábla, 16–18. ábrák.

Hajnalpír- vagy Auróra-lepke (*Anthocharis cardamines*) – Gozmány 1968: 36, 30. ábra.

hajnalpírllepke (*Anthocharis cardamines*) – Kalmár 1973: 46, XXII. tábla, 1–2. ábra.

hajnalpírllepke, Auróra-lepke (*Anthocharis cardamines*) – Gozmány 1979: 69 (puszta név).

hajnalpír lepke ([*nincs latin név*]) – Varga 1981: 77, 8a–b. ábrák.

Hajnalpírllepke (*Anthocharis cardamines*) – Varga 1984: 134, 14. ábra: 11-12.

Hajnalpírllepke (*Anthocharis cardamines*) – Fazekas 1992: 56, 34. ábra.

Kakukktorma-hajnalpírllepke (*Anthocharis cardamines*) – Bálint 1996: 57, III. tábla, 19. ábra.

hajnalpírllepke (*Anthocharis cardamines*) – Dietzel 1997: 29.

Hajnalpír virma (*Anthocharis cardamines*) – Bálint 2006: 136 (puszta név).

hajnalpírllepke (*Anthocharis cardamines*) – Varga 2010: 78, 63. tábla, 19-20. ábrák.

hajnalpírllepke (*Anthocharis cardamines*) – Buschmann & Szabóky 2011: 8 (puszta név).

Hajnalpír virma (*Anthocharis cardamines*) – Bálint 2016: 76, II. tábla, 9a–b. ábrák.

Jegyzet: a Földinél megjelenő „Hajnal Pillangó” a német „Aurora Falter” nevet tükrözi. Ebből származnak a későbbi faji jelzők, úgy mint „hajnal”, „hajnali” és „hajnalpír”. Ezek a hímek elülső szárnyainak csúcsterében látható narancssárga foltra, és nem a lepke repülési idejére vonatkoznak. A „kakukktorma” a hernyó tápnövényére utal, akárcsak a tudományos név fajcsoport neve.

CARDUI

Bogáncs szöglenc (Szöglencrokonúak: Szöglencformák: Szöglencfélék)
Vanessa cardui (Linnaeus, 1758) (Nymphalidae: Nymphalinae: Nymphalini)

- Bogátskóró Pillangó (*Papilio Cardui*) – Földi 1801: 325.
bogácsi Szöglencz (*Vanessa cardui*) – Mihálka 1854: 155.
bogácsi Szöglencz (*Vanessa cardui*) – Emich 1868: 48, IV. tábla, 3a–c. ábrák.
bogátskóró-pillangó (*Vanessa Cardui*) – Bein 1891: 33.
Bogátskóró pillangó (*Vanessa Cardui*) – Cserey 1901: 31.
bogáncspille (*Vanessa Cardui*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).
bogáncs-pillangó (*Vanessa cardui*) – Lósy 1906: 310.
Bogáncslepke (*Pyrameis cardui*) – Gere 1950: 532, 161. tábla, 21. ábra.
Bogáncslepke (*Cynthia cardui*) – Gozmány 1968: 148, 114. ábra.
bogáncslepke (*Cynthia cardui*) – Kalmár 1973: 52, XXV. tábla, 5. ábra.
bogáncslepke (*Cynthia cardui*) – Gozmány 1979: 323 (puszta név).
bogáncslepke ([nincs latin név]) – Varga 1981: 80, 5a–b. ábrák.
Bogáncslepke (*Cynthia cardui*) – Varga 1984: 143, 15. ábra: 36.
Bogáncslepke (*Vanessa cardui*) – Fazekas 1992: 66, 43. ábra.
bogáncslepke (*Vanessa cardui*) – Dietzel 1997: 31.
Bogáncs szöglenc (*Vanessa cardui*) – Bálint 2006: 133 (puszta név).
bogáncslepke (*Vanessa cardui*) – Varga 2010: 83, 74. tábla, 5-8. ábrák.
bogáncslepke (*Vanessa cardui*) – Buschmann & Szabóky 2011: 11 (puszta név).
Bogáncs szöglenc (*Vanessa cardui*) – Bálint 2016: 84, VI. tábla, 9. ábra.

Jegyzet: akárcsak a tudományos név, a magyar nevek faji jelzői mind a hernyó fő tápnövényére utalnak.

CARPATICOLA

Kárpáti szerecsen (Szerecsen-rokonúak: Szemdíszformák: Szöglencfélék)
Erebia carpathicola Popescu-Gorj & Alexinski, 1959 (Nymphalidae: Satyrinae: Erebiini)

- szépszemű manó (*Erebia Evias*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).
[nincs magyar név] (*Erebia Evias*) – Abafi-Aigner 1907: 16.
Kárpáti szerecsen (*Erebia carpathicola*) – Bálint 2006: 133 (puszta név).

Jegyzet: a magyar név a tudományos fajcsoport nevet tükrözi, ami a típusanyag eredetére és a taxon elterjedésére utal. Általában az *Erebia melas* erdélyi (szigetegységi) alfajának tartják.

CARTHAMI

Nagy pürka (Pürkarokonúak: Pürkaformák: Búskafélék)

Pyrgus alveus (Hübner, 1803) (Hesperiidae: Pyrginae: Pyrgini)

szekliczei Búska (*Hesperia carthami*) – Mihálka 1854: 158.

szekliczei Búska (*Hesperia carthami*) – Emich 1868: 69.

Szeklicze Sz. [Koczkás-pillangó] (*Syrichtus Carthami*) – Cserey 1901: 45.

közönséges koczkáspille (*Hesperia Carthami*) – A. Aigner 1904: 86 (puszta név).

[nincs magyar név] (*Hesperia Carthami*) – Abafi-Aigner 1907: 21, 16. tábla, 4. ábra.

Nagy busalepke (*Pyrgus carthami*) – Gere 1950: 540, 160. tábla, 30, 31. ábrák.

Nagy busalepke (*Pyrgus fritillarius*) – Gozmány 1968: 10, 7. ábra.

nagy busalepke (*Pyrgus fritillarius*) – Gozmány 1979: 885 (puszta név).

Nagy busalepke (*Pyrgus carthami*) – Varga 1984: 130, 13. ábra: 20–21.

Nagy busalepke (*Pyrgus carthami*) – Fazekas 1992: 40, 17. ábra.

Nagy pürka (*Pyrgus carthami*) – Bálint 2006: 129 (puszta név).

nagy busalepke (*Pyrgus carthami*) – Varga 2010: 75, 59. tábla, 25–27. ábrák.

nagy busalepke (*Pyrgus fritillarius*) – Buschmann & Szabóky 2011: 7 (puszta név).

Nagy pürka (*Pyrgus carthami*) – Bálint 2016: 98, XIII. tábla, 23. ábra, XVIII. tábla, 22. ábra.

Jegyzet: a „nagy” faji jelző nem szerencsés, mivel több pürkafaj is van faunaterületünkön, ami hasonló nagyságú (pl. *Carcharodus*-, *Muschampia*-fajok, *Pyrgus sidae*) vagy éppen nagyobbak (pl. *Carcharodus lavatherae*). A „szeklicze” a hernyó tápnövényére utal (*Carthamus*).

CASSIOIDES

Dák szerecsen (Szerecsen-rokonúak: Szemdíszformák: Szöglencfélék)

Erebia cassioides (Reiner & Hohenwarth, 1792) (Nymphalidae: Satyrinae: Erebiini)

Tyndarus Szemőcz cassioides válfaja (*Erebia Tyndarus* var. *Cassioides*) – Frivaldszky 1865: 26.

Kék hamvas Szerecsenlepke (*Erebia Tyndarus*) – Cserey 1901: 42.

görög manó (*Erebia Tyndarus*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).

[nincs magyar név] (*Erebia Tyndarus*) – Abafi-Aigner 1907: 17, 13. tábla, 10a–b. ábrák.

[nincs magyar név] (*Erebia Tyndarus* ab. *Cassioides*) – Abafi-Aigner 1907: 17.

patinás szerecsenlepke (*Erebia tyndarus*) – Gozmány 1979: 398 (puszta név).

rezes szerecsenlepke (*Erebia cassioides*) – Gozmány 1979: 397 (puszta név).

Dák szerecsen (*Erebia neleus*) – Bálint 2006: 133 (puszta név).

Rezes szerecsen (*Erebia cassioides*) – Bálint 2016: 56 (puszta név).

Jegyzet: a magyar név utal arra, hogy a fajt a Déli-Kárpátokban fedezték fel, és onnan írták le. A „kék hamvas” faji jelzője a hátulsó szárny alapszínére utal, míg a „patinás” és a „rezes” a szárnyak felszínének zöldes fényére mutat rá. Ez utóbbi jellegzetesség az összes szerecsen fajon megtalálható. A *neleus* taxonómiai megítélése egyelőre még kérdéses, van aki az osztrák Alpokból leírt *cassioides* szinonimjának tartja.

CELTIS

Ostorfa csőrke (Csőrkeformák: Szöglencfélék)

Libythea celtis (Laicharting, 1782) (Nymphalidae: Libytheinae)

Celtis Csápék (*Libythea Celtis*) – Frivaldszky 1865: 41.

Ostorfapillanó (*Libythea celtis*) – Cserey 1901: 30.

keleti csőrös pille (*Libythea celtis*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).

Csőröslepke (*Libythea celtis*) – Gozmány 1968: 107, 82. ábra.

csőröslepke (*Libythea celtis*) – Gozmány 1979: 584 (puszta név).

Csőrös lepke (*Libythea celtis*) – Varga 1984: 13, 15. ábra: 29.

csőröslepke (*Libythea celtis*) – Dietzel 1997: 32, 20. kép.

Ostorfa csápék (*Libythea celtis*) – Bálint 2006: 132 (puszta név).

csőröslepke (*Libythea celtis*) – Varga 2010: 81, 67. tábla, 36–39. ábrák.

csőröslepke (*Libythea celtis*) – Buschmann & Szabóky 2011: 10 (puszta név).

Ostorfa csőrke (*Libythea celtis*) – Bálint 2016: 106, XVII. tábla, 3. ábra.

Jegyzet: a kéttagú magyar nevek faji jelzői a hernyó tápnövényére utalnak, akárcsak a tudományos név fajcsoport neve.

CERISYI

Levantei böngör (Apolló-rokonúak: Apollóformák: Pillangófélék)

Zerynthia cerisyi (Godart, 1824) (Papilionidae: Parnassinae: Parnassini)

Levantei böngör (*Zerynthia cerisyi*) – Bálint 2016: 74, I. tábla, 6. ábra.

Jegyzet: a „levantei” a faj általános elterjedésére mutat.

CHRYSOTHEME

Aranyos surán (Suránrokonúak: Suránformák: Özöndékfélék)

Colias chrysotheme (Esper, 1781) (Pieridae: Coliadinae: Coliadini)

aranyos Surán (*Colias chrysotheme*) – Frivaldszky 1865: 81.

Arany Surán (*Colias Chrysotheme*) – Cserey 1901: 24.

aranyos narancspille (*Colias Chrysotheme*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).

[nincs magyar név] (*Colias Chrysotheme*) – Abafi-Aigner 1907: 4, 5. tábla, 4. ábra.

[nincs magyar név] (*Colias chrysotheme*) – Gozmány 1968: 32, 26c, 27c. ábrák.

Dolomit-kéneslepke (*Colias chrysotheme*) – Varga 1984: 135.

Dolomit kéneslepke (*Colias chrysotheme*) – Fazekas 1992: 48, 25. ábra.

[nincs magyar név] (*Colias chrysotheme*) – Varga 1989: 194.

dolomit-kéneslepke (*Colias chrysotheme*) – Gozmány 1979: 278 (puszta név).

Aranyos kéneslepke (*Colias chrysotheme*) – Bálint 1996: 63, VII. tábla, 23. ábra.

dolomit-kéneslepke (*Colias chrysotheme*) – Dietzel 1997: 30, 9. kép.
Aranyos surán (*Colias chrysotheme*) – Bálint 2006: 135 (puszta név).
dolomit-kéneslepke (*Colias chrysotheme*) – Varga 2010: 77, 62. tábla, 1–3. ábrák.
dolomit-kéneslepke (*Colias chrysotheme*) – Buschmann & Szabóky 2011: 8 (puszta név).
Aranyos surán (*Colias chrysotheme*) – Bálint 2016: 78, III. tábla, 9a-b. ábrák.

Jegyzet: az „aranyos”, akár az „arany” a faj tudományos nevének fajcsoport nevét tükrözi, ami a lepkék szárnyfelszínének csillogására utal. A „dolomit” faji jelző azon a megfigyelésen alapszik, hogy faunaterületünkön a dolomit-puszták a faj jellegzetes élőhelyei közé tartoznak; de megjegyezzük, hogy minden meszes talajú pusztafüves vidéken (így homokon és mészkövön is) előfordul.

CINXIA

Réti tarkály (Tarkályrokonúak: Szöglencformák: Szöglencfélék)
Melitaea cinxia (Linnaeus, 1758) (Nymphalidae: Nymphalinae: Melitaeini)

környezett Tarkály (*Melitaea Cinxia*) – Mihálka 1854: 155.
környezett Tarkály (*Melitaea Cinxia*) – Emich 1868: 46.
környezett tarkály (*Melitaea Cinxia*) – Bein 1891: 34.
Környezett Tarkapillangó (*Melitaea Cinxia*) – Cserey 1901: 34.
mezei tarkapille (*Melitaea Cinxia*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).
környezett tarkapillangó (*Melitaea cinxia*) – Bátorfi 1904: 3, III. tábla, 25. ábra.
Réti tarkalepke (*Melitaea cinxia delia*) – Gozmány 1968: 130, 99b. ábra.
réti tarkalepke (*Melitaea cinxia*) – Gozmány 1979: 640 (puszta név).
Réti tarkalepke (*Melitaea cinxia*) – Varga 1984: 146, 15. ábra: 27.
réti tarkalepke (*Melitaea cinxia*) – Dietzel 1997: 31.
Réti tarkály (*Melitaea cinxia*) – Bálint 2006: 132 (puszta név).
réti tarkalepke (*Melitaea (Melitaea) cinxia*) – Varga 2010: 82, 71. tábla, 1–3. ábrák.
réti tarkalepke (*Melitaea cinxia*) – Buschmann & Szabóky 2011: 10 (puszta név).
Réti tarkály (*Melitaea cinxia*) – Bálint 2016: 86, VII. tábla, 4. ábra.

Jegyzet: a „réti” és a „mezei”, mint faji jelző nem túl szerencsés, mert gyakorlatilag a faj összes rokonára ráillik. A „környezett” talán a hátulsó szárnyak középterében látható körfoltokra utal – ebben faunaterületünkön csak két „réti” rokona, a *Melitaea arduinna* és az *Euphydryas aurinia* osztozik.

CIRCE

Fehérőves szemdís (Szemdíszrokonúak: Szemdíszformák: Szöglencfélék)
Brintesia circe (Linnaeus, 1758) (Nymphalidae: Satyrinae: Satyrini)

Proserpina Szemőcz (*Hipparchia Proserpina*) – Mihálka 1854: 156.
Proserpina Szemék (*Satyrus Proserpina*) – Frivaldszky 1865: 83.

Prozerpina Szemőcz (*Hipparchia Proserpina*) – Emich 1868: 54.
 Círce-szemőcz (*Satyrus Circe*) – Bein 1891: 37.
 Fehérövű Szemespillangó (*Satyrus Circe*) – Cserey 1901: 43.
 fehérövű erdőőr (*Satyrus Circe*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).
 [nincs magyar név] (*Satyrus Circe*) – Abafi-Aigner 1907: 17, 14. tábla, 2a–c. ábrák.
 Fehéröves szemeslepke (*Satyrus Circe*) – Gere 1950: 528, 529, 163. tábla, 18. ábra.
 Fehéröves szemeslepke (*Brintesia circe illecebra*) – Gozmány 1968: 181, 138. ábra.
 fehéröves szemeslepke (*Brintesia circe*) – Gozmány 1979: 161 (puszta név).
 fehéröves szemeslepke ([nincs latin név]) – Varga 1981: 78, 10. ábra.
 Fehéröves szemeslepke (*Brintesia circe*) – Varga 1984: 149, 16. ábra: 14.
 Fehéröves szemeslepke (*Brintesia circe*) – Fazekas 1992: 86, 64. ábra.
 fehéröves szemeslepke (*Hipparchia circe*) – Dietzel 1997: 30.
 Fehéröves szemdész (*Brintesia circe*) – Bálint 2006: 134 (puszta név).
 fehéröves szemeslepke (*Brintesia circe*) – Varga 2010: 85, 77. tábla, 1–3. ábrák.
 fehéröves szemeslepke (*Brintesia circe*) – Buschmann & Szabóky 2011: 12 (puszta név).
 Fehéröves szemdész (*Brintesia circe*) – Bálint 2016: 94, XI. tábla, 9. ábra.

Jegyzet: a magyar nevek faji jelzői a szárnyak felszínén látható fehér középtéri szalagra utalnak.

CLIMENE

Ottomán suhany (Suhanyrokonúak: Szemdíszformák: Szöglencfélék)
Kirinia climene (Esper, 1783) (Nymphalidae: Satyrinae: Elymniini)

Clymene Suhany (*Pararge Chymene*) – Frivaldszky 1865: 41.
 havasi szemespille (*Pararge Chymene*) – A. Aigner 1904: 86 (puszta név).
 [nincs magyar név] (*Pararge Chymene*) – Abafi-Aigner 1907: 18, 51. tábla, 4. ábra.
 Ottomán suhany (*Kirinia climene*) – Bálint 2006: 134 (puszta név).
 Ottomán suhany (*Kirinia climene*) – Bálint 2016: 100, XIV. tábla, 16. ábra.

Jegyzet: az „ottomán” faji jelző a faj általános elterjedésére utal. A. Aigner „havasi” jelzője helytelen.

COMMA

Vesszős búska (Búskarokonúak: Búskaformák: Búskafélék)
Hesperia comma (Linnaeus, 1758) (Hesperiidae: Hesperinae: Hesperini)

vesszős Búska (*Hesperia comma*) – Mihálka 1854: 158.
 vesszős Búska (*Hesperia comma*) – Emich 1868: 69.
 vesszős buska (*Hesperia Comma*) – Bein 1891: 41.
 Vesszős Buspillangó (*Hesperia Comma*) – Cserey 1901: 46.
 vesszős nagyfejű (*Adopaea comma*) – A. Aigner 1904: 86 (puszta név).

[nincs magyar név] (*Augiades comma*) – Abafi-Aigner 1907: 20, 16. tábla, 13. ábra, a, b.

Vesszős busalepke (*Erynnis comma*) – Gere 1950: 540, 164. tábla, 28, 29. ábrák.

Vesszős busalepke (*Hesperia comma*) – Gozmány 1968: 20, 18a. ábra.

vesszős busalepke (*Hesperia comma*) – Gozmány 1979: 498 (puszta név).

Vesszős busalepke (*Hesperia comma*) – Varga 1984: 130, 13. ábra: 30–31.

Vesszős busalepke (*Hesperia comma*) – Fazekas 1992: 34, 12. ábra.

Vesszős búska (*Hesperia comma*) – Bálint 2006: 128 (puszta név).

vesszős busalepke (*Hesperia comma*) – Varga 2010: 75, 59. tábla, 49–51. ábrák.

vesszős busalepke (*Hesperia comma*) – Buschmann & Szabóky 2011: 7 (puszta név).

Vesszős búska (*Hesperia comma*) – Bálint 2016: 108, XVIII. tábla, 7. ábra.

Jegyzet: a „vesszős” faji jelző a tudományos névből ered (*comma* = vessző), és a hímek elülső szárnyának felszínén levő illatsíkra utal. Nem szerencsés névválasztás, mert az összes rokonfaj „vesszős”.

CORIDON

Ezüstkék boglárka (Boglárka-rokonúak: Boglárkaformák: Lángszinérfélék)

Polyommatus coridon (Poda, 1761) (Lycaenidae: Polyommatinae: Polyommatina)

Koridon Boglárka (*Lycaena Corydon*) – Mihálka 1854: 157.

Koridon Boglárka (*Lycaena Corydon*) – Emich 1868: 59.

Ezüst-zöld Boglárka (*Lycaena Corydon*) – Cserey 1901: 28.

koronilla vagy ezüstkék boglárka (*Lycaena Corydon*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).

Ezüstkék boglárka (*Lycaena Corydon*) – Gere 1950: 537, 160. tábla, 26. ábra.

Ezüstkék boglárka (*Lysandra coridon*) – Gozmány 1968: 99, 76. ábra.

ezüstkék boglárka (*Lysandra corydon*) – Kalmár 1973: 44, XXI. tábla, 5. ábra.

ezüstkék boglárka (*Lysandra coridon*) – Gozmány 1979: 617 (puszta név).

Ezüstkék boglárka (*Lysandra coridon*) – Varga 1984: 141, 14. ábra: 64.

Ezüstkék boglárka (*Polyommatus coridon*) – Fazekas 1992: 124, 101. ábra.

Ezüstkék sokpöttyös boglárka (*Polyommatus coridon*) – Bálint 1996: 169, XII. tábla, 84. ábra.

ezüstkék boglárka (*Lysandra coridon*) – Dietzel 1997: 33.

Ezüstkék boglárka (*Polyommatus coridon*) – Bálint 2006: 130 (puszta név).

ezüstkék boglárka (*Polyommatus Lysandra coridon*) – Varga 2010: 81, 67. tábla, 32–35. ábrák.

ezüstkék boglárka (*Polyommatus coridon*) – Buschmann & Szabóky 2011: 10 (puszta név).

Ezüstkék boglárka (*Polyommatus coridon*) – Bálint 2016: 104, XVI. tábla, 25a–b. ábrák.

Jegyzet: az „ezüstkék” (és „ezüstzöld”) faji jelző a hím szárnyainak felszínére utal. A „koronilla” a hernyó tápnövényét jelzi (*Coronilla* = szarvaskerep).

CRATAEGI

Galagonya özöndék (Özöndék-rokonúak: Özöndékformák: Özöndékfélék)
Aporia crataegi (Linnaeus, 1758) (Pieridae: Pierinae: Pierini)

- Galagonya Pillangó (*Papilio crataegi*) – Földi 1801: 323.
Galagonya Özöndék (*Pontia crataegi*) – Pólya 1842: 57, XXX. tábla, 2. ábra.
galagonya Özöndék (*Pontia crataegi*) – Mihálka 1854: 157.
galagonya özöndék (*Pontia crataegi*) – Hanák 1858: 82.
galagonya Özöndék (*Pontia crataegi*) – Emich 1868: 64, III. tábla, 2 ábra.
galagonyaözöndék (*Pontia crataegi*) – Hanák 1872: 87.
galagonya-pillangó (*Aporia Crataegi*) – Bein 1891: 29.
Galagonya özöndék (*Pontia crategi*) – Anonymous 1900: 3. ábra.
Galagonya lepke (*Aporia Crataegi*) – Cserey 1901: 22.
galagonya (eres) pillangó (*Aporia Crataegi*) – A. Aigner 1904: 84 (puszta név).
galagonya-pillangó (*Aporia crataegi*) – Lósy 1906: 306, 307 (teljes átalakulás).
Galagonya-pille (*Aporia Crataegi*) – Abafi-Aigner 1907: 2, 3. tábla, 4c. ábra.
Galagonyalepke (*Aporia crataegi*) – Gere 1950: 526, 159. tábla, 9. ábra.
Galagonyalepke (*Aporia crataegi*) – Gozmány 1968: 46, 38. ábra.
galagonyalepke (*Aporia crataegi*) – Kalmár 1973: 48, XXIII. tábla, 6. ábra.
galagonyalepke (*Aporia crataegi*) – Gozmány 1979: 94 (puszta név).
galagonyalepke [*nincs latin név*] – Varga 1981: 77, 4. ábra.
Galagonyalepke (*Aporia crataegi*) – Varga 1984: 134, 14. ábra: 1.
Galagonyalepke (*Aporia crataegi*) – Fazekas 1992: 52, 29. ábra.
Galagonya-krétalepke (*Aporia crataegi*) – Bálint 1996: 40, IV. tábla, 9. ábra.
galagonyalepke (*Aporia crataegi*) – Dietzel 1997: 29.
Galagonya özöndék (*Aporia crataegi*) – Bálint 2006: 135 (puszta név).
galagonyalepke (*Aporia crataegi*) – Varga 2010: 77, 60. tábla, 24–27. ábrák.
galagonya-fehérllepke (*Aporia crataegi*) – Buschmann & Szabóky 2011: 8 (puszta név).
Galagonya özöndék (*Aporia crataegi*) – Bálint 2016: 76, II. tábla, 6. ábra.

Jegyzet: a magyar nevek faji jelzője a tápnövényre utal, akárcsak a tudományos név (*Crataegus* = galagonya).

CRIBRELLUM

Pusztai pürka (Pürkarokonúak: Pürkaformák: Búskafélék)
Muschampia cribrellum (Eversmann, 1841) (Hesperiidae: Pyrginae: Pyrgini)

- Pusztai pürka (*Muschampia cribrellum*) – Bálint 2006: 129 (puszta név).
pusztai busalepke (*Muschampia cribrellum*) – Varga 2010: 75, 59. tábla, 22–24. ábrák.
Pusztai pürka (*Muschampia cribrellum*) – Bálint 2016: 108, XVIII. tábla, 15. ábra.

Jegyzet: a faji jelző a faj élőhelyére utal, és nem túl szerencsés, mert rokonai között számos pusztai faj található (pl. *Muschampia tessellum*, *Pyrgus armoricanus*, *P. carthami*, *Spialia orbifer*).

CROCEUS

Sáfrányszín surán (Suránrokonúak: Suránformák: Özöndékfélék)

Colias croceus (Geoffroy in Fourcroy, 1785) (Pieridae: Coliadinae: Coliadini)

edúza Surán (*Colias edusa*) – Mihálka 1854: 158.

Eduza Surán (*Colias edusa*) – Emich 1868: 66.

postás pillangó (*Colias Edusa*) – Bein 1891: 30.

Sötétsárga Surán vagy Postáspillangó (*Colias edusa*) – Cserey 1901: 24.

feketesárga narancspille (*Colias Edusa*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).

Sáfrány-pille (*Colias Edusa*) – Abafi-Aigner 1907: 4, 5. tábla, 6a–b. ábrák.

Sáfránylepke (*Colias croceus*) – Gere 1950: 527, 159. ábra, 22 [tévesen: "Kénes-l."], 23. ábrák.

Sáfránylepke (*Colias croceus*) – Gozmány 1968: 31, 26b, 27a. ábrák.

sáfránylepke (*Colias croceus*) – Kalmár 1973: 46, XXII. tábla, 5. ábra.

sáfránylepke (*Colias croceus*) – Gozmány 1979: 279 (puszta név).

Sáfránylepke (*Colias croceus*) – Varga 1984: 135, 14. ábra: 13.

Sáfránylepke (*Colias croceus*) – Fazekas 1992: 50, 27. ábra.

Sáfrányszínű kéneslepke (*Colias crocea*) – Bálint 1996: 67, VII. tábla, 25. ábra.

sáfránylepke (*Colias croceus*) – Dietzel 1997: 30.

Sáfrányszín surán (*Colias croceus*) – Bálint 2006: 135 (puszta név).

sáfránylepke (*Colias croceus*) – Varga 2010: 77, 62. tábla, 4–6. ábrák.

sáfrányszínű kéneslepke (*Colias croceus*) – Buschmann & Szabóky 2011: 8 (puszta név).

Sáfrányszín surán (*Colias croceus*) – Bálint 2016: 78, III. tábla, 10a–b. ábrák.

Jegyzet: a „sáfrányszín” (és a többi színre utaló) faji jelző a lepkék szárnyainak felszínére utal. A lepke hernyója nem él sáfrányon. A „postás” vagy „postáspillangó” a fajra alkalmazott német–francia „Postillon” név átvétele.

CYNTHIA

Havasi tarkály (Tarkályrokonúak: Szöglencformák: Szöglencfélék)

Euphydryas cynthia (Denis & Schiffermüller, 1775) (Nymphalidae: Nymphalinae: Melitacini)

felemás tarkapille (*Militaea Cynthia*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).

havasi tarkalepke (*Euphydryas cynthia*) – Gozmány 1979: 414 (puszta név).

Havasi tarkály (*Euphydryas cynthia*) – Bálint 2016: 84, VI. tábla, 6a–b. ábrák.

Jegyzet: a faj magyar neve a lepkék élőhelyére utal. A. Aigner „felemás” faji jelzője pedig hangsúlyozza a fajra jellemző erős ivari kétalakúságot, ugyanis a hím szárnyainak felszíne krétafehér, míg a nőtényé vöröses barna.

DAMON

Csíkos boglárka (Boglárka-rokonúak: Boglárkaformák: Lángszinérfélék)

Polyommatus damon (Denis & Schiffermüller, 1775) (Lycaenidae: Polyommatinae: Polyommatini)

Dámon Boglárka (*Lycaena Damon*) – Mihálka 1854: 157.

Damon Boglárka (*Lycaena Damon*) – Emich 1868: 58.

csíkos boglárka (*Lycaena Damon*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).

Csíkos boglárka (*Lycaena Damon*) – Gere 1950: 537, 160. tábla, 44. ábra.

Csíkos boglárka (*Agrodiaetus damon*) – Gozmány 1968: 101, 77. ábra.

csíkos boglárka (*Agrodiaetus damon*) – Gozmány 1979: 32 (puszta név).

Csíkos boglárka (*Agrodiaetus damon*) – Varga 1984: 139, 14. ábra: 65.

csíkos boglárka (*Agrodiaetus damon*) – Varga 1989: 200, 120. ábra.

Csíkos sokpöttyös boglárka (*Polyommatus damon*) – Bálint 1996: 158, XI. tábla, 78. ábra.

csíkos boglárka (*Agrodiaetus damon*) – Dietzel 1997: 33.

Csíkos boglárka (*Polyommatus damon*) – Bálint 2006: 130 (puszta név).

csíkos boglárka (*Polyommatus (Agrodiaetus) damon*) – Varga 2010: 80, 67. tábla, 6–8. ábrák.

csíkos boglárka (*Polyommatus damon*) – Buschmann & Szabóky 2011: 10 (puszta név).

Csíkos boglárka (*Polyommatus damon*) – Bálint 2016: 106, XVII. tábla, 10. ábra.

Jegyzet: a magyar nevek a lepkék hátulsó szárnyának fonákján látható feltűnő fehér csíkra utalnak. A 19. században faunaterületünkön még elterjedt és gyakori faj a 21. század elejére a kipusztulás szélére sodródott.

DAPHNE

Málna csillér (Csillérrokonúak: Helikónkaformák: Szöglencfélék)

Brenthis daphne (Denis & Schiffermüller, 1775) (Nymphalidae: Heliconinae: Argynnini)

Daphne Csillér (*Argynnis Daphne*) – Frivaldszky 1865: 82.

Boroszlán Gyöngyházlepke (*Argynnis Daphne*) – Cserey 1901: 37.

ibolyás ezüstpille (*Argynnis Daphne*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).

[nincs magyar név] (*Argynnis Daphne*) – Abafi-Aigner 1907: 14, 12. tábla, 4. ábra.

Málna gyöngyházlepke (*Argynnis Daphne*) – Gere 1950: 533, 162. tábla, 19, 20. ábrák.

Málna-gyöngyházlepke (*Brenthis daphne*) – Gozmány 1968: 118, 88. ábra.

málna-gyöngyházlepke (*Brenthis daphne*) – Gozmány 1979: 160 (puszta név).

Málna-gyöngyházlepke (*Brenthis daphne*) – Varga 1984: 146, 15. ábra: 17–18.

málna-gyöngyházlepke (*Brenthis daphne*) – Dietzel 1997: 32, 2. kép.
Tüzes csillér (*Brenthis daphne*) – Bálint 2006: 132 (puszta név).
málna-gyöngyházlepke (*Brenthis daphne*) – Varga 2010: 82, 70. tábla, 4–6. ábrák.
málna-gyöngyházlepke (*Brenthis daphne*) – Buschmann & Szabóky 2011: 10 (puszta név).
Málna csillér (*Brenthis daphne*) – Bálint 2016: 86, VII. tábla, 19. ábra.

Jegyzet: a „málna” faji jelző a hernyó egyik fontos tápnövényére utal. Cserey „boroszlán”-ja a tudományos név félrevezető átvétele, mivel a lepkének semmi köze a boroszlánfajokhoz. A. Aigner „ibolyás” jelzője vélhetőleg a hátulsó szárny szegélyterének jellegzetes színárnyalatára utal.

DAPHNIS

Csipkés boglárka (Boglárka-rokonúak: Boglárkaformák: Lángszinérfélék)

Polyommatus daphnis (Denis & Schiffermüller, 1775) (Lycaenidae: Polyommatinae: Polyommatini)

bóka boglárka (*Lycaena Meleager*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).
Csipkés boglárka (*Lycaena Meleager*) – Gere 1950: 538, 160. tábla, 32, 33 ábrák.
Csipkés boglárka (*Meleageria daphnis*) – Gozmány 1968: 102, 78. ábra.
csipkés boglárka (*Meleageria daphnis*) – Gozmány 1979: 638 (puszta név).
Csipkés boglárka (*Meleageria daphnis*) – Varga 1984: 139, 14. ábra: 66–67.
Csipkés boglárka (*Polyommatus daphnis*) – Fazekas 1992: 126, 102. ábra.
Csipkés sokpöttyösboglárka (*Polyommatus daphnis*) – Bálint 1996: 167, XII. tábla, 83. ábra.
csipkés boglárka (*Meleageria daphnis*) – Dietzel 1997: 34.
Csipkés boglárka (*Polyommatus daphnis*) – Bálint 2006: 130 (puszta név).
csipkés boglárka (*Polyommatus (Meleageria) daphnis*) – Varga 2010: 81, 67. tábla, 24–27. ábrák.
csipkés boglárka (*Polyommatus daphnis*) – Buschmann & Szabóky 2011: 10 (puszta név).
Csipkés boglárka (*Polyommatus daphnis*) – Bálint 2016: 106, XVII. tábla, 6a–b. ábrák.

Jegyzet: a faji jelző a lepkék hátulsó szárnya belső szögletének jellegzetes alakjára utal. Ez a hímen kevésbé, a nőstényen sokkal jobban látható. A. Aigner „bóka” jelzője a hernyó egyik tápnövényére mutat (bóka = Édeslevelű csüdfű = *Astragalus glycyphyllos*).

DAPLIDICE

Rezeda özöndék (Özöndék-rokonúak: Özöndékformák: Özöndékfélék)

Pontia daplidice (Fabricius, 1777) (Pieridae: Pierinae: Pierini)

zöldfoltos Özöndék (*Pontia daplidice*) – Mihálka 1854: 157.

zöldfoltos Özöndék (*Pontia daplidice*) – Emich 1868: 65.
 Petrezselyem pillangó (Özöndék) (*Pieris Daplidice*) – Cserey 1901: 23.
 rezeda fehérpille (*Pieris Daplidice*) – A. Aigner 1904: 84 (puszta név).
 Rezeda-pille (*Pieris Daplidice*) – Abafi-Aigner 1907: 3, 3. tábla, 6a–b. ábrák.
 Rezedalepke (*Pontia daplidice*) – Gere 1950: 527, 159. ábra, 19, 20.
 Rezedalepke (*Pontia daplidice*) – Gozmány 1968: 38, 31. ábra.
 rezedalepke (*Pontia daplidice*) – Gozmány 1979: 850 (puszta név).
 rezedalepke ([*nincs latin név*]) – Varga 1981: 77, 9a–b. ábrák.
 Rezedalepke (*Pontia daplidice*) – Varga 1984: 134, 14. ábra: 9–10.
 Rezedalepke (*Pieris daplidice*) – Fazekas 1992: 56, 33. ábra.
 Keleti rezedalepke (*Pontia edusa*) – Bálint 1996: 55, VI. tábla, 17. ábra.
 rezedalepke (*Pontia esusa*) – Dietzel 1997: 29.
 Rezeda özöndék (*Pontia edusa*) – Bálint 2006: 136 (puszta név).
 rezedalepke (*Pontia daplidice edusa*) – Varga 2010: 77, 63. tábla, 16–18. ábrák.
 rezedalepke (*Pontia daplidice*) – Buschmann & Szabóky 2011: 8 (puszta név).
 Rezeda özöndék (*Pontia daplidice*) – Bálint 2016: 76, II. tábla, 11. ábra.

Jegyzet: a faji jelző a hernyó egyik tápnövényére utal (rezeda = *Reseda*). A „zöldfoltos” és a „petrezselyem” faji jelzők pedig a hátsó szárny fonákjának jellegzetes rajzolatát hangsúlyozzák.

DECOLORATUS

Kormos boglárka (Boglárka-rokonúak: Boglárkaformák: Lángszinérfélék)
Everes decoloratus (Staudinger, 1886) (Lycaenidae: Polyommatainae: Polyommataini)

[*nincs magyar név*] (*Everes decoloratus*) – Gozmány 1968: 79, 62b. ábra.
 fakó boglárka (*Everes decoloratus*) – Gozmány 1979: 424 (puszta név).
 Fakó boglárka (*Everes decoloratus*) – Varga 1984: 138, 14. ábra: 43.
 Keleti rövidfarkú boglárka (*Cupido decoloratus*) – Fazekas 1992: 113, 91. ábra.
 Fakó ékesboglárka (*Everes antealectas*) – Bálint 1996: 108, IX. tábla, 51. ábra.
 Kormos ékesboglárka (*Everes decoloratus*) – Bálint 1996: 109, IX. tábla, 52. ábra.
 fakó boglárka (*Everes decolorata*) – Dietzel 1997: 33.
 Fakókék boglárka (*Everes [alctas] coretas*) – Bálint 2006: 130 (puszta név).
 Kormos boglárka (*Everes [alctas] decoloratus*) – Bálint 2006: 130 (puszta név).
 fakó boglárka (*Cupido (Everes) decolorata*) – Varga 2010: 79, 65. tábla, 32–34. ábrák.
 kormos boglárka (*Everes decoloratus*) – Buschmann & Szabóky 2011: 9 (puszta név).
 Kormos boglárka (*Cupido [Everes] decoloratus*) – Bálint 2016: 46 (puszta név).

Jegyzet: a faji jelző a hím lepkék szárnyainak kék felszínének jellegzetességét hangsúlyozza, mivel a kék pikkelyek között nagyszámú fekete is előfordul, és így kormosnak tűnik. Valamiképpen ugyanerre a jelenségre utalhat a „fakó” faji jelző is. A „keleti” jelző pedig a faj elterjedését hangsúlyozza.

DIA

Kis csillér (Csillérokonúak: Helikónkaformák: Szöglencfélék)

Boloria dia (Linnaeus, 1767) (Nymphalidae: Heliconinae: Argynnini)

Dia-csillér vagy kis ezüstpont (*Argynnis Dia*) – Bein 1891: 35.

Kis ezüst Gyöngyházlepke (*Argynnis Dia*) – Cserey 1901: 37.

kis ezüstpille (*Argynnis Dia*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).

[nincs magyar név] (*Argynnis Dia*) – Abafi-Aigner 1907: 14, 12. tábla, 2. ábra.

Kis gyöngyházlepke (*Argynnis Dia*) – Gere 1950: 532, 533, 162. tábla, 17, 18. ábrák.

Kis gyöngyházlepke (*Clossiana dia*) – Gozmány 1968: 117, 87b. ábra.

kis gyöngyházlepke (*Clossiana dia*) – Gozmány 1979: 267 (puszta név).

Kis gyöngyházlepke (*Clossiana dia*) – Varga 1984: 144, 15. ábra: 15–16.

Kis gyöngyházlepke (*Boloria dia*) – Fazekas 1992: 76, 53. ábra.

kis gyöngyházlepke (*Clossiana dia*) – Dietzel 1997: 31.

Kis csillér (*Boloria dia*) – Bálint 2006: 131 (puszta név).

kis gyöngyházlepke (*Boloria (Clossiana) dia*) – Varga 2010: 82, 70. tábla, 13–15. ábrák.

kis gyöngyházlepke (*Boloria dia*) – Buschmann & Szabóky 2011: 10 (puszta név).

Kis csillér (*Clossiana dia*) – Bálint 2016: 86, VII. tábla, 14. ábra.

Jegyzet: faunaterületünkön található rokonai között ez a faj a legkisebb, amit a magyar név is hangsúlyoz. Az „ezüstpont” és az „ezüst” faji jelzők a hátulsó szárny fonákján látható foltok valamelyikére utal.

DIAMINA

Kockás tarkály (Tarkályrokonúak: Szöglencformák: Szöglencfélék)

Mellicta diamina (Lang, 1789) (Nymphalidae: Nymphalinae: Melitaeini)

Barna-fekete Tarkapillangó (*Melitaea Dictynna*) – Cserey 1901: 35.

kockás tarkapille (*Melitaea Dictynna*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).

Kockás tarkalepke (*Melitaea Dictynna*) – Gere 1950: 534, 162. tábla, 30, 31. ábrák.

Kockás tarkalepke (*Mellicta diamina*) – Gozmány 1968: 135, 102d. ábra.

kockás tarkalepke (*Melitaea diamina*) – Gozmány 1979: 640 (puszta név).

Kockás tarkalepke (*Melitaea diamina*) – Varga 1984: 147, 15. ábra: 23.

kockás tarkalepke (*Melitaea diamina*) – Dietzel 1997: 31.

Kockás tarkály (*Melitaea diamina*) – Bálint 2006: 132 (puszta név).

kockás tarkalepke (*Melitaea (Melitaea) diamina*) – Varga 2010: 82, 71. tábla, 4–6. ábrák.

kockás tarkalepke (*Melitaea diamina*) – Buschmann & Szabóky 2011: 11 (puszta név).

Kockás tarkály (*Melitaea diamina*) – Bálint 2016: 86, VII. tábla, 10. ábra.

Jegyzet: a faji jelző a szárnyak felszínére utal, ahol a hálós rajzolatban többnyire négyszögek sora látható. Erre utal talán a tudományos név is (*diamina* = gyémánt); bár ez utóbbit értelmezhetjük úgy is, hogy a hátulsó szárny fonákjának középterében díszlő világosabb (olykor fehér színű) foltosorra utal, ami egy kis fantáziával akár

gyémántok füzérének is felfogható. A „barna-fekete” faji jelző semmitmondó, mivel az összes rokonfajra ráillik.

DIDYMA

Tüzes tarkály (Tarkályrokonúak: Szöglencformák: Szöglencfélék)

Melitaea didyma (Esper, 1789) (Nymphalidae: Nymphalinae: Melitaeini)

iker Tarkály (*Melitaea dydima*) – Mihálka 1854: 155.

iker Tarkály (*Melitaea dydima*) – Emich 1868: 45.

iker-tarkály (*Melitaea Didyma*) – Bein 1891: 34.

Iker Tarkapillangó (*Melitaea Didyma*) – Cserey 1901: 34.

tüzes tarkapille (*Melitaea Didyma*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).

Tüzes tarkalepke (*Melitaea Didyma*) – Gere 1950: 534, 162. tábla, 25, 26. ábrák.

Tüzes tarkalepke (*Melitaea didyma austria*) – Gozmány 1968: 129, 98. ábra.

tüzes tarkalepke (*Melitaea didyma*) – Kalmár 1973: 56, XXVII. tábla, 4. ábra.

tüzes tarkalepke (*Melitaea didyma*) – Gozmány 1979: 640 (puszta név).

tüzes tarkalepke ([*nincs latin név*]) – Varga 1981: 79, 13. ábra.

Tüzes tarkalepke (*Melitaea didyma*) – Varga 1984: 146, 15. ábra: 30–31.

Tüzes tarkalepke (*Melitaea didyma*) – Fazekas 1992: 78, 55. ábra.

tüzes tarkalepke (*Melitaea didyma*) – Dietzel 1997: 31, 1. kép.

Tüzes tarkály (*Melitaea didyma*) – Bálint 2006: 132 (puszta név).

tüzes tarkalepke (*Melitaea (Melitaea) didyma*) – Varga 2010: 82, 71. tábla, 7–9. ábrák.

tüzes tarkalepke (*Melitaea didyma*) – Buschmann & Szabóky 2011: 10 (puszta név).

Tüzes tarkály (*Melitaea didyma*) – Bálint 2016: 86, VII. tábla, 17a–b. ábrák.

Jegyzet: a faji jelző a hím szárnyainak felszínére utal. Az „iker” jelző a tudományos név fordítása (iker = *didymus*).

DISPAR

Nagy lángszinér (Lángszinér-rokonúak: Lángszinérformák: Lángszinérfélék)

Lycaena dispar (Haworth, 1801) (Lycaenidae: Lycaeninae: Lycaenini)

nagy tűzpille (*Chrysophanus Rutilus*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).

Nagy tűzlepke (*Chrysophanus dispar var. rutilus*) – Gere 1950: 536, 160. tábla, 11, 12. ábrák.

Nagy tűzlepke (*Lycaena dispar hungarica*) – Gozmány 1968: 74, 56. ábra.

nagy tűzlepke (*Thersamonía dispar*) – Gozmány 1979: 1040 (puszta név).

Nagy tűzlepke (*Lycaena dispar rutila*) – Varga 1984: 142, 14. ábra: 27–28.

Nagy tűzlepke (*Lycaena dispar rutila*) – Fazekas 1992: 108, 85. ábra.

Nagy pompás tűzlepke (*Lycaena dispar rutila*) – Bálint 1996: 91, VIII. tábla, 40. ábra.

nagy tűzlepke (*Lycaena dispar*) – Dietzel 1997: 32, 26. kép.

Pompás nagy lángszinér (*Lycaena dispar rutilus*) – Bálint 2006: 129 (puszta név).

nagy tűzlepke (*Lycaena dispar rutilus*) – Varga 2010: 78, 63. tábla, 26–29. ábrák.

nagy tűzlepke (*Lycaena dispar rutilus*) – Buschmann & Szabóky 2011: 8 (puszta név).
Nagy lángszinér (*Lycaena dispar*) – Bálint 2016: 100, XIV. tábla, 20. ábra, XV. tábla,
16a–b. ábrák.

Jegyzet: faunaterületünkön található rokonai között ez a faj a legnagyobb, amit a magyar név is hangsúlyoz.

DORYLAS

Mezei boglárka (Boglárka-rokonúak: Boglárkaformák: Lángszinérfélék)

Polyommatus dorylas (Denis & Schiffermüller, 1775) (Lycaenidae: Polyommatinae: Polyommatini)

Mézkerep Boglárka (*Lycaena Hylas*) – Cserey 1901: 29.

mezei boglárka (*Lycaena Hylas*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).

Mezei boglárka (*Lycaena Hylas*) – Gere 1950: 537, 160. tábla, 22, 23. ábrák.

Mezei boglárka (*Lysandra dorylas*) – Gozmány 1968: 97, 75. ábra.

mezei boglárka (*Lysandra dorylas*) – Gozmány 1979: 618 (puszta név).

Mezei boglárka (*Plebicula dorylas*) – Varga 1984: 140, 14. ábra: 60-61.

Mezei boglárka (*Polyommatus dorylas*) – Fazekas 1992: 126, 103. ábra.

Mezei sokpöttyös boglárka (*Polyommatus dorylas*) – Bálint 1996: 174, XI. tábla, 88. a–
b. ábrák.

mezei boglárka (*Lysandra dorylas*) – Dietzel 1997: 33.

Mezei boglárka (*Polyommatus dorylas*) – Bálint 2006: 130 (puszta név).

fénylő boglárka (*Polyommatus (Plebicula) dorylas*) – Varga 2010: 80, 67. tábla, 21–23.
ábrák.

mezei boglárka (*Polyommatus dorylas*) – Buschmann & Szabóky 2011: 10 (puszta név).

Mezei boglárka (*Polyommatus dorylas*) – Bálint 2016: 104, XVI. tábla, 23a–b. ábrák.

Jegyzet: a magyar név nem szerencsés, mivel az összes rokona mezőkön, nyílt területeken él. Ugyanígy semmitmondó a „fénylő” faji jelző is, hiszen a boglárka hímek kék szárnyainak felszíne minden esetben fénylik – ez egyik fizikai tulajdonságuk. A „mézkerep” (= *Melilotus*) pedig helytelen, mert a faj hernyójának tápnövénye nem ez, hanem szapuka fajok (*Anthyllis* spp.).

DRYAS

Fekete szemdís (Szemdíszrokonúak: Szemdíszformák: Szöglencfélék)

Minois dryas (Scopoli, 1763) (Nymphalidae: Satyrinae: Satyrini)

Zab Szemespillangó (*Satyrus Dryas*) – Cserey 1901: 43.

fekete erdőőr (*Satyrus Dryas*) – A. Aigner 1904: 86 (puszta név).

fekete erdőőr (*Satyrus Dryas*) – A. Aigner 1904: 86 (puszta név).

[nincs magyar név] (*Satyrus Dryas*) – Abafi-Aigner 1907: 18, 14. tábla, 5. ábra.

Fekete szemeslepke (*Satyrus Dryas*) – Gere 1950: 528, 163. tábla, 11. ábra.

Fekete szemeslepke (*Minois dryas*) – Gozmány 1968: 178, 136a. ábra.
 fekete szemeslepke (*Minois dryas*) – Kalmár 1973: 58, XXVIII. tábla, 5. ábra.
 fekete szemeslepke (*Minois dryas*) – Gozmány 1979: 658 (puszta név).
 Fekete szemeslepke (*Minois dryas*) – Varga 1984: 150, 16. ábra: 27.
 Fekete szemeslepke (*Minois dryas*) – Fazekas 1992: 86, 63. ábra.
 fekete szemeslepke (*Satyrus dryas*) – Dietzel 1997: 30.
 Fekete szemdész (*Satyrus dryas*) – Bálint 2006: 134 (puszta név).
 fekete szemeslepke (*Minois dryas*) – Varga 2010: 85, 77. tábla, 20–23. ábrák.
 fekete szemeslepke (*Satyrus dryas*) – Buschmann & Szabóky 2011: 12 (puszta név).
 Fekete szemdész (*Minois dryas*) – Bálint 2016: 96, XII. tábla, 10. ábra.

Jegyzet: a magyar név faji jelzője a lepkék fekete (értsd: sötétbarna) megjelenését hangsúlyozza, faunaterületünkön hasonló közvetlen rokona csak a *Satyrus ferula*. A „zab” faji jelző arra utal, hogy a hernyó az egyszikű Perjeféléken (Poaceae) él, amelyek népi gyűjtőneve a zab is lehet.

EGEA

Égei szöglenc (Szöglencrokónúak: Szöglencformák: Szöglencfélék)

Polygonia egea (Cramer, 1775) (Nymphalidae: Nymphalinae: Nymphalini)

háromszögű Szöglencz (*Vanessa Egea*) – Frivaldszky 1865: 41.
 délszaki csipkésipille (*Vanessa Egea*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).
 déli c-lepke (*Comma egea*) – Gozmány 1979: 284 (puszta név).
 Égei szöglenc (*Polygonia egea*) – Bálint 2006: 133 (puszta név).
 Égei szöglenc (*Polygonia egea*) – Bálint 2016: 82, V. tábla, 6. ábra.

Jegyzet: a magyar név a faj elterjedési területére utal, akárcsak a „délszaki” faji jelző. A „háromszögű” a korábban használt, de fiatalabb „triangulum” fajcsoport név magyar fordítása. Az Al-Duna környékén rendszeresen előfordul (bevendorló), de egykoron jelezték Nagyváradról is (Abafi *et. al.* 1896). Felbukkanása bárhol várható faunaterületünkön.

EPIPHRON

Német szerecsen (Szerecsen-rokonúak: Szemdészformák: Szöglencfélék)

Erebia epiphron (Knoch, 1783) (Nymphalidae: Satyrinae: Erebiini)

Cassiope Szemőcz (*Erebia Epiphron* var. *Cassiope*) – Frivaldszky 1865: 26.
 Fekete foltú Szerecsenlepke (*Erebia Epiphron*) – Cserey 1901: 41.
 kis manó (*Erebia Epiphron*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).
 [nincs magyar név] (*Erebia Epiphron*) – Abafi-Aigner 1907: 15, 13. tábla, 4. ábra, a, b.
 hegyi szerecsenlepke (*Erebia epiphron*) – Gozmány 1979: 397 (puszta név).
 Német szerecsen (*Erebia epiphron*) – Bálint 2006: 133 (puszta név).
 Német szerecsen (*Erebia epiphron*) – Bálint 2016: 90, IX. tábla, 7. ábra.

Jegyzet: a magyar név faji jelzője a típusanyag lelőhelyére utal (Harz-hegység, Németország). A „fekete-foltú” a szárnyak felszínén levő narancssárga szalagban díszlő rajzolatra utal – szerencsétlenül, hiszen a legtöbb rokonfajon fekete foltok láthatók. A „kis” a lepkék apró termetére utal, amit tekintve faunaterületünkön ugyancsak nem egyedülálló rokonai között, mivel több egyező méretű is akad közöttük (pl. *Erebia pharte*, *E. sudetica*).

ERATE

Csángó surán (Suránrokonúak: Suránformák: Özöndékfélék)
Colias erate (Esper, 1805) (Pieridae: Coliadinae: Coliadini)

Keleti kéneslepke (*Colias erate*) – Fazekas 1992: 46, 24. ábra.
Csángókéneslepke (*Colias erate*) – Bálint 1996: 70, VII. tábla, 28. ábra.
csángó kéneslepke (*Colias erate*) – Dietzel 1997: 30, 7. kép.
Csángó surán (*Colias erate*) – Bálint 2006: 135 (puszta név).
cigány-kéneslepke (*Colias erate*) – Varga 2010: 77, 61. tábla, 16–18. ábrák.
keleti kéneslepke (*Colias erate*) – Buschmann & Szabóky 2011: 8 (puszta név).
Csángó surán (*Colias erate*) – Bálint 2016: 78, III. tábla, 12. ábra.

Jegyzet: a magyar név a lepke keleti eredetére utal, akárcsak a „keleti” faji jelző. A faj a 20. század végén kolonizálta faunaterületünket. A „cigány” faji jelzőt nem tudtuk értelmezni.

ERGANE

Sziklai özöndék (Özöndék-rokonúak: Özöndékformák: Özöndékfélék)
Pieris ergane (Geyer, 1828) (Pieridae: Pierinae: Pierini)

dalmát fehér pille (*Pieris Ergane*) – A. Aigner 1904: 84 (puszta név).
Ergane-pille (*Pieris Ergane*) – Abafi-Aigner 1907: 3.
Sziklai fehérlepke (*Pieris ergane*) – Gozmány 1968: 40, 35a, d. ábrák.
sziklai fehérlepke (*Pieris ergane*) – Gozmány 1979: 819 (puszta név).
sziklai fehérlepke (*Artogeia* (= *Pieris*) *ergane*) – Varga 1989: 194.
Sziklai fehérlepke (*Pieris ergane*) – Bálint 1996: 45, V. tábla, 13. ábra.
sziklai fehérlepke (*Pieris ergane*) – Dietzel 1997: 29, 11. kép.
Sziklai özöndék (*Pieris ergane*) – Bálint 2006: 135 (puszta név).
sziklai fehérlepke (*Pieris* (*Artogeia*) *ergane*) – Varga 2010: 77, 63. tábla, 7–9. ábrák.
sziklai fehérlepke (*Pieris ergane*) – Buschmann & Szabóky 2011: 8 (puszta név).
Sziklai özöndék (*Pieris ergane*) – Bálint 2016: 76, II. tábla, 12. ábra.

Jegyzet: a magyar név a faj élőhelyére utal, amely faunaterületünkön nyílt vagy félig záródott sziklagyepek, görgeteges lejtők. A „dalmát” faji jelző feltehetően arra utal,

hogy A. Aigner idejében a faj a Magyar Korona országaiban csak a Tengeremellékről (= dalmát tengerpart = Dalmácia) volt ismeretes.

EROIDES

Nőszded boglárka (Boglárka-rokonúak: Boglárkaformák: Lángszinérfélék)

Polyommatus eroides (Frivaldszky, 1833) (Lycaenidae: Polyommatinae: Polyommatini)

Balkáni sokpöttyös boglárka (*Polyommatus eroides*) – Bálint 1996: 179, XII. tábla, 90. ábra.

Nőszded boglárka (*Polyommatus eroides*) – Bálint 2006: 130 (puszta név).

Nőszded boglárka (*Polyommatus eroides*) – Bálint 2016: 104, XVI. tábla, 17a. ábra.

Jegyzet: a Frivaldszky-eredetű magyar név jelentése párzó, kicsinyítő képzővel. Füle András kézírásos jegyzetei szerint az első, leírás alapjául szolgáló példányok, párban (kopulálva) kerültek Frivaldszkyhoz. A „balkáni” faji jelző az elterjedésre utal. A Kárpát-medencéből szórvány adatai vannak, a Magyar Természettudományi Múzeumban (Budapest) nincsen bizonyító példánya.

EROS

Érosz boglárka (Boglárka-rokonúak: Boglárkaformák: Lángszinérfélék)

Polyommatus eros (Ochsenheimer, 1808) (Lycaenidae: Polyommatinae: Polyommatini)

alpesi boglárka (*Lycaena Eros*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).

[nincs magyar név] (*Lycaena Eros*) – Abafi-Aigner 1907: 7.

hegyiboglárka (*Polyommatus eros*) – Gozmány 1979: 846 (puszta név).

Érosz boglárka (*Polyommatus eros*) – Bálint 2016: 104, XVI. tábla, 17b. ábra.

Jegyzet: a magyar név a tudományos nevet tükrözi. A „havasi” és a „hegyi” faji jelzők az élőhelyre utalnak. A 19. században jelezték a Magas-Tátrából (Abafi-Aigner 1907); a bizonyító példányok a Magyar Természettudományi Múzeumban (Budapest) találhatóak. Azóta nincs adata faunaterületünkről.

ESCHERI

Escher boglárka (Boglárka-rokonúak: Boglárkaformák: Lángszinérfélék)

Polyommatus escheri (Hübner, 1823) (Lycaenidae: Polyommatinae: Polyommatini)

[nincs magyar név] (*Lysandra Escheri*) – Gozmány 1968: 98.

déli boglárka (*Lysandra escheri*) – Gozmány 1979: 618 (puszta név).

[nincs magyar név] (*Plebicula escheri*) – Varga 1989: 200.

déli boglárka (*Lysandra Escheri*) – Dietzel 1997: 33.

Escher boglárka (*Polyommatus escheri*) – Bálint 2016: 104, XVI. tábla, 19a–b. ábrák.

Jegyzet: a magyar név a tudományos nevet tükrözi. A fajt Heinrich Escher-Zollikofer (1776–1853) svájci entomológusról nevezték el. A „déli” faji jelző arra utal, hogy a Földközi-tenger európai térségére jellemző faj tőlünk délre is előfordul. Faunaterületünkről több példánya is ismert, de ezek eredete kétséges (Bálint 1987). A bizonyító példányok a Magyar Természettudományi Múzeumban (Budapest) találhatóak.

EUMEDON

Gólyaorr boglárka (Boglárka-rokonúak: Boglárkaformák: Lángszinérfélék)
Plebejus eumedon (Esper, 1780) (Lycaenidae: Polyommatainae: Polyommataini)

gyászos boglárka (*Lycaena Eumedon*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).

[nincs magyar név] (*Eumedonia eumedon*) – Gozmány 1968: 93, 72a. ábra.

gólyaorrboglárka (*Eumedonia eumedon*) – Gozmány 1979: 412 (puszta név).

gólyaorrboglárka (*Eumedonia eumedon*) – Varga 1989: 200.

Gólyaorr-szerecsenboglárka (*Aricia eumedon*) – Bálint 1996: 149, XI. tábla, 72. ábra.

geránium boglárka (*Aricia eumedon*) – Dietzel 1997: 33.

Gólyaorr boglárka (*Aricia eumedon*) – Bálint 2006: 130 (puszta név).

gólyaorr-boglárka (*Aricia eumedon*) – Varga 2010: 80, 66. tábla, 40–42. ábrák.

gólyaorr-szerecsenboglárka (*Aricia eumedon*) – Buschmann & Szabóky 2011: 10

(puszta név).

Gólyaorr boglárka (*Plebejus eumedon*) – Bálint 2016: 104, XVI. tábla, 20. ábra.

Jegyzet: a magyar név a hernyó tápnövényére utal, akárcsak a „geránium” faji jelző (gólyaorr = *Geranium*). A „gyászos” feltehetően azt jelzi, hogy mind a két ivar szárnyainak felszíne sötétbarna.

EUNOMIA

Mocsári csillér (Csillérrokonúak: Helikónkaformák: Szöglencfélék)

Clossiana eunomia (Esoer, 1799) (Nymphalidae: Heliconinae: Argynnini)

mocsári gyöngyházlepke (*Proclassiana eunomia*) – Gozmány 1979: 859 (puszta név).

Mocsári csillér (*Boloria eunomia*) – Bálint 2006: 131 (puszta név).

Mocsári csillér (*Clossiana eunomia*) – Bálint 2016: 86, VII. tábla, 7a–b. ábrák.

Jegyzet: faunaterületünkön található rokonai között ez az egyetlen domb- és hegyvidéki mocsarakra jellemző faj. Faunaterületünkről felvidéki adatai vannak, de azok kérdésesek (Hruby 1964, Slamka 2004).

EUPHROSYNE

Árvácska csillér (Csillérrokonúak: Helikónkaformák: Szöglencfélék)

Clossiana euphrosyne (Linnaeus, 1758) (Nymphalidae: Heliconinae: Argynnini)

Eufrozine-csillér vagy ezüst nyakdisz (*Argynnis Euphrosyne*) – Bein 1891: 36.

Szálkacsék Gyöngyházlepke (*Argynnis Euphrosyne*) – Cserey 1901: 37.
 erdei ezüstpille (*Argynnis Euphrosyne*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).
 [nincs magyar név] (*Argynnis Euphrosyne*) – Abafi-Aigner 1907: 13, 11. tábla, 14. ábra
 a, b.
 Árvácska gyöngyházlepke (*Argynnis Euphrosyne*) – Gere 1950: 533, 162. tábla, 13, 14.
 ábrák.
 Árvácska-gyöngyházlepke (*Clossiana euphrosyne Esper*) – Gozmány 1968: 115, 87a.
 ábra.
 árvácska-gyöngyházlepke (*Clossiana euphrosyne*) – Gozmány 1979: 267 (puszta név).
 Árvácska-gyöngyházlepke (*Clossiana euphrosyne*) – Varga 1984: 144, 15. ábra: 12–13.
 árvácska-gyöngyházlepke (*Clossiana euphrosyne*) – Dietzel 1997: 31.
 Árvácska csillér (*Boloria euphrosyne*) – Bálint 2006: 131 (puszta név).
 árvácska-gyöngyházlepke (*Boloria (Clossiana) euphrosyne*) – Varga 2010: 82, 70. tábla,
 16–18. ábrák.
 árvácska-gyöngyházlepke (*Boloria euphrosyne*) – Buschmann & Szabóky 2011: 10
 (puszta név).
 Árvácska csillér (*Clossiana euphrosyne*) – Bálint 2016: 86, VII. tábla, 5. ábra.

Jegyzet: a magyar név faji jelzője a hernyó tápnövényére utal (árvácska = *Viola*), ami nem a legszerencsésebb, hiszen a közelrokon fajok nagy része is ezt a növényt fogyasztja. A „szálkacsék” a tudományos névből származhat (szálkacsék = *Euphrasia*), de téves, mert Linné nem a tápnövényre, hanem egy közelrokon fajra utalt (*Papilio phrosyne*). Az „erdei”, mint faji jelző, megtévesztő, mivel a faj ligetes élőhelyeken rajzik, nem erdőben.

EURYALE

Változékony szerecsen (Szerecsen-rokonúak: Szemdíszformák: Szöglencfélék)
Erebia euryale (Esper, 1805) (Nymphalidae: Satyrinae: Erebiini)

erdei manó (*Erebia Euryale*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).
 [nincs magyar név] (*Erebia Euryale*) – Abafi-Aigner 1907: 17, 13. tábla, 13. ábra.
 [nincs magyar név] (*Erebia euryale*) – Gozmány 1968: 191.
 nagy szerecsenlepke (*Erebia euryale*) – Gozmány 1979: 397 (puszta név).
 Változékony szerecsen (*Erebia euryale*) – Bálint 2006: 133 (puszta név).
 Változékony szerecsen (*Erebia euryale*) – Bálint 2016: 94, XI. tábla, 4, 6. ábrák.

Jegyzet: a magyar név jelzi, hogy faunaterületünkön rokonai között ez a legváltozatosabb megjelenésű faj. Az „erdei” faji jelző részben találó, mert havasi patak völgyekben, erdei hegyi tisztásokon valóban megtalálható.

FAGI

Szürkeöves szemdísz (Szemdíszrokonúak: Szemdíszformák: Szöglencfélék)
Hipparchia fagi (Scopoli, 1763) (Nymphalidae: Satyrinae: Satyrini)

Hermioni Szemőcz (*Hipparchia Hermione*) – Mihálka 1854: 156.
 Hermione Szemőcz (*Hipparchia Hermione*) – Emich 1868: 54, IV. tábla, [4] ábra.
 remete-pillangó vagy Hermione-szemőcz (*Satyrus Hermione*) – Bein 1891: 37.
 szürkeövű erdőőr (*Satyrus Hermione*) – A. Aigner 1904: 86 (puszta név).
 [nincs magyar név] (*Satyrus Hermione*) – Abafi-Aigner 1907: 17, 14. tábla, 1. ábra, a,
 b.
 Szürkeöves szemeslepke (*Satyrus Hermione*) – Gere 1950: 529, 163. ábra, 19, 20. ábrák.
 Szürkeöves szemeslepke (*Hipparchia fagi*) – Gozmány 1968: 184, 140. ábra.
 szürkeöves szemeslepke (*Hipparchia fagi*) – Gozmány 1979: 503 (puszta név).
 szürkeöves szemeslepke ([nincs latin név]) – Varga 1981: 78, 11. ábra.
 Szürkeöves szemeslepke (*Hipparchia fagi*) – Varga 1984: 150, 16. ábra: 15–16.
 Szürkeöves szemeslepke (*Hipparchia fagi*) – Fazekas 1992: 82, 59. ábra.
 szürkeöves szemeslepke (*Hipparchia fagi*) – Dietzel 1997: 30.
 Szürkeöves szemdész (*Hipparchia fagi*) – Bálint 2006: 134 (puszta név).
 szürkeöves szemeslepke (*Hipparchia fagi*) – Varga 2010: 85, 77. tábla, 4–6. ábrák.
 szürkeöves szemeslepke (*Hipparchia fagi*) – Buschmann & Szabóky 2011: 12 (puszta név).
 Szürkeöves szemdész (*Hipparchia fagi*) – Bálint 2016: 94, XI. tábla, 5. ábra.

Jegyzet: a magyar név a hím szárnyainak felszínén látható szürkés középtéri szalagra utal. A „remete” faji jelző a németből való átvétel (remete = Hermit), aminek forrása valószínűleg a *hermione* fajcsoport név, ami más fajt jelöl (lásd ott).

FERULA

Kormos szemdész (Szemdészrokonúak: Szemdészformák: Szöglencfélék)
Satyrus ferula (Fabricius, 1793) (Nymphalidae: Satyrinae: Satyrini)

dalmát erdőőr (*Satyrus Cordula*) – A. Aigner 1904: 86 (puszta név).
 [nincs magyar név] (*Satyrus Actaea* var. *Cordula*) – Abafi-Aigner 1907: 18, 14. tábla, 6. ábra.
 kormos szemeslepke (*Satyrus ferula*) – Gozmány 1979: 930 (puszta név).
 Kormos szemdész (*Satyrus ferula*) – Bálint 2006: 134 (puszta név).
 Kormos szemdész (*Satyrus ferula*) – Bálint 2016: 96, XII. tábla, 5b. ábra.

Jegyzet: a magyar név a hím lepkék szárnyainak feketeségére (értsd: kormosságára) utal. A „dalmát” faji jelző rámutat, hogy A. Aigner idejében, az akkori ismeretek szerint a faj a Magyar Korona országában csak a Tengeremelléken fordult elő. A Magyar Természettudományi Múzeum (Budapest) lepkegyűjteményében van egy 1912-ben gyűjtött al-dunai példány, és itt a fajt a 21. század elején meg is találták.

FLOCCIFERUS

Pemetefű pürka (Pürkarokonúak: Pürkaformák: Búskafélék)

Carcharodus flocciferus (Zeller, 1847) (Hesperiidae: Pyrginae: Pyrgini)

Ziliz Búska (*Hesperia Althaeae*) – Frivaldszky 1865: 83.

Ziliz Ablakospillangó (*Spilothyris Althaeae*) – Cserey 1901: 44.

pemete ablakospille (*Charcharodus Althaeae*) – A. Aigner 1904: 86 (puszta név).

[nincs magyar név] (*Charcharodus Althaeae*) – Abafi-Aigner 1907: 20, 16. tábla, 2. ábra.

Pemetefű busalepke (*Charcharodus althaeae*) – Gere 1950: 539, 164. tábla, 19. ábra.

Pemetefű-busalepke (*Carcharodus floccifera*) – Gozmány 1968: 7.

pemetefű-busalepke (*Reverdinus flocciferus*) – Gozmány 1979: 900 (puszta név).

Pemetefű-busalepke (*Carcharodus floccifera*) – Varga 1984: 129, 13. ábra: 10.

Pemetefű pürka (*Carcharodus flocciferus*) – Bálint 2006: 128 (puszta név).

pemetefű-busalepke (*Carcharodus floccifera*) – Varga 2010: 75, 59. tábla, 13–15. ábrák.

pemetefű-busalepke (*Carcharodus flocciferus*) – Buschmann & Szabóky 2011: 7 (puszta név).

Pemetefű pürka (*Carcharodus flocciferus*) – Bálint 2016: 98, XIII. tábla, 18. ábra, XVIII. tábla, 12. ábra.

Jegyzet: a „pemetefű” faji jelző, akárcsak a „ziliz” a hernyó tápnövényére utal.

GALATHEA

Sakktábla szemőc (Szemőcokonúak: Szemdíszfomák: Szöglencfélék)

Melanargia galathea (Linnaeus, 1758) (Nymphalidae: Satyrinae: Melanargiini)

Galatea Pillangó (*Papilio Galathea*) – Földi 1801: 325.

Galathea Szemőcz (*Hipparchia Galathea*) – Mihálka 1854: 156.

Galathea Szemőcz (*Hipparchia Galathea*) – Emich 1868: 56.

Galathea-pillangó vagy Argus (*Melanargia Galathea*) – Bein 1891: 37, I. tábla.

Kockás Szemdész (*Melanargia Galathea*) – Cserey 1901: 40, III. tábla, 1.

sakktábla szemespille (*Melanargia Galathea*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).

kockás szemdész v. Argus (*Melanargia Galathea*) – Batori 1904: 1, I. tábla, 1. ábra.

[nincs magyar név] (*Melanargia Galathea*) – Abafi-Aigner 1907: 15, 13. tábla, 1a–c. ábrák.

Sakktábla lepke (*Melanargia Galathea*) – Gere 1950: 527, 163. tábla, 5. ábra.

Sakktáblalepke (*Melanargia galathea*) – Gozmány 1968: 188, 144. ábra.

sakktáblalepke (*Melanargia galathea*) – Kalmár 1973: 60, XXIX. tábla, 3. ábra.

sakktáblalepke (*Melanargia galathea*) – Gozmány 1979: 635 (puszta név).

sakktábla lepke ([nincs latin név]) – Varga 1981: 78, 8. ábra.

Sakktáblalepke (*Melanargia galathea*) – Varga 1984: 148, 16. ábra: 11.

Sakktáblalepke (*Melanargia galathea*) – Fazekas 1992: 80, 58. ábra.

sakktáblalepke (*Melanargia galathea*) – Dietzel 1997: 30.

Sakktábla szemőc (*Melanargia galathea*) – Bálint 2006: 134 (puszta név).

sakktáblalepke (*Melanargia galathea*) – Varga 2010: 84, 76. tábla, 13–15. ábrák.

közönséges sakktablalepke (*Melanargia galathea*) – Buschmann & Szabóky 2011: 12 (puszta név).

Sakktábla szemőc (*Melanargia galathea*) – Bálint 2016: 90, IX. tábla, 3. ábra.

Jegyzet: a magyar név a szárnyak felszínén látható fekete-fehér foltok tarkaságára utal, akárcsak a „kockás” faji jelző – bár a foltok alakja nem szabályos.

GLYCERION

Barna szénanimfa (Szénanimfa-rokonúak: Szemdíszformák: Szöglencfélék)

Coenonympha glycerion (Borkhausen, 178) (Nymphalidae: Satyrinae: Coenonymphini)

Rozsda-barna Szénapillangó (*Coenonympha Iphis*) – Cserey 1901: 39.

közönséges szénapille (*Coenonympha Iphis*) – A. Aigner 1904: 86 (puszta név).

[nincs magyar név] (*Coenonympha Iphis*) – Abafi-Aigner 1907: 19, 15. tábla, 9a–b. ábrák.

Közönséges szénalepke (*Coenonympha Iphis*) – Gere 1950: 530, 164. tábla, 9, 10, 11. ábrák.

Közönséges szénalepke (*Coenonympha iphis*) – Gozmány 1968: 162, 123a. ábra.

közönséges szénalepke (*Coenonympha glycerion* (= *iphis*)) – Gozmány 1979: 276 (puszta név).

Közönséges szénalepke (*Coenonympha amyntas*) – Varga 1984: 149, 16. ábra: 35–37.

Közönséges szénalepke (*Coenonympha glycerion*) – Fazekas 1992: 94, 72. ábra.

közönséges szénalepke (*Coenonympha iphis*) – Dietzel 1997: 30.

Barna szénanimfa (*Coenonympha glycerion*) – Bálint 2006: 133 (puszta név).

közönséges szénalepke (*Coenonympha glycerion*) – Varga 2010: 84, 75. tábla, 10–12. ábrák.

közönséges szénalepke (*Coenonympha glycerion*) – Buschmann & Szabóky 2011: 12 (puszta név).

Barna szénanimfa (*Coenonympha iphis*) – Bálint 2016: 98, XIII. tábla, 8a–b. ábrák.

Jegyzet: magyar neve a szárnyak felszínére utal. A „barna” faji jelző nem túl szerencsés, mivel faunaterületünkön a *Coenonympha hero*, a *C. leander* és a *C. oedippus* rokonfajok is barnák. Helyesebb lenne a „rozsdabarna” jelző alkalmazása, mivel nősténye faunaterületünkön valóban rozsdabarna, míg a többi faj esetében a szárnyak szalmasárgák, vörhenyesek vagy melegbarnák.

GORGE

Selymes szerecsen (Szerecsen-rokonúak: Szemdíszformák: Szöglencfélék)

Erebia gorge (Hübner, 1804) (Nymphalidae: Satyrinae: Erebiini)

szikla manó (*Erebia Gorge*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).

[nincs magyar név] (*Erebia Gorge*) – Abafi-Aigner 1907: 16.

selymes szerecsenlepke (*Erebia gorge*) – Gozmány 1979: 397 (puszta név).

Selymes szerecsen (*Erebia gorge*) – Bálint 2006: 133 (puszta név).
Selymes szerecsen (*Erebia gorge*) – Bálint 2016: 92, X. tábla, 11, 18. ábrák.

Jegyzet: a magyar név talán a szárnyak felszínén látható selymes fényre utal, ami az összes közelrokon fajra is jellemző. A „szikla” faji jelző utal arra, hogy a lepkék csak sziklás élőhelyen fordulnak elő.

GRUNERI

Grüner virma (Virmarokonúak: Özöndékformák: Özöndékfélék)

Anthocharis gruneri (Herrich-Schäffer, 1851) (Pieridae: Pierinae: Anthocharini)

levantei hajnalpírlepke (*Anthocharis gruneri*) – Gozmány 1979: 69 (puszta név).

Grüner-hajnalpírlepke (*Anthocharis gruneri*) – Bálint 1996: 58, III. tábla, 20. ábra.

Grüner virma (*Anthocharis gruneri*) – Bálint 2006: 136 (puszta név).

Grüner hajnalpírlepkéje (*Anthocharis gruneri*) – Varga 2010: 78, 63. tábla, 21–22. ábrák.

levantei hajnalpírlepke (*Anthocharis gruneri*) – Buschmann & Szabóky 2011: 8 (puszta név).

Grüner virma (*Anthocharis gruneri*) – Bálint 2016: 76, II. tábla, 4. ábra.

Jegyzet: a Frivaldszky által 1845-ben adott magyar név a tudományos elnevezést tükrözi. A „levantei” a faj elterjedésére utal.

HECATE

Tüzes csillér (Csillérrononúak: Helikónkaformák: Szöglencfélék)

Brenthis hecate (Denis & Schiffermüller, 1775) (Nymphalidae: Heliconinae: Argynniini)

Hecate Csillér (*Argynnis Hecate*) – Frivaldszky 1865: 82.

barna ezüstpille (*Argynnis Hecate*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).

[nincs magyar név] (*Argynnis Hecate*) – Abafi-Aigner 1907: 14.

Barna gyöngyházlepke (*Argynnis Hecate*) – Gere 1950: 533, 162. tábla, 21, 22. ábrák.

Barna gyöngyházlepke (*Brenthis hecate*) – Gozmány 1968: 117, 89a. ábra.

barna gyöngyházlepke (*Brenthis hecate*) – Gozmány 1979: 160 (puszta név).

Rozsdaszínű gyöngyházlepke (*Brenthis hecate*) – Varga 1984: 146, 15. ábra: 19.

barna gyöngyházlepke (*Brenthis hecate*) – Dietzel 1997: 32.

Málna csillér (*Brenthis hecate*) – Bálint 2006: 132 (puszta név).

rozsdaszínű gyöngyházlepke (*Brenthis hecate*) – Varga 2010: 82, 70. tábla, 10–12. ábrák.

barna gyöngyházlepke (*Brenthis hecate*) – Buschmann & Szabóky 2011: 10 (puszta név).

Tüzes csillér (*Brenthis hecate*) – Bálint 2016: 88, VIII. tábla, 8. ábra.

Jegyzet: a „tüzes” faji jelző a szárnyak barna felszínének árnyalatára utal, ami különösen a hímekre jellemző. Valamiképpen a szárnyak felszínének jellegzetességét hangsúlyozzák a „barna” és a „rozsdaszínű” jelzők is, de kevésbé szerencsésen, mert ezek a közelrokon fajokra is ráillenek.

HELLE

Lápi lángszinér (Lángszinér-rokonúak: Lángszinérformák: Lángszinérfélék)

Lycaena belle (Denis & Schiffermüller, 1775) (Lycaenidae: Lycaeninae: Lycaenini)

tarka tűzlepke (*Chrysophanus Amphidamas*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).

Tarka tűzlepke (*Chrysophanus Amphidamas*) – Gere 1950: 535, 160. tábla, 5. ábra.

[nincs magyar név] (*Lycaena belle*) – Gozmány 1968: 72.

mocsári tűzlepke (*Lycaena belle*) – Gozmány 1979: 610 (puszta név).

láp réti tűzlepke (*Lycaena belle*) – Varga 1989: 195.

Lápi tűzlepke (*Lycaena belle*) – Bálint 1996: 88, IX. tábla, 38. ábra.

Lápi lángszinér (*Lycaena belle*) – Bálint 2006: 129 (puszta név).

lápi tűzlepke (*Lycaena belle*) – Varga 2010: 78, 64. tábla, 7–9. ábrák.

mocsári tűzlepke (*Lycaena belle*) – Buschmann & Szabóky 2011: 8 (puszta név).

Lápi lángszinér (*Lycaena belle*) – Bálint 2016: 102, XV. tábla, 19a–b. ábrák.

Jegyzet: tőzeglápokra jellemző faj, ezt hangsúlyozza a magyar név faji jelzője is. Mocsarakban nem fordul elő, ezért a „mocsári” jelző helytelen. A „tarka” talán arra a jelenségre utal, hogy a faunaterületünkön előforduló többi lángszinér fajhoz képest a rajzolatot a szárnyain több szín adja.

HERMIONE

Hegyi szemdíszt (Szemdíszrokonúak: Szemdíszformák: Szöglencfélék)

Hipparchia hermione (Linnaeus, 1764) (Nymphalidae: Satyrinae: Satyrini)

Czirok Szemespillangó (*Satyrus Alcyone*) – Cserey 1901: 43.

kis erdőőr (*Satyrus Alcyone*) – A. Aigner 1904: 86 (puszta név).

[nincs magyar név] (*Hipparchia aelia alcyone*) – Gozmány 1968: 183.

hegyi szemeslepke (*Hipparchia alcyone* (= *aelia*)) – Gozmány 1979: 503 (puszta név).

hegyi szemeslepke (*Hipparchia hermione*) – Dietzel 1997: 30.

Hegyi szemdíszt (*Hipparchia alcyone*) – Bálint 2006: 134 (puszta név).

hegyi szemeslepke (*Hipparchia alcyone*) – Varga 2010: 85, 77. tábla, 7–8. ábrák.

Hegyi szemdíszt (*Hipparchia hermione*) – Bálint 2016: 94, XI. tábla, 10. ábra.

Jegyzet: a magyar név faji jelzője helytelenül jelzi, hogy faunaterületünkön a *Hipparchia hermione* hegyi faj lenne. A valóság az, hogy sík- és dombvidéki, sovány talajú erdei- vagy feketefenyvesek karakter faja. Nagyobb sorozatban összehasonlítva, valóban kisebb, mint közeli rokona, a *H. fagi* – ezt jelzi a „kis” jelző. A „czirok” a hernyó tápnövényére utal, amelyek valójában különféle csenkeszfajok (*Festuca* spp.). A hím szárnyainak felszínén az „öv” kissé vajsínű, így megfelelő magyar neve „Sárgaöves szemdíszt” lenne.

HERO

Lápi szénanimfa (Szénanimfa-rokonúak: Szemdíszformák: Szöglencfélék)
Coenonympha hero (Linnaeus, 1761) (Nymphalidae: Satyrinae: Coenonymphini)

vörösszemű szénapille (*Coenonympha Hero*) – A. Aigner 1904: 86 (puszta név).
[nincs magyar név] (*Coenonympha hero*) – Abafi-Aigner 1907: 19, 15. tábla, 8a–b. ábrák.
[nincs magyar név] (*Coenonympha hero*) – Gozmány 1968: 162.
lápi szénalepke (*Coenonympha hero*) – Gozmány 1979: 276 (puszta név).
lápi szénalepke (*Coenonympha hero*) – Varga 1989: 208.
Lápi szénanimfa (*Coenonympha hero*) – Bálint 2006: 133 (puszta név).
Lápi szénanimfa (*Coenonympha hero*) – Bálint 2016: 98, XIII. tábla, 4. ábra.

Jegyzet: tőzeglápi faj, a magyar név faji jelzője ezt jelzi. A „vörösszemű” talán a szárnyakon lévő szemfoltokra utal, amelynek kerete rozsdá- vagy vörösbarna színű.

HIPPOTHOE

Havasi lángszinér (Lángszinér-rokonúak: Lángszinérformák: Lángszinérfélék)
Lycaena hippothoe (Rottemburg, 1775) (Lycaenidae: Lycaeninae: Lycaenini)

Hippothoe Boglárka ([nincs latin név]) – Mihálka 1854: 157.
Hippothoë Boglárka (*Lycaena Hippothoë*) – Emich 1868: 59, I. tábla, 6a, 6b. ábrák.
Sóskapillangó Tűzpillangó (*Polyommatus hippothoë*) – Cserey 1901: 27.
havasi tűzpile (*Chrysophanus Hippothoë*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).
Havasi tűzlepke (*Chrysophanus Hippothoë*) – Gere 1950: 536, 160. tábla, 13, 14. ábrák.
Havasi tűzlepke (*Lycaena hippothoe eurydice*) – Gozmány 1968: 75, 58. ábra.
havasi tűzlepke (*Palaeochrysophanus hippothoë*) – Gozmány 1979: 756 (puszta név).
Havasi tűzlepke (*Palaeochrysophanus hippothoë*) – Varga 1984: 142, 14. ábra: 35–36.
havasi tűzlepke (*Palaeochrysophanus hippothoë*) – Varga 1989: 195, 114. ábra.
Havasi tűzlepke (*Lycaena hippothoe*) – Bálint 1996: 99, VIII. tábla, 46. ábra.
havasi tűzlepke (*Lycaena hippothoe*) – Dietzel 1997: 32, 27. kép.
Havasi lángszinér (*Lycaena hippothoe*) – Bálint 2006: 129 (puszta név).
havasi tűzlepke (*Lycaena hippothoe*) – Varga 2010: 78, 64. tábla, 13–15. ábrák.
havasi tűzlepke (*Lycaena hippothoe*) – Buschmann & Szabóky 2011: 8 (puszta név).
Havasi lángszinér (*Lycaena hippothoe*) – Bálint 2016: 102, XV. tábla, 17a–b. ábrák.

Jegyzet: a magyar név faji jelzője helytelenül azt sugallja, hogy havasi fajról van szó; faunaterületünkön a síkvidéki láprétektől a havasi kaszálókig mindenütt előfordul, dombvidékeken ritkább, síkvidéken pedig kifejezetten ritka. A „sóska” a hernyó tápnövényére utal (sóska = *Rumex*).

HYACINTHUS

Jácint boglárka (Boglárka-rokonúak: Boglárkaformák: Lángszinérfélék)

Aricia hyacinthus (Herrich-Schäffer, 1847) (Lycaenidae: Polyommatainae: Polyommataini)

havasi boglárka (*Lycaena Donzelii*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).

[nincs magyar név] (*Lycaena Donzelii* var. *Hyacinthus*) – Abafi-Aigner 1907: 7.

Anatóliai szerecsenboglárka (*Aricia hyacinthus*) – Bálint 1996: 153, XI. tábla, 75. ábra.

Jácint boglárka (*Aricia hyacinthus*) – Bálint 2006: 130 (puszta név).

Jegyzet: a magyar név a tudományos nevet tükrözi, utalva a hímek szárnyfelszínére. Az „anatóliai” faji jelző hangsúlyozza a faj fő elterjedési területét. Faunaterületünkről csak régi erdélyi adata ismert.

HYALE

Fakó surán (Suránrokonúak: Suránformák: Özöndékfélék)

Colias hyale (Linnaeus, 1758) (Pieridae: Coliadinae: Coliadini)

halványsárga Surán (*Colias hyale*) – Mihálka 1854: 158.

halványsárga Surán (*Colias hyale*) – Emich 1868: 67.

sárga nyolczas (*Colias Hyale*) – Bein 1891: 30.

Sárga-nyolczas Surán (*Colias hyale*) – Cserey 1901: 24, V. tábla, 6.

közönséges narancspille (*Colias Hyale*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).

baltacím sárga pillangója (*Colias Hyale*) – Lósy 1906: 308.

Kénes-pille (*Colias Hyale*) – Abafi-Aigner 1907: 3, 5. tábla, 3b. ábra.

Kénes lepke (*Colias Hyale*) – Gere 1950: 527, 159. tábla, 21.

Kéneslepke (*Colias hyale*) – Gozmány 1968: 34, 28a. ábra.

kéneslepke (*Colias hyale*) – Kalmár 1973: 46, XXII. tábla, 3. ábra.

Kéneslepke (*Colias hyale*) – Varga 1984: 135, 14. ábra: 16.

kéneslepke (*Colias hyale*) – Gozmány 1979: 279 (puszta név).

kéneslepke (*Colias hyale*) – Fazekas 1992: 48, 26. ábra.

Fakó kéneslepke (*Colias hyale*) – Bálint 1996: 68, VII. tábla, 26. ábra.

kéneslepke (*Colias hyale*) – Dietzel 1997: 29.

Fakó surán (*Colias hyale*) – Bálint 2006: 135 (puszta név).

kénes lepke (*Colias hyale*) – Varga 2010: 77, 61. tábla, 10–12. ábrák.

fakó kéneslepke (*Colias hyale*) – Buschmann & Szabóky 2011: 8 (puszta név).

Fakó surán (*Colias hyale*) – Bálint 2016: 78, III. tábla, 11a–b. ábrák.

Jegyzet: a magyar név faji jelzője jelzi, hogy a közelrokon fajok között ennek van a legvilágosabb, legfakóbb színe. Ugyanezt jelzik a „fakósárga”, „halványsárga” és „kénes” nevek. Mindenképpen megjegyzendő, hogy testvérfajától, a Déli surántól (*Colias alfacariensis*) ez nem különbözteti meg. A „sárga nyolczas” utal a hátulsó szárny fonákján látható sejtvégi rajzolatra. Ez minden suránfajon látható. A „baltacím” faji jelző, a hernyó egyik tápnövényére utal (baltacím = *Onobrychis*).

HYPERANTHUS

Gyűrűs manóka (Manóka-rokonúak: Szemdíszformák: Szöglencfélék)

Aphantopus hyperanthus (Linnaeus, 1758) (Nymphalidae: Satyrinae: Maniolini)

Pásit Pillangó (*Papilio Hyperanthus*) – Földi 1801: 324.

köles-pillangó vagy ökörszem (*Epinephele Hyperanthus*) – Bein 1891: 38.

Közönséges Ökörszem (*Epinephele Hyperanthus*) – Cserey 1901: 40.

szerecsenpille (*Aphantopus Hyperanthus*) – A. Aigner 1904: 86 (puszta név).

ökörszem-pillangó (*Epinephele Hyperanthus*) – Lósy 1906: 315.

[nincs magyar név] (*Aphantopus Hyperanthus*) – Abafi-Aigner 1907: 18, 15. tábla, 7a–b. ábrák.

Közönséges ökörszemlepke (*Aphantopus hyperanthus*) – Gere 1950: 528, 163. tábla, 26, 27. ábrák.

Közönséges ökörszemlepke (*Aphantopus hyperanthus polymeda*) – Gozmány 1968: 177, 135b. ábra.

közönséges ökörszemlepke (*Aphantopus hyperanthus*) – Kalmár 1973: 58, XXVIII. tábla, 2. ábra.

közönséges ökörszemlepke (*Aphantopus hyperanthus*) – Gozmány 1979: 80 (puszta név).

Közönséges ökörszemlepke (*Aphantopus hyperanthus*) – Varga 1984: 148, 16. ábra: 33.

Közönséges ökörszemlepke (*Aphantopus hyperanthus*) – Fazekas 1992: 90, 68. ábra.

közönséges ökörszemlepke (*Aphantopus hyperanthus*) – Dietzel 1997: 30.

Barna szemdész (*Aphantopus hyperanthus*) – Bálint 2006: 134 (puszta név).

közönséges ökörszemlepke (*Aphantopus hyperanthus*) – Varga 2010: 84, 75. tábla, 19–21. ábrák.

közönséges ökörszemlepke (*Aphantopus hyperanthus*) – Buschmann & Szabóky 2011: 12 (puszta név).

Gyűrűs manóka (*Aphantopus hyperanthus*) – Bálint 2016: 98, XIII. tábla, 7. ábra.

Jegyzet: a magyar név faji jelzője a szárnyak felszínén látható sárgagyűrűs szemfoltokra utal. Hasonlóan sárgagyűrűs faj faunaterületünkön az üde erdőben élő Sápadt suhany (*Lopinga achine*), de annak fonákja egészen más. A „pásit” és „köles” faji jelzők a hernyó tápnövényére utalnak (Poaceae). A „szerecsenpille” és a „barna” jelzi, hogy a lepkék színe sötétbarna. Az „ökörszem” helyesen utal arra, hogy a faj a Manóka-rokonúak rendszertani kategóriát képviseli – mivel az ide tartozó összes fajt A. Aigner „ökörszem” névvel illette, ami a német „Ochsenauge” átvétele.

ICARUS

Ikarusz boglárka (Boglárka-rokonúak: Boglárkaformák: Lángszinérfélék)

Polyommatus icarus (Denis & Schiffermüller, 1775) (Lycaenidae: Polyommatinae: Polyommatina)

Ikárus-pillangó (*Lycaena icarus*) – Bein 1891: 39, I. tábla.
 Ikarus Boglárka (*Lycaena Icarus*) – Cserey 1901: 28.
 közönséges boglárka (*Lycaena Icarus*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).
 ikarusboglárka (*Lycaena Icarus*) – Bátori 1904: 2, I. tábla, 6. ábra.
 Közönséges boglárka (*Lycaena Icarus*) – Gere 1950: 536, 160. tábla, 17. ábra.
 Közönséges boglárka (*Polyommatus icarus*) – Gozmány 1968: 95, 73. és 74a. ábrák.
 közönséges boglárka (*Polyommatus icarus*) – Gozmány 1979: 847 (puszta név).
 közönséges boglárka (*Polyommatus icarus*) – Kalmár 1973: 44, XXI. tábla, 3. ábra.
 közönséges boglárka ([*nincs latin név*]) – Varga 1981: 78, 3a–b. ábrák.
 Közönséges boglárka (*Polyommatus icarus*) – Varga 1984: 140, 14. ábra: 56.
 Közönséges boglárka (*Polyommatus icarus*) – Fazekas 1992: 128, 104. ábra.
 Ikarusz-sokpöttyös boglárka (*Polyommatus icarus*) – Bálint 1996: 177, XII. tábla, 89. ábra.
 közönséges boglárka (*Polyommatus icarus*) – Dietzel 1997: 33.
 Ikarusz boglárka (*Polyommatus icarus*) – Bálint 2006: 131 (puszta név).
 közönséges boglárka (*Polyommatus (Polyommatus) icarus*) – Varga 2010: 80, 67. tábla, 12–14. ábrák.
 közönséges boglárka (*Polyommatus icarus*) – Buschmann & Szabóky 2011: 10 (puszta név).
 Ikarusz boglárka (*Polyommatus icarus*) – Bálint 2016: 104, XVI. tábla, 16a–b. ábrák.

Jegyzet: magyar nevei vagy a latin fajcsoport-névre utalnak, vagy arra, hogy a faj „közönséges” (értsd: a leggyakoribb boglárka).

IDAS

Északi boglárka (Boglárka-rokonúak: Boglárkaformák: Lángszinérfélék)
Plebejus idas (Linnaeus, 1758) (Lycaenidae: Polyommatainae: Polyommataini)

Égon-boglárka (*Lycaena Aegon*) – Bein 1891: 39.
 [nincs magyar név] (*Lycaeides idas aegon*) – Gozmány 1968: 89, 70a. ábra.
 északi boglárka (*Lycaeides idas*) – Gozmány 1979: 609 (puszta név).
 Északi plebejusboglárka (*Plebejus idas*) – Bálint 1996: 144, X. tábla, 70. ábra.
 fémpettyes boglárka (*Plebeius idas*) – Dietzel 1997: 33.
 Északi boglárka (*Plebejus idas*) – Bálint 2006: 130 (puszta név).
 északi boglárka (*Plebejus (Plebejus) idas*) – Varga 2010: 80, 66. tábla, 28–30. ábrák.
 északi boglárka (*Plebejus idas*) – Buschmann & Szabóky 2011: 9 (puszta név).
 Északi boglárka (*Plebejus idas*) – Bálint 2016: 48 (puszta név).

Jegyzet: a magyar név faji jelzője a típusanyag eredetét jelzi (Svédország). A rokon, nehezen alkalmazható fajcsoport nevek helyes alkalmazását 1954-ben rögzítették, így az „Égon” faji jelző még az ezt megelőző helyzetet a tükrözi (a bécsi „aegon” a svéd „argus” társneve). Az egyes szerzők által *Plebejus*-fajként rendszerezett *Plebejus argus* (Északi boglárka), *P. argyrognomon* (Csillogó boglárka), *P. idas* (Ezüstös boglárka) és *P. sephirus* (Zefír boglárka) elkülönítése szakértelmet kíván.

ILIA

Kis színjátszó (Színjátszó-rokonúak: Színjátszóformák: Szöglencfélék)

Apatura ilia (Denis et Schiffermüller, 1775) (Nymphalidae: Apaturinae: Apaturini)

Clytie Színék (*Apatura Clytie*) – Mihálka 1854: 156.

Ilia Színék (*Apatura Ilia*) – Emich 1868: 53, V. tábla, 1 ábra.

kis szivárvány-pillangó (*Apatura Ilia*) – Bein 1891: 31.

Kis Szivárványpillangó (*Apatura ilia*) – Cserey 1901: 30.

barna szivárvány pillangó (*Apatura Ilia*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).

kis szivárvány lepke (*Apatura Ilia*) – Bátori 1904: 3.

Kis színjátszólepke (*Apatura ilia*) – Gere 1950: 531, 161. tábla, 11. ábra.

Kis színjátszólepke (*Apatura ilia*) – Gozmány 1968: 155, 119. ábra.

kis színtjátszólepke (*Apatura ilia*) – Gozmány 1979: 79 (puszta név).

kis színjátszólepke (*[nincs latin név]*) – Varga 1981: 80, 3. ábra.

Kis színtjátszólepke (*Apatura ilia*) – Varga 1984: 147, 16. ábra: 7.

kis színjátszólepke (*Apatura ilia*) – Varga 1989: 204.

Kis színjátszólepke (*Apatura ilia*) – Fazekas 1992: 58, 35. ábra.

kis színjátszólepke (*Apatura ilia*) – Dietzel 1997: 31, 43. kép.

Kis színjátszó (*Apatura ilia*) – Bálint 2006: 131 (puszta név).

kis színjátszólepke (*Apatura ilia*) – Varga 2010: 82, 72. tábla, 8–10. ábrák.

kis színjátszólepke (*Apatura ilia*) – Buschmann & Szabóky 2011: 11 (puszta név).

tiszamenti színjátszólepke (*Apatura ilia nattani*) – Buschmann & Szabóky 2011: 11 (puszta név).

Kis színjátszó (*Apatura ilia*) – Bálint 2016: 82, V. tábla, 2a–b. ábrák.

Jegyzet: a magyar név faji jelzője azt jelzi, hogy faunaterületünkön ez a legkisebb színjátszó faj (Apaturini), de ez téves, mivel a Magyar színjátszó (*Apatura metis*) példányai valamivel kisebbek. A „barna” faji jelző talán arra utal, hogy az egyik forma (f. *chytie*) hím példányai nem kék-feketén, hanem lila-barnán játszák a színt. A „tiszamenti” az Uherkovich által leírt alfaj típuslelőhelyére vonatkozik.

ILICIS

Tölgy farkincás (Farkincás-rokonúak: Farkröpéformák: Boglárkafélék)

Satyrium ilicis (Esper, 1779) (Lycaenidae: Theclinae: Eumaeini)

Magyalfapillangó (*Thecla Ilícis*) – Cserey 1901: 26.

cserfa csücskös pille (*Thecla Ilícia*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).

Cserfalepke (*Thecla ilicis*) – Gere 1950: 535, 159. tábla, 29. ábra.

Cserfalepke (*Strymon ilicis*) – Gozmány 1968: 68, 49c. ábra.

cserfalepke (*Strymon ilicis*) – Gozmány 1979: 998 (puszta név).

Cserfalepke (*Satyrium ilicis*) – Varga 1984: 138, 14. ábra: 23.

Cserfalepke (*Nordmannia ilicis*) – Fazekas 1992: 104, 81. ábra.

Tölgyfarkincáslepke (*Satyrium ilicis*) – Bálint 1996: 79, VIII. tábla, 33. ábra.
 cserfalepke (*Strymon ilicis*) – Dietzel 1997: 32.
 Tölgy farkincás (*Satyrium ilicis*) – Bálint 2006: 129 (puszta név).
 tölgyfa-csücskösllepke (*Satyrium ilicis*) – Varga 2010: 79, 65. tábla, 4–6. ábrák.
 tölgy-farkosboglarca (*Satyrium ilicis*) – Buschmann & Szabóky 2011: 9 (puszta név).
 Tölgy farkincás (*Satyrium ilicis*) – Bálint 2016: 102, XV. tábla, 7. ábra.

Jegyzet: a magyar név jelzi, akárcsak a „magyalfa” és a cserfa” jelzők, hogy a faj hernyójának gazdanövénye különféle tölgyfajok közül kerül ki (*Quercus cerris*, *Q. coccifera*, *Q. ilex*, *Q. robur*).

INO

Réti csillér (Csillérrokonúak: Helikónkaformák: Szöglencfélék)

Brenthis ino (Rottemburg, 1775) (Nymphalidae: Heliconinae: Argynnini)

Csabaír Gyöngyházlepke (*Argynnis Ino*) – Cserey 1901: 37.
 vak ezüstpille (*Argynnis Ino*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).
 [nincs magyar név] (*Argynnis Ino*) – Abafi-Aigner 1907: 14, 12. tábla, 5. ábra a, b.
 [nincs magyar név] (*Brenthis ino*) – Gozmány 1968: 119, 89b. ábra.
 lápi gyöngyházlepke (*Brenthis ino*) – Gozmány 1979: 160 (puszta név).
 lápi gyöngyházlepke (*Brenthis ino*) – Varga 1989: 202.
 lápi gyöngyházlepke (*Brenthis ino*) – Dietzel 1997: 32, 19. kép.
 Réti csillér (*Brenthis ino*) – Bálint 2006: 132 (puszta név).
 lápi gyöngyházlepke (*Brenthis ino*) – Varga 2010: 82, 70. tábla, 7–9. ábrák.
 lápi gyöngyházlepke (*Brenthis ino*) – Buschmann & Szabóky 2011: 10 (puszta név).
 Réti csillér (*Brenthis ino*) – Bálint 2016: 88, VIII. tábla, 7. ábra.

Jegyzet: a magyar név jelzi a faj élőhelyeit: nyílt, fátlan területek, de ebben megegyezik számos közel rokon fajjal (*Brenthis daphne*, *B. hecate*). A „csabaír” faji jelző a hernyó egyik tápnövényét jelzi (csabaír = vérfű = *Sanguisorba*). A „vak” faji jelzőt nem tudtuk értelmezni, talán az egyik régi német név fordítása. A „lápi” arra utal, hogy a faj üde réteken honos és megtalálható tőzeglápokban is.

IO

Pávaszem szöglenc (Szöglencrokonúak: Szöglencformák: Szöglencfélék)

Nymphalis io (Linnaeus, 1758) (Nymphalidae: Nymphalinae: Nymphalini)

Pávaszem Pillangó (*Papilio Io*) – Földi 1801: 324.
 io Szöglencz (*Vanessa Io*) – Mihálka 1854: 155.
 io Szöglencz (*Vanessa io*) – Emich 1868: 49, VI. tábla, 2a–c. ábrák.
 nappali pávaszem (*Vanessa Io*) – Bein 1891: 33, I. tábla.
 Nappali pávaszem (*Vanessa IO*) – Cserey 1901: 31, I. tábla, 1 ábra.
 nappali pávaszem (*Vanessa Yo*) – Bátorfi 1904: 2, I. tábla, 8. ábra.

nappali pávaszem (*Vanessa Jo*) – Lósy 1906: 309.
 Nappali pávaszem (*Vanessa io*) – Gere 1950: 530, 161. tábla, 2. ábra.
 Nappali pávaszem (*Inachis io*) – Gozmány 1968: 144, 110a. ábra.
 nappali pávaszem (*Inachis io*) – Kalmár 1973: 52, XXV. tábla, 1. ábra.
 nappali pávaszem (*Inachis io*) – Gozmány 1979: 533 (puszta név).
 nappali pávaszem ([*nincs latin név*]) – Varga 1981: 80, 8. ábra.
 Nappali pávaszem (*Inachis io*) – Varga 1984: 143, 15. ábra: 34.
 Nappali pávaszem (*Inachis io*) – Fazekas 1992: 64, 41. ábra.
 nappali pávaszem (*Nymphalis io*) – Dietzel 1997: 31.
 Pávaszem szöglenc (*Nymphalis io*) – Bálint 2006: 133 (puszta név).
 nappali pávaszem (*Nymphalis (Inachis) io*) – Varga 2010: 83, 73. tábla, 1–4. ábrák.
 nappali pávaszem (*Nymphalis io*) – Buschmann & Szabóky 2011: 11 (puszta név).
 Pávaszem szöglenc (*Inachis io*) – Bálint 2016: 84, VI. tábla, 10. ábra.

Jegyzet: neveinek nagy többsége a szárnyak felszínén látható feltűnő pávaszem-rajzolatra utal. A „nappali” faji jelző hangsúlyozza, hogy faunaterületünkön az egyébként nem rokon pávaszem-rajzolatú lepkék közül (pl. *Saturnia pyri*, *S. spini* és *Smerinthus ocellata*) ez a faj nappal repül, bár a hasonlóan pávaszemes *Eudia pavonia* (= Kis pávaszem) hímje is nappal aktív.

IOLAS

Magyar boglárka (Boglárka-rokonúak: Boglárkaformák: Lángszinérfélék)
Jolana iolas (Ochsenheimer, 1816) (Lycaenidae: Polyommatae: Polyommataini)

Jólasz Boglárka (*Lycaena Jolas*) – Mihálka 1854: 157.
 Jolas Boglárka (*Lycaena Jolas*) – Frivaldszky 1865: 82, 142, IV. tábla, 1a–d. ábrák.
 Jólász Boglárka (*Licaena Jolas*) – Emich 1868: 59.
 Jolas Boglárka (*Lycaena Jolas*) – Cserey 1901: 29.
 magyar boglárka (*Lycaena Jolas*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).
 nappali pávaszem csipkés-pille (*Vanessa Jo*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).
 Magyar boglárka (*Lycaena Iolas*) – Gere 1950: 538, 160. tábla, 34, 35, 36. ábrák.
 Magyar boglárka (*Jolana iolas*) – Gozmány 1968: 85, 66. ábra.
 magyar boglárka (*Jolana iolas*) – Gozmány 1979: 534 (puszta név).
 Magyar boglárka (*Jolana jolas*) – Varga 1984: 139, 14. ábra: 51.
 magyar boglárka (*Jolana jolas*) – Varga 1989: 196, 117. ábra.
 Magyar óriásboglárka (*Jolana iolas*) – Bálint 1996: 137, IX. tábla, 67. ábra.
 magyar boglárka (*Jolana iolas*) – Dietzel 1997: 33, 29. kép.
 Magyar boglárka (*Jolana iolas*) – Bálint 2006: 130 (puszta név).
 magyar boglárka (*Jolana iolas*) – Varga 2010: 79, 65. tábla, 41–44. ábrák.
 magyar boglárka (*Jolana iolas*) – Buschmann & Szabóky 2011: 9 (puszta név).
 Magyar boglárka (*Jolana iolas*) – Bálint 2016: 106, XVII. tábla, 12a–b. ábrák.

Jegyzet: a magyar név faji jelzője A. Aignertől kezdve arra utal, hogy a fajt Magyarországon fedezték fel.

IRIS

Nagy színjászó (Színjászó-rokonúak: Színjászóformák: Szöglencfélék)
Apatura iris (Linnaeus, 1775) (Nymphalidae: Apaturinae: Apaturini)

Szivárvány Pillangó (*Papilio Iris*) – Földi 1801: 325.
Szivárvány Szemeng (*Apatura iris*) – Pólya 1842: 54, XXIX. tábla.
szivárvány Szinék (*Apatura iris*) – Mihálka 1854: 156.
szivárvány Szinék (*Apatura Iris*) – Emich 1868: 53, VI. tábla, 1 ábra.
nagy szivárvány-pillangó (*Apatura Iris*) – Bein 1891: 31, I. tábla.
Nagy Szivárványpillangó (*Apatura Iris*) – Cserey 1901: 30, I. tábla, 1 ábra.
fekete szivárvány pillangó (*Apatura Iris*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).
nagy szivárvány lepke (*Apatura Iris*) – Bátor 1904: 1, I. tábla, 3. ábra.
nagy szivárvány lepke (*Apatura Iris*) – Bátor 1904: 3, III. tábla, 18. ábra.
Nagy színjászólepke (*Apatura iris*) – Gere 1950: 531, 161. tábla, 9, 10. ábrák.
Nagy színjászólepke (*Apatura iris*) – Gozmány 1968: 154, 118. ábra.
nagy színjászólepke (*Apatura iris*) – Gozmány 1979: 79 (puszta név).
nagy színjászólepke (*[nincs latin név]*) – Varga 1981: 80, 2. ábra.
Nagy színjászólepke (*Apatura iris*) – Varga 1984: 147, 16. ábra: 8, 10.
nagy színjászólepke (*Apatura iris*) – Varga 1989: 204, 121. ábra.
nagy színjászólepke (*Apatura iris*) – Dietzel 1997: 31, 42. kép.
Nagy színjászó (*Apatura iris*) – Bálint 2006: 131 (puszta név).
nagy színjászólepke (*Apatura iris*) – Varga 2010: 82, 72. tábla, 5–7. ábrák.
nagy színjászólepke (*Apatura iris*) – Buschmann & Szabóky 2011: 11 (puszta név).
Nagy színjászó (*Apatura iris*) – Bálint 2016: 82, V. tábla, 1a–b. ábrák.

Jegyzet: a magyar név helyesen azt jelzi, hogy faunaterületünkön ez a legnagyobb színjászó faj (Apaturini). A „szivárvány” faji jelző helytelen, mert a hímeken irizáló felszíne csak a kék és a fekete színt váltja, a szivárvány többi színe nem látható rajta. A „fekete” talán a friss nőtény szárnyainak alapszínére utal vagy a hímekre, amelyek szárnyai bizonyos szögből feketének látszanak. Ezek egyébként a Kis színjászón is láthatók.

JURTINA

Ökörzemes manóka (Manóka-rokonúak: Szemdíszformák: Szöglencfélék)
Maniola jurtina (Linnaeus, 1758) (Nymphalidae: Satyrinae: Maniolini)

Janira Szemőcz (*Hipparchia Janira*) – Mihálka 1854: 156.
Janira Szemőcz (*Hipparchia Janira*) – Emich 1868: 55.
Janira-szemőcz (*Epinephele Janira*) – Bein 1891: 38.
Nagy Ökörzemes (*Epinephele Jurtina*) – Cserey 1901: 41, III. tábla, 6.
nagy ökörzemes (*Epinephele jurtina*) – A. Aigner 1904: 86 (puszta név).
nagy ökörzemes-pillangó (*Epinephele janira*) – Lósy 1906: 315.

[nincs magyar név] (*Epinephele Jurtina*) – Abafi-Aigner 1907: 18, 15. tábla, 4a–e. ábrák.
 nagy ökröszemlepke (*Epinephele jurtina*) – Gere 1950: 529, 163. tábla, 28, 29, 30. ábrák.
 nagy ökröszemlepke (*Maniola jurtina*) – Kalmár 1973: 58, XXVIII. tábla, 3–4. ábrák.
 nagy ökröszemlepke (*Maniola jurtina*) – Gozmány 1979: 628 (puszta név).
 közönséges ökröszemlepke ([nincs latin név]) – Varga 1981: 78, 9. ábra.
 Nagy ökröszemlepke (*Maniola janira*) – Varga 1984: 152, ábra: 151: 28–30.
 Nagy ökröszemlepke (*Maniola jurtina*) – Fazekas 1992: 88, 66. ábra.
 nagy ökröszemlepke (*Maniola jurtina*) – Dietzel 1997: 30.
 Ökröszemes manóka (*Maniola jurtina*) – Bálint 2006: 134 (puszta név).
 nagy ökröszemlepke (*Maniola jurtina*) – Varga 2010: 84, 76. tábla, 1–4. ábrák.
 nagy ökröszemlepke (*Maniola jurtina*) – Buschmann & Szabóky 2011: 12 (puszta név).
 Ökröszemes manóka (*Maniola jurtina*) – Bálint 2016: 98, XIII. tábla, 1a–b. ábrák.

Jegyzet: a magyar név eredete a német „Kuhaugé” vagy Ochsauge” nevekhez vezet, ami a nőstények elülső szárnyán látható rajzolatra utal. Az ökröszem a magyarban foglalt állatnév (ökröszem = *Troglodytes*), és ha például ha köznévként kezeljük a „nagy ökröszem” állatnevet, akkor nem világos, hogy most egy nagy ökröszem-lepke példányról van szó, vagy az ökröszem nevű madárfaj nagy egyedéről. Ezért is illesztették később az ökröszem után a „lepke” vagy a „pillangó” szavunkat. A „nagy” faji jelző arra utal, hogy faunaterületünkön előforduló közelrokon fajait tekintve, valóban ez a legnagyobb.

LAODICE

Keleti csillér (Csillérrokonúak: Helikónkaformák: Szöglencfélék)
Argynnis laodice (Pallas, 1771) (Nymphalidae: Heliconinae: Argynnini)

keleti ezüstpille (*Argynnis Laodice*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).
 [nincs magyar név] (*Argynnis Laodice*) – Abafi-Aigner 1907: 14, 12. tábla, 10. ábra.
 [nincs magyar név] (*Argyronome laodice*) – Gozmány 1968: 120, 90. ábra.
 keleti gyöngyházlepke (*Argyronome laodice*) – Gozmány 1979: 108 (puszta név).
 Keleti gyöngyházlepke (*Argyronome laodice*) – Varga 1984: 143.
 keleti gyöngyházlepke (*Argyronome laodice*) – Varga 1989: 202.
 Keleti csillér (*Argynnis laodice*) – Bálint 2006: 131 (puszta név).
 keleti gyöngyházlepke (*Argynnis laodice*) – Varga 2010: 81, 68. tábla, 18–21. ábrák.
 keleti gyöngyházlepke (*Argynnis Laodice*) – Buschmann & Szabóky 2011: 10 (puszta név).
 Keleti csillér (*Argynnis laodice*) – Bálint 2016: 88, VIII. tábla, 3. ábra.

Jegyzet: a magyar név faji jelzője a faj elterjedésére utal, a Duna vonalától nyugatra csak egy szórvány adata ismert.

LARISSA

Balkáni szemőc (Szemőcrokonúak: Szemdíszformák: Szöglencfélék)

Melanargia larissa (Geyer, 1828) (Nymphalidae: Satyrinae: Melanargiini)

dalmát szemespille (*Melanargia Larissa*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).

balkáni sakktáblalepke (*Melanargia larissa*) – Gozmány 1979: 635 (puszta név).

Balkáni szemőc (*Melanargia larissa*) – Bálint 2006: 134 (puszta név).

Balkáni szemőc (*Melanargia larissa*) – Bálint 2016: 90 IX. tábla, 9. ábra.

Jegyzet: a faj magyar nevei elterjedésére utalnak. A „balkáni” jelzi, hogy Európában hol található, pedig élettere Anatólián át egészen a Kaukázus vidékéig terjed. A. Aigner neve pedig rámutat, hogy a Magyar Korona országaiban a dalmát tengerpartról volt ismert. Legújabban a Bánátban fedezték fel tenyésző állományait. Lehetséges, hogy a faj terjeszkedik.

LATHONIA

Vándor csillér (Csillérrokonúak: Helikónkaformák: Szöglencfélék)

Issoria lathonia (Linnaeus, 1758) (Nymphalidae: Heliconinae: Argynnini)

Latonia Csillér (*Argynnis latonia*) – Pólya 1842: 91, LIII. tábla, 2. ábra.

latónia Csillér (*Argynnis Latonia*) – Mihálka 1854: 155.

Latonia Csillér (*Argynnis Latonia*) – Emich 1868: 46.

Latonia-csillér (*Argynnis Latonia*) – Bein 1891: 35.

Kis Gyöngyházpillangó (*Argynnis Lathonia*) – Cserey 1901: 36, I. tábla, 3 ábra.

kis gyöngyház ezüstpille (*Argynnis Lathonia*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).

[nincs magyar név] (*Argynnis Latonia*) – Abafi-Aigner 1907: 14, 12. tábla, 6. ábra.

Közönséges gyöngyházlepke (*Argynnis Lathonia*) – Gere 1950: 533, 162. tábla, 11, 12. ábrák.

Közönséges gyöngyházlepke (*Issora lathonia*) – Gozmány 1968: 113, 83. ábra.

közönséges gyöngyházlepke (*Issoria lathonia*) – Kalmár 1973: 56, XXVII. tábla, 1. ábra.

közönséges gyöngyházlepke (*Issoria lathonia*) – Gozmány 1979: 538 (puszta név).

Közönséges gyöngyházlepke (*Issora lathonia*) – Varga 1984: 144, 15. ábra: 20.

Közönséges gyöngyházlepke (*Issoria lathonia*) – Fazekas 1992: 74, 51. ábra.

közönséges gyöngyházlepke (*Issoria lathonia*) – Dietzel 1997: 31.

Vándor csillér (*Issoria lathonia*) – Bálint 2006: 132 (puszta név).

közönséges gyöngyházlepke (*Issoria lathonia*) – Varga 2010: 82, 70. tábla, 1–3. ábrák.

közönséges gyöngyházlepke (*Issoria lathonia*) – Buschmann & Szabóky 2011: 10 (puszta név).

Vándor csillér (*Issoria lathonia*) – Bálint 2016: 88, VIII. tábla, 5. ábra.

Jegyzet: a magyar név rámutat, hogy ez a faj a faunaterületünkön honos csillérek közül az egyetlen igazi vándor. A „kis” faji jelző arra utal, hogy rokonai között talán

a legkisebb – ami nem tükrözi a valóságot, mert van több hasonló nagyságú faj is (*Brenthis* spp.), sőt kisebbek (*Boloria* spp.).

LAVATHERAE

Tisztesfű pürka (Pürkarokonúak: Pürkaformák: Búskafélék)
Carcharodus lavatherae (Esper, 1783) (Hesperiidae: Pyrginae: Pyrgini)

Pajzssajt Búska (*Hesperia Lavatherae*) – Frivaldszky 1865: 83.
pajzssajti Búska (*Hesperia Lavatherae*) – Emich 1868: 69.
Lavater Ablakospillangó (*Spilothyrsus Lavaterae*) – Cserey 1901: 44.
tisztesfű ablakospille (*Carcharodus Lavaterae*) – A. Aigner 1904: 86 (puszta név).
[nincs magyar név] (*Carcharodus Lavaterae*) – Abafi-Aigner 1907: 20, 16. tábla, 3. ábra.
tisztesfű busalepke (*Carcharodus lavatherae*) – Gere 1950: 539, 164. tábla, 16. ábra.
Tisztesfű-busalepke (*Carcharodus lavatherae*) – Gozmány 1968: 6, 4. ábra.
tisztesfű-busalepke (*Lavatheria lavatherae*) – Gozmány 1979: 568 (puszta név).
Tisztesfű-busalepke (*Carcharodus lavatherae*) – Varga 1984: 129, 13. ábra: 11–12.
tisztesfű busalepke (*Lavatheria lavatherae*) – Varga 1989: 192.
Tisztesfű pürka (*Carcharodus lavatherae*) – Bálint 2006: 128 (puszta név).
tisztesfű-busalepke (*Carcharodus lavatherae*) – Varga 2010: 75, 59. tábla, 7–9. ábrák.
tisztesfű-busalepke (*Carcharodus lavatherae*) – Buschmann & Szabóky 2011: 7 (puszta név).
Tisztesfű pürka (*Carcharodus lavatherae*) – Bálint 2016: 98, XIII. tábla, 19. ábra, XVIII. tábla, 10. ábra.

Jegyzet: a „tisztesfű” (= *Stachys officinalis*) a hernyó egyik tápnövényére utal, akárcsak a „pajzssajt” (= *Lavatera*).

LEANDER

Orosz szénanimfa (Szénanimfa-rokonúak: Szemdíszformák: Szöglencfélék)
Coenonympha leander (Esper, 1784) (Nymphalidae: Satyrinae: Coenonymphini)

Leander Szemcsér (*Coenonympha Leander*) – Frivaldszky 1865: 33.
Leander Szénapillangó (*Coenonympha Leander*) – Cserey 1901: 39.
havasi szénapille (*Coenonympha Leander*) – A. Aigner 1904: 86 (puszta név).
[nincs magyar név] (*Coenonympha Leander*) – Abafi-Aigner 1907: 19.
orosz szénalepke (*Coenonympha leander*) – Gozmány 1979: 276 (puszta név).
Orosz szénanimfa (*Coenonympha leander*) – Bálint 2006: 133 (puszta név).
Orosz szénanimfa (*Coenonympha leander*) – Bálint 2016: 98, XIII. tábla, 5. ábra.

Jegyzet: a magyar név faji jelzője a típuspéldányok lelőhelyére utal (Volga mente, Oroszország). Faunaterületünkön csak a bánáti hegyvidéken fordul elő.

LEVANA

Pókhálós szöglenc (Szöglencrokonúak: Szöglencformák: Szöglencfélék)

Araschnia levana (Linnaeus, 1758) (Nymphalidae: Nymphalinae: Nymphalini)

- vörös térképecske (*Vanessa Levena*) – Bein 1891: 34.
fekete térképecske (*Vanessa Prorsa*) – Bein 1891: 33.
Vöröstéreképecske (*Vanessa Levena*) – Cserey 1901: 31.
reczéspille (*Vanessa Levena*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).
téreképecske (*Vanessa Levena*) – Bátori 1904: 2, I. tábla, 7. ábra.
vörös térképecske (*Vanessa Levena*) – Bátori 1904: 3, II. tábla, 16. ábra.
fekete térképecske (*Vanessa Prorsa*) – Bátori 1904: 3, III. tábla, 24. ábra.
Pókhálós lepke (*Araschnia levana*) – Gere 1950: 530, 532, 161. tábla, 18. 19. ábrák.
Pókhálóslepke (*Araschnia levana*) – Gozmány 1968: 139, 107. ábra.
pókhálós lepke (*Araschnia levana*) – Kalmár 1973: 54, XXVI. tábla, 4–5. ábra.
pókhálós lepke (*Araschnia levana*) – Gozmány 1979: 98 (puszta név).
Pókhálós lepke (*Araschnia levana*) – Varga 1984: 142, 16. ábra: 2–3.
Pókhálóslepke (*Araschnia levana*) – Fazekas 1992: 68, 46. ábra.
pókhálóslepke (*Araschnia levana*) – Dietzel 1997: 31.
Pókhálós szöglenc (*Araschnia levana*) – Bálint 2006: 132 (puszta név).
pókhálós lepke (*Araschnia levana*) – Varga 2010: 83, 72. tábla, 1–4. ábrák.
pókhálóslepke (*Araschnia levana*) – Buschmann & Szabóky 2011: 11 (puszta név).
Pókhálós szöglenc (*Araschnia levana*) – Bálint 2016: 82, V. tábla, 3a–c. ábrák.

Jegyzet: a magyar név a szárnyak fonákján látható hálószerű fehér rajzolatra utal, akárcsak A. Aigner „recés” faji jelzője. A „téreképecske” a német név („Ländkärtchen”) fordítása. A „vörös” a tavaszi nemzedék (f. *levana*) vörhenyes, a „fekete” pedig a nyári nemzedék (f. *prorsa*) szárnyainak színére utal.

LIGEA

Fehércsíkú szerecsen (Szerecsen-rokonúak: Szemdíszformák: Szöglencfélék)

Erebia ligea (Linnaeus, 1758) (Nymphalidae: Satyrinae: Erebiini)

- fehércsíkú manó (*Erebia Ligea*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).
[nincs magyar név] (*Erebia Ligea*) – Abafi-Aigner 1907: 17, 12. tábla, a, b. ábrák.
Fehércsíkú szerecsenlepke (*Erebia ligea*) – Gere 1950: 528, 163. tábla, 8. ábra.
Fehércsíkú szerecsenlepke (*Erebia ligea carthusianorum*) – Gozmány 1968: 191, 146. ábra.
fehércsíkú szerecsenlepke (*Erebia ligea*) – Gozmány 1979: 397 (puszta név).
Fehércsíkú szerecsen (*Erebia ligea*) – Bálint 2006: 133 (puszta név).
fehércsíkú szerecsenleple (*Erebia ligea*) – Varga 2010: 84, 75. tábla, 22–24. ábrák.
fehércsíkú szerecsenlepke (*Erebia ligea*) – Buschmann & Szabóky 2011: 12 (puszta név).
Fehércsíkú szerecsen (*Erebia ligea*) – Bálint 2016: 92, X. tábla, 17. ábra.

Jegyzet: a magyar név faji jelzője a hátulsó szárny fonákján látható rajzolatra utal, amiben osztozik a Változékony szerecsennel (*Erebia euryale*), ezért a névválasztás nem túl szerencsés.

LINEOLA

Vonalas búska (Búskarokonúak: Búskaformák: Búskafélék)

Thymelicus lineola (Ochsenheimer, 1808) (Hesperiidae: Hesperinae: Hesperini)

Okkersárga Buspillangó (*Hesperia Thaumus*) – Cserey 1901: 46.

vonalas nagyfejű (*Adopaea Lineolus*) – A. Aigner 1904: 86 (puszta név).

[nincs magyar név] (*Adopaea lineola*) – Abafi-Aigner 1907: 20, 16. tábla, 10. ábra.

Vonalas busalepke (*Adopaea lineola*) – Gere 1950: 540, 164. tábla, 24. ábra.

Vonalas busalepke (*Thymelicus lineolus*) – Gozmány 1968: 18.

vonalas busalepke (*Thymelicus lineola*) – Gozmány 1979: 1044 (puszta név).

Vonalas busalepke (*Thymelicus lineola*) – Varga 1984: 131, 13. ábra: 33.

Vonalas busalepke (*Thymelicus lineolus*) – Fazekas 1992: 34, 11. ábra.

Vonalas búska (*Thymelicus lineolus*) – Bálint 2006: 128 (puszta név).

vonalas busalepke (*Thymelicus lineola*) – Varga 2010: 76, 60. tábla, 5–8. ábrák.

vonalas busalepke (*Thymelicus lineolus*) – Buschmann & Szabóky 2011: 7 (puszta név).

Vonalas búska (*Thymelicus lineola*) – Bálint 2016: 108, XVIII. tábla, 4. ábra.

Jegyzet: az A. Aignertől eredő faji jelző vélhetőleg a hím elülső szárnyainak felszínén látható csíkra vonatkozik. Ez a jellegzetesség a tribusz mind az öt, faunaterületünkön előforduló faján megtalálható, ezért nem szerencsés. Ugyanígy az „okkersárga” is az összes rokonfajra ráillik.

LUCINA

Barna ligérke (Ligérke-rokonúak: Ligérkeformák: Pazarkafélék)

Hamearis lucina (Linnaeus, 1758) (Riodinidae: Nemeobiinae: Hamearini)

gyöngyosoros pillangó (*Nemerbius Lucina*) – Bein 1891: 35.

Barna Kockáslepke (*Nemeobius Lucina*) – Cserey 1901: 29.

közönséges erdei pille (*Nemeobius Lucina*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).

Kockáslepke (*Nemeobius lucina*) – Gere 1950: 533, 535, 160. tábla, 48, 49. ábrák.

Kockáslepke (*Hamearis lucina*) – Gozmány 1968: 104, 80. ábra.

kockáslepke (*Hamearis lucina*) – Gozmány 1979: 486 (puszta név).

Kockáslepke (*Hamearis lucina*) – Varga 1984: 13, 15. ábra: 1–2.

Kockás lepke (*Hamearis lucina*) – Fazekas 1992: 98, 76. ábra.

Nyugati kockáslepke (*Hamearis lucina*) – Bálint 1996: 182, XI. tábla, 91. ábra.

kockáslepke (*Hamearis lucina*) – Dietzel 1997: 32.

Barna hameárisz (*Hamearis lucina*) – Bálint 2006: 131 (puszta név).

kockáslepke (*Hamearis lucina*) – Varga 2010: 78, 63. tábla, 23–25. ábrák.

kockáslepke (*Hamearis lucina*) – Buschmann & Szabóky 2011: 10 (puszta név).

Barna ligérke (*Hamearis lucina*)– Bálint 2016: 106, XVII. tábla, 5. ábra.

Jegyzet: a magyar név a lepke szárnyainak színére utal. A „gyöngysoros” faji jelző a hátsó szárny fonákján látható fehér foltokra mutat rá, a „kockás” pedig talán a rajzolat foltosságát jelzi. A „nyugati” faji jelző hangsúlyozza, hogy Európában ez a családját képviselő egyetlen faj.

LUPINUS

Homoki manóka (Manóka-rokonúak: Szemdíszformák: Szöglencfélék)

Hyponephele lupinus (Costa, 1836) (Nymphalidae: Satyrinae: Maniolini)

(nincs magyar név) (*Epinephele rhammusia* var. *intermedia*) – Gere 1950: 530.

homoki ökörszemlepke (*Hyponephele lupina*) – Gozmány 1979: 528 (puszta név).

Homoki ökörszemlepke (*Hyponephele lupinus*) – Gozmány 1968: 169, 127c. ábra.

homoki ökörszemlepke (*Maniola lupinus*) – Dietzel 1997: 30, 13. kép.

Homoki manóka (*Maniola lupina*) – Bálint 2006: 134 (puszta név).

homoki ökörszemlepke (*Hyponephele lupina*) – Varga 2010: 84, 76. tábla, 9–12. ábrák.

homoki ökörszemlepke (*Maniola lupina*) – Buschmann & Szabóky 2011: 12 (puszta név).

Homoki manóka (*Hyponephele lupinus*) – Bálint 2016: 96, XII. tábla, 12b. ábra.

Jegyzet: a magyar név faji jelzője jelzi, hogy a faj elsősorban faunaterületünk homokvidékeire jellemző. A bánáti hegyekben is előfordul, mészkövön.

LYCAON

Erdei manóka (Manóka-rokonúak: Szemdíszformák: Szöglencfélék)

Hyponephele lycaon (Rottemburg, 1775) (Nymphalidae: Satyrinae: Maniolini)

Kis Ökörszem (*Epinephele Lycaon*) – Cserey 1901: 40.

erdei ökörszem (*Epinephele Lycaon*) – A. Aigner 1904: 86 (puszta név).

(nincs magyar név) (*Epinephele Lycaon*) – Abafi-Aigner 1907: 19, 15. tábla, 3. ábra, a, b.

Erdei ökörszemlepke (*Epinephele Lycaon*) – Gere 1950: 529, 164. tábla, 1, 2.

Erdei ökörszemlepke (*Hyponephele lycaon*) – Gozmány 1968: 168, 127b. ábra, 128. ábra.

erdei ökörszemlepke (*Hyponephele lycaon*) – Gozmány 1979: 528 (puszta név).

Erdei ökörszemlepke (*Hyponephele lycaon*) – Varga 1984: 152, 16. ábra: 31–32.

Erdei ökörszemlepke (*Hyponephele lycaon*) – Fazekas 1992: 90, 67. ábra.

erdei ökörszemlepke (*Maniola lycaon*) – Dietzel 1997: 30.

Réti manóka (*Maniola lycaon*) – Bálint 2006: 134 (puszta név).

erdei ökörszemlepke (*Hyponephele lycaon*) – Varga 2010: 84, 76. tábla, 5–8. ábrák.

erdei ökörszemlepke (*Maniola lycaon*) – Buschmann & Szabóky 2011: 12 (puszta név).

Réti manóka (*Hyponphebe lycan*) – Bálint 2016: 96, XII. tábla, 12a. ábra.

Jegyzet: a magyar név jelzi, hogy a faj réteken fordul elő, ami jelzőnek nem szerencsés, mivel a rokonfajok is hasonló ökológiai igényűek. A „kis” megjelölés pedig félrevezető, mert méretében teljesen azonos testvérfajával, a Homoki manókéval (*Hyponphebe lupina*), és a közelrokon fajok közül a Tüzes manóka (*Pyronia tithonus*) a kisebb.

MACHAON

Fecskefarkú pillangó (Pillangó-rokonúak: Pillangóformák: Pillangófélék)

Papilio machaon (Linnaeus, 1758) (Papilionidae: Papilioninae: Papilionini)

- Fecskefarkú Pillangó (*Papilio Machaon*) – Földi 1801: 323.
Machaon Pillangó (*Papilio machaon*) – Pólya 1842: 21, XII. tábla, 1. ábra.
fecskefarkú Pillangó (*Papilio machaon*) – Mihálka 1854: 157.
fecskefarku pillangó (*Papilio machaon*) – Hanák 1858: 81, ábra a 82. oldalon.
fecskefarkú Pillangó (*Papilio Machaon*) – Emich 1868: 61, IV. tábla, 2a–c. ábrák.
fecskefarku pillangó (*Papilio machaon*) – Hanák 1872: 87, 70. ábra.
fecskefarku pillangó (*Papilio Machaon*) – Bein 1891: 28, I. tábla.
Fecskefarku pillangó (*Papilio Machaon*) – Anonymous 1900: 1. ábra.
fecskefarkú Pillangó (*Papilio machaon*) – Cserey 1901: 21, IV. tábla, 2. ábra.
császárpille (*Papilio Machaon*) – A. Aigner 1904: 84 (puszta név).
fecskefarku pillangó (*Papilio Machaon*) – Bátori 1904: 1, I. tábla, 2. ábra.
nagy fecskefarku pillangó (*Papilio Machaon*) – Bátori 1904: 2, II. tábla, 11. ábra.
fecskefarkú pillangó (*Papilio Machaon*) – Lósy 1906: 303.
Fecskefarkú pille (*Papilio Machaon*) – Abafi-Aigner 1907: 1, 2. tábla, 3c. ábra.
Fecskefarkú lepke (*Papilio Machaon*) – Gere 1950: 525, 159. tábla, 2. ábra.
Fecskefarkúlepke (*Papilio machaon pannonicus*) – Gozmány 1968: 56, 45. ábra.
fecskefarkú lepke (*Papilio machaon*) – Kalmár 1973: 50, XXIV. tábla, 3. ábra.
fecskefarkú lepke (*Papilio machaon*) – Gozmány 1979: 761 (puszta név).
fecskefarkú ([*nincs latin név*]) – Varga 1981: 77, 1. ábra.
Fecskefarkú lepke (*Papilio machaon*) – Varga 1984: 131, 13. ábra: 35.
Fecskefarkú lepke (*Papilio machaon*) – Fazekas 1992: 42, 20. ábra.
Európai fecskefarkú-pillangó (*Papilio machaon*) – Bálint 1996: 30, II. tábla, 4. ábra.
fecskefarkú lepke (*Papilio machaon*) – Dietzel 1997: 29, 3. kép.
Fecskefarkú pillangó (*Papilio machaon*) – Bálint 2006: 135 (puszta név).
fecskefarkú lepke (*Papilio machaon*) – Varga 2010: 76, 61. tábla, 4–6. ábrák.
fecskefarkúlepke (*Papilio machaon*) – Buschmann & Szabóky 2011: 7 (puszta név).
Fecskefarkú pillangó (*Papilio machaon*) – Bálint 2016: 74, I. tábla, 4. ábra.

Jegyzet: faunaterületünkön ez az egyetlen pillangófaj, és már Földi átvette a német nevet („Schwalbenschwanz”), ami a hátulsó szárnyon látható farok nyúlványra utal. A. Aigner a sajátos „császár” faji jelzővel illetve, amit nem tudtuk értelmezni; az

„európai” faji jelző sem szerencsés, mivel még két pillangó faj honos az említett kontinensen (*Papilio alexanor* és *P. hospiton*).

MAERA

Nagyfoltú suhany (Suhanyrokonúak: Szemdiszformák: Szöglencfélék)

Pararge maera (Linnaeus, 1758) (Nymphalidae: Satyrinae: Elymniini)

Barnaszemű Suhogó pillangó (*Pararge Maera*) – Cserey 1901: 39.

mezei szemespille (*Pararge Maera*) – A. Aigner 1904: 86 (puszta név).

[nincs magyar név] (*Pararge Maera*) – Abafi-Aigner 1907: 18, 14. tábla, 8a–c. ábrák.

Nagyfoltú szemeslepke (*Pararge Maera*) – Gere 1950: 529, 163. tábla, 23, 24. ábrák.

Nagyfoltú szemeslepke (*Lasiommata maera pannonica*) – Gozmány 1968: 175, 133. ábra.

nagyfoltú szemeslepke (*Lasiommata maera*) – Kalmár 1973: 60.

nagyfoltú szemeslepke (*Lasiommata maera*) – Gozmány 1979: 565 (puszta név).

Nagyfoltú szemeslepke (*Lasiommata maera*) – Varga 1984: 149, 16. ábra: 19.

Nagyfoltú szemeslepke (*Lasiommata maera*) – Fazekas 1992: 98, 75. ábra.

nagyfoltú szemeslepke (*Pararge maera*) – Dietzel 1997: 30.

Nagyfoltú suhany (*Lasiommata maera*) – Bálint 2006: 134 (puszta név).

nagyfoltú szemeslepke (*Lasiommata maera*) – Varga 2010: 84, 74. tábla, 15–17. ábrák.

nagyfoltú szemeslepke (*Lasiommata maera*) – Buschmann & Szabóky 2011: 12 (puszta név).

Nagyfoltú suhany (*Lasiommata maera*) – Bálint 2016: 96, XII. tábla, 7a–b. ábrák.

Jegyzet: magyar neve az elülső szárnyak felszínén látható rajzolatra utal, de mint faji jelző nem szerencsés, mivel a faunaterületünkön előforduló rokonán (*Lasiommata petropolitana*) is ilyen van. A „barnaszemű” faji jelző is erre a rajzolatra utal. A „mezei” a lepkék élőhelyére utal, és ugyancsak nem sokat mond, hiszen a legközelebbi két rokonfaj (*L. megera*, *L. petropolitana*) is hasonló területeken él.

MALVAE

Kis pürka (Pürkarakonúak: Pürkaformák: Búskafélék)

Pyrgus malvae (Linnaeus, 1758) (Hesperiidae: Pyrginae: Pyrgini)

Malva Pillangó (*Papilio malvae*) – Földi 1801: 327.

málva Búska (*Hesperia malvarum*) – Mihálka 1854: 158.

málva Búska (*Hesperia malvarum*) – Emich 1868: 68.

Málna Koczkás pillangó (*Syrictus alveolus*) – Cserey 1901: 45.

mályva koczkáspille (*Hesperia Malvae*) – A. Aigner 1904: 86 (puszta név).

[nincs magyar név] (*Hesperia Malvae*) – Abafi-Aigner 1907: 21, 16. tábla, 6a–d. ábrák.

Kis busalepke (*Pyrgus malvae*) – Gere 1950: 540, 164. tábla, 38, 39. ábrák.

Kis busalepke (*Pyrgus malvae*) – Gozmány 1968: 9, 6. ábra.

kis busalepke (*Pyrgus malvae*) – Kalmár 1973: 42, XX. tábla, 2. ábra.

kis busalepke (*Pyrgus malvae*) – Gozmány 1979: 885 (puszta név).
 kis busalepke (*[nincs latin név]*) – Varga 1981: 79, 17. ábra.
 Kis busalepke (*Pyrgus malvae*) – Varga 1984: 130, 13. ábra: 16–17.
 Kis busalepke (*Pyrgus malvae*) – Fazekas 1992: 38, 15. ábra.
 Kis pürka (*Pyrgus malvae*) – Bálint 2006: 129 (puszta név).
 kis busalepke (*Pyrgus malvae*) – Varga 2010: 75, 59. tábla, 34–36. ábrák.
 kis busalepke (*Pyrgus malvae*) – Buschmann & Szabóky 2011: 7 (puszta név).
 Kis pürka (*Pyrgus malvae*) – Bálint 2016: 108, XVIII. tábla, 29. ábra.

Jegyzet: a magyar név arra utal, hogy faunaterületünkön a rokonai között a legkisebb faj. Ez téves, mivel számos hasonló, vagy megegyező nagyságú rokonát ismerjük (*Pyrgus armoricanus*, *Spialia* spp.). A „mályva” a tudományos név alapján képzett faji jelző, és a faj hernyójának egyik tápnövényére utal (mályva = *Malva*).

MANNII

Magyar özöndék (Özöndék-rokonúak: Özöndékformák: Özöndékfélék)
Pieris manni (Mayer, 1851) (Pieridae: Pierinae: Pierini)

Magyar fehérlepke (*Pieris Manni Reskovitsi*) – Gozmány 1968: 42, 35c, f. ábrák.
 magyar fehérlepke (*Pieris manni*) – Gozmány 1979: 819 (puszta név).
 magyar fehérlepke (*Artogeia (= Pieris) manni reskovitsi*) – Varga 1989: 194.
 Magyar fehérlepke (*Pieris manni*) – Bálint 1996: 44, IV. tábla, 12. ábra.
 Magyar özöndék (*Pieris manni*) – Bálint 2006: 135 (puszta név).
 magyar fehérlepke (*Pieris (Artogeia) manni*) – Varga 2010: 77, 63. tábla, 4–6. ábrák.
 magyar fehérlepke (*Pieris manni*) – Buschmann & Szabóky 2011: 8 (puszta név).
 Magyar özöndék (*Pieris (Artogeia) manni*) – Bálint 2016: 40 (puszta név).

Jegyzet: a Gozmány alkotta magyar név talán azt hangsúlyozta, hogy a (már kipusztult) bükki állomány („ssp. reskovitsi”) magyar endemizmus. Ismereteink szerint a Kárpát-medencében még előfordul az erdélyi Nyugati-szigethegységben és Herkulesfürdő környékén is.

MANTO

Sárgafoltos szerecsen (Szerecsen-rokonúak: Szemdíszfórmák: Szöglencfélék)
Erebia manto (Denis & Schiffermüller, 1777) (Nymphalidae: Satyrinae: Erebiini)

Manto Szemőcz (*Erebia Manto*) – Frivaldszky 1865: 26.
 Sárga foltu Szerecsenlepke (*Erebia Manto*) – Cseréy 1901: 42.
 ékes manó (*Erebia Manto*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).
 [nincs magyar név] (*Erebia Manto*) – Abafi-Aigner 1907: 16.
 sárgafoltos szerecsenlepke (*Erebia manto*) – Gozmány 1979: 398 (puszta név).
 Sárgafoltos szerecsen (*Erebia manto*) – Bálint 2006: 133 (puszta név).
 Sárgafoltos szerecsen (*Erebia manto*) – Bálint 2016: 90, IX. tábla, 5. ábra.

Jegyzet: a magyar név faji jelzője a hátulsó szárny fonákján látható jellegzetességet hangsúlyozza. Faunaterületünkön ez az egyetlen ilyen módon rajzolt faj.

MATURNA

Díszes tarkály (Tarkályrokonúak: Szöglencformák: Szöglencfélék)

Euphydryas maturna (Linnaeus, 1758) (Nymphalidae: Nymphalinae: Melitacini)

kora Tarkály (*Melitaea maturna*) – Mihálka 1854: 155.

Maturna Tarkály (*Melitaea Maturna*) – Frivaldszky 1865: 40.

közönséges Tarkály (*Melitaea Maturna*) – Bein 1891: 34.

Közönséges Tarkapilangó (*Melitaea Maturna*) – Cserey 1901: 34.

díszes tarkapille (*Melitaea Maturna*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).

Díszes tarkalepke (*Melitaea maturna*) – Gere 1950: 534, 162. tábla, 29. ábra.

Díszes tarkalepke (*Euphydryas maturna*) – Gozmány 1968: 136, 103. ábra.

díszes tarkalepke (*Euphydryas maturna*) – Gozmány 1979: 414 (puszta név).

Díszes tarkalepke (*Euphydryas maturna*) – Varga 1984: 146, 15. ábra: 11.

díszes tarkalepke (*Euphydryas maturna*) – Varga 1989: 204.

Díszes tarkalepke (*Euphydryas maturna*) – Fazekas 1992: 80, 57. ábra.

díszes tarkalepke (*Euphydryas maturna*) – Dietzel 1997: 31, 17. kép.

Díszes tarkály (*Euphydryas maturna*) – Bálint 2006: 132 (puszta név).

díszes tarkalepke (*Euphydryas (Hypodryas) maturna*) – Varga 2010: 82, 70. tábla, 25-28. ábrák.

díszes tarkalepke (*Euphydryas maturna*) – Buschmann & Szabóky 2011: 11 (puszta név).

Díszes tarkály (*Euphydryas maturna*) – Bálint 2016: 84, VI. tábla, 4. ábra.

Jegyzet: a „díszes” faji jelző hangsúlyozza a faj rajzolatának és színezetének gazdagságát. Faunaterületünkön ebben egyedülálló. A „kora” vélhetőleg a lepkék korányári megjelenésére utalt.

MEDUSA

Tavaszi szerecsen (Szerecsen-rokonúak: Szemdíszformák: Szöglencfélék)

Erebia medusa (Denis & Schiffermüller, 1777) (Nymphalidae: Satyrinae: Erebiini)

Erebia-szemőcz vagy tehénzem (*Erebia Medusa*) – Bein 1891: 37.

Kerekas foltu Szerecsenlepke (*Erebia Medusa*) – Cserey 1901: 42.

tehénzemű manó (*Erebia Medusa*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).

[nincs magyar név] (*Erebia Medusa*) – Abafi-Aigner 1907: 16, 13. tábla, 6a–c. ábrák.

Kerekfoltú szerecsenlepke (*Erebia Medusa*) – Gere 1950: 528, 163. tábla, 9. ábra.

Kerekfoltú szerecsenlepke (*Erebia medusa brigobanna*) – Gozmány 1968: 192.

kerekfoltú szerecsenlepke (*Erebia medusa*) – Kalmár 1973: 58, XXVIII. tábla, 1. ábra.

kerekfoltú szerecsenlepke (*Erebia medusa*) – Gozmány 1979: 398 (puszta név).

Tavaszi szerecsenlepke (*Erebia medusa*) – Varga 1984: 148, 16. ábra: 12.

Tavaszi szerecsen (*Erebia medusa*) – Bálint 2006: 133 (puszta név).
tavaszi szerecsenlepke (*Erebia medusa*) – Varga 2010: 84, 75. tábla, 25–28. ábrák.
kerekfoltú szerecsenlepke (*Erebia medusa*) – Buschmann & Szabóky 2011: 13 (puszta név).
Tavaszi szerecsen (*Erebia medusa*) – Bálint 2016: 90, IX. tábla, 16. ábra.

Jegyzet: a magyar név hangsúlyozza, hogy rokonai közül ez a legkorábbi megjelenésű. A szárnyak felszínén látható foltok kör alakúak vagy tojásdadok (nem szögletesek), innen a „kerek foltú” vagy „kerekfoltú” faji jelzők. Mivel az összes rokonfaj rajzolata ilyen jellegű, a jelző nem szerencsés.

MEGERA

Vörös suhany (Suhanyrokonúak: Szemdíszformák: Szöglencfélék)
Pararge maera (Linnaeus, 1758) (Nymphalidae: Satyrinae: Elymniini)

Megera Szemőcz (*Hipparchia megera*) – Mihálka 1854: 156.
Megera Szemőcz (*Hipparchia megera*) – Emich 1868: 56.
Megera Suhogó pillangó (*Pararge Megaera*) – Cserey 1901: 38.
útszéli szemepille (*Pararge Megaera*) – A. Aigner 1904: 86 (puszta név).
suhogó pillangó (*Pararge Megaera*) – Lósy 1906: 315.
[nincs magyar név] (*Pararge Megera*) – Abafi-Aigner 1907: 18, 14. tábla, 9. ábra.
Vörös szemeslepke (*Pararge Megaera*) – Gere 1950: 529, 163. tábla, 22. ábra.
Vörös szemeslepke (*Lasiommata maera*) – Gozmány 1968: 173, 132. ábra.
vörös szemeslepke (*Lasiommata megaera*) – Kalmár 1973: 60, XXIX. tábla, 1. ábra.
vörös szemeslepke (*Lasiommata megera*) – Gozmány 1979: 565 (puszta név).
Vörös szemeslepke (*Lasiommata megera*) – Varga 1984: 149, 16. ábra: 18.
Vörös szemeslepke (*Lasiommata megera*) – Fazekas 1992: 96, 74. ábra.
vörös szemeslepke (*Pararge megera*) – Dietzel 1997: 30.
Vörös suhany (*Lasiommata megera*) – Bálint 2006: 134 (puszta név).
vörös szemeslepke (*Lasiommata megera*) – Varga 2010: 83, 74. tábla, 12–14. ábrák.
vörös szemeslepke (*Lasiommata megera*) – Buschmann & Szabóky 2011: 12 (puszta név).
Vörös suhany (*Lasiommata megera*) – Bálint 2016: 96, XII. tábla, 4. ábra.

Jegyzet: magyar neve a szárnyak jellegzetes alapszínére utal, hasonló rokonfaj nincs a faunaterületünkön. Az „útszéli” faji jelző rámutat arra, hogy még az ember által bolygatott területeken is megtalálható. A „suhogó pillangó” minden bizonnyal a „suhany” generikus név modernista fordítása.

MELAS

Fekete szerecsen (Szerecsen-rokonúak: Szemdíszformák: Szöglencfélék)
Erebia melas (Herbst, 1796) (Nymphalidae: Satyrinae: Erebiini)

fekete Szemőcz (*Erebia Melas*) – Frivaldszky 1865: 33.
magyar manó (*Erebia Melas*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).
[nincs magyar név] (*Erebia Melas*) – Abafi-Aigner 1907: 16, 51. tábla, 3a–b. ábrák.
[nincs magyar név] (*Erebia Evias*) – Abafi-Aigner 1907: 16.
fekete szerecsenlepke (*Erebia melas*) – Gozmány 1979: 398 (puszta név).
Fekete szerecsen (*Erebia melas*) – Bálint 2006: 133 (puszta név).
Fekete szerecsen (*Erebia melas*) – Bálint 2016: 92, X. tábla, 3. ábra.

Jegyzet: magyar neve a hím szárnyainak alapszínét hangsúlyozza, amihez hasonló faunaterületünkön nincs. A. Aigner „magyar” faji jelzője talán azt jelzi, hogy az ő idejében hazánkra jellemző különlegességnek tartották, mivel csak horvátországi és bánáti lelőhelyekről volt ismeretes.

METIS

Magyar színjászó (Színjászó-rokonúak: Színjászóformák: Szöglencfélék)
Apatura metis Freyer, 1829 (Nymphalidae: Apaturinae: Apaturini)

Metis Szinék (*Apatura Metis*) – Mihálka 1854: 156.
Metis Szinék (*Apatura Ilia* var. *Metis*) – Frivaldszky 1865: 83.
Magyar színjászólepke (*Apatura metis*) – Gozmány 1968: 156.
magyar színjászólepke (*Apatura metis*) – Varga 1989: 204, 122. ábra.
Magyar színjászólepke (*Apatura metis*) – Fazekas 1992: 58, 36. ábra.
Magyar színjászó (*Apatura metis*) – Bálint 2006: 131 (puszta név).
magyar színjászólepke (*Apatura metis*) – Varga 2010: 82, 72. tábla, 11–13. ábrák.
magyar színjászólepke (*Apatura metis*) – Buschmann & Szabóky 2011: 11 (puszta név).
Magyar színjászó (*Apatura metis*) – Bálint 2016: 80, IV. tábla, 11. ábra.

Jegyzet: a magyar név faji jelzője jelzi, hogy a fajt egykor hazánk területén (Szerém-ség) gyűjtött példányok alapján írták le.

MINIMUS

Törpe boglárka (Boglárka-rokonúak: Boglárkaformák: Lángszinérfélék)
Cupido minimus (Fuessly, 1775) (Lycaenidae: Polyommatae: Polyommataini)

törpe boglárka (*Lycaena minima*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).
Törpe boglárka (*Lycaena minima*) – Gere 1950: 539, 160. tábla, 43. ábra.
Törpeboglarika (*Cupido minimus*) – Gozmány 1968: 80, 62d. ábra.
törpeboglarika (*Cupido minimus*) – Gozmány 1979: 315 (puszta név).
Törpeboglarika (*Cupido minimus*) – Varga 1984: 138, 14. ábra: 14.
Törpe boglárka (*Cupido minimus*) – Fazekas 1992: 116, 93. ábra.
Fekete törpeboglarika (*Cupido minimus*) – Bálint 1996: 111, IX. tábla, 53. ábra.
törpe boglárka (*Cupido minimus*) – Dietzel 1997: 33.

Törpe boglárka (*Cupido minimus*) – Bálint 2006: 130 (puszta név).
törpeboglarlka (*Cupido (Cupido) minimus*) – Varga 2010: 79, 65. tábla, 20–22. ábrák.
törpe-boglárka (*Cupido minimus*) – Buschmann & Szabóky 2011: 9 (puszta név).
Törpe boglárka (*Cupido minimus*) – Bálint 2016: 106, XVII. tábla, 18. ábra.

Jegyzet: akárcsak a tudományos név, a magyar név is jelzi a lepkék különösen apró méretét. Ebben rokonai között nem áll egyedül, ezért a „törpe” faji jelző csak annyiban szerencsés, hogy tükrözi a latin nevet.

MNEMOSYNE

Kis apolló (Apolló-rokonúak: Apollóformák: Pillangófélék)

Parnassius mnemosyne (Linnaeus, 1758) (Papilionidae: Parnassinae: Parnassini)

[nincs magyar név] (*Doritis Mnemosyne*) – Mihálka 1854: 157.
Mnemosyne Vörpety (*Doritis Mnemosyne*) – Emich 1868: 63.
Fehér-apollo (Vérpetty) (*Parnassius Mnemosyne*) – Cserey 1901: 22.
kis hatyú pillangó (*Parnassius Mnemosyne*) – A. Aigner 1904: 84 (puszta név).
fehér-apollo (*Papilio Mnemosyne*) – Bátori 1904: 2, II. tábla, 12. ábra.
Mnemosyne-pille (*Parnassius Mnemosyne*) – Abafi-Aigner 1907: 2, 3. tábla, 3b. ábra.
Kis apolló lepke (*Parnassius Mnemosyne*) – Gere 1950: 526, 159. tábla, 5. ábra.
Kis Apolló-lepke (*Parnassius mnemosyne bohémien*) – Gozmány 1968: 50, 41. ábra.
kis Apolló-lepke (*Parnassius mnemosyne*) – Gozmány 1979: 767 (puszta név).
kis apollólepke ([nincs latin név]) – Varga 1981: 77, 3. ábra.
Kis Apolló-lepke (*Parnassius mnemosyne*) – Varga 1984: 131, 13. ábra: 38.
kis apolló-lepke (*Parnassius mnemosyne*) – Varga 1989: 192.
Kis apolló lepke (*Parnassius mnemosyne*) – Fazekas 1992: 40, 18. ábra.
Kis Apolló-lepke (*Parnassius mnemosyne*) – Bálint 1996: 27, II. tábla 2a–b. ábrák.
Kis Apolló-lepke (*Parnassius mnemosyne*) – Dietzel 1997: 29, 10. kép.
Kis apolló (*Parnassius mnemosyne*) – Bálint 2006: 134 (puszta név).
kis apollólepke (*Parnassius mnemosyne*) – Varga 2010: 76, 60. tábla, 20–23. ábrák.
kis apollólepke (*Parnassius mnemosyne*) – Buschmann & Szabóky 2011: 7 (puszta név).
Kis apolló (*Parnassius mnemosyne*) – Bálint 2016: 76, II. tábla, 15. ábra.

Jegyzet: faunaterületünkön a kisebbik *Parnassius*-faj (a nagyobbik a *P. apollo*). A „fehér” nem szerencsés faji jelző, hiszen az Apolló-fajok (*Parnassius*) szárnyai a legtöbb faj esetében fehérek – így a faunaterületünkön előforduló másik fajnak is.

MAJOR

Nagy pehelyke (Pehelykeformák: Felemásszárnyú-rokonúak: Özöndékfélék)

Leptidea major Grund, 1905 (Pieridae: Dismorphiinae: Leptideini)

[nincs magyar név] (*Leptidea morsei major*) – Gozmány 1968: 26, 21a–b, 22b. ábrák.
nagy mustárlepke (*Leptidea morsei*) – Gozmány 1979: 575 (puszta név).

Nagy mustárlepke (*Leptidea morsei major*) – Varga 1984: 132, 14. ábra: 18.
 [nincs magyar név] (*Leptidea morsei major*) – Varga 1989: 195.
 Nyugati nagy mustárlepke (*Leptidea morsei major*) – Bálint 1996: 38, III. tábla, 8. ábra.
 nagy mustárlepke (*Leptidea morsei*) – Dietzel 1997: 30.
 Nagy pehelyke (*Leptidea major*) – Bálint 2006: 135 (puszta név).
 keleti mustárlepke (*Leptidea morsei major*) – Varga 2010: 77, 62. tábla, 13–15. ábrák.
 nagy mustárlepke (*Leptidea major*) – Buschmann & Szabóky 2011: 8 (puszta név).
 Nagy pehelyke (*Leptidea morsei*) – Bálint 2016: 39 (puszta név).

Jegyzet: latin és magyar neve azt jelzi, hogy a faunaterületünkön élő két pehelykefaj (*Leptidea*) közül ez a nagyobbik. A „nyugati” faji jelző akkor keletkezett, amikor a faunaterületünkön előforduló *major* taxont a *Leptidea morsei* Fenton, 1881 alfajának tartották, amelynek fő elterjedése a Távols-Kelet. A „keleti” valószínűleg azt jelzi, hogy a *morsei*-t a Távols-Keletről írták le.

MORPHEUS

Tükrös máska (Máskarokonúak: Máskaformák: Búskafélék)

Heteropterus morpheus (Pallas, 1771, 1803) (Hesperiidae: Pyrginae: Pyrgini)

steropi Búska (*Hesperia steropes*) – Mihálka 1854: 158.
 steropi Búska (*Hesperia steropes*) – Emich 1868: 70.
 Tükröspillangó (*Cycloides Morpheus*) – Cserey 1901: 44.
 pettyes lomhár (*Heteropterus Morpheus*) – A. Aigner 1904: 86 (puszta név).
 [nincs magyar név] (*Heteropterus Morpheus*) – Abafi-Aigner 1907: 20, 16. tábla, 15. ábra.
 Tükrös busalepke (*Heteropterus morpheus*) – Gere 1950: 539, 540, 164. tábla, 14, 15. ábrák.
 Tükrös busalepke (*Heteropterus morpheus steropes*) – Gozmány 1968: 15, 11. ábra.
 tükrös busalepke (*Heteropterus morpheus*) – Gozmány 1979: 501 (puszta név).
 Tükrös busalepke (*Heteropterus morpheus*) – Varga 1984: 129, 13. ábra: 28–29.
 Tükrös busalepke (*Heteropterus morpheus*) – Fazekas 1992: 32, 9. ábra.
 Tükrös máska (*Heteropterus morpheus*) – Bálint 2006: 128 (puszta név).
 tükrös busalepke (*Heteropterus morpheus*) – Varga 2010: 75, 59. tábla, 46–48. ábrák.
 tükrös busalepke (*Heteropterus morpheus*) – Buschmann & Szabóky 2011: 7 (puszta név).
 Tükrös máska (*Heteropterus morpheus*) – Bálint 2016: 108, XVIII. tábla, 1. ábra.

Jegyzet: a magyar név a hátulsó szárny fonákján díszlő fényes kerek foltokra utal, akárcsak A. Aigner „pettyes” faji jelzője.

MYRMIDONE

Narancsszín surán (Suránrokonúak: Suránformák: Özöndékfélék)

Colias myrmidone (Esper, 1781) (Pieridae: Coliadinae: Coliadini)

vörös vagy tüzes narancspille (*Colias Myrmidone*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).
 [nincs magyar név] (*Colias Myrmidone*) – Abafi-Aigner 1907: 4, 5. tábla, 5a–b. ábrák.
 Narancslepke (*Colias Myrmidone*) – Gere 1950: 527.
 Narancslepke (*Colias myrmidone*) – Gozmány 1968: 30, 26a, 27b. ábrák.
 Narancslepke (*Colias myrmidone*) – Varga 1984: 135.
 narancslepke (*Colias myrmidone*) – Varga 1989: 195.
 narancslepke (*Colias myrmidone*) – Gozmány 1979: 279 (puszta név).
 Narancsszínű kéneslepke (*Colias myrmidone*) – Bálint 1996: 65, VII. tábla, 24. ábra.
 narancslepke (*Colias myrmidone*) – Dietzel 1997: 30, 8. kép.
 Narancsszín surán (*Colias myrmidone*) – Bálint 2006: 135 (puszta név).
 narancslepke (*Colias myrmidone*) – Varga 2010: 77, 62. tábla, 7–9. ábrák.
 narancsszínű kéneslepke (*Colias myrmidone*) – Buschmann & Szabóky 2011: 8 (puszta név).
 Narancsszín surán (*Colias myrmidone*) – Bálint 2016: 78, III. tábla, 2a–b. ábrák.

Jegyzet: a magyar név a hím szárnyainak felszínére utal, ami élénk narancsszínű. Fa-unaterületünkön előforduló rokonainak színe világosabb. Ugyanezt hangsúlyozza a „tüzes” faji jelző.

NAPI

Repce özöndék (Özöndék-rokonúak: Özöndékformák: Özöndékfélék)
Pieris napi (Linnaeus, 1758) (Pieridae: Pierinae: Pierini)

zölderes pillangó (*Papilio napi*) – Földi 1801: 324.
 zölderes pillangó (*Pieris Napi*) – Bein 1891: 30.
 Repcze pillangó (Özöndék) (*Pieris Napi*) – Cserey 1901: 23.
 repcze fehérpille (*Pieris Napi*) – A. Aigner 1904: 84 (puszta név).
 repce-pillangó (*Pieris napi*) – Lósy 1906: 306.
 Repcze-pille (*Pieris Napi*) – Abafi-Aigner 1907: 3, 4. tábla 3c–e. ábrák.
 Repcelepke (*Pieris napi*) – Gere 1950: 526, 159. tábla, 14, 15. ábrák.
 Repcelepke (*Pieris napi*) – Gozmány 1968: 44, 36a, 37b, d. ábrák.
 repcelepke (*Pieris napi*) – Kalmár 1973: 48, XXIII. tábla, 1–2. ábrák.
 repcelepke (*Pieris napi*) – Gozmány 1979: 819 (puszta név).
 zölderes lepke ([nincs latin név]) – Varga 1981: 77, 7. ábra.
 Repcelepke (*Artogeia napi*) – Varga 1984: 134, 14. ábra: 7–8.
 Repcelepke (*Pieris napi*) – Fazekas 1992: 54, 32. ábra.
 Repcefehérlepke (*Pieris napi*) – Bálint 1996: 49, V. tábla, 15. ábra.
 repcelepke (*Pieris napi*) – Dietzel 1997: 29.
 Repce özöndék (*Pieris [napi] napi*) – Bálint 2006: 136 (puszta név).
 repcelepke (*Pieris (Artogeia) napi*) – Varga 2010: 77, 63. tábla, 10–12. ábrák.
 repce-fehérlepke (*Pieris napi*) – Buschmann & Szabóky 2011: 8 (puszta név).
 Repce özöndék (*Pieris napi*) – Bálint 2016: 76, II. tábla, 1a. ábra.

Jegyzet: a magyar név faji jelzője a faj hernyójának egyik fontos tápnövényére mutat rá. A „zölderes” a német („der Grünader”) név fordítása, és a hátulsó szárny fonákján látható jellegzetességet hangsúlyozza: az ereket sűrű fekete pikkelyréteg borítja és a felületes szemlélő előtt a sárga háttérben sötétzöldnek tűnhetnek.

NAUSITHOUS

Sötét boglárka (Boglárka-rokonúak: Boglárkaformák: Lángszinérfélék)

Maculinea nausithous (Bergsträsser, 1779) (Lycaenidae: Polyommatainae: Polyommataini)

zanót boglárka (*Lycaena Arcas*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).

Zanót boglárka (*Lycaena arcas*) – Gere 1950: 538, 160. tábla, 46. ábra.

Zanótboglárka (*Maculinea nausithous*) – Gozmány 1968: 86.

zanótboglárka vagy sötétaljú boglárka (*Maculinea nausithous*) – Gozmány 1979: 623 (puszta név).

Sötétaljú boglárka (*Maculinea nausithous*) – Varga 1984: 139.

zanótboglárka (*Maculinea nausithous*) – Varga 1989: 196, 116. ábra.

Sötét hangyaboglárka (*Maculinea nausithous*) – Bálint 1996: 135, X. tábla, 66. ábra.

zanótboglárka (*Maculinea naustions*) – Dietzel 1997: 33, 30. kép.

Sötét boglárka (*Maculinea nausithous*) – Bálint 2006: 130 (puszta név).

sötétaljú hangyaboglárka (*Maculinea nausithous*) – Varga 2010: 80, 66. tábla, 16–18. ábrák.

zanót-hangyaboglárka (*Maculinea naustibous*) – Buschmann & Szabóky 2011: 9 (puszta név).

Sötét boglárka (*Maculinea nausithous*) – Bálint 2016: 106, XVII. tábla, 19a–b. ábrák.

Jegyzet: a hím szárnyainak felszíne sötétkék, a nőstényeké kávébarna, és mindkét nem fonákja világosbarna – ezekben rokonai között egyedülálló. A „zanót” faji jelző téves, a fajnak semmi köze a zanóhoz, eredete az lehet, hogy az irodalom (pl. Abafi-Aigner 1907) a hernyó tápnövényeként jelzi. A „sötétaljú” a már említett barna fonákra utal.

NICIAS

Nikiász boglárka (Boglárka-rokonúak: Boglárkaformák: Lángszinérfélék)

Aricia nicias (Meigen, 1829) (Lycaenidae: Polyommatainae: Polyommataini)

[nincs magyar név] (*Lycaena Donzelii*) – Abafi-Aigner 1907: 7.

hegyi ezüstboglárka (*Aricia nicias*) – Gozmány 1979: 109 (puszta név).

Nikiász boglárka (*Plebejus nicias*) – Bálint 2016: 106, XVII. tábla, 4. ábra, 104, XVI. tábla, 24. ábra („Plebejus idas”).

Jegyzet: havasi és tundrai tájakon elterjedt faj: Gozmány faji jelzője erre mutat rá. Faunaterületünkről csak régebben jelezték a Magas-Tátrából és a Retyezátból.

NIOBE

Ibolyás csillér (Csillérrokonúak: Helikónkaformák: Szöglencfélék)

Argynnis niobe (Linnaeus, 1778) (Nymphalidae: Heliconinae: Argynnini)

Árvácska Gyöngyházpillangó (*Argynnis Niobe*) – Cserey 1901: 36.

gyöngyös ezüstpille (*Argynnis Niobe*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).

[nincs magyar név] (*Argynnis Niobe*) – Abafi-Aigner 1907: 14, 12. tábla, 8a–c. ábrák.

Ibolya gyöngyházlepke (*Argynnis Niobe*) – Gere 1950: 533, 162. tábla, 9, 10. ábrák.

Ibolya-gyöngyházlepke (*Fabricina niobe laranda*) – Gozmány 1968: 125, 95. ábra.

ibolya-gyöngyházlepke (*Fabriciana niobe*) – Kalmár 1973: 56, XXVII. tábla, 2. ábra.

ibolya-gyöngyházlepke (*Fabriciana niobe*) – Gozmány 1979: 427 (puszta név).

Ibolya-gyöngyházlepke (*Fabriciana niobe*) – Varga 1984: 144, 15. ábra: 6.

ibolya-gyöngyházlepke (*Fabriciana niobe*) – Dietzel 1997: 32, 22. kép.

Ibolyás csillér (*Argynnis niobe*) – Bálint 2006: 131 (puszta név).

ibolya-gyöngyházlepke (*Argynnis niobe*) – Varga 2010: 82, 69. tábla, 7–12. ábrák.

ibolya-gyöngyházlepke (*Argynnis Niobe*) – Buschmann & Szabóky 2011: 10 (puszta név).

Ibolyás csillér (*Argynnis niobe*) – Bálint 2016: 88, VIII. tábla, 1, 6a–b. ábrák.

Jegyzet: az „ibolyás”, „árvácska” és az „ibolya” faji jelzők a hernyó tápnövényére utalnak; de mind vonatkozhatnak a rokonfajokra is. Érdemesebb lenne a tudományos név fajcsoport nevét használni faji jelzőként, ami ma is használt mitológiai eredetű női név.

OEDIPPUS

Ezüstsávós szénanimfa (Szénanimfa-rokonúak: Szemdíszformák: Szöglencfélék)

Coenonympha oedippus (Fabricius, 1787) (Nymphalidae: Satyrinae: Coenonymphini)

Oedippus Szemcsér (*Coenonympha Oedippus*) – Frivaldszky 1865: 83.

Dagadttestű Szénapillangó (*Coenonympha Oedippus*) – Cserey 1901: 39.

ezüstsávós szénapille (*Coenonympha Oedippus*) – A. Aigner 1904: 86 (puszta név).

[nincs magyar név] (*Coenonympha Oedippus*) – Abafi-Aigner 1907: 19.

Ezüstsávós szénalepke (*Coenonympha Oedippus*) – Gere 1950: 530, 164. tábla, 7, 8. ábrák.

Ezüstsávós szénalepke (*Coenonympha oedippus*) – Gozmány 1968: 161, 122b–c. ábrák.

ezüstsávós szénalepke (*Coenonympha oedippus*) – Gozmány 1979: 276 (puszta név).

ezüstsávós szénalepke (*Coenonympha oedippus*) – Varga 1989: 208.

Ezüstsávós szénanimfa (*Coenonympha oedippus*) – Bálint 2006: 133 (puszta név).

ezüstsávós szénalepke (*Coenonympha oedippus*) – Varga 2010: 84, 75. tábla, 1–3. ábrák.

ezüstsávós szénalepke (*Coenonympha oedippus*) – Buschmann & Szabóky 2011: 12 (puszta név).

Ezüstsávós szénanimfa (*Coenonympha oedippus*) – Bálint 2016: 98, XIII. tábla, 9. ábra.

Jegyzet: a magyar név a hátulsó szárny fonákja külső terében látható jellegzetes rajzolatra utal. A „dagadttestű” faji jelző értelmezése bizonytalan, talán a tágasabb rokonsági körre oly jellemző bélyegre utal: az elülső szárnyak tőterében a fő erek megduzzadtak.

OEME

Ikerpettyes szerecsen (Szerecsen-rokonúak: Szemdíszformák: Szöglencfélék)

Erebia oeme (Hübner, 1804) (Nymphalidae: Satyrinae: Erebiini)

Ceto Szemőcz (*Erebia Ceto*) – Frivaldszky 1865: 26.

Eumenis Szemőcz (*Erebia Medusa* var. *Eumenis*) – Frivaldszky 1865: 33.

Sárga színű Szerecsenlepke (*Erebia Ceto*) – Cserey 1901: 42.

kisszemű manó (*Erebia Oeme*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).

[nincs magyar név] (*Erebia Ceto*) – Abafi-Aigner 1907: 16.

[nincs magyar név] (*Erebia Medusa* var. *Psodea*) – Abafi-Aigner 1907: 16, 13. tábla, 6. ábra, d.

[nincs magyar név] (*Erebia Oeme*) – Abafi-Aigner 1907: 16.

ikerpettyes szerecsenlepke (*Erebia oeme*) – Gozmány 1979: 398 (puszta név).

Déli szerecsen (*Erebia psodea*) – Bálint 2006: 133 (puszta név).

Ikerpettyes szerecsen (*Erebia oeme*) – Bálint 2016: 90, IX. tábla, 14a–b. ábrák.

Jegyzet: a magyar név faji jelzője az elülső szárnyfelszín csúcstéri részében látható rajzolatra utal. A „kisszemű” a fekete foltokban díszlő apró szemeket hangsúlyozza, ami nem egyedi jelenség, hiszen ez számos rokon fajon is látható. A „déli” arra mutat rá, hogy faunaterületünk déli részein honos (Déli-Kárpátok).

OPTILETE

Áfonya boglárka (Boglárka-rokonúak: Boglárkaformák: Lángszinérfélék)

Plebejus optilete (Knoch, 1781) (Lycaenidae: Polyommatainae: Polyommataini)

áfonya boglárka (*Lycaena Optilete*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).

áfonyaboglárka (*Vacciniina optilete*) – Gozmány 1979: 1092 (puszta név).

Áfonya-havasiboglárka (*Albulina optilete*) – Bálint 1996: 155, XI. tábla, 76. ábra.

Áfonya boglárka (*Albulina optilete*) – Bálint 2006: 130 (puszta név).

Áfonya boglárka (*Plebejus optilete*) – Bálint 2016: 104, XVI. tábla, 6. ábra.

Jegyzet: a magyar név faji jelzője arra utal, hogy faunaterületünkön ez az egyetlen áfonyán élő boglárka lepkefaj.

ORBIFER

Törpe pürka (Pürkarokkonúak: Pürkaformák: Búskafélék)

Spialia orbifer (Hübner, 1823) (Hesperiidae: Pyrginae: Pyrgini)

körfoltu Búska (*Hesperia Eucrate* var. *Orbifer*) – Frivaldszky 1865: 83.

Fahéjszínű Koczkás-pillangó (*Syrictus Sao*) – Cserey 1901: 45.

barna koczkáspille (*Hesperia orbifer*) – A. Aigner 1904: 86 (puszta név).

[nincs magyar név] (*Hesperia orbifer*) – Abafi-Aigner 1907: 21.

Barnás busalepke (*Pyrgus orbifer*) – Gere 1950: 540 (lábjegyzet), 164. ábra, 32, 44. ábrák.

Törpe busalepke (*Spialia orbifer*) – Gozmány 1968: 12, 9. ábra.

törpe-busalepke (*Spialia orbifer*) – Gozmány 1979: 975 (puszta név).

Törpe-busalepke (*Spialia orbifer*) – Varga 1984: 130, 13. ábra: 22–23.

Törpe pürka (*Spialia orbifer*) – Bálint 2006: 129 (puszta név).

törpe busalepke (*Spialia orbifer*) – Varga 2010: 75, 59. tábla, 19–21. ábrák.

vérfű-busalepke (*Spialia orbifer*) – Buschmann & Szabóky 2011: 7 (puszta név).

Törpe pürka (*Spialia orbifer*) – Bálint 2016: 108, XVIII. tábla, 17. ábra.

Jegyzet: a magyar név jelzi, hogy apró fajról van szó; de a jelző nem szerencsés, mivel azonos nagyságú közelrokon fajait ismerjük faunaterületünkön is (*Pyrgus armoricanus*, *P. malvae* és *Spialia sertorius*). Helyesebb lenne visszatérni a „körfoltú” faji jelző használatára, mivel az nemcsak tükrözi a tudományos nevet (*orbifer* = körrajzú), hanem rámutat a hátulsó szárny fonákján lévő jó határozóbélyegre is. A „fahéjszínű”, „barna” és „barnás” jelzők a hátulsó szárny fonákjának alapszínét hangsúlyozzák, a „vérfű” pedig a hernyó tápnövényét (csabaíre vérfű = *Sanguisorba minor*) – bár ezek is mind jellemzik faunaterületünkön előforduló testvérfaját (*Spialia sertorius*) is.

ORBITULUS

Kerekfoltú boglárka (Boglárka-rokonúak: Boglárkaformák: Lángszínérfélék)

Plebejus orbitulus (de Prunner, 1798) (Lycaenidae: Polyommatae: Polyommataini)

kék hegyiboglárka (*Albulina orbitulus*) – Gozmány 1979: 35 (puszta név).

Kerekfoltú boglárka (*Plebejus orbitulus*) – Bálint 2016: 104, XVI. tábla, 9. ábra.

Jegyzet: magyar neve a hátulsó szárny fonákján látható kerek fehér foltokra mutat rá, akárcsak a tudományos név. A. Aigner „tátrai” jelzője utal arra, hogy a fajt a Magas-Tátrából mutatták ki.

ORIENTALIS

Keleti pürka (Pürkarokonúak: Pürkaformák: Búskafélék)

Carcharodus orientalis Reverdin, 1913 (Hesperiidae: Pyrginae: Pyrgini)

Keleti pürka (*Carcharodus orientalis*) – Bálint 2006: 128 (puszta név).

keleti busalepke (*Carcharodus orientalis*) – Varga 2010: 75, 59. tábla, 10–12. ábrák.

Keleti pürka (*Carcharodus orientalis*) – Bálint 2016: 36 (puszta név).

Jegyzet: a magyar név a tudományos nevet tükrözi, és egyben utal a faj fő elterjedésére is, ami faunaterületünkől keletre esik. Csak szórvány adatai ismertek, vándor faj, amely olykor feltűnik a Kárpát-medencében is.

ORION

Szemes boglárka (Boglárka-rokonúak: Boglárkaformák: Lángszínérfélék)
Scolitantides orion (Pallas, 1771) (Lycaenidae: Polyommatainae: Polyommataini)

szemes boglárka (*Lycaena Orion*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).
Szemes boglárka (*Lycaena Orion*) – Gere 1950: 537, 160. tábla, 24. ábra.
Szemes boglárka (*Scolitantides orion*) – Gozmány 1968: 82, 64. ábra.
szemes boglárka (*Scolitantides orion*) – Gozmány 1979: 938 (puszta név).
Szemes boglárka (*Scolitantides orion*) – Varga 1984: 141, 14. ábra: 58.
Szemes csinosboglárka (*Scolitantides orion*) – Bálint 1996: 119, IX. tábla, 58. ábra.
szemes boglárka (*Scolitantides orion*) – Dietzel 1997: 33.
Szemes boglárka (*Scolitantides orion*) – Bálint 2006: 131 (puszta név).
szemes boglárka (*Scolitantides orion*) – Varga 2010: 79, 65. tábla, 38–40. ábrák.
szemes boglárka (*Scolitantides orion*) – Buschmann & Szabóky 2011: 9 (puszta név).
Szemes boglárka (*Scolitantides orion*) – Bálint 2016: 104, XVI. tábla, 7. ábra.

Jegyzet: a magyar név faji jelzője talán a hátulsó szárny felszínének szegélyén látható szemfoltosorra utal.

ORNATA

Hímes tarkály (Tarkályrokonúak: Szöglencformák: Szöglencfélék)
Melitaea ornata Christoph, 1893 (Nymphalidae: Nymphalinae: Melitaeini)

fakó tarkalepke (*Melitaea ogygia*) – Dietzel 1997: 31.
Balkáni tarkály (*Melitaea ogygia kovacsi*) – Bálint 2006: 132 (puszta név).
magyar tarkalepke (*Melitaea (Melitaea) ornata kovacsi*) – Varga 2010: 83, 71. tábla, 13–15. ábrák.
magyar tarkalepke (*Melitaea ogygia kovacsi*) – Buschmann & Szabóky 2011: 11 (puszta név).
Hímes tarkály (*Melitaea ornata*) – Bálint 2016: 66 (puszta név).

Jegyzet: a magyar név a tudományos nevet tükrözi (díszes, hímes = *ornata*). A „fakó” faji név nem szerencsés, mivel a faj testvérével (Nagy tarkály = *Melitaea phoebè*) összehasonlítva inkább vörhenyesebb, élénkebb színű. A „magyar” faji jelző arra utal, hogy magyarországi állományait Kovács Lajos (1900–1971) lepkésről elnevezve endemikus alfajként (*M. phoebè kovacsi*) vezették be az irodalomba. Egyes szakcikkekben „Kovács-tarkalepke” néven is megjelenik (például: Varga 2007).

OSIRIS

Ozirisz boglárka (Boglárka-rokonúak: Boglárkaformák: Lángszinérfélék)
Cupido osiris (Meigen, 1829) (Lycaenidae: Polyommatainae: Polyommataini)

lednek boglárka (*Lycaena Sebrus*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).

[nincs magyar név] (*Cupido sebrus*) – Gozmány 1968: 80.

Ozirisz-boglárka (*Cupido osiris*) – Gozmány 1979: 315 (puszta név).

hegyi törpeboglárka (*Cupido sebrus*) – Varga 1989: 196.

Ozirisz-törpeboglárka (*Cupido osiris*) – Bálint 1996: 112, IX. tábla, 54. ábra.

Ozirisz-boglárka (*Cupido osiris*) – Dietzel 1997: 33.

Ozirisz boglárka (*Cupido osiris*) – Bálint 2006: 130 (puszta név).

hegyi törpeboglárka (*Cupido (Cupido) osiris*) – Varga 2010: 79, 65. tábla, 23–25. ábrák.

hegyi boglárka (*Cupido osiris*) – Buschmann & Szabóky 2011: 9 (puszta név).

Ozirisz boglárka (*Cupido osiris*) – Bálint 2016: 106, XVII. tábla, 2. ábra.

Jegyzet: magyar neve a tudományos nevet tükrözi. A „lednek” tévesen jelzi a faj költődését a lednekfajokhoz (*Lathyrus* spp.), ugyanis a faj hernyójának tápnövényét bal-tacímfajok (*Onobrychis* spp.) jelentik, és egyben ezek a lepkék fő nektárforrásai is. A „hegyi” jelző is félrevezető, mivel a faj faunaterületünkön elsősorban dombvidékeken és az alacsonyabb középhegységekben honos.

OTTOMANA

Ottomán lángszinér (Lángszinér-rokonúak: Lángszinérformák: Lángszinérfélék)
Lycaena ottomana (Lefebvre, 1830) (Lycaenidae: Lycaeninae: Lycaenini)

görög tűzlepke (*Heodes ottomanus*) – Gozmány 1979: 496 (puszta név).

Ottomántűzlepke (*Lycaena ottomana*) – Bálint 1996: 94, IX. tábla, 42. ábra.

Levantei lángszinér (*Lycaena ottomanus*) – Bálint 2006: 129 (puszta név).

déli tűzlepke (*Lycaena ottomanus*) – Varga 2010: 78, 64. tábla, 22–24. ábrák.

Ottomán lángszinér (*Lycaena ottomana*) – Bálint 2016: 102, XV. tábla, 12. ábra.

Jegyzet: a magyar név faji jelzői („déli”, „levantei” és „ottomán”) mind a faj általános elterjedésére utalnak. Szórvány adata ismert, a Kárpát-medencében nem mutatták ki tenyésztését.

PALAEEMON

Kockás máska (Máskarokonúak: Máskaformák: Búskafélék)
Carterocephalus palaemon (Pallas, 1771, 1803) (Hesperiidae: Pyrginae: Pyrgini)

Sárgakoczkás Arany buspillangó (*Carterocephalus Palaemon*) – Cserey 1901: 45.

koczkás bagolyfejű (*Pamphila Palaemon*) – A. Aigner 1904: 86 (puszta név).

[nincs magyar név] (*Pambilia Palaemon*) – Abafi-Aigner 1907: 20, 16. tábla, 16. ábra.

Kockás busalepke (*Pamphilia Palaemon*) – Gere 1950: 540, 164. tábla, 22, 23. ábrák.
 Kockás busalepke (*Carterocephalus palaemon paniscus*) – Gozmány 1968: 16, 14. ábra.
 kockás busalepke (*Carterocephalus palaemon*) – Gozmány 1979: 203 (puszta név).
 Kockás busalepke (*Carterocephalus palaemon*) – Varga 1984: 130, 13. ábra: 24–25.
 Kockás máska (*Carterocephalus palaemon*) – Bálint 2006: 128 (puszta név).
 kockás busalepke (*Carterocephalus palaemon*) – Varga 2010: 75, 59. tábla, 43–45. ábrák.
 kockás busalepke (*Carterocephalus palaemon*) – Buschmann & Szabóky 2011: 7 (puszta név).
 Kockás máska (*Carterocephalus palaemon*) – Bálint 2016: 108, XVIII. tábla, 2. ábra.

Jegyzet: a magyar nevek faji jelzői az elülső szárnyon látható négyszög alakú foltokra utalnak. Ezek mindegyik kétdimenziós, tehát a „kocka” megjelölés pontatlan.

PALAENO

Tőzeg surán (Suránrokonúak: Suránformák: Özöndékfélék)
Colias palaeno (Linnaeus, 1761) (Pieridae: Coliadinae: Coliadini)

Czitromsárga Surán (*Colias Palaeno*) – Cserey 1901: 24.
 kénszínű narancspille (*Colias Palaeno*) – A. Aigner 1904: 84 (puszta név).
 [nincs magyar név] (*Colias Palaeno*) – Abafi-Aigner 1907: 3, 5. tábla, 1a–b. ábrák.
 [nincs magyar név] (*Colias palaeno europome*) – Gozmány 1968: 29.
 mocsári kéneslepke (*Colias palaeno*) – Gozmány 1979: 279 (puszta név).
 Keleti tőzegkéneselepke (*Colias palaeno europome*) – Bálint 1996: 61, VI. tábla, 22. ábra.
 mocsári kéneslepke (*Colias palaeno*) – Dietzel 1997: 30.
 Tőzeg surán (*Colias palaeno europomene*) – Bálint 2006: 135 (puszta név).
 tőzeg-kéneselepke (*Colias palaeno europomene*) – Varga 2010: 76, 61. tábla, 7–9. ábrák.
 tőzeglápi kéneslepke (*Colias palaeno europomene*) – Buschmann & Szabóky 2011: 8 (puszta név).
 Tőzeg surán (*Colias palaeno*) – Bálint 2016: 78, III. tábla, 3a–b. ábrák.

Jegyzet: faunaterületünkön ez az egyetlen tőzeglápban élő suránfaj – ezt jelzi a magyar név faji jelzője, akárcsak a „mocsári” és „tőzeglápi” szavak. A „czitromsárga” és a „kénszínű” a hím szárnyainak felszínére utal; de több hasonló színű rokonfaja él nálunk is (*Colias alfacariensis*, *C. erate*, *C. hyale*).

PALES

Havasi csillér (Csillérrokonúak: Helikónkaformák: Szöglencfélék)
Boloria pales (Denis & Schiffermüller, 1775) (Nymphalidae: Heliconinae: Argynnini)

havasi ezüstpille (*Argynnis Pales*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).
 [nincs magyar név] (*Argynnis Pales*) – Abafi-Aigner 1907: 14, 12. tábla, 1. ábra a, b, c.
 havasi gyöngyházlepke (*Boloria pales*) – Gozmány 1979: 149 (puszta név).
 Havasi csillér (*Boloria pales*) – Bálint 2006: 131 (puszta név).

Havasi csillér (*Boloria pales*) – Bálint 2016: 86, VII. tábla, 16a. ábra.

Jegyzet: faunaterületünkön található rokonai között csak ez a faj fordul elő havasi legelőkön, alacsonyabb területeken nem honos.

PAMPHILUS

Kis szénanimfa (Szénanimfa-rokonúak: Szemdíszformák: Szöglencfélék)

Coenonympha pamphilus (Denis & Schiffermüller, 1775) (Nymphalidae: Satyrinae: Coenonymphini)

Pamfilus Szemőcz (*Hipparchia Pamphilus*) – Mihálka 1854: 156.

Pamfilus Szemőcz (*Hipparchia Pamphilus*) – Emich 1868: 57.

kis széna-pillangó vagy Pamfilus-szemőcz (*Coenonympha Pamphilus*) – Bein 1891: 38.

Kis Szénapillangó (*Coenonympha Pamphilus*) – Cserey 1901: 39.

kis szénapille (*Coenonympha Pamphilus*) – A. Aigner 1904: 86 (puszta név).

kis széna pillangó (*Coenonympha Pamphilus*) – Bátori 1904: 4.

[nincs magyar név] (*Coenonympha Pamphilus*) – Abafi-Aigner 1907: 19, 15. tábla, 11a–c. ábrák.

Kis szénalepke (*Coenonympha pamphilus*) – Gere 1950: 530, 164. tábla, 5, 6. ábrák.

Kis szénalepke (*Coenonympha pamphilus nephele*) – Gozmány 1968: 164, 124. ábra.

kis szénalepke (*Coenonympha pamphilus*) – Kalmár 1973: 60, XXIX. tábla, 5. ábra.

kis szénalepke (*Coenonympha pamphilus*) – Gozmány 1979: 276 (puszta név).

kis szénalepke ([*nincs latin név*]) – Varga 1981: 79, 12. ábra.

Kis szénalepke (*Coenonympha pamphilus*) – Varga 1984: 149, 16. ábra: 34.

Kis szénalepke (*Coenonympha pamphilus*) – Fazekas 1992: 92, 70. ábra.

kis szénalepke (*Coenonympha pamphilus*) – Dietzel 1997: 30.

Kis szénanimfa (*Coenonympha pamphilus*) – Bálint 2006: 133 (puszta név).

kis szénalepke (*Coenonympha pamphilus*) – Varga 2010: 84, 75. tábla, 13-15. ábrák.

kis szénalepke (*Coenonympha pamphilus*) – Buschmann & Szabóky 2011: 12 (puszta név).

Kis szénanimfa (*Coenonympha pamphilus*) – Bálint 2016: 55 (puszta név), 98, XIII. tábla, 14a–b. ábrák („Coenonympha glycerion”).

Jegyzet: a „kis” faji jelző nem mond sokat, hiszen rokonai, a *Coenonympha glycerion* és a *C. rhodopensis* mind hasonló méretűek. Megfelelőbb lenne a „szalmasárga” faji jelző, vagy a mitológiai alapú tudományos fajcsoport-név (*Pamfilus*) alkalmazása.

PANDORA

Zöldes csillér (Csillérrokonúak: Helikónkaformák: Szöglencfélék)

Argynnis pandora (Denis & Schiffermüller, 1775) (Nymphalidae: Heliconinae: Argynnini)

pandóra Csillér (*Argynnis Pandora*) – Mihálka 1854: 155.

Pandora Csillér (*Argynnis Pandora*) – Frivaldszky 1865: 41, 82.
 Pandora Csillér (*Argynnis Pandora*) – Emich 1868: 47.
 zöld ezüstpille (*Argynnis Pandora*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).
 [nincs magyar név] (*Argynnis Pandora*) – Abafi-Aigner 1907: 14, 12. tábla, 12. ábra.
 Zöldes gyöngyházlepke (*Argynnis Pandora*) – Gere 1950: 532, 162. tábla, 1, 2. ábrák.
 Zöldes gyöngyházlepke (*Pandoriana pandora*) – Gozmány 1968: 123, 93. ábra.
 zöldes gyöngyházlepke (*Pandoriana pandora*) – Gozmány 1979: 760 (puszta név).
 Zöldes gyöngyházlepke (*Pandoriana maja*) – Varga 1984: 143, 15. ábra: 7.
 zöldes gyöngyházlepke (*Pandoriana pandora*) – Varga 1989: 202.
 Zöldes gyöngyházlepke (*Argynnis pandora*) – Fazekas 1992: 70, 48. ábra.
 zöldes gyöngyházlepke (*Argynnis pandora*) – Dietzel 1997: 32, 23. kép.
 Zöldes csillér (*Argynnis pandora*) – Bálint 2006: 131 (puszta név).
 zöldes gyöngyházlepke (*Argynnis pandora*) – Varga 2010: 81, 69. tábla, 16–18. ábrák.
 zöldes gyöngyházlepke (*Argynnis pandora*) – Buschmann & Szabóky 2011: 10 (puszta név).
 Zöldes csillér (*Argynnis pandora*) – Bálint 2016: 88, VIII. tábla, 10. ábra.

Jegyzet: a magyar név „zöldes” és „zöld” faji jezői a lepkék hátulsó szárnyának főnkjára utalnak. Faunaterületünkön ez az egyetlen, ily módon színezett faj.

PANDROSE

Havasi szerecszen (Szerecszen-rokonúak: Szemdíszformák: Szöglencfélék)
Erebia pandrose (Borkhausen, 1777) (Nymphalidae: Satyrinae: Erebiini)

lappföldi manó (*Erebia Lappona*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).
 [nincs magyar név] (*Erebia Lappona*) – Abafi-Aigner 1907: 17, 13. tábla, 9. ábra.
 kárpáti szerecszenlepke (*Erebia pandrose*) – Gozmány 1979: 398 (puszta név).
 Havasi szerecszen (*Erebia pandrose*) – Bálint 2006: 133 (puszta név).
 Havasi szerecszen (*Erebia pandrose*) – Bálint 2016: 92, X. tábla, 9. ábra.

Jegyzet: a magyar név faji jelzője nem szerencsés, mivel néhány fajtól eltekintve (*Erebia aethiops*, *E. ligea*, *E. medusa*) az összes faunaterületünkön megtalálható szerecszenfaj a havasi zónában repül. A „lappföldi” a tudományos fajcsoport-név fordítása. A „kárpáti” jelző is félrevezető, mert egyrészt igen széles elterjedésű fajról van szó, másrészt inkább a valóban csak a Kárpátokban előforduló *E. carpathicola*-ra utal (lásd ott).

PAPHIA

Nagy csillér (Csillérrokonúak: Helikónkaformák: Szöglencfélék)
Argynnis paphia (Linnaeus, 1758) (Nymphalidae: Heliconinae: Argynnini)

Ezüstvonásos Pillangó (*Papilio Paphia*) – Földi 1801: 326.

páfia Csillér (*Argynnis Paphia*) – Mihálka 1854: 155.
 Páfia Csillér (*Argynnis Paphia*) – Emich 1868: 47, II. Tábla, 2a–d. ábrák.
 Páfia-csillér, császárköntös vagy málna-pillangó (*Argynnis Paphia*) – Bein 1891: 36.
 Málna Gyöngyházpillangó (*Argynnis Paphia*) – Cserey 1901: 35, I. tábla, 4 ábra.
 királypalást ezüstpille (*Argynnis Paphia*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).
 ezüstsávós Paphia (*Argynnis Paphia*) – Lósy 1906: 308.
 [nincs magyar név] (*Argynnis Paphia*) – Abafi-Aigner 1907: 14, 12. tábla, 11a–c. ábrák.
 Nagy gyöngyházlepke (*Argynnis paphia*) – Gere 1950: 532, 162. tábla, 3, 4. ábrák.
 Nagy gyöngyházlepke (*Argynnis paphia*) – Gozmány 1968: 122, 91–92. ábrák.
 nagy gyöngyházlepke (*Argynnis paphia*) – Kalmár 1973: 54, XXVI. tábla, 2. ábra.
 nagy gyöngyházlepke (*Argynnis paphia*) – Gozmány 1979: 107 (puszta név).
 nagy gyöngyház (nincs latin név) – Varga 1981: 79, 15. ábra.
 Nagy gyöngyházlepke (*Argynnis paphia*) – Varga 1984: 144, 15. ábra: 3, 8.
 Nagy gyöngyházlepke (*Argynnis paphia*) – Fazekas 1992: 70, 47. ábra.
 nagy gyöngyházlepke (*Argynnis paphia*) – Dietzel 1997: 32.
 Nagy csillér (*Argynnis paphia*) – Bálint 2006: 131 (puszta név).
 nagy gyöngyházlepke (*Argynnis paphia*) – Varga 2010: 81, 69. tábla, 13–15. ábrák.
 nagy gyöngyházlepke (*Argynnis paphia*) – Buschmann & Szabóky 2011: 10 (puszta név).
 Nagy csillér (*Argynnis paphia*) – Bálint 2016: 88, VIII. tábla, 2a–b. ábrák.

Jegyzet: a magyar név faji jelzője arra utal, hogy faunaterületünkön ez a legnagyobb csillérfaj. Ez nem fedí a valóságot, mivel a Zöldes csillér (*Argynnis paphia*) nála kissé nagyobb, különösen a nőstény példányok. Földi „ezüstvonásos” jelzője rámutat a hátulsó szárny fonákjának rajzolatára, ami faunaterületünkön egyedi, ezért jó határozóbélyeg. Ugyanezt hangsúlyozza a Lósy-féle „ezüstsávós”. A „császárköntös” a német „Kaisermantel” fordítása, és talán ennek invenciója a „királypalást” is.

PETROPOLITANA

Hegyi suhany (Suhanyrokonúak: Szemdiszformák: Szöglencfélék)

Lasiommata petropolitana (Fabricius, 1787) (Nymphalidae: Satyrinae: Elymniini)

felvidéki szemespille (*Pararge Hiera*) – A. Aigner 1904: 86 (puszta név).
 [nincs magyar név] (*Pararge Hiera*) – Abafi-Aigner 1907: 18.
 [nincs magyar név] (*Lasiommata petropolitana pannonia*) – Gozmány 1968: 175.
 északi szemeslepke (*Lasiommata petropolitana*) – Gozmány 1979: 565 (puszta név).
 északi szemeslepke (*Pararge petropolitana*) – Dietzel 1997: 30.
 Hegyi suhany (*Lasiommata petropolitana*) – Bálint 2006: 134 (puszta név).
 északi szemeslepke (*Lasiommata petropolitana*) – Varga 2010: 84, 74. tábla, 18–20. ábrák.
 hegyi szemeslepke (*Lasiommata petropolitana*) – Buschmann & Szabóky 2011: 12 (puszta név).
 Hegyi suhany (*Lasiommata petropolitana*) – Bálint 2016: 96, XII. tábla, 6. ábra.

Jegyzet: magyar neve nem igazán szerencsés, hiszen rokona, a *Lasiommata maera* is előfordul hegyvidéki élőhelyeken. A. Aigner „felvidéki” faji jelzője szerencsésebb, mert faunaterületünkön valóban csak a Felvidéken (értsd: Szlovákia) tenyészik, bár vannak szórványadatok hazánk jelenkori területéről is. Az „északi” talán a tudományos névre utal, ami jelzi, hogy a név megjelöli a típus példányoktólünk északra eső származási helyét (Szentpétervár, Oroszország).

PHARTE

Komor szerecszen (Szerecszen-rokonúak: Szemdíszformák: Szöglencfélék)

Erebia pharte (Hübner, 1804) (Nymphalidae: Satyrinae: Erebiini)

alpesi manó (*Erebia Mnestra*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).

[nincs magyar név] (*Erebia Mnestra*) – Abafi-Aigner 1907: 15.

[nincs magyar név] (*Erebia Pharte*) – Abafi-Aigner 1907: 16.

vakfoltos szerecszenlepke (*Erebia mnestra*) – Gozmány 1979: 398 (puszta név).

komor szerecszenlepke (*Erebia pharte*) – Gozmány 1979: 398 (puszta név).

Komor szerecszen (*Erebia pharte*) – Bálint 2006: 133 (puszta név).

Vak szerecszen (*Erebia mnestra*) – Bálint 2016: 90, IX. tábla, 4a–b. ábrák.

Komor szerecszen (*Erebia pharte*) – Bálint 2016: 90, IX. tábla, 11. ábra.

Jegyzet: a Gozmány-adta „komor” faji jelző talán arra utal, hogy a lepkék habitusa rajzolatlan, és színükben sötét tónusú. (Megjegyezzük: szinte az összes szerecszenfaj ilyen.) A „vak” faji jelző arra utal, hogy a szárnyakon látható szegélytéri szalagban nincsenek fekete pontok, tehát szemnélküliek, vakok. Az irodalomban a fajt többször is *Erebia mnestra*-ként jelezték. A. Aigner „alpesi” jelzője rámutat, hogy a faj az Alpok endemizmusa. A „vak” és „vakfoltos” a *mnestra* esetében is hangsúlyozza, hogy a szárnyakon nincs szemfolt.

PHICOMONE

Hegyi surán (Suránrokonúak: Suránformák: Özöndékfélék)

Colias phicomone Ribbe, 1905 (Pieridae: Coliadinae: Coliadini)

tátrai boglárka (*Lycæna Pheretes*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).

havasi narancspille (*Colias Phicomone*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).

[nincs magyar név] (*Colias Phicomone*) – Abafi-Aigner 1907: 3, 5. tábla, 2. ábra.

hegyi kéneslepke (*Colias phicomone*) – Gozmány 1979: 279 (puszta név).

Havasi kéneslepke (*Colias phicomone*) – Bálint 1996: 60, VI. tábla, 21. ábra.

Hegyi surán (*Colias phicomone*) – Bálint 2006: 135 (puszta név).

Hegyi surán (*Colias phicomone*) – Bálint 2016: 78, III. tábla, 1a,b. ábrák.

Jegyzet: faunaterületünkön ez az egyetlen hegyi és havasi rétekre jellemző suránfaj. Csak a felvidéki Kárpátokból jelezték.

PHLAEAS

Vándor lángszinér (Lángszinér-rokonúak: Lángszinérformák: Lángszinérfélék)
Lycaena phlaeas (Linnaeus, 1761) (Lycaenidae: Lycaeninae: Lycaenini)

- kis tűz- vagy arany-pillangó (*Polyommatus Phlaeas*) – Bein 1891: 40, I. tábla.
Apró Tűzpillangó (*Polyommatus Phlaeas*) – Cserey 1901: 27.
közönséges tűzpille (*Chrysophanus phlaeas*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).
kis tűz- v. aranypillangó (*Polyommatus Phlaeas*) – Bátori 1904: 2, I. tábla, 4. ábra.
tarka tűzpillangó (*Polyommatus Phlaeas*) – Lósy 1906: 316, 316, 4. ábra.
Közönséges tűzlepke (*Chrysophanus phloea*) – Gere 1950: 535, 160. tábla, 4. ábra.
Közönséges tűzlepke (*Lycaena phlaeas elens*) – Gozmány 1968: 72, 55. ábra.
közönséges tűzlepke (*Lycaena phloea*) – Kalmár 1973: 44, XXI. tábla, 1. ábra.
közönséges tűzlepke (*Lycaena phlaeas*) – Gozmány 1979: 610 (puszta név).
kis tűzlepke ([*nincs latin név*]) – Varga 1981: 78, 1. ábra.
Közönséges tűzlepke (*Lycaena phloea*) – Varga 1984: 141, 14. ábra: 34.
Közönséges tűzlepke (*Lycaena phlaeas*) – Fazekas 1992: 108, 84. ábra.
Lángvörös tűzlepke (*Lycaena phlaeas*) – Bálint 1996: 90, IX. tábla, 39. ábra.
közönséges tűzlepke (*Lycaena phlaeas*) – Dietzel 1997: 32.
Vándor lángszinér (*Lycaena phlaeas*) – Bálint 2006: 129 (puszta név).
közönséges tűzlepke (*Lycaena phlaeas*) – Varga 2010: 78, 64. tábla, 1–3. ábrák.
közönséges tűzlepke (*Lycaena phlaeas*) – Buschmann & Szabóky 2011: 8 (puszta név).
Vándor lángszinér (*Lycaena phlaeas*) – Bálint 2016: 102, XV. tábla, 15a–b. ábrák.

Jegyzet: faunaterületünkön található rokonai között ez a faj az egyetlen, amely évről évre vándorol. Magyar neve ezt jelzi. A további faji jelzők egyike sem karakteres, ráillik valamelyik rokonfajra, nem egyszer többre is: „kis”, „arany”, „tarka” vagy „lángvörös”. A „közönséges” talán azt jelzi, hogy rokonai közül általában a leggyakoribb faj, de vannak olyan esztendőik, amikor nagy ritkaságszámba megy. Ez minden bizonnyal vándorló életmódjával függ össze.

PHOEBE

Nagy tarkály (Tarkályrokonúak: Szöglencformák: Szöglencfélék)
Melitaea phoebe (Denis & Schiffermüller, 1775) (Nymphalidae: Nymphalinae: Melitaeini)

- nagy tarkapille (*Melitaea Phoebe*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).
Nagy tarkalepke (*Melitaea Phoebe*) – Gere 1950: 533, 162. tábla, 23, 24. ábrák.
Nagy tarkalepke (*Melitaea phoebe*) – Gozmány 1968: 131, 100. ábra.
nagy tarkalepke (*Melitaea phoebe*) – Kalmár 1973: 56, XXVII. tábla, 3. ábra.
nagy tarkalepke (*Melitaea phoebe*) – Gozmány 1979: 640 (puszta név).
Nagy tarkalepke (*Melitaea phoebe*) – Varga 1984: 146, 15. ábra: 28.
Nagy tarkalepke (*Melitaea phoebe*) – Fazekas 1992: 76, 54. ábra.

nagy tarkalepke (*Melitaea phoebe*) – Dietzel 1997: 31.
Nagy tarkály (*Melitaea [phoebe] phoebe*) – Bálint 2006: 132 (puszta név).
nagy tarkalepke (*Melitaea (Melitaea) phoebe*) – Varga 2010: 83, 71. tábla, 10–12. ábrák.
nagy tarkalepke (*Melitaea phoebe*) – Buschmann & Szabóky 2011: 10 (puszta név).
Nagy tarkály (*Melitaea phoebe*) – Bálint 2016: 86, VII. tábla, 1a–b. ábrák.

Jegyzet: a magyar név faji jelzője arra utal, hogy faunaterületünkön ez a legnagyobb tarkályfaj, ami nem fedti a valóságot, hiszen két rokona (*Melitaea arduinna* és *M. ornata*) hasonló méretű.

PIRITHOUS

Trópusi boglárka (Boglárka-rokonúak: Boglárkaformák: Lángszinérfélék)
Leptotes piritihous (Linnaeus, 1767) (Lycaenidae: Polyommatainae: Polyommataini)

Telikán Boglárka (*Lycaena Telicanus*) – Frivaldszky 1865: 81.
Hosszúfarkú Boglárka (*Lycaena Telicanus*) – Cserey 1901: 28.
keleti (ázsiai) boglárka (*Lycaena Telicanus*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).
Keleti boglárka (*Taracus telicanus*) – Gere 1950: 536, 160. tábla, 17. ábra.
Keleti boglárka (*Syntarucus piritihous*) – Gozmány 1968: 76, 59. ábra.
keleti boglárka (*Syntarucus piritihous*) – Gozmány 1979: 1012 (puszta név).
Mediterrán márványboglárka (*Leptotes piritihous*) – Bálint 1996: 103, IX. tábla, 48. ábra.
keleti boglárka (*Syntarucus piritihous*) – Dietzel 1997: 33.
Trópusi boglárka (*Leptotes piritihous*) – Bálint 2006: 130 (puszta név).
déli boglárka (*Leptotes piritihous*) – Varga 2010: 79, 65. tábla, 14–16. ábrák.
keleti farkosboglárka (*Leptotes piritihous*) – Buschmann & Szabóky 2011: 9 (puszta név).
Trópusi boglárka (*Leptotes piritihous*) – Bálint 2016: 102, XV. tábla, 23. ábra.

Jegyzet: ez a trópusi faj faunaterületünkön csak alkalmi vendég, melegebb periódusokban egyes helyeken pár évre képes megtelepedni, egyébként csak szórvány adatai ismertek. Ezt jelzi magyar neve. A „hosszúfarkú” faji jelző semmitmondó, mivel a hátulsó szárnyakon látható farkinca sem a hazai „farkincás” fajokat, sem pedig közelebbi rokonait tekintve nem hosszú. A „keleti” pedig egyenes félrevezető, mert a faj elterjedése az Óvilág trópusi területein általános, tehát Ázsia, Afrika és Ausztrália trópusi területein mindenütt megtalálható. A „déli” faji jelző arra mutathat rá, hogy a faj faunaterületünktől délre tenyészik.

PLEXIPPUS

Királyi danaisz (Danaisz-rokonúak: Danaiszformák: Szöglencfélék)
Danaus plexippus (Fabricius, 1793) (Nymphalidae: Danainae: Danaini)

királylepke (*Danaus plexippus*) – Gozmány 1979: 330 (puszta név).

királylepke (*Danaus plexippus*) – Dietzel 1997: 34.
Királyi danaisz (*Danaus plexippus*) – Bálint 2016: 54 (puszta név).

Jegyzet: ez a híres amerikai „Monarch” (= császár) vándorlepke, ami a magyar ismeretterjesztő irodalomban sokféle néven ismert lepkefaj (pl. császárlepke, danaiszlepke, királylepke). Az elmúlt évszázadban áréája az ember globalizációs tevékenysége folytán jelentős mértékben kiszélesedett. Egy bakonyi megfigyelése mellett (lásd: Dietzel 1997) egyetlen hazai példánya ismert, amiről nem lehet eldönteni, hogy idevándorolt, vagy szabadon engedett lepke volt.

PODALIRIUS

Kardos illangó (Illangó-rokonúak: Pillangóformák: Pillangófélék)
Iphiclides podalirius (Linnaeus, 1758) (Papilionidae: Papilioninae: Graphiini)

Kardos Pillangó (*Papilio Podalirius*) – Földi 1801: 323.
Podalirius Pillangó (*Papilio podalirius*) – Pólya 1842: 22, XII. tábla, 2. ábra.
kardos Pillangó (*Papilio podalirius*) – Mihálka 1854: 157.
kardos pillangó (*Papilio podalirius*) – Hanák 1858: 82.
kardos Pillangó (*Papilio Podalirius*) – Emich 1868: 61, II. tábla, 3a–c. ábrák.
kardos pillangó (*Papilio podalirius*) – Hanák 1872: 87.
kardos pillangó (*Papilio podalirius*) – Bein 1891: 28.
kardos pillangó (*Papilio podalirius*) – Cserey 1901: 21, IV. tábla, 1 ábra.
kardospille (*Papilio Podalirius*) – A. Aigner 1904: 84 (puszta név).
kardos pillangó (*Papilio Podalirius*) – Batori 1904: 3, II. tábla, 15. ábra.
kardos pillangó (*Papilio Podalirius*) – Lósy 1906: 304, 311, 1. ábra.
Kardospille (*Papilio Podalirius*) – Abafi-Aigner 1907: 1, 2. tábla, 1c. ábra.
Kardos lepke (*Papilio podalirius*) – Gere 1950: 526, 159. tábla, 3. ábra.
Kardoslepke (*Iphiclides podalirius intermedia*) – Gozmány 1968: 54, 44. ábra.
kardoslepke (*Iphiclides podalirius*) – Kalmár 1973: 50, XXIV. tábla, 4. ábra.
kardoslepke (*Iphiclides podalirius*) – Gozmány 1979: 534 (puszta név).
kardoslepke ([*nincs latin név*]) – Varga 1981: 77, 2. ábra.
Kardfarkú lepke (*Iphiclides podalirius*) – Varga 1984: 131, 13. ábra: 36.
Kardoslepke (*Iphiclides podalirius*) – Fazekas 1992: 44, 21. ábra.
Európai kardospillangó (*Iphiclides podalirius*) – Bálint 1996: 32, II. tábla, 5. ábra.
kardoslepke (*Iphiclides podalirius*) – Dietzel 1997: 29, 4. kép.
Hazai kardfarkú (*Iphiclides podalirius*) – Bálint 2006: 135 (puszta név).
kardoslepke (*Iphiclides podalirius*) – Varga 2010: 76, 61. tábla, 1–3. ábrák.
kardoslepke (*Iphiclides podalirius*) – Buschmann & Szabóky 2011: 7 (puszta név).
Kardos illangó (*Iphiclides podalirius*) – Bálint 2016: 74, I. tábla, 2. ábra.

Jegyzet: faunaterületünkön ez az egyetlen illangófaj. A faji jelzőt Földi János adta, ami a hátulsó szárnyon látható hosszú farknyúlványra utal. Ebből származik a „kardfarkú” megjelölés is. Faunaterületünkön nincs hasonló faj.

POLONUS

Lengyel boglárka (Boglárka-rokonúak: Boglárkaformák: Lángszinérfélék)
Polyommatus polonus (Zeller, 1845) (Lycaenidae: Polyommatinae: Polyommatini)

Lengyel sokpöttyös boglárka (*Polyommatus polonus*) – Bálint 1996: 172, XII. tábla, 86. ábra.

Jegyzet: a magyar név faji jelzője a tudományos névre utal, ami jelzi a típusanyag le-
lőhelyét. A faj taxonómiai helyzete nem tisztázott, egyes szerzők aberrációnak, má-
sok hibridnek, és vannak, akik önálló fajnak tartják. Faunaterületünkről szórványos
adatait ismerjük.

POLYCHLOROS

Nagyróka szöglenc (Szöglencrokonúak: Szöglencformák: Szöglencfélék)
Nymphalis polychloros (Linnaeus, 1758) (Nymphalidae: Nymphalinae: Nymphalini)

Róka Pillangó (*Papilio polychloros*) – Földi 1801: 325.

róka Szöglencz (*Vanessa polychloros*) – Mihálka 1854: 156.

róka csalánc (*Vanessa polychloros*) – Hanák 1858: 82.

Róka vagy sokszínű Szöglencz (*Vanessa polychloros*) – Emich 1868: 50, V. tábla, 2a–c.
ábrák.

rókaszöglencz (*Vanessa polychloros*) – Hanák 1872: 86.

nagy róka-pillangó (*Vanessa Polychloros*) – Bein 1891: 32.

Róka szöglencz (*Vanessa polychloros*) – Anonymous 1900: 8. ábra.

Nagy róka-pillangó (*Vanessa Polychloros*) – Cserey 1901: 32, II. tábla, 3 ábra.

nagy róka csipkés pillé (*Vanessa polychloros*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).

nagy róka-pillangó (*Vanessa polychloros*) – Lósy 1906: 311.

Nagy rókalepke (*Vanessa polychloros*) – Gere 1950: 531, 161. ábra, 8. ábra.

Nagy rókalepke (*Nymphalis polychloros*) – Gozmány 1968: 142, 109. ábra.

nagy rókalepke (*Nymphalis polychloros*) – Kalmár 1973: 54, XXVI. tábla, 1. ábra.

nagy rókalepke (*Nymphalis polychloros*) – Gozmány 1979: 715 (puszta név).

nagy rókalepke (*[nincs latin név]*) – Varga 1981: 80, 7. ábra.

Nagy rókalepke (*Nymphalis polychloros*) – Varga 1984: 143, 15. ábra: 39.

Nagy rókalepke (*Nymphalis polychloros*) – Fazekas 1992: 62, 39. ábra.

nagy rókalepke (*Nymphalis polychloros*) – Dietzel 1997: 31, 6. kép.

Nagy szöglenc (*Nymphalis polychloros*) – Bálint 2006: 133 (puszta név).

nagy rókalepke (*Nymphalis (Nymphalis) polychloros*) – Varga 2010: 83, 73. tábla, 9-12.
ábrák.

nagy rókalepke (*Nymphalis polychloros*) – Buschmann & Szabóky 2011: 11 (puszta
név).

Nagyróka szöglenc (*Nymphalis polychloros*) – Bálint 2016: 84, VI. tábla, 2a–b. ábrák.

Jegyzet: magyar neve tükrözi a Földi nevében gyökerező hagyományt, amikor is a
német név fordítása került a magyarba, és jelzi, hogy ez a nagyobbik gyakori „róka-

lepké”. Ebben az esetben a „róka” (németül „Fuchs”) a szárnyfelszínek színére utal. Emich „sokszínű” faji jelzője pedig a tudományos név fordítása.

POLYXENA

Csipkés böngör (Böngörrokonúak: Apollóformák: Pillangófélék)

Zerynthia polyxena (Denis & Schiffermüller, 1775) (Papilionidae: Parnassinae: Zerynthiini)

íveltszárnyú Böngör (*Cerynthia polyxena*) – Mihálka 1854: 157.

csipkés szárnyú Böngör (*Thais polyxena*) – Frivaldszky 1865: 81.

csipkés szárnyú Böngör (*Thais Polyxena*) – Emich 1868: 62, III. tábla, 3 ábra.

Csipkés szárnyú böngöt (*Thais Polyxena*) – Cserey 1901: 22.

farkaslama pillangó vagy kakastaréj (*Thais Polyxena*) – A. Aigner 1904: 84 (puszta név).

csipkés szárnyú böngör (*Thais Polyxena*) – Bátori 1904: 2, I. tábla, 9. ábra.

Polyxena-pille (*Thais Polyxena*) – Abafi-Aigner 1907: 2, 2. ábra, 5. ábra.

Farkaslama lepké (*Zerynthia polyxena*) – Gere 1950: 525, 159. tábla, 1. ábra (felszín).

Farkasalmalepké (*Zerynthia polyxena*) – Gozmány 1968: 52, 42. ábra.

farkasalmalepké (*Zerynthia polyxena*) – Gozmány 1979: 1117 (puszta név).

Farkasalmalepké (*Zerynthia polyxena*) – Varga 1984: 131, 13. ábra: 37.

farkasalmalepké (*Zerynthia polyxena*) – Varga 1989: 192, 112. ábra.

Farkasalmalepké (*Zerynthia polyxena*) – Fazekas 1992: 42, 19. ábra.

Csipkés szárnyú farkasalmalepké (*Zerynthia polyxena*) – Bálint 1996: 29, II. tábla, 3. ábra.

farkasalmalepké (*Zerynthia polyxena*) – Dietzel 1997: 29, 44. kép.

Csipkés böngör (*Zerynthia polyxena*) – Bálint 2006: 135 (puszta név).

farkasalmalepké (*Zerynthia polyxena*) – Varga 2010: 76, 60. tábla, 13–16. ábrák.

farkasalmalepké (*Zerynthia polyxena*) – Buschmann & Szabóky 2011: 7 (puszta név).

Csipkés böngör (*Zerynthia polyxena*) – Bálint 2016: 74, I. tábla, 7. ábra.

Jegyzet: faunaterületünkön sokáig ez volt az egyetlen ismert böngörfaj, de legújabbban kimutatták a *Zerynthia cerysii*-t is (lásd ott). Neve a szárnyak szegélyterében látható díszes rajzolatra utal, ami hasonló az említett rokonán is. Az „íveltszárnyú” faji jelző talán a szárnyak erősen ívelt külső szegélyére mutat rá. A „farkaslama” a hernyó tápnövényét jelzi (farkaslama = *Aristolochia*).

POPULI

Nagy enyhész (Enyhészrokonúak: Enyhészformák: Szöglencfélék)

Limenitis populi (Linnaeus, 1758) (Nymphalidae: Limenitidinae: Limenitini)

topoly Enyhész ([*nincs latin név*]) – Pólya 1842: 94.

nyárfai Enyhész (*Limenitis populi*) – Mihálka 1854: 156.

nyárfai Enyhész (*Limenitis populi*) – Emich 1868: 52, III. tábla, 1 ábra.

Nagy nyárfa-pillangó (Enyhész) (*Limenitis Populi*) – Bein 1891: 31.
 Nyárfai enyhész (*Limenitis populi*) – Anonymous 1900: 6. ábra.
 Nagy nyárfa-pillangó (Enyhész) (*Limenitis Populi*) – Cserey 1901: 33.
 nagy jégmadár (*Limenitis Populi*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).
 nagy nyárfa-pillangó (*Limenitis populi*) – Lósy 1906: 312, 316.
 Nagy nyárfalepke (*Limenitis populi*) – Gere 1950: 531, 161. tábla, 12, 13. ábrák.
 [nincs magyar név] (*Limenitis populi bucovinensis*) – Gozmány 1968: 152, 117. ábra.
 nagy nyárfalepke (*Limenitis populi*) – Gozmány 1979: 587 (puszta név).
 Nagy nyárfalepke (*Limentisi populi*) – Varga 1984: 148, 16. ábra: 9.
 nagy nyárfalepke (*Limenitis populi*) – Varga 1989: 206, 123. ábra.
 Nagy enyhész (*Limenitis populi*) – Bálint 2006: 132 (puszta név).
 nagy nyárfalepke (*Limenitis populi*) – Varga 2010: 81, 68. tábla, 1–3. ábrák.
 nagy nyárfalepke (*Limenitis populi*) – Buschmann & Szabóky 2011: 11 (puszta név).
 Nagy enyhész (*Limenitis populi*) – Bálint 2016: 82, V. tábla, 4a–b. ábrák.

Jegyzet: a magyar név jelzi, hogy faunaterületünkön az enyhészek közül ez a legnagyobb faj. A „topoly”, a „nyárfai” és a „nyárfalepke” mind a tudományos nevet tükrözi, ami jelzi, hogy a faj hernyója különféle nyárfa-fajokon él. A. Aigner „nagy jégmadár” neve a német „Grosser Eisvogel” fordítása.

PRONOE

Deres szerecsen (Szerecsen-rokonúak: Szemdíszformák: Szöglencfélék)

Erebia pronoe (Esper, 1780) (Nymphalidae: Satyrinae: Erebiini)

svájci manó (*Erebia Pronoe*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).
 [nincs magyar név] (*Erebia Goante*) – Abafi-Aigner 1907: 16.
 [nincs magyar név] (*Erebia Nerine*) – Abafi-Aigner 1907: 16.
 [nincs magyar név] (*Erebia Pronoë*) – Abafi-Aigner 1907: 16.
 [nincs magyar név] (*Erebia Stygne*) – Abafi-Aigner 1907: 16, 13. tábla, 7a–b. ábrák.
 deres szerecsenlepke (*Erebia pronoe*) – Gozmány 1979: 398 (puszta név).
 Deres szerecsen (*Erebia pronoe*) – Bálint 2006: 133 (puszta név).
 Deres szerecsen (*Erebia pronoe*) – Bálint 2016: 92, X. tábla, 13. ábra.

Jegyzet: magyar neve a hátulsó szárny fonákján látható szürke behintésre utal, ami-ben faunaterületünkön előfordul rokonai között nem egyedülálló (lásd a *Erebia gorge*, *E. neleus* és *E. pandrose*) fajokat. A. Aigner „svájci” faji jelzője talán arra utal, hogy a svájci Alpokban széles körben elterjedt.

PRUNI

Szilva farkincás (Farkincás-rokonúak: Farkröpérformák: Boglárkafélék)

Satyrium pruni (Linnaeus, 1758) (Lycaenidae: Theclinae: Eumaeini)

Szilvafa Pillangó (*Papilio pruni*) – Földi 1801: 326.

szilvai Boglárka (*Lycaena pruni*) – Emich 1868: 60, I. tábla, 4 ábra.
 Szilvafapillangó (*Thecla Pruni*) – Cserey 1901: 26.
 szilvafa csücskös pille (*Thecla Pruni*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).
 Szilvafa lepke (*Thecla pruni*) – Gere 1950: 535.
 Szilvafalepke (*Strymon pruni*) – Gozmány 1968: 66, 49a. ábra.
 szilvafalepke (*Strymon pruni*) – Gozmány 1979: 998 (puszta név).
 Szilvalepke (*Fixsenia pruni*) – Varga 1984: 136, 14. ábra: 21.
 Szilvafalepke (*Strymonidia pruni*) – Fazekas 1992: 106, 83. ábra.
 Szilva-farkincáslepke (*Satyrium pruni*) – Bálint 1996: 84, VIII. tábla, 36. ábra.
 szilvafalepke (*Strymon pruni*) – Dietzel 1997: 32, 25. kép.
 Szilva farkincás (*Satyrium pruni*) – Bálint 2006: 129 (puszta név).
 szilvafalepke (*Satyrium pruni*) – Varga 2010: 79, 64. tábla, 40–42. ábrák.
 szilva-farkosboglárka (*Satyrium pruni*) – Buschmann & Szabóky 2011: 9 (puszta név).
 Szilva farkincás (*Satyrium pruni*) – Bálint 2016: 102, XV. tábla, 11. ábra.

Jegyzet: a faj hernyója különféle szilvafa-fajokon (*Prunus* spp.), nálunk elsősorban kökényen tenyészik, ezt jelzi nemcsak a tudományos neve, hanem a Földi óta használatban levő magyar nevek faji jelzői.

PUNCTIFERA

Azúrkék boglárka (Boglárka-rokonúak: Boglárkaformák: Lángszinérfélék)
Maculinea punctifera Gozmány, 1968 (Lycaenidae: Polyommatainae: Polyommataini)

Pontozott azúrkék hangyaboglárka (*Maculinea ligurica punctifera*) – Bálint 1996: 132, X. tábla, 64. ábra.

Azúrkék boglárka (*Maculinea [arion] ligurica*) – Bálint 2006: 130 (puszta név).

türkiz hangyaboglárka (*Maculinea arion ligurica*) – Varga 2010: 80, 66. tábla, 13–15. ábrák.

azúrkék hangyaboglárka (*Maculinea [arion] ligurica*) – Buschmann & Szabóky 2011: 9 (puszta név).

Jegyzet: az „azúrkék” és a „türkiz” faji jelzők a szárnyainak felszínére utalnak, ami valamivel világosabb, mint a *Maculinea arion*-é. A „pontozott” a latin név fordítása. Körülbelül száz éve felismert taxon, faji önállósága kérdéses.

QUERCUS

Tölgy farkröpér (Farkröpér-rokonúak: Farkröpérformák: Lángszinérfélék)
Favonius quercus (Linnaeus, 1778) (Lycaenidae: Theclinae: Theclini)

Tölgyfa Pillangó (*Papilio quercus*) – Földi 1801: 326.

tölgyi Boglárka (*Lycaena Quercus*) – Mihálka 1854: 157.

tölgy-pillangó (*Thecla Quercus*) – Bein 1891: 40.

Cser tekla (*Thekla quercus*) – Anonymous 1900: 1. ábra.

Tölgyfapillangó (*Thecla Quercus*) – Cserey 1901: 26.
 tölgy csücskös pille (*Thecla Quercus*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).
 tölgyboglárka pillangója (*Thecla Quercus*) – Lósy 1906: 316.
 Tölgyfalepke (*Zephyrus quercus*) – Gere 1950: 535, 159. tábla, 26. ábra.
 Tölgyfalepke (*Thecla quercus*) – Gozmány 1968: 63, 47. ábra.
 tölgyfalepke (*Quercusia quercus*) – Gozmány 1979: 890 (puszta név).
 tölgyfa-csücsköslepke ([*nincs latin név*]) – Varga 1981: 78, 6. ábra.
 Tölgyfalepke (*Quercusia quercus*) – Varga 1984: 136, 14. ábra: 19.
 Tölgyfalepke (*Quercusia quercus*) – Fazekas 1992: 102, 79. ábra.
 Tölgyzafirlepke (*Neozephyrus quercus*) – Bálint 1996: 76, VIII. tábla, 31. ábra.
 tölgyboglárka (*Zephyrus quercus*) – Dietzel 1997: 32.
 Tölgy farkröpér (*Neozephyrus quercus*) – Bálint 2006: 130 (puszta név).
 tölgyfalepke (*Neozephyrus quercus*) – Varga 2010: 78, 64. tábla, 25–28. ábrák.
 tölgyfaboglárka (*Neozephyrus quercus*) – Buschmann & Szabóky 2011: 9 (puszta név).
 Tölgy farkröpér (*Favonius quercus*) – Bálint 2016: 102, XV. tábla, 3. ábra.

Jegyzet: az összes magyar név faji jelzője Linné névalkotását követi, tehát a tudományos név második tagját emeli át. A nevek a hernyó tápnövényét jelzik.

RAPAE

Répa özöndék (Özöndék-rokonúak: Özöndékformák: Özöndékfélék)

Pieris rapae (Linaneus, 1758) (Pieridae: Pierinae: Pierini)

Répa Pillangó (*Papilio rapae*) – Földi 1801: 324.
 répa Özöndék (*Pontia rapae*) – Mihálka 1854: 157.
 répa Özöndék (*Pontia rapae*) – Emich 1868: 65.
 kis káposzta- avgy répa-pillangó (*Pieris Rapae*) – Bein 1891: 29.
 Répa pillangó (Özöndék) (*Pieris Rapae*) – Cserey 1901: 23.
 répa fehérpille (*Pieris Rapae*) – A. Aigner 1904: 84 (puszta név).
 répa-pillangó (*Pieris rapae*) – Lósy 1906: 305.
 Répa-pille (*Pieris Rapae*) – Abafi-Aigner 1907: 3, 4. tábla, 2c–e. ábrák.
 Répalepke (*Pieris rapae*) – Gere 1950: 526, 159. tábla, 12, 13. ábrák.
 Répalepke (*Pieris rapae*) – Gozmány 1968: 42, 35b, e. ábrák.
 répalepke (*Pieris rapae*) – Kalmár 1973: 48, XXIII. tábla, 5. ábra.
 répalepke (*Pieris rapae*) – Gozmány 1979: 820 (puszta név).
 répalepke ([*nincs latin név*]) – Varga 1981: 77, 6a–b. ábrák.
 Répalepke (*Artogeia rapae*) – Varga 1984: 134, 14. ábra: 5-6.
 Kis káposztalepke (*Pieris rapae*) – Fazekas 1992: 54, 31. ábra.
 Répafehérlepke (*Pieris rapae*) – Bálint 1996: 43, IV. tábla, 11. ábra.
 répalepke (*Pieris rapae*) – Dietzel 1997: 29.
 Répa özöndék (*Pieris rapae*) – Bálint 2006: 136 (puszta név).
 répalepke (*Pieris (Artogeia) rapae*) – Varga 2010: 77, 63. tábla, 1–3. ábrák.
 répa-fehérlepke (*Pieris rapae*) – Buschmann & Szabóky 2011: 8 (puszta név).
 Répa özöndék (*Pieris rapae*) – Bálint 2016: 76, II. tábla, 13. ábra.

Jegyzet: egy kivételével az összes magyar név Linné névalkotását követi, tehát a tudományos név második tagját emeli át. A nevek a hernyó egyik tápnövényét jelzik. A „kis” faji jelző arra mutat rá, hogy a hozzá hasonló *Pieris brassicae* rokonfajnál kisebb.

REDUCTA

Kék enyhész (Enyhészrokonúak: Enyhészformák: Szöglencfélék)

Limenitis reducta (Staudinger, 1901) (Nymphalidae: Limenitidinae: Limenitini)

Sybilla Enyhész ([*nincs latin név*]) – Pólya 1842: 94.

Kis Enyhész (*Limenitis Sibylla*) – Cserey 1901: 33.

kék jégmadár (*Limenitis Camilla*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).

Kék lonclepke (*Limenitis rivularis*) – Gere 1950: 531, 161. tábla, 14. ábra.

Kék lonclepke (*Limenitis reducta Schiffmülleri*) – Gozmány 1968: 151, 116a. ábra.

kék lonclepke (*Limenitis reducta*) – Gozmány 1979: 587 (puszta név).

kék lonclepke (*Limenitis reducta*) – Varga 1989: 206.

Kék lonclepke (*Limenitis reducta*) – Fazekas 1992: 60, 37. ábra.

kék lonclepke (*Limenitis reducta*) – Dietzel 1997: 31, 15. kép.

Kék enyhész (*Limenitis reducta*) – Bálint 2006: 132 (puszta név).

kék lonclepke (*Limenitis reducta*) – Varga 2010: 81, 68. tábla, 8–11. ábrák.

kék lonclepke (*Limenitis reducta*) – Buschmann & Szabóky 2011: 11 (puszta név).

Kék enyhész (*Limenitis reducta*) – Bálint 2016: 82, V. tábla, 9. ábra.

Jegyzet: magyar neve arra utal, hogy faunaterületünkön ez a kék szárnyfelszínű enyhészfaj. A „kis” faji jelző talán arra mutat rá, hogy lehetnek különösen apró hím példányai. A „kék jégmadár” az egyik rokonfaj német neve kapcsán születhetett (lásd *Limenitis populi*).

RHANMI

Citromsín rőtcsáp (Rőtcsáprokonúak: Suránformák: Özöndékfélék)

Gonepteryx rhamni (Linnaeus, 1758) (Pieridae: Coliadinae: Gonepterygini)

Petsétes Pillangó (*Papilio rhamni*) – Földi 1801: 324.

benge Surán (*Colias rhamni*) – Mihálka 1854: 158.

benge Rőtcsáp (*Gonepteryx rhamni*) – Emich 1868: 67, 3. tábla, 6 ábra.

citrom-pillangó (*Rhodocera Rhamni*) – Bein 1891: 30, I. tábla.

Benge surány (*Colias rhamni*) – Anonymous 1900: 5. ábra.

Sárgabenge pillangó (*Rhodocera Rhamni*) – Cserey 1901: 25, V. tábla, 4.

citrompille (vagy sarlóspille) (*Gonepteryx Rhamni*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).

citrom v. sárgabenge pillangó (*Rhodocera Rhamni*) – Bátori 1904: 2, I. tábla, 5. ábra.

citrom-lepke (*Rhodocera Rhamni*) – Lósy 1906: 306.

Czitrom-pille (*Gonepteryx Rhamni*) – Abafi-Aigner 1907: 4, 5. tábla, 8b–c. ábrák.

Citromlepke (*Gonepteryx rhamni*) – Gere 1950: 526, 159. tábla, 8. ábra.
 Citromlepke (*Gonepteryx rhamni*) – Gozmány 1968: 28, 23. ábra.
 citromlepke (*Gonepteryx rhamni*) – Kalmár 1973: 50, XXIV. tábla, 1–2. ábra.
 citromlepke (*Gonepteryx rhamni*) – Gozmány 1979: 466 (puszta név).
 citromlepke ([*nincs latin név*]) – Varga 1981: 77, 11a-b. ábrák.
 Citromlepke (*Gonepteryx rhamni*) – Varga 1984: 132, 14. ábra: 2.
 Citromlepke (*Gonepteryx rhamni*) – Fazekas 1992: 50, 28. ábra.
 Bengecitromlepke (*Gonepteryx rhamni*) – Bálint 1996: 71, VI. tábla, 29. ábra.
 citromlepke (*Gonepteryx rhamni*) – Dietzel 1997: 29.
 Citromsín rőtcsáp (*Gonepteryx rhamni*) – Bálint 2006: 135 (puszta név).
 citromlepke (*Gonepteryx rhamni*) – Varga 2010: 77, 62. tábla, 10-12. ábrák.
 citromlepke (*Gonepteryx rhamni*) – Buschmann & Szabóky 2011: 8 (puszta név).
 Citromsín rőtcsáp (*Gonepteryx rhamni*) – Bálint 2016: 78, III. tábla, 7. ábra.

Jegyzet: magyar neve a hímek szárnyainak felszínére utal, akárcsak a „citrom”, „citrom” és a „sárga” faji jelzők. A „petsétes” a szárnyerezet sejtjét lezáró rajzolatot hangsúlyozza. A „benge” követi a tudományos nevet, és jelzi a hernyó tápnövényét (benge = *Rhamnus*).

RHODOPENSIS

Balkáni szénanimfa (Szénanimfa-rokonúak: Szemdíszformák: Szöglencfélék)
Coenonympha rhodopensis Elwes, 1900 (Nymphalidae: Satyrinae: Coenonymphini)

[*nincs magyar név*] (*Coenonympha Tiphon var. Isis*) – Abafi-Aigner 1907: 19.
 Balkáni szénanimfa (*Coenonympha rhodopensis*) – Bálint 2006: 133 (puszta név).
 Balkáni szénanimfa (*Coenonympha rhodopensis*) – Bálint 2016: 55 (puszta név).

Jegyzet: a magyar név faji jelzője a faj elterjedésére utal. Faunaterületünkön csak a Délnyugati-Kárpátokból ismert előfordulása.

RIPARTII

Ripart boglárka (Boglárka-rokonúak: Boglárkaformák: Lángszinérfélék)
Polyommatus ripartii (Freyer, 1830) (Lycaenidae: Polyommatinae: Polyommatini)

spanyol bundásboglárka (*Agrodiaetus ripartii*) – Gozmány 1979: 32 (puszta név).
 Bronzfényű sokpöttyös boglárka (*Polyommatus ripartii*) – Bálint 1996: 166, XI. tábla, 82. ábra.
 Bronzfényű boglárka (*Polyommatus ripartii*) – Bálint 2006: 131 (puszta név).
 bronzfényű boglárka (*Polyommatus (Agrodiaetus) ripartii*) – Varga 2010: 81, 67. tábla, 9–11. ábrák.
 Ripart boglárka (*Polyommatus (Agrodiaetus) ripartii*) – Bálint 2016: 50 (puszta név).

Jegyzet: a magyar név a tudományos nevet tükrözi. A fajt egy Ripart nevű, ma már teljesen feledésbe merült személy után nevezték el. A „bronzfényű” a szárnyak felszínére utal, de nem szerencsés faji jelző, mivel számos rokonfaj ilyen, például a faunaterületünkön is előforduló *Polyommatus admetus* (lásd ott).

RIVULARIS

Nagy fehérsávka (Fehérsávka-rokonúak: Enyhészformák: Szöglencfélék)

Neptis rivularis (Scopoli, 1763) (Nymphalidae: Limenitidinae: Neptini)

Lucilla Enyhész ([*nincs latin név*]) – Pólya 1842: 94.

Fekete Gyászlepke (*Neptis Lucilla*) – Cserey 1901: 33.

nagy porosz pille (*Neptis Lucilla*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).

Nagy fehérsávós lepke (*Neptis coenobita* var. *Lucilla*) – Gere 1950: 532, 161. tábla, 16. ábra.

Nagy fehérsávóslepke (*Paraneptis rivularis lucilla*) – Gozmány 1968: 149, 115a. ábra.

Nagy fehérsávóslepke (*Neptis rivularis*) – Varga 1984: 147, 16. ábra: 5.

nagy fehérsávóslepke (*Neptis rivularis*) – Varga 1989: 206.

nagy fehérsávóslepke (*Paraneptis rivularis*) – Gozmány 1979: 763 (puszta név).

nagy fehérsávóslepke (*Neptis rivularis*) – Dietzel 1997: 31, 47. kép.

Nagy fehérsávós (*Neptis rivularis*) – Bálint 2006: 132 (puszta név).

nagy fehérsávóslepke (*Neptis rivularis*) – Varga 2010: 81, 68. tábla, 12–14. ábrák.

nagy fehérsávóslepke (*Neptis rivularis*) – Buschmann & Szabóky 2011: 11 (puszta név).

Nagy fehérsávka (*Limenitis rivularis*) – Bálint 2016: 82, V. tábla, 10. ábra.

Jegyzet: a „nagy” faji jelző rámutat, hogy a faunaterületünkön honos rokonánál (*Neptis sappho*) valamivel nagyobb. A „fekete” faji jelző hangsúlyozza a szárnyfelszín sötét rajzolati elemei színét, ami jó bélyeg, mert a rokonfajon ezek inkább világosabb barnák.

ROXELANA

Török suhany (Suhanyrokonúak: Szemédszformák: Szöglencfélék)

Kirinia roxelana (Cramer, 1777) (Nymphalidae: Satyrinae: Elymniini)

Roxelana Suhany (*Pararge Roxelana*) – Frivaldszky 1865: 41.

Roxelan Suhogó pillangó (*Pararge Roxelana*) – Cserey 1901: 38.

délszaki szemespille (*Pararge Roxelana*) – A. Aigner 1904: 86 (puszta név).

[*nincs magyar név*] (*Pararge Roxelana*) – Abafi-Aigner 1907: 18, 14. tábla, 7. ábra.

török szeméslepke (*Kirinia roxelana*) – Gozmány 1979: 545 (puszta név).

Török suhany (*Kirinia roxelana*) – Bálint 2006: 134 (puszta név).

Török suhany (*Kirinia roxelana*) – Bálint 2016: 96, XII. tábla, 14. ábra.

Jegyzet: a „török” faji jelző a faj általános elterjedésére utal, akárcsak a „délszaki”.

RUBI

Zöldfonákú farkincás (Farkincás-rokonúak: Farkröpéformák: Boglárkafélék)
Callophrys rubi (Linnaeus, 1775) (Lycaenidae: Theclinae: Eumaeini)

- málnai Boglárka (*Lycaena Rubi*) – Mihálka 1854: 157.
szeder-pillangó (*Thecla Rubi*) – Bein 1891: 40.
Szederpillangó (*Thecla Rubi*) – Cserey 1901: 26.
szeder csücskös pille (*Thecla Rubi*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).
Zöldfonákú lepke (*Callophrys rubi*) – Gere 1950: 535, 159. tábla, 25. ábra.
Zöldfonákú lepke (*Callophrys rubi*) – Gozmány 1968: 68.
zöldfonákú lepke (*Callophrys rubi*) – Gozmány 1979: 182 (puszta név).
Zöldfonákú lepke (*Callophrys rubi*) – Varga 1984: 136, 14. ábra: 25.
Zöldfonákú lepke (*Callophrys rubi*) – Fazekas 1992: 100, 77. ábra.
Zöldfonákú angyallepke (*Callophrys rubi*) – Bálint 1996: 86, VIII. tábla, 37. ábra.
zöldfonákú lepke (*Callophrys rubi*) – Dietzel 1997: 32.
Zöldfonákú farkincás (*Callophrys rubi*) – Bálint 2006: 129 (puszta név).
zöldfonákú lepke (*Callophrys rubi*) – Varga 2010: 79, 64. tábla, 33–35. ábrák.
zöldfonákú boglárka (*Callophrys rubi*) – Buschmann & Szabóky 2011: 8 (puszta név).
Zöldfonákú farkincás (*Callophrys rubi*) – Bálint 2016: 102, XV. tábla, 2. ábra.

Jegyzet: magyar neve jelzi, hogy faunaterületünkön ez az egyetlen olyan farkincásfaj, amelynek fonákja zöld. A „málnai” és „szeder” faji jelzők a tudományos nevet tükrözik, amely a hernyó egyik tápnövényére utal. Megjegyezzük, hogy a *Callophrys rubi* az egyik legpolifágabb európai nappali lepke, de faunaterületünkön hernyójának tápnövényei elsősorban különféle rekettyefajok (*Genista* spp.).

RUSSIAE

Magyar szemőc (Szemőcrokönúak: Szemdíszformák: Szöglencfélék)
Melanargia russiae (Esper, 1783) (Nymphalidae: Satyrinae: Melanargiini)

- Clotho Szemdísz (*Melanargia Clotho*) – Frivaldszky 1865: 83.
magyar szemespille (*Melanargia Clotho* (*Suvarovius*)) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).
[nincs magyar név] (*Melanargia Japygia* var. *Clotho*) – Abafi-Aigner 1907: 15, 51. tábla, 2a–b. ábrák.
Magyar sakktábla lepke (*Melanargia japygia* var. *Suvarovius*) – Gere 1950: 527, 163. tábla, 6, 7. ábrák.
[nincs magyar név] (*Melanargia russiae*) – Gozmány 1968: 189, 145. ábra.
magyar sakktáblalepke (*Melanargia russiae*) – Gozmány 1979: 635 (puszta név).
magyar sakktábla lepke (*Melanargia russiae*) – Varga 1989: 208, 124. ábra.
Magyar szemőc (*Melanargia russiae*) – Bálint 2006: 134 (puszta név).
magyar sakktáblalepke (*Melanargia russiae*) – Varga 2010: 84, 76. tábla, 16–19. ábrák.
magyar sakktáblalepke (*Melanargia russiae*) – Buschmann & Szabóky 2011: 12 (puszta név).
Magyar szemőc (*Melanargia russiae*) – Bálint 2016: 90, IX. tábla, 12. ábra.

Jegyzet: a „magyar” faji jelző A. Aigner-től származik, aki a már kipusztult Kárpát-medencei állományt önálló taxonnak vélte.

SAPPHO

Kis fehérsávka (Fehérsávka-rokonúak: Enyhészformák: Szöglencfélék)

Neptis sappho (Pallas, 1771) (Nymphalidae: Limenitidinae: Neptini)

ihar Enyhész (*[nincs latin név]*) – Pólya 1842: 94.

ihari Enyhész (*Limenitis Aceris*) – Frivaldszky 1865: 41.

ihari Enyhész (*Limenitis aceris*) – Emich 1868: 52.

Barna Gyászlepke (*Neptis Aceris*) – Cserey 1901: 34.

kis porosz pille (*Neptis Aceris*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).

Kis fehérsávós lepke (*Neptis hylas var. Aceris*) – Gere 1950: 532, 161. tábla, 17. ábra.

Kis fehérsávóslepke (*Neptis hylas acers*) – Gozmány 1968: 150, 115b. ábra.

kis fehérsávóslepke (*Neptis hylas (=sappho)*) – Gozmány 1979: 703 (puszta név).

Kis fehérsávóslepke (*Neptis sappho*) – Varga 1984: 147, 16. ábra: 4.

kis fehérsávóslepke (*Neptis sappho*) – Varga 1989: 206.

Kis fehérsávóslepke (*Neptis sappho*) – Fazekas 1992: 60, 38. ábra.

kis fehérsávóslepke (*Neptis aceris*) – Dietzel 1997: 31, 46. kép.

Kis fehérsávós (*Neptis sappho*) – Bálint 2006: 132 (puszta név).

kis fehérsávóslepke (*Neptis sappho*) – Varga 2010: 81, 68. tábla, 15–17. ábrák.

kis fehérsávóslepke (*Neptis sappho*) – Buschmann & Szabóky 2011: 11 (puszta név).

Kis fehérsávka (*Neptis aceris*) – Bálint 2016: 82, V. tábla, 7. ábra.

Jegyzet: a „kis” faji jelző rámutat, hogy a faunaterületünkön honos rokonánál (*Neptis rivularis*) valamivel kisebb. Az „ihari” jelző a tudományos név tükré (ihar = juhar = *Acer*), ami nem a hernyók tápnövényére utal, hanem talán arra, hogy a leíró az imágókat juharfa levelén figyelte meg. A „barna” faji jelző hangsúlyozza a szárnyfelszín sötét rajzolati elemei színét, ami jó bélyeg, mert a rokonfajon ezek inkább egészen sötét barnák, feketék.

SCHIFFERMUELLERI

Kisszemes boglárka (Boglárka-rokonúak: Boglárkaformák: Lángszinérfélék)

Pseudophilotes schiffermuelleri (Hemming, 1929) (Lycaenidae: Polyommatainae: Polyommataini)

kisszemű boglárka (*Lycaena Baton*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).

Kisszemes boglárka (*Lycaena vicrama*) – Gere 1950: 537, 160. tábla, 25. ábra.

Kisszemes boglárka (*Pseudophilotes vicrama schiffermuelleri*) – Gozmány 1968: 83, 65. ábra.

kisszemes boglárka (*Pseudophilotes baton*) – Kalmár 1973: 44, XXI. tábla, 2. ábra.

kisszemes boglárka (*Pseudophilotes baton* (=vicrama)) – Gozmány 1979: 868 (puszta név).
 Kisszemes boglárka (*Philotes vicrama schiffermuelleri*) – Varga 1984: 141, 14. ábra: 59.
 Kisszemes boglárka (*Philotes schiffermuelleri*) – Fazekas 1992: 120, 96. ábra.
 Kisszemes csinosboglárka (*Scolitantides schiffermuelleri*) – Bálint 1996: 116, IX. tábla, 56. ábra.
 kisszemes boglárka (*Philotes vicrama*) – Dietzel 1997: 33.
 Csinos boglárka (*Polyommatus schiffermuelleri*) – Bálint 2006: 131 (puszta név).
 apró boglárka (*Pseudophilotes schiffermuelleri*) – Varga 2010: 79, 65. tábla, 35–37. ábrák.
 kisszemes boglárka (*Pseudophilotes schiffermuelleri*) – Buschmann & Szabóky 2011: 9 (puszta név).
 Kisszemes boglárka (*Scolitantides (Pseudophilotes) vicrama*) – Bálint 2016: 53 (puszta név).

Jegyzet: a magyar név faji jelzője talán a hátulsó szárny felszínének szegélyén látható rajzolatra mutat, amiben apró sejtközi szemfoltok látszanak. Ebben nem egyedülálló. Számos rokonfajon látható ez a rajzolati elem. A „csinos” jelző a lepkék megjelenésére utal, de ez sem szerencsés, hiszen ez minden rokonfajra ráillik.

SELENE

Fakó csillér (Csillérrokonúak: Helikónkaformák: Szöglencfélék)

Boloria selene (Denis & Schiffermüller, 1775) (Nymphalidae: Heliconinae: Argynnini)

szelén-csillér vagy fakó gyöngyházaspillangó (*Argynnis Selene*) – Bein 1891: 36.
 közönséges ezüstpille (*Argynnis Selene*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).
 [nincs magyar név] (*Argynnis Selene*) – Abafi-Aigner 1907: 13, 11. tábla, 13. ábra a, b.
 Áfonya gyöngyházlepke (*Argynnis Selene*) – Gere 1950: 533, 162. tábla, 15, 16. ábrák.
 Fakó gyöngyházlepke (*Clossiana selene*) – Gozmány 1968: 115, 86. ábra.
 fakó gyöngyházlepke (*Clossiana selene*) – Gozmány 1979: 267 (puszta név).
 Fakó gyöngyházlepke (*Clossiana selene*) – Varga 1984: 144, 15. ábra: 14.
 Fakó gyöngyházlepke (*Boloria selene*) – Fazekas 1992: 74, 52. ábra.
 fakó gyöngyházlepke (*Clossiana selene*) – Dietzel 1997: 31.
 Fakó csillér (*Boloria selene*) – Bálint 2006: 132 (puszta név).
 fakó gyöngyházlepke (*Boloria (Clossiana) selene*) – Varga 2010: 82, 70. tábla, 19–21. ábrák.
 fakó gyöngyházlepke (*Boloria selene*) – Buschmann & Szabóky 2011: 10 (puszta név).
 Fakó csillér (*Clossiana selene*) – Bálint 2016: 80, IV. tábla, 17. ábra, VII. tábla, 11. ábra.

Jegyzet: magyar neve nem szerencsés, mivel azt sugallja, hogy a lepke rokonaival összevetve valamivel fakóbb színezetű, ami nem fedti a valóságot. Az „áfonya” faji jelző pedig tévesen jelzi, hogy a hernyó tánövénye, rokonaival ellentétben, az áfonya lenne.

SEMELE

Barna szemdísz (Szemdíszrokonúak: Szemdíszformák: Szöglencfélék)
Hipparchia semele (Linnaeus, 1785) (Nymphalidae: Satyriinae: Satyrini)

- Okker-övű Szemespillangó (*Satyrus Semele*) – Cserey 1901: 43.
barna erdőőr (*Satyrus Semele*) – A. Aigner 1904: 86 (puszta név).
barna erdőőr (*Satyrus Semele*) – A. Aigner 1904: 86 (puszta név).
okkersárga övű szemele (*Satyrus Semele*) – Lósy 1906: 314.
[nincs magyar név] (*Satyrus Semele*) – Abafi-Aigner 1907: 17, 14. tábla, 4. ábra, a, b.
Barna szemeslepke (*Satyrus Semele*) – Gere 1950: 529, 163. tábla, 15, 16. ábrák.
Barna szemeslepke (*Neohipparchia semele*) – Gozmány 1968: 186, 142. ábra.
barna szemeslepke (*Neohipparchia semele*) – Gozmány 1979: 700 (puszta név).
Barna szemeslepke (*Hipparchia semele*) – Varga 1984: 150, 16. ábra: 22-23.
Barna szemeslepke (*Hipparchia semele*) – Fazekas 1992: 82, 60. ábra.
barna szemeslepke (*Hipparchia semele*) – Dietzel 1997: 30.
Barna szemdís (*Hipparchia semele*) – Bálint 2006: 134 (puszta név).
barna szemeslepke (*Hipparchia semele*) – Varga 2010: 85, 77. tábla, 13–15. ábrák.
barna szemeslepke (*Hipparchia semele*) – Buschmann & Szabóky 2011: 12 (puszta név).
Barna szemdís (*Hipparchia semele*) – Bálint 2016: 94, XI. tábla, 16b. ábra.

Jegyzet: az A. Aignertől származó „barna” faji jelző semmitmondó, hiszen a legtöbb rokonfaj barna alapszínű. Az „okker-övű” és az „okkersárga övű” faji jelzők helyesen mutatnak rá, hogy faunaterületünkön ez az egyetlen olyan szemdísfaj, amelynek szárnyain a szalag ilyen színű.

SEMIARGUS

Aprószemes boglárka (Boglárka-rokonúak: Boglárkaformák: Lángszinérfélék)
Polyommatus semiargus (Rottenburg, 1775) (Lycaenidae: Polyommatinae: Polyommagini)

- felszemű boglárka (*Lycaena Semiargus*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).
Aprószemes boglárka (*Lycaena semiargus*) – Gere 1950: 539, 160. tábla, 47. ábra.
Aprószemes boglárka (*Cyaniris semiargus*) – Gozmány 1968: 94.
aprószemes boglárka (*Cyaniris semiargus*) – Gozmány 1979: 317 (puszta név).
Aprószemes boglárka (*Cyaniris semiargus*) – Varga 1984: 139, 14. ábra: 50.
Aprószemes boglárka (*Polyommatus semiargus*) – Fazekas 1992: 128, 105. ábra.
Aprószemes sokpöttyös boglárka (*Polyommatus semiargus*) – Bálint 1996: 157, XI. tábla, 77. ábra.
aprószemes boglárka (*Cyaniris semiargus*) – Dietzel 1997: 33.
Aprószemes boglárka (*Polyommatus semiargus*) – Bálint 2006: 131 (puszta név).
aprószemes boglárka (*Cyaniris semiargus*) – Varga 2010: 80, 67. tábla, 1–2. ábrák.

aprószemes boglárka (*Polyommatus semiargus*) – Buschmann & Szabóky 2011: 10
(puszta név).

Aprószemes boglárka (*Polyommatus semiargus*) – Bálint 2016: 106, XVII. tábla, 11a–b.
ábrák.

Jegyzet: magyar neve a szárnyak fonákján látható rajzolatra utal. A. Aigner „felsze-
mű” faji jelzője a tudományos név fordítása.

SEPHIRUS

Zefír boglárka (Boglárka-rokonúak: Boglárkaformák: Lángszinérfélék)

Plebejus sephirus (Frivaldszky, 1835) (Lycaenidae: Polyommatinae: Polyommagini)

balkáni boglárka (*Lycaena Zephyrus*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).

Fóti boglárka (*Plebejides pylaon Kovácsi*) – Gozmány 1968: 91, 70b. ábra.

fóti boglárka (*Plebejides pylaon*) – Gozmány 1979: 833 (puszta név).

fóti boglárka (*Plebejides pylaon foticus*) – Varga 1989: 196, 118. ábra.

Zefír-plebejusboglárka (*Plebejus sephirus*) – Bálint 1996: 139, X. tábla, 68. ábra.

zefír boglárka (*Plebejus sephirus*) – Dietzel 1997: 33.

Zefír boglárka (*Plebejus sephirus*) – Bálint 2006: 130 (puszta név).

fóti boglárka (*Plebejus (Plebejides) sephirus*) – Varga 2010: 80, 66. tábla, 31–33. ábrák.

fóti boglárka (*Plebejus sephirus*) – Buschmann & Szabóky 2011: 9 (puszta név).

Zefír boglárka (*Plebejus sephirus*) – Bálint 2016: 104, XVI. tábla, 4. ábra.

Jegyzet: a leírótól származó magyar név faji jelzője a tudományos nevet vette át. A.
Aigner „balkáni” jelzője talán a faj felfedezésére utal, mivel első példányai a Fri-
valdszky Imre által finanszírozott balkáni utak során kerültek elő. A „fóti” eredete
azon alapszik, hogy a második világháború után egy ideig azt hitték, hogy Magyar-
országon kizárólag Fóton fordul elő, pedig már 1938-ban is közzölték budapesti elő-
fordulását.

SERRATULAE

Homályos pürka (Pürkarokonúak: Pürkaformák: Búskafélék)

Pyrgus serratulae (Rambur, 1939) (Hesperiidae: Pyrginae: Pyrgini)

homályos koczkáspille (*Hesperia Serratulae*) – A. Aigner 1904: 86 (puszta név).

[nincs magyar név] (*Hesperia Serratulae*) – Abafi-Aigner 1907: 21.

Homályos busalepke (*Pyrgus serratulae*) – Gere 1950: 540 (lábjegyzet), 164. ábra, 34,
35. ábrák.

Homályos busalepke (*Pyrgus serratulae*) – Gozmány 1968: 11.

homályos busalepke (*Pyrgus serratulae*) – Gozmány 1979: 885 (puszta név).

Homályos busalepke (*Pyrgus serratulae*) – Varga 1984: 130, 13. ábra: 18–19.

Homályos pürka (*Pyrgus serratulae*) – Bálint 2006: 129 (puszta név).

homályos busalepke (*Pyrgus serratulae*) – Varga 2010: 75, 59. tábla, 31–33. ábrák.

homályos busalepke (*Pyrgus serratulae*) – Buschmann & Szabóky 2011: 7 (puszta név).

Homályos pürka (*Pyrgus serratulae*) – Bálint 2016: 98, XIII. tábla, 25. ábra, XVIII. tábla, 25. ábra.

Jegyzet: az A. Aignertől eredeztethető faji jelző nem tudni, mit szeretne hangsúlyozni. Elkülönítése rokonaitól (*Pyrgus armoricanus*, *P. carthami*) nem könnyű, talán az említett fajok közül egyedül a *P. serratulae*-nak igazán zöld a hátulsó szárnyfonákjának alapszíne.

SERTORIUS

Lápi pürka (Pürkarokonúak: Pürkaformák: Búskafélék)

Spialia sertorius (Hoffmannsegg, 1804) (Hesperiidae: Pyrginae: Pyrgini)

rezes koczkáspille (*Hesperia Sao*) – A. Aigner 1904: 86 (puszta név).

[nincs magyar név] (*Hesperia Sao*) – Abafi-Aigner 1907: 21, 16. tábla, 7a–b. ábrák.

[nincs magyar név] (*Spialia sertorius*) – Gozmány 1968: 14.

törpe-busalepke (*Spialia sertorius*) – Gozmány 1979: 975 (puszta név).

törpe busalepke (*Spialia sertorius*) – Varga 1989: 192.

Lápi pürka (*Spialia sertorius*) – Bálint 2006: 129 (puszta név).

lápi busalepke (*Spialia sertorius*) – Varga 2010: 75, 59. tábla, 16–18. ábrák.

nyugati busalepke (*Spialia sertorius*) – Buschmann & Szabóky 2011: 7 (puszta név).

Lápi pürka (*Spialia sertorius*) – Bálint 2016: 108, XVIII. tábla, 18. ábra.

Jegyzet: a magyar név helytelenül jelzi, hogy vizes területekhez kötődő fajról van szó. Bár előfordulhat vérfüves réteken, de megjelenhet üde kaszálokon, üde gyepekben is. A „rezes” talán a lepkék szárnyainak felszínének fényére utal. A „törpe” azzal magyarázható, hogy egyes szerzők *Spialia orbifer* testvérfajától nem különböztetik el. A „nyugati” arra utalhat, hogy Magyarországon elsősorban a nyugat-dunántúli területekről jelezték, de vannak szórvány alföldi adatai is, és a Kárpátokban a Vág-völgyétől egészen a Latorca vonaláig ismerjük előfordulását.

SIDAE

Sárgaöves pürka (Pürkarokonúak: Pürkaformák: Búskafélék)

Pyrgus sidae (Esper, 1784) (Hesperiidae: Pyrginae: Pyrgini)

sárda Búska (*Hesperia Sidae*) – Frivaldszky 1865: 41.

Szürke-barna Sz. [Koczkás-pillangó] (*Syrichtus Sidae*) – Cserey 1901: 45.

délszaki koczkáspille (*Hesperia Sidae*) – A. Aigner 1904: 86 (puszta név).

[nincs magyar név] (*Hesperia Sidae*) – Abafi-Aigner 1907: 21.

sárgaöves busalepke (*Pyrgus sidae*) – Gozmány 1979: 885 (puszta név).

Sárgaöves pürka (*Pyrgus sidae*) – Bálint 2006: 129 (puszta név).

sárgafoltos busalepke (*Pyrgus sidae*) – Varga 2010: 75, 59. tábla, 28–30. ábrák.

Sárgaöves pürka (*Pyrgus sidae*) – Bálint 2016: 98, XIII. tábla, 22. ábra, XVIII. tábla, 21. ábra.

Jegyzet: magyar neve, akárcsak a legelső „sárda”, a hátulsó szárny fonákján látható rajzolatra utal, ami a faunaterületünkön előforduló fajok között egyedi. A „szürke-barna” faji jelző semmitmondó, az összes pürkafaj ilyen.

SILVICOLA

Északi máska (Máskarokonúak: Máskaformák: Búskafélék)

Carterocephalus silvicola (Meigen, 1829) (Hesperiidae: Pyrginae: Pyrgini)

Fekete kockás Arany buspillangó (*Carterocephalus Silvius*) – Cserey 1901: 46.

havasi bagolyfejű (*Pamphila Silvius*) – A. Aigner 1904: 86 (puszta név).

[nincs magyar név] (*Pamphila Silvius*) – Abafi-Aigner 1907: 20, 16. tábla, 17. ábra.

északi busalepke (*Carterocephalus silvicolus*) – Gozmány 1979: 203 (puszta név).

Északi máska (*Carterocephalus silvicolus*) – Bálint 2006: 128 (puszta név).

Északi máska (*Carterocephalus silvicolus*) – Bálint 2016: 108, XVIII. tábla, 3. ábra.

Jegyzet: faunaterületünkről kizárólag a Magas-Tátra vidékéről jelezték; tőlünk északra él. Ezt jelzi magyar neve. A „fekete kockás arany” faji jelző szinte már rövid jellemzése a fajnak. A. Aigner „havasi” neve pedig jelzi, az előbb írottakat, miszerint a történeti Magyarországról csak magasabb hegyvidéki területről volt ismeretes előfordulása.

SINAPIS

Mustár pehelyke (Pehelykeformák: Felemásszárnyú-rokonúak: Özöndékfélék)

Leptidea sinapis (Linnaeus, 1758) (Pieridae: Dismorphiinae: Leptideini)

repce Özöndék (*Pontia sinapis*) – Mihálka 1854: 158.

repce Özöndék (*Pontia sinapis*) – Emich 1868: 65.

mustár-pillangó (*Leucophasia Sinapis*) – Bein 1891: 30.

Mustárlepke (*Leucophasia Sinapis*) – Cserey 1901: 22.

mustár pehelypille (*Leptidea Sinapis*) – A. Aigner 1904: 84 (puszta név).

a mustár lepkéje (*Leucophasia sinapis*) – Lósy 1906: 308.

Mustár-pille (*Leptidea Sinapis*) – Abafi-Aigner 1907: 3, 4. tábla, 10. ábra c.

Mustárlepke (*Leptidea sinapis*) – Gere 1950: 526, 159. tábla, 6-7 ábrák.

Mustárlepke (*Leptidea sinapis*) – Gozmány 1968: 25, 21c, 22a. ábrák.

mustárlepke (*Leptidea sinapis*) – Kalmár 1973: 46, XXII. tábla, 4. ábra.

mustárlepke (*Leptidea sinapis*) – Gozmány 1979: 575 (puszta név).

Közönséges mustárszínűlepke (*Leptidea sinapis*) – Varga 1984: 132, 14. ábra: 17–18.

Mustárlepke (*Leptidea sinapis*) – Fazekas 1992: 44, 22. ábra.

Lorkovic-mustárlepke (*Leptidea reali*) – Bálint 1996: 37.

Kis mustárlepke (*Leptidea sinapis*) – Bálint 1996: 36, III. tábla, 6. ábra.

mustárlepke (*Leptidea sinapis*) – Dietzel 1997: 30.
Mustár pehelyke (*Leptidea sinapis*) – Bálint 2006: 135 (puszta név).
szibériai mustárlepke (*Leptidea reali*) – Varga 2010: 77, 62. tábla, 19–20. ábrák.
mustárlepke (*Leptidea sinapis*) – Varga 2010: 77, 62. tábla, 16–18. ábrák.
déli mustárlepke (*Leptidea reali*) – Buschmann & Szabóky 2011: 8 (puszta név).
kis mustárlepke (*Leptidea sinapis*) – Buschmann & Szabóky 2011: 8 (puszta név).
Mustár pehelyke (*Leptidea sinapis*) – Bálint 2016: 78, III. tábla, 5. ábra.

Jegyzet: akárcsak a latin, a magyar név faji jelzője is a hernyó egyik fontos tápnövényét (mustár = vadrepce = *Sinapis arvensis*) jelzi. Erre utal a „repcze” is. A „kis” faji jelző utalás arra, hogy faunaterületünkön élő két pehelykefaj (*Leptidea*) közül ez a kisebbik. Legújabbban számos „rejtett” taxont véltek felfedezni a *Leptidea sinapis* alatt. Ezek a szellemfajok (vö. Kudrna 2015) megjelennek a magyar nyelvű irodalomban is, erre utalnak a „déli”, a „Lorkovic” és a „szibériai” faji jelzők.

SLOVACUS

Szlovák boglárka (Boglárka-rokonúak: Boglárkaformák: Lángszinérfélék)
Polyommatus slovacus Vít'az, Bálint & Žitnaň, 1997 (Lycaenidae: Polyommatinae: Polyommagini)

Szlovák sokpöttyös boglárka (*Polyommatus slovacus*) – Bálint 1996: 171, XII. tábla, 85. ábra.

Jegyzet: a magyar név faji jelzője a tudományos névre utal, ami jelzi a típusanyag lelőhelyét. A faj taxonómiai helyzete nem tisztázott, egyes szerzők a vele együtt repülő *Polyommatus coridon* kétnemzedékes formájának tartják.

SPINI

Kökény farkincás (Farkincás-rokonúak: Farkröpérformák: Boglárkafélék)
Satyrrium spini (Denis & Schiffermüller, 1775) (Lycaenidae: Theclinae: Eumacini)

kökényi Boglárka (*Lycaena spini*) – Mihálka 1854: 157.
Kökény pillangó (*Thecla spini*) – Cserey 1901: 25.
kökény csücskös pille (*Thecla spini*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).
Kökénylepke (*Thecla spini*) – Gere 1950: 535, 159. tábla, 28. ábra.
Kökénylepke (*Strymon spini*) – Gozmány 1968: 67, 50a. ábra.
kökénylepke (*Strymon spini*) – Kalmár 1973: 42, XX. tábla, 7. ábra.
kökénylepke (*Strymon spini*) – Gozmány 1979: 998 (puszta név).
kökény-csücsköslepke ([*nincs latin név*]) – Varga 1981: 78, 7. ábra.
Kökénylepke (*Satyrrium spini*) – Varga 1984: 136.
Kökénylepke (*Nordmannia spini*) – Fazekas 1992: 104, 81. ábra.
Kökény-farkincáslepke (*Satyrrium spini*) – Bálint 1996: 81, VIII. tábla, 34. ábra.
kökénylepke (*Strymon hincus*) – Dietzel 1997: 32.

Kökény farkincás (*Satyrium spini*) – Bálint 2006: 129 (puszta név).
kökénylepke (*Satyrium spini*) – Varga 2010: 79, 65. tábla, 1–3. ábrák.
kökény-farkosboglárka (*Satyrium spini*) – Buschmann & Szabóky 2011: 9 (puszta név).
Kökény farkincás (*Satyrium spini*) – Bálint 2016: 102, XV. tábla, 4. ábra.

Jegyzet: összes magyar neve, akárcsak a latin, arra utal, hogy a faj hernyójának egyik tápnövénye a kökény (*Prunus spinosa*); de megjegyezzük, hogy faunaterületünk szárazabb területein a bengéfajok is.

STATILINUS

Homoki szemdész (Szemdészrokonúak: Szemdészformák: Szöglencfélék)
Hipparchia statilinus (Hufnagel, 1766) (Nymphalidae: Satyriinae: Satyrini)

Sas-barna Szemespillangó (*Satyrus Statilinus*) – Cserey 1901: 43.
szemes erdőőr (*Satyrus Statilinus*) – A. Aigner 1904: 86 (puszta név).
szemes erdőőr (*Satyrus Statilinus*) – A. Aigner 1904: 86 (puszta név).
[nincs magyar név] (*Satyrus Statilinus*) – Abafi-Aigner 1907: 17, 15. tábla, 1a–b. ábrák.
Homoki szemeslepke (*Satyrus Statilinus*) – Gere 1950: 528, 529, 163. tábla, 12, 13. ábrák.
Homoki szemeslepke (*Neohipparchia statilinus norica*) – Gozmány 1968: 187, 143. ábra.
homoki szemeslepke (*Neohipparchia statilinus*) – Gozmány 1979: 700 (puszta név).
Homoki szemeslepke (*Hipparchia statilinus*) – Varga 1984: 150, 16. ábra: 24–25.
Homoki szemeslepke (*Hipparchia statilinus*) – Fazekas 1992: 84, 61. ábra.
homoki szemeslepke (*Hipparchia statilinus*) – Dietzel 1997: 30, 12. kép.
Homoki szemdész (*Hipparchia statilinus*) – Bálint 2006: 134 (puszta név).
homoki szemeslepke (*Hipparchia statilinus*) – Varga 2010: 85, 77. tábla, 16–19. ábrák.
homoki szemeslepke (*Hipparchia statilinus*) – Buschmann & Szabóky 2011: 12 (puszta név).
Homoki szemdész (*Hipparchia statilinus*) – Bálint 2016: 96, XII. tábla, 2. ábra.

Jegyzet: a magyar név faji jelzője arra utal, hogy a faj faunaterületünkön elsősorban homokon fordul elő; de megtalálható meleg, szikás területeken is (pl. Délnyugati-Kárpátok). A „sas-barna” a lepkék szárnyainak színére mutat, ami más rokonfajokra is ráillik. A „szemes” ugyancsak semmitmondó faji jelző.

SUDETICA

Szudéta szerecsen (Szerecsen-rokonúak: Szemdészformák: Szöglencfélék)
Erebia sudetica (Knoch, 1783) (Nymphalidae: Satyriinae: Erebiini)

Melampus Szemőcz (*Erebia Melampus*) – Frivaldszky 1865: 26.

Kis Szerecsenpillangó (*Erebia Melampus*) – Cserey 1901: 41.
vak manó (*Erebia Melampus*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).
[nincs magyar név] (*Erebia Melampus*) – Abafi-Aigner 1907: 15, 13. tábla, 5a–b. ábrák.
kis szerecsenlepke (*Erebia melampus*) – Gozmány 1979: 398 (puszta név).
Szudéta szerecsen (*Erebia sudetica*) – Bálint 2006: 133 (puszta név).
Szudéta szerecsen (*Erebia sudetica*) – Bálint 2016: 58 (puszta név).

Jegyzet: akárcsak a latin, a magyar név is a típusanyag lelőhelyére utal (Szudéták, Szilézia). A. Aigner „alpesi” faji jelzője arra utalhat, hogy csak a havasi zónában fordul elő vagy, hogy az Alpok térségében is előfordul. Az *Erebia melampus* Kárpát-medencei adatai téves azonosításon alapultak. A fajt az irodalomban összekeverték az *E. epiphron*-nal. A Kárpát-medencéből származó *E. melampus* adatok mind az *E. sudetica*-ra vonatkoznak. A „kis” faji jelző semmitmondó, hiszem számos rokona azonos méretű. A „vak” talán arra utal, hogy a szárnyak felszínén levő narancssárga szalagjából a fekete szemfoltocskák hiányoznak.

SYLVANUS

Erdei búska (Búskarokonúak: Búskaformák: Búskafélék)

Hesperia comma (Esper, 1779) (Hesperiidae: Hesperinae: Hesperini)

erdei nagyfejű (*Adopaea sylvanus*) – A. Aigner 1904: 86 (puszta név).
[nincs magyar név] (*Angiades sylvanus*) – Abafi-Aigner 1907: 20, 16. tábla, 12. ábra, a, b.
[nincs magyar név] (*Angiades sylvanus*) – Abafi-Aigner 1907: 20, 16. tábla, 12. ábra, a, b.
Erdei busalepke (*Angiades sylvanus*) – Gere 1950: 540, 164. tábla, 26, 27. ábrák.
Erdei busalepke (*Ochlodes venatum faunus*) – Gozmány 1968: 21, 18b, 19. ábrák.
erdei busalepke (*Ochlodes venatum faunus*) – Kalmár 1973: 42, XX. tábla, 3–4. ábra.
erdei busalepke (*Ochlodes venatus*) – Gozmány 1979: 718 (puszta név).
Erdei busalepke (*Ochlodes venatus*) – Varga 1984: 130, 13. ábra: 26–27.
Erdei busalepke (*Ochlodes venatus*) – Fazekas 1992: 36, 13. ábra.
Erdei búska (*Ochlodes sylvanus*) – Bálint 2006: 128 (puszta név).
erdei busalepke (*Ochlodes sylvanus*) – Varga 2010: 76, 59. tábla, 52–54. ábrák.
erdei busalepke (*Ochlodes sylvanus*) – Buschmann & Szabóky 2011: 7 (puszta név).
Erdei búska (*Ochlodes sylvanus*) – Bálint 2016: 108, XVIII. tábla, 8. ábra.

Jegyzet: a magyar név faji jelzője a tudományos nevet tükrözi, és azt jelzi helytelenül, hogy erdei fajról van szó. A faj valójában széles körben elterjedt, nyílt és ligetes területek lakója, de árnyas vagy zárt élőhelyeken (erdőkben) nem fordul elő.

SYLVESTRIS

Barna búska (Búskarokonúak: Búskaformák: Búskafélék)

Thymelicus sylvestris (Poda, 1761) (Hesperiidae: Hesperinae: Hesperini)

Rozsdaszínű Buspillangó (*Hesperia Sylvanus*) – Cserey 1901: 46.

barna nagyfejű (*Adopaea Thaumias*) – A. Aigner 1904: 86 (puszta név).

[nincs magyar név] (*Adopaea thaumas*) – Abafi-Aigner 1907: 20, 16. tábla, 9. ábra, a, b.

Barna busalepke (*Adopaea thaumas*) – Gere 1950: 540, 164. tábla, 25. ábra.

Barna busalepke (*Thymelicus sylvestris*) – Gozmány 1968: 19, 16b. ábra.

barna busalepke (*Thymelicus sylvestris*) – Gozmány 1979: 1045 (puszta név).

Barna busalepke (*Thymelicus flavus*) – Fazekas 1992: 32, 10. ábra.

Barna búska (*Thymelicus sylvestris*) – Bálint 2006: 128 (puszta név).

barna busalepke (*Thymelicus sylvestris*) – Varga 2010: 76, 60. tábla, 9–12. ábrák.

barna busalepke (*Thymelicus sylvestris*) – Buschmann & Szabóky 2011: 7 (puszta név).

Barna búska (*Thymelicus sylvestris*) – Bálint 2016: 108, XVIII. tábla, 5. ábra.

Jegyzet: az A. Aignertől eredő faji jelző a lepkék szárnyainak színére utal, egészen semmitmondó, mivel a tribusz mind az öt, faunaterületünkön előforduló faja barna. Ugyanígy az „rozsdaszínű” is ráillik az összes rokonfajra.

SYRIACA

Keleti szemdís (Szemdíszrokonúak: Szemdíszformák: Szöglencfélék)

Hipparchia syriaca (Staudinger, 1871) (Nymphalidae: Satyrinae: Satyrini)

[nincs magyar név] (*Hipparchia syriaca Rebeli*) – Gozmány 1968: 184.

Keleti szemdís (*Hipparchia syriaca*) – Bálint 2006: 134 (puszta név).

Keleti szemdís (*Hipparchia (Hipparchia) syriaca*) – Bálint 2016: 59 (puszta név).

Jegyzet: a magyar név faji jelzője arra utal, hogy a faj faunaterületünk keleti felében található (bánáti hegyvidék), illetve elterjedése tőlünk keletre esik.

TAGES

Cigány pürka (Pürkarokonúak: Pürkaformák: Búskafélék)

Erynnis tages (Linnaeus, 1758) (Hesperiidae: Pyrginae: Pyrgini)

Sötét buspillangó (*Nisoniades Tages*) – Cserey 1901: 44.

barnás fűgépille (*Thanaos Tages*) – A. Aigner 1904: 86 (puszta név).

[nincs magyar név] (*Thanaos Tages*) – Abafi-Aigner 1907: 21, 16. tábla, 8a–c. ábrák.

Fürge busalepke (*Thanaos tages*) – Gere 1950: 539, 164. tábla, 17, 18. ábrák.

Cigánylepke (*Erynnis tages*) – Gozmány 1968: 5, 2. ábra.

Cigánylepke (*Erynnis tages*) – Varga 1984: 129, 13. ábra: 8.

cigánylepke (*Erynnis tages*) – Gozmány 1979: 406 (puszta név).

Cigánylepke (*Erynnis tages*) – Fazekas 1992: 36, 14. ábra.

Cigány pürka (*Erynnis tages*) – Bálint 2006: 128 (puszta név).
cigánylepke (*Erynnis tages*) – Varga 2010: 75, 59. tábla, 1–3. ábrák.
cigány busalepke (*Erynnis tages*) – Buschmann & Szabóky 2011: 7 (puszta név).
Cigány pürka (*Erynnis tages*) – Bálint 2016: 108, XVIII. tábla, 30. ábra.

Jegyzet: magyar neve feltehetően a szárnyak füstösségére, kormosságára utal, akár csak „sötét” faji jelző. A „fürge” a lepkék sebes, surranó röptére mutat rá, ami nem különleges, fajra jellemző tulajdonság, mivel az összes közelrokon faj röpképe ilyen.

TELEIUS

Kispettyes boglárka (Boglárka-rokonúak: Boglárkaformák: Lángszinérfélék)
Maculinea teleius (Bergsträsser, 1779) (Lycaenidae: Polyommatainae: Polyommataini)

kispettyes boglárka (*Lycaena Euphemus*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).
Kispettyes boglárka (*Lycaena Euphemus*) – Gere 1950: 538, 160. tábla, 38, 39 ábrák.
Kispettyes boglárka (*Maculinea teleius*) – Gozmány 1968: 86, 68. ábra.
kispettyes boglárka vagy vérfűboglárka (*Maculinea teleius*) – Gozmány 1979: 623 (puszta név).
Vérfűboglárka (*Maculinea teleius*) – Varga 1984: 140, 14. ábra: 44.
vérfű boglárka (*Maculinea teleius*) – Varga 1989: 196.
Kispöttyös hangyaboglárka (*Maculinea teleius*) – Bálint 1996: 133, X. tábla, 65. ábra.
kispettyes boglárka (*Maculinea teleius*) – Dietzel 1997: 33, 31. kép.
Kispettyes boglárka (*Maculinea teleius*) – Bálint 2006: 130 (puszta név).
vérfű-hangyaboglárka (*Maculinea teleius*) – Varga 2010: 80, 66. tábla, 19–21. ábrák.
vérfű-hangyaboglárka (*Maculinea teleius*) – Buschmann & Szabóky 2011: 9 (puszta név).
Kispettyes boglárka (*Maculinea teleius*) – Bálint 2016: 106, XVII. tábla, 20a–b. ábrák.

Jegyzet: az elülső szárnyak felszínén a középtéri foltok kicsik, kerekék (különösen a nőstényeken). Ez nemcsak a faunaterületünkön előforduló közelrokon (*Maculinea*), hanem a többi boglárka (Polyommataini) fajtól is jól elkülöníti. A „vérfű” faji jelző a hernyók gazdanövényére utal, de nem szerencsés, mivel a közelrokon *Maculinea nausithous* hernyója is ezen él.

TESSELLUM

Kockás pürka (Pürkarakonúak: Pürkaformák: Búskafélék)
Muschampia tessellum (Hübner, 1803) (Hesperiidae: Pyrginae: Pyrgini)

keleti kockáspille (*Hesperia tessellum*) – A. Aigner 1904: 86 (puszta név).
[nincs magyar név] (*Hesperia tessellum*) – Abafi-Aigner 1907: 21.
Kockás pürka (*Muschampia tessellum*) – Bálint 2006: 129 (puszta név).
Kockás pürka (*Muschampia tessellum*) – Bálint 2016: 98, XIII. tábla, 21. ábra, XVIII. tábla, 14. ábra.

Jegyzet: a magyar név a tudományos nevet tükrözi, ami a hátulsó szárny fonákjának rajzolatára utal, amely négyzet (és nem kocka) alakú. A „keleti” faji jelző arra mutat rá, hogy faunaterületünk keleti részén tenyészik, és fő elterjedési területe is tőlünk keletre húzódik.

THERSAMON

Kis lángszinér (Lángszinér-rokonúak: Lángszinérformák: Lángszinérfélék)

Lycaena thersamon (Esper, 1784) (Lycaenidae: Lycaeninae: Lycaenini)

Thersamon Boglárka ([*nincs latin név*]) – Mihálka 1854: 157.

Thersamon Lángszinér (*Polyommatus Thersamon*) – Frivaldszky 1865: 81.

kis tűzpile (*Chrysophanus Thersamon*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).

Kis tűzlepke (*Chrysophanus Thersamon*) – Gere 1950: 536, 160. tábla, 6, 7. ábrák.

Kis tűzlepke (*Lycaena thersamon*) – Gozmány 1968: 74, 57. ábra.

kis tűzlepke (*Thersamonia thersamon*) – Gozmány 1979: 1041 (puszta név).

Kis tűzlepke (*Lycaena thersamon*) – Varga 1984: 141, 14. ábra: 29–30.

Kis tűzlepke (*Lycaena thersamon*) – Fazekas 1992: 112, 88. ábra.

Kis tűzlepke (*Lycaena thersamon*) – Bálint 1996: 98, VIII. tábla, 45. ábra.

kis tűzlepke (*Lycaena thersamon*) – Dietzel 1997: 32, 24. kép.

Kis lángszinér (*Lycaena thersamon*) – Bálint 2006: 129 (puszta név).

kis tűzlepke (*Lycaena thersamon*) – Varga 2010: 78, 64. tábla, 4–6. ábrák.

kis tűzlepke (*Lycaena thersamon*) – Buschmann & Szabóky 2011: 8 (puszta név).

Kis lángszinér (*Lycaena thersamon*) – Bálint 2016: 102, XV. tábla, 13a–b. ábrák.

Jegyzet: magyar neve azt jelezi, hogy faunaterületünkön található rokonai között ez a faj a legkisebb. Ez nem fedi a valóságot, mivel szinte teljesen azonos nagyságú a *Lycaena phlaeas*, sőt, a *L. helle* kisebb is.

THERSITES

Terzítész boglárka (Boglárka-rokonúak: Boglárkaformák: Lángszinérfélék)

Polyommatus thersites (Cantener, 1835) (Lycaenidae: Polyommatinae: Polyommatini)

[*nincs magyar név*] (*Lysandra thersites pergrata*) – Gozmány 1968: 98, 74b. ábra.

ibolyaszín boglárka (*Lysandra thersites*) – Gozmány 1979: 618 (puszta név).

Ibolyaszín boglárka (*Plebicula thersites*) – Varga 1984: 140, 14. ábra: 57.

Ibolyaszín boglárka (*Polyommatus thersites*) – Fazekas 1992: 130, 106. ábra.

Therzítész-sokpöttyös boglárka (*Polyommatus thersites*) – Bálint 1996: 162, XI. tábla, 80. ábra.

ibolyaszín boglárka (*Polyommatus thersites*) – Dietzel 1997: 33.

Terzítész boglárka (*Polyommatus thersites*) – Bálint 2006: 131 (puszta név).

ibolyaszín boglárka (*Polyommatus (Plebicula) thersites*) – Varga 2010: 80, 67. tábla, 15–17. ábrák.

baltacimboglárka (*Polyommatus thersites*) – Buschmann & Szabóky 2011: 10 (puszta név).

Terzítész boglárka (*Polyommatus thersites*) – Bálint 2016: 52 (puszta név).

Jegyzet: a magyar név a mitológiai eredetű latin fajcsoport név átvétele. Az „ibolyaszín” faji jelző semmitmondó, mert számos hasonló szárnyú Boglárka-rokonú (*Polyommatus*) faj ismert faunaterületünkről. Ugyancsak nem informatív a hernyó tápnövényére mutató „baltacim”, mivel hazánkban több boglárka fajnak is ez a tápnövénye (pl. *Polyommatus admetus*, *Cupido osiris*).

TTANIA

Titánia csillér (Csillérrokonúak: Helikónkaformák: Szöglencfélék)

Boloria titania (Esper, 1793) (Nymphalidae: Heliconinae: Argynnini)

szegény ezüstpille (*Argynnis Amathusia*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).

[nincs magyar név] (*Argynnis Amathusia*) – Abafi-Aigner 1907: 14, 12. tábla, 3. ábra.

[nincs magyar név] (*Clossiana titania*) – Gozmány 1968: 116, 87c. ábra.

Titánia-gyöngyházlepke (*Clossiana titania*) – Gozmány 1979: 267 (puszta név).

Titánia csillér (*Boloria titania*) – Bálint 2006: 131 (puszta név).

hegyi gyöngyházlepke (*Boloria titania*) – Buschmann & Szabóky 2011: 10 (puszta név).

Titánia csillér (*Clossiana titania*) – Bálint 2016: 86, VII. tábla, 21. ábra.

Jegyzet: a magyar név a mitológiai eredetű latin fajcsoport név átvétele. A „szegény” faji jelzőt nem tudjuk értelmezni. A „hegyi” talán arra utal, hogy faunaterületünkön tenyészését kizárólag hegyvidéki területekről mutatták ki (Keleti-Kárpátok).

TTITHONUS

Tüzes manóka (Manóka-rokonúak: Szemdíszformák: Szöglencfélék)

Pyronia tithonus (Linnaeus, 1767) (Nymphalidae: Satyrinae: Maniolini)

Titonus szemőcz vagy kettős-szem (*Epinephele Tithonus*) – Bein 1891: 38.

Barna szegélyű Ökörszem (*Epinephele Tithonus*) – Cserey 1901: 41.

Kis ökörszem (*Epinephele Tithonus*) – A. Aigner 1904: 86 (puszta név).

[nincs magyar név] (*Epinephele Tithonus*) – Abafi-Aigner 1907: 19, 15. tábla, 6a–b. ábrák.

Kis ökörszemlepke (*Pyronia tithonus*) – Gozmány 1968: 167, 126. ábra.

kis ökörszemlepke (*Pyronia tithonus*) – Gozmány 1979: 885 (puszta név).

Kis ökörszemlepke (*Pyronia tithonus*) – Fazekas 1992: 92, 69. ábra.

kis ökörszemlepke (*Pyronia tithonus*) – Dietzel 1997: 30, 14. kép.

Tüzes manóka (*Pyronia tithonus*) – Bálint 2006: 134 (puszta név).

kis ökörszemlepke (*Pyronia tithonus*) – Varga 2010: 84, 75. tábla, 16–18. ábrák.

ikerpettyes ökörszemlepké (*Maniola tithonus*) – Buschmann & Szabóky 2011: 12 (puszta név).

Tüzes manóka (*Pyronia tithonus*) – Bálint 2016: 98, XIII. tábla, 3. ábra.

Jegyzet: a magyar név jelzi a szárnyak tüzes narancssárga színét. A „kettős szem” és „ikerpettyes” faji jelzők az elülső szárny csúcsterében levő szempont dupla pupilláját hangsúlyozzák; ez a faunaterületünkön előforduló manókákat tekintve jó határozóbélyeg. A „kis” arra utal, hogy a nálunk előforduló rokonai között egyedei közül bukkanhatunk a legkisebb példányokra, különösen a hímeket tekintve.

TTYRUS

Barna lángszinér (Lángszinér-rokonúak: Lángszinérformák: Lángszinérfélék)
Lycaena tityrus (Poda, 1767) (Lycaenidae: Lycaeninae: Lycaenini)

Rézbarna Tűzpillangó (*Polyommatus Dorilis*) – Cserey 1901: 27.

barna tűzpillé (*Chrysophanus Dorilis*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).

Barna tűzlepke (*Chrysophanus dorilis*) – Gere 1950: 536, 160. tábla, 8, 9. ábrák.

Barna tűzlepke (*Loweia tityrus*) – Gozmány 1968: 70, 52. ábra.

barna tűzlepke (*Loweia tityrus*) – Gozmány 1979: 604 (puszta név).

Barna tűzlepke (*Heodes tityrus*) – Varga 1984: 141, 14. ábra: 37–38.

Barna tűzlepke (*Lycaena tityrus*) – Fazekas 1992: 110, 87. ábra.

Barna tűzlepke (*Lycaena tityrus*) – Bálint 1996: 95, VIII. tábla, 43a–b. ábrák.

barna tűzlepke (*Lycaena tityrus*) – Dietzel 1997: 32.

Barna lángszinér (*Lycaena tityrus*) – Bálint 2006: 129 (puszta név).

barna tűzlepke (*Lycaena tityrus*) – Varga 2010: 78, 64. tábla, 16–18. ábrák.

barna tűzlepke (*Lycaena tityrus*) – Buschmann & Szabóky 2011: 8 (puszta név).

Barna lángszinér (*Lycaena tityrus*) – Bálint 2016: 102, XV. tábla, 18a–b. ábrák.

Jegyzet: faunaterületünkön található rokonai között ez a faj az egyetlen, ahol mindkét ivar szárnyainak felszíne barna. Ezt jelzi magyar neve. Erre utalhat Cserey „rézbarna” faji jelzője is.

TRIVIA

Kis tarkály (Tarkályrokonúak: Szöglencformák: Szöglencfélék)

Melitaea trivialis (Denis & Schiffermüller, 1775) (Nymphalidae: Nymphalinae: Melitaeini)

közönséges Tarkály (*Melitaea Trivialis*) – Mihálka 1854: 155.

közönséges Tarkály (*Melitaea Trivialis*) – Frivaldszky 1865: 82.

közönséges vagy pór Tarkály (*Melitaea trivialis*) – Emich 1868: 46.

változó tarkapille (*Melitaea Trivialis*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).

Változó tarkalepke (*Melitaea trivialis*) – Gere 1950: 534, 162. tábla, 27, 28. ábrák.

Kis tarkalepke (*Melitaea trivialis*) – Gozmány 1968: 129, 99a. ábra.

kis tarkalepke (*Melitaea trivia*) – Gozmány 1979: 640 (puszta név).
 közönséges tarkalepke ([*nincs latin név*]) – Varga 1981: 79, 14. ábra.
 Kis tarkalepke (*Melitaea trivia*) – Varga 1984: 146, 15. ábra: 32–33.
 kis tarkalepke (*Melitaea trivia*) – Dietzel 1997: 31.
 Kis tarkály (*Melitaea trivia*) – Bálint 2006: 132 (puszta név).
 kis tarkalepke (*Melitaea (Melitaea) trivia*) – Varga 2010: 83, 71. tábla, 16–18. ábrák.
 kis tarkalepke (*Melitaea trivia*) – Buschmann & Szabóky 2011: 10 (puszta név).
 Kis tarkály (*Melitaea trivia*) – Bálint 2016: 86, VII. tábla, 3. ábra.

Jegyzet: a magyar név jelzi, hogy faunaterületünkön előforduló rokonai között a legkisebb, bár ez nem határozóbélyeg, mert a rokofajok között is előfordulhatnak különösen apró egyedek. A „változó” faji jelző utal a szárnyak felszínének igen változékony rajzolatára, amely apró részleteiben egyedről egyedre más és más. A „közönséges” itt egyben a latin név fordítása is, és arra utal, hogy rokonai között faunaterületünkön a leggyakoribb. Ez csak egyes helyekre és bizonyos évekre jellemző, más tereleteken és más esztendőkből egyéb fajtársai a „közönségesek” (pl. *Melitaea cinxia*, *M. didyma*, *M. phoebe*).

TULLIA

Mocsári szénanimfa (Szénanimfa-rokonúak: Szemdíszformák: Szöglencfélék)
Coenonympha tullia (Müller, 1764) (Nymphalidae: Satyrinae: Coenonymphini)

Nagy Szénapillangó (*Coenonympha Tiphon*) – Cserey 1901: 39.
 nagy szénapille (*Coenonympha Tiphon*) – A. Aigner 1904: 86 (puszta név).
 nagy szénapillangó (*Coenonympha Tiphon*) – Bátori 1904: 4, III. tábla, 26. ábra.
 [nincs magyar név] (*Coenonympha Tiphon*) – Abafi-Aigner 1907: 19, 15. tábla, 12a–b. ábrák.
 [nincs magyar név] (*Coenonympha tullia tiphon*) – Gozmány 1968: 166, 123b. ábra.
 mocsári szénalepke (*Coenonympha tullia*) – Gozmány 1979: 276 (puszta név).
 nagy szénalepke (*Coenonympha tullia*) – Varga 1989: 208.
 mocsári szénalepke (*Coenonympha tullia*) – Dietzel 1997: 31.
 Mocsári szénanimfa (*Coenonympha tullia*) – Bálint 2006: 133 (puszta név).
 mocsári szénalepke (*Coenonympha tullia*) – Varga 2010: 84, 75. tábla, 4–6. ábrák.
 nagy szénalepke (*Coenonympha tullia*) – Buschmann & Szabóky 2011: 12 (puszta név).
 Mocsári szénanimfa (*Coenonympha tullia*) – Bálint 2016: 98, XIII. tábla, 15. ábra.

Jegyzet: magyar neve jelzi, hogy kizárólag olyan élőhelyeken fordul elő, amelyek állandóan víz alatt vannak: ezek elsősorban hegyvidéki forrás- és tőzeglápok. A „nagy” arra utal, hogy egyedei a rokonfajokkal összehasonlítva meglehetősen nagyok; de nem a legnagyobbak, mivel faunaterületünkön élő rokonainak (*Coenonympha arcania*, *C. leander* és *C. oedippus*) példányai hasonló méretűek lehetnek.

URTICAE

Kisróka szöglenc (Szöglencrokonúak: Szöglencformák: Szöglencfélék)
Aglais urticae (Linnaeus, 1758) (Nymphalidae: Nymphalinae: Nymphalini)

- Tsalán Pillangó (*Papilio urticae*) – Földi 1801: 325.
csalány Szöglencz (*Vanessa urticae*) – Mihálka 1854: 156.
közönséges csalánc (*Vanessa urticae*) – Hanák 1858: 82.
csalány Szöglencz (*Vanessa urticae*) – Emich 1868: 50, III. tábla, 5a–c. ábrák.
csalányszöglencz (*Vanessa urticae*) – Hanák 1872: 86.
kis róka-pillangó vagy csalán-pillangó (*Vanessa Urticae*) – Bein 1891: 32.
Kis róka-pillangó (*Vanessa Urticae*) – Cserey 1901: 32, II. tábla, 2 ábra.
kis róka csipkés pille (*Vanessa Urticae*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).
kis róka v. csallánpillangó (*Vanessa Urticae*) – Bátori 1904: 3, III. tábla, 23. ábra.
kis róka-pillangó (*Vanessa urticae*) – Lósy 1906: 312.
Kis rókalepke (*Vanessa Urticae*) – Gere 1950: 531, 161. ábra, 7. ábra.
Kis rókalepke (*Aglais urticae*) – Gozmány 1968: 145, 111. ábra.
kis rókalepke (*Aglais urticae*) – Kalmár 1973: 54, XXVI. tábla, 3. ábra.
kis rókalepke (*Aglais urticae*) – Gozmány 1979: 27 (puszta név).
csalánlepke ([*nincs latin név*]) – Varga 1981: 80, 6. ábra.
Kis rókalepke (*Aglais urticae*) – Varga 1984: 143, 15. ábra: 35.
Kis rókalepke (*Aglais urticae*) – Fazekas 1992: 66, 44. ábra.
kis rókalepke (*Nymphalis urticae*) – Dietzel 1997: 31.
Kis szöglenc (*Nymphalis urticae*) – Bálint 2006: 133 (puszta név).
kis rókalepke (*Nymphalis (Nymphalis) urticae*) – Varga 2010: 83, 73. tábla, 5–8. ábrák.
kis rókalepke (*Nymphalis urticae*) – Buschmann & Szabóky 2011: 11 (puszta név).
Kisróka szöglenc (*Aglais urticae*) – Bálint 2016: 84, VI. tábla, 7. ábra.

Jegyzet: magyar neve tükrözi a német név fordítása alapján kialakult „rókalepke” hagyományt, hogy közülük ez a kisebbik faj. A „tsalán” és „csalán” faji jelző, akár csak a tudományos név, a hernyók tápnövényére mutat rá.

VAU-ALBUM

L-betűs szöglenc (Szöglencrokonúak: Szöglencformák: Szöglencfélék)
Nymphalis van-album (Denis & Schiffermüller, 1775) (Nymphalidae: Nymphalinae: Nymphalini)

- fehér V.-Szöglencz (*Vanessa V-album*) – Emich 1868: 51.
Fehér L pillangó (*Vanessa L-album*) – Cserey 1901: 32.
fehér L. csipkés pille (*Vanessa L-album*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).
L-pillangó (*Vanessa L-album*) – Lósy 1906: 312.
l-betűs lepke (*Polygonia L album*) – Gere 1950: 531, 161. ábra, 6. ábra.
l-betűs lepke (*Comma l-album*) – Gozmány 1968: 141.
l-betűs lepke (*Comma l-album*) – Gozmány 1979: 284 (puszta név).
L-betűs rókalepke (*Nymphalis vanalbum*) – Varga 1989: 202.

- l-betűs lepke (*Polygonia l-album*) – Dietzel 1997: 31, 16. kép.
 L-betűs szöglenc (*Nymphalis vau-album*) – Bálint 2006: 133 (puszta név).
 L-betűs rókalepke (*Nymphalis (Nymphalis) vau-album*) – Varga 2010: 83, 73. tábla, 17–19. ábrák.
 L-betűs rókalepke (*Nymphalis vau-album*) – Buschmann & Szabóky 2011: 11 (puszta név).
 L-betűs szöglenc (*Nymphalis vau-album*) – Bálint 2016: 84, VI. tábla, 1. ábra.

Jegyzet: a magyar név faji jelzője tükrözi a tudományos nevet is, ami rámutat a hátsó szárny fonákjáról leolvasható fehér betűrajzolatra, aminek alakja lehet „v” (= „vau-album”), vagy „l” (= „l-album”), de vannak átmenetek is.

VIRGAUREAE

Aranyos lángszinér (Lángszinér-rokonúak: Lángszinérformák: Lángszinérfélék)
Lycaena virgaureae (Linaneus, 1758) (Lycaenidae: Lycaeninae: Lycaenini)

- arany- vagy nagy tűzpillangó (*Polyommatus Virgaureae*) – Bein 1891: 39.
 Ritkaréj aranka (*Polyommatus virgaureae*) – Anonymous 1900: 2. ábra.
 Ritkaréj pillangó (Tűzpillangó) (*Polyommatus Virgaureae*) – Cserey 1901: 27, III. tábla, 2 ábra.
 aranyos tűzpile (*Chrysophanus Virgaureae*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).
 tűzpillangó (*Polyommatus Virgaureae*) – Lósy 1906: 317, 316, 2–3 ábrák.
 Aranyos tűzlepke (*Chrysophanus virgaureae*) – Gere 1950: 535, 160. tábla, 1, 2, 3. ábrák.
 Aranyos tűzlepke (*Heodes virgaureae*) – Gozmány 1968: 71, 54. ábra.
 aranyos tűzlepke (*Heodes virgaureae*) – Gozmány 1979: 496 (puszta név).
 arany-tűzlepke ([*nincs latin név*]) – Varga 1981: 78, 2a-b. ábrák.
 Arany-tűzlepke (*Heodes virgaureae*) – Varga 1984: 141, 14. ábra: 31–33.
 Aranyos tűzlepke (*Lycaena virgaureae*) – Fazekas 1992: 110, 86. ábra.
 Aranyos tűzlepke (*Lycaena virgaureae*) – Bálint 1996: 93, VIII. tábla, 41. ábra.
 aranyos tűzlepke (*Lycaena virgaureae*) – Dietzel 1997: 32.
 Aranyos lángszinér (*Lycaena virgaureae*) – Bálint 2006: 129 (puszta név).
 arany-tűzlepke (*Lycaena virgaureae*) – Varga 2010: 78, 64. tábla, 19–21. ábrák.
 aranyos tűzlepke (*Lycaena virgaureae*) – Buschmann & Szabóky 2011: 8 (puszta név).
 Aranyos lángszinér (*Lycaena virgaureae*) – Bálint 2016: 102, XV. tábla, 10a–b. ábrák.

Jegyzet: szárnyainak felszíne aranyos fényben ragyogó piros, erre utalnak a magyar nevek faji jelzői. A „ritkaréj” a tudományos név fordítása, ami azt sugallja, hogy a faj valamiképpen kötődik a Közönséges aranyvesszőhöz (*Solidago virga-urea*). Megfigyeléseink szerint a lepkék valóban látogatják a virágokat nektárszerzés céljából; a névadással talán ezt fejezte ki Linné, a faj leírója.

W-ALBUM

W-betűs farkincás (Farkincás-rokonúak: Farkröpérfarmák: Boglárkafélék)
Satyrium w-album (Knoch, 1782) (Lycaenidae: Theclinae: Eumaeini)

- Szilfapillangó (*Thecla W-album*) – Cserey 1901: 25.
fehér W csücskös pille (*Thecla W-album*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).
W-betűs lepke (*Thecla W-album*) – Gere 1950: 535, 159. tábla, 27. ábra.
W-betűs lepke (*Strymon w-album*) – Gozmány 1968: 67, 50b. ábra.
w-betűs lepke (*Strymon w-album*) – Gozmány 1979: 998 (puszta név).
W-betűs lepke (*Satyrium spini*) – Varga 1984: 136, 14. ábra: 22.
W-betűs lepke (*Strymonidia w-album*) – Fazekas 1992: 106, 82. ábra.
W-betűs farkincáslepke (*Satyrium w-album*) – Bálint 1996: 82, VIII. tábla, 35. ábra.
w-betűs lepke (*Strymon w-album*) – Dietzel 1997: 32, 40. kép.
W-betűs farkincás (*Satyrium w-album*) – Bálint 2006: 129 (puszta név).
szilfa-csücsköslepke (*Satyrium w-album*) – Varga 2010: 79, 64. tábla, 36–39. ábrák.
w-betűs farkosboglárka (*Satyrium w-album*) – Buschmann & Szabóky 2011: 9 (puszta név).
W-betűs farkincás (*Satyrium w-album*) – Bálint 2016: 102, XV. tábla, 6. ábra.

Jegyzet: a magyar név faji jelzője a hátulsó szárny fonákján látható rajzolatra utal, és ezt jelzi a „fehér W” jelző is. A „szilfa” a hernyó egyik tápnövényére utal.

XANTHOMELAS

Vörös szöglenc (Szöglencrokonúak: Szöglencformák: Szöglencfélék)
Nymphalis xanthomelas (Denis & Schiffermüller, 1775) (Nymphalidae: Nymphalinae:
Nymphalini)

- ligeti Szöglencz (*Vanessa Xanthomelas*) – Frivaldszky 1865: 82.
vörös róka csipkés pille (*Vanessa xanthomelas*) – A. Aigner 1904: 85 (puszta név).
Vörös rókalepke (*Vanessa xanthomelas*) – Gere 1950: 531, 161. ábra, 5. ábra.
Vörös rókalepke (*Nymphalis xanthomelas*) – Gozmány 1968: 143.
vörös rókalepke (*Nymphalis xanthomelas*) – Gozmány 1979: 715 (puszta név).
Vörös rókalepke (*Nymphalis xanthomelas*) – Varga 1984: 143, 15. ábra: 40.
vörös rókalepke (*Nymphalis xanthomelas*) – Varga 1989: 200.
vörös rókalepke (*Nymphalis xanthomelas*) – Dietzel 1997: 31, 5. kép.
Vörös szöglenc (*Nymphalis xanthomelas*) – Bálint 2006: 133 (puszta név).
vörös rókalepke (*Nymphalis (Nymphalis) xanthomelas*) – Varga 2010: 83, 73. tábla, 13–16. ábrák.
vörös rókalepke (*Nymphalis xanthomelas*) – Buschmann & Szabóky 2011: 11 (puszta név).
Vörös szöglenc (*Nymphalis xanthomelas*) – Bálint 2016: 84, VI. tábla, 12. ábra.

Jegyzet: magyar neve a többi rokonfajjal összehasonlítva a szárnyak felszínének élénk színét hangsúlyozza. A „ligeti” faji jelző a lepkék élőhelyét jelzi.

Kitekintés

Földi (1801) munkája volt az egyik, ami megnyitotta az utat a természettudományok magyar nyelvű művelése útján. Ennek egyik fontos eszköze a nevek képzése. A magyar természettudósok is átvették a Linné által javasolt módszert, és kéttagú neveket alkottak a fajoknak. Ez az első faji jelzőből és a második nemi (generikus) névből állt. Frivaldszky Imre és kortársai elsősorban a generikus nevek magyarosítására törekedtek, a faji jelzőket lefordították, vagy ha tulajdonnevek voltak, egyszerűen átvették. Ezért volt, hogy ezeket ki se írták (1. ábra).

229

771. <i>Ichneumon</i> extensorius, Grav. (Fürkész.)	809. <i>Hipparchia</i> Janira, L.
772. " Incinatorius, Grav.	810. " maera, L.
773. <i>Lastus</i> niger, L.	811. " Meguera,
774. <i>Mutilla</i> europaea, L. (Csonkány.)	812. " Phaedra, L.
775. <i>Myrmica</i> laevinodis, Nyll. (Hengye.)	813. " Stygne, O.
776. " rubida, Latr.	814. <i>Leucophasia</i> Sinapis, L.
777. <i>Penthyrus</i> vestalis, Fourcr.	815. <i>Limenitis</i> Aceris, F. (Knyhósz.)
778. <i>Rhadites</i> rosae, L.	816. " Camilla, F.
779. <i>Sirex</i> gigas, L. (Törösz.)	817. <i>Lycæna</i> acis, W. V. (Bogtárka.)
780. <i>Stilbum</i> calens, L. (Fényér.)	818. " Adonis, F.
781. <i>Tentredo</i> atra, L. (Zöhér.)	819. " argiolus, L.
782. " bicincta, L.	820. " Argus, L.
783. " Coryli, Panz.	821. " Arion, L.
784. " flavicornis, F.	822. " Dumon, F.
785. " histio, L.	823. " erobus, F.
786. " viridis, L.	824. <i>Meditæa</i> Athalia, Bkh. (Tarkály.)
787. <i>Xylocopa</i> violacea, Latr. (Dundár.)	825. " cinxia, L.
788. <i>Vespa</i> Crabro, L. (Dariusz.)	826. <i>Nepes</i> Lucilla, F.
789. " vulgaris, L.	827. <i>Papilio</i> Machaon, L. (Pillangó.)
	828. " podalirius, L.
	829. <i>Pieris</i> Napi, L. ab. Bryoniae, O.
	830. <i>Polyommatus</i> Hippothoë, L. (Tündök.)
C) Pikkelyrűptek (Lepidoptera.)	
I. Buzogányesáruak (Rhopalocera.)	
790. <i>Apatura</i> illia, F. (Színök.)	831. " phleus, L.
791. " Iris, L.	832. " Virgaureae, L.
792. <i>Argynnis</i> Atippe, L. (Csiller.)	833. <i>Pontia</i> bellia, F. (Göndök.)
793. " Aglaja, L.	834. " Brassicae, L.
794. " dia, L.	835. " Cardamines, L.
795. " Euphrosine, L.	836. " Crataegi, L.
796. " Latonia, L.	837. " Rupae, L.
797. " Pythia, L.	838. <i>Rhadocera</i> Rhamni, L.
798. " Selene, F.	839. <i>Thais</i> , Polyxena, W. V., mint vendég.
799. <i>Catias</i> hyale, L. (Súrán.)	840. <i>Thecla</i> Acaciae, F.
800. <i>Doritis</i> Apollo, (Vörpety.)	841. " Betulae, L.
801. <i>Verbia</i> Aethiops, Esp. (Medca III.)	842. " Pruni, L.
802. " Euryale, Esp.	843. " Ruli, L.
803. " Ligae, L.	844. <i>Vanessa</i> Antiope, F. (Szög-lencs.)
804. " Manto, Esp.	845. " Atalanta, F.
805. <i>Hipparchia</i> Dejanira, L. (Szennőcs.)	846. " c. album, F.
806. " Egeria, L.	847. " Cardui, F.
807. " Galathea, L.	848. " Jo, L.
808. " hyperanthus, L.	849. " polychloros, F.
	850. " prosa, F.
	851. " Urticae, F.

1. ábra. Példa a már kialakult magyar nappalilepke-nevek használatára egy a 19. század derekán nyomtatásban megjelent fajlistában (Szilágyi 1876)

Abafi-Aigner Lajos, bár a kéttagú névadási módszert megtartotta, viszont a száz év alatt keletkezett névanyagot teljes egészében elvetette, és német mintára egy újat alkotott (A. Aigner 1904). Ezt az anyagot csak 1950-ben alkalmazták széles körűen, hiszen a korszakalkotó *Allathatározó* nappalilepke-névanyaga nagyrészt Abafi-Aigner neveire támaszkodik. A faji jelzők szinte minden esetben megegyeznek, viszont a generikus nevek mindenütt kéttagú összetett főnevek, ahol második tag néhány kivételtől eltekintve, mindig a „lepke” szó.

A Kárpát-medence és a világ nappalilepke-faunáján dolgozva ismertük fel, hogy az *Allathatározó* névanyaga zsákutcába vezet, mivel (1) a hallatlanul fajgazdag ízeltlábúak esetében nem tartható következetesen a génuszcsoport névre alapozott kéttagú névadás, (2) a faunaterületről kilépve az *Allathatározó* gyakorlatát követve csak összetett vagy többszörösen összetett szavakat lehet alkotni, amelyek legtöbbször már leírásként hatnak vagy oximoronaiak, (3) és ugyanez a gyakorlat akadályozza meg azt, hogy jól hangzó és helyes rendszertani kategóriákat képezzünk (mindezt lásd részleteiben Bálint 2016). Ezért vált szükségessé a névanyag újragondolása.

Az irodalom bűvárlása és a tudatos gyűjtőmunka során világossá vált, hogy az Abafi-Aigner által elvetett névanyag génuszcsoport nevei kiváló alapot nyújthatanak egy újraformált nappalilepke-névanyag megalkotásához. Mivel a rendszertani ismereteink mélyültek, a lepkék sokféleségét sokkal jobban ismerjük, megállapíthatjuk, hogy a Frivaldszky-féle nemi nevek ma már elsősorban génuszfeletti kategóriákat jelölnek (lásd 2. táblázat). Ezek kínálták a megoldást, hogy a kéttagú nappalilepke-nevek második (generikus) nevét rendszertani kategóriára, tribuszra (vagy olykor altribuszra) alapítsuk. Az *Allathatározó* neveinek faji jelzőit megtartottuk.

Bemutattuk a faunaterületünkön tenyésző, vagy szórvány adatok alapján kimutatott fajok magyar neveit a kezdektől napjainkig. Ennek alapján újraformáltuk a névanyagot. Úgy gondoljuk, hogy az itt javasolt magyar lepkenévanyag rendszeres és jól áttekinthető. Ellentmondásokat csak a faji jelzők okozhatnak, mivel miattuk számos név jellegtelen vagy pontatlan, vagy éppen semmitmondó.

Zárszó

A megismerés csak kérdés és a kérdésre kapott jó válasz alapján lehetséges. Így ha a lepkészek lepkeazonosítási kérdésekről beszélgetnek, maguk között általában a latin fajcsoport nevet használják; így van ez ma is (lásd Mocsáry 1904, illetve Bálint 2016). De a nem szakavatott érdeklődő kérdésére nem válaszolhatnak latin névvel. Így arra a kérdésre, hogy „milyen lepke ez?” (tegyük fel, hogy a szóban forgó faj az *Aporia crataegi*), az itt közölt névanyag alapján a válasz: „özöndék.” És ha további kérdés merül fel, például az, hogy milyen faj, akkor arra a válasz: „Galagonya özöndék.”

A kérdezőnek az özöndékről rögtön eszébe kell jussanak az özönnövények, vagy valami jelenség, amit özönszerűség jellemez (pl. özönvíz). Tehát megragadta a

2. ábra. Galagonya özöndék (*Aporia crataegi*) rajzása. Az imágók gyakorta özönszerűen jelennek meg élőhelyükön (Forrás: Berlov *et* Berlov, 1999-2014)

lényegét a „fehérlapkéknek”, amelyek olykor valóban özönszerűen lepik el a területet (2. ábra). Vagy egyszerűen megütközik az elnevezésen, és próbálja értelmezni a szót, és azért is tovább kérdez. A „galagonya” és az „özöndék” szavak társításával, nagyon hamar tudatosíthatja, hogy egy régóta ismert kártevőt lát.

Az *Állathatározó* névanyaga alapján a „milyen lepke ez?” kérdésre a válasz: „fehérllepke.” Mivel a kérdező biztosan nem tudja, hogy a „fehérllepke” akár rendszertani kategória is lehet (génusz vagy család), gyakorlatilag egy olyan választ kap, ami számára semmitmondó: hiszen ő is látja, hogy a lepke fehér... És innen már lehet, nem is kérdez tovább, mert úgy gondolja, hogy úgyis tudja a továbbiakat. Vagy ha tovább kérdez, hogy milyen fehérllepke, akkor megkapja „galagonyallepke” választ.

Ma már senki se ütközik meg a füzike, a léprigó, a légykapó vagy a többi remek nyelvújítási madárnéven. Ugyanígy senki se tartja a cinege vagy a harkály neveket a magyar lélektől idegennek. Ezért a cinegét nem hívja senki kékmadárnak és a légykapót szürkemadárnak... Mennyivel szegényebb is lenne a nyelvünk! Mennyivel másutt tartanának a madarászaink! Mivel a madarakat a nép is megkülönböztette, így számos népi eredetű elnevezés állt a madarászok rendelkezésére, amikor felmerült az igény, hogy a magyar madárnevek rendezettek és tudományosan megalapozottak legyenek. Ezt a munkát elvégezték nagy madarászaink Frivaldszky Jánostól kezdve Hermann Ottón és Madarász Gyulán keresztül Chernel Istvánig bezáróan,

megalapozva egy olyan magyar névanyagot, amit a világ madaraira is szépen ki lehet terjeszteni.

A lepkék ismerete most jutott el olyan mélységekig a magyar kultúrában, hogy szükséges ez irányban is művelni anyanyelvünket. A lepkék neveire nemcsak a lepkék iránt érdeklődőknek van szükségük, hanem a különféle alkalmazott tudományokban is fontos, hogy a magyar nevek nemcsak szépek, de pontosak is legyenek. Olyan alkalmazott tudományágak, amelynek magyar nyelven is komoly szakirodalma van, mint például a természetvédelem és az ökológia, vagy a nemrég született biomimetika számára elkerülhetetlen a rendszeres és jó magyar lepkenévanyag megalkotása. Ehhez kívánt hozzájárulni ez a munkánk is.

Köszönetnyilvánítás

Vig Károly (Szombathely) lektornak és Fazekas Imre (Pécs) szerkesztőnek, kiadónak hálával tartozunk szakmai és nyelvi tanácsaikért, javításaikért, számos ellentmondásra és tisztázatlan kérdésre rávilágító megjegyzéseikért. Köszönjük Oleg Berlovnak (Irkutsk) a fénykép (2. ábra) használatának szíves engedélyezését.

1. táblázat. A névtár forrásmunkái időrendben felsorolva, és az azokból kigyűjtött nevek száma. A könyvészeti adatok a főszöveg „Hivatkozások” fejezetében találhatóak meg

Földi 1801	25
Pólya 1842	13
Mihálka 1854	60
Hanák 1858	7
Frivaldszky 1865	39
Emich 1868	60
Hanák 1872	7
Bein 1891	59
Anonymous 1900	11
Cserey 1901	114
A. Aigner 1904	186
Bátori 1904	22
Lósy 1906	29
Abafi-Aigner 1907	115
Gere 1950	131
Gozmány 1968	166
Kalmár 1973	46
Gozmány 1979	201
Varga 1981	38
Varga 1984	134
Fazekas 1992	100
Varga 1989	43
Bálint 1996	90
Dietzel 1997	138
Bálint 2006	209
Varga 2010	172
Buschmann & Szabóky 2011	167
Bálint 2016	212
ÖSSZESEN:	2594

2. táblázat. A névtárban használt tudományos binomenek génusz-csoport latin nevei (Gozmány 1968, Varga 2010 és Bálint 2016), és az azokhoz társított, tribuszra alapozott magyar nevek mutatója

Latin genus	Magyar név
<i>Aglais</i>	szöglenc
<i>Agrodiaetus</i>	boglárka
<i>Albulina</i>	boglárka
<i>Anthocharis</i>	virma
<i>Apatura</i>	színjátészó
<i>Aphantopus</i>	manóka
<i>Aporia</i>	özöndék
<i>Araschnia</i>	szöglenc
<i>Aretbusana</i>	szemdísz
<i>Argynnis</i>	csillér
<i>Argyronome</i>	csillér
<i>Aricia</i>	boglárka
<i>Boloria</i>	csillér
<i>Brenthis</i>	csillér
<i>Brintesia</i>	szemdísz
<i>Callophrys</i>	farkincás
<i>Carcharodus</i>	pürka
<i>Carterocephalus</i>	máska
<i>Celastrina</i>	boglárka
<i>Chazara</i>	szemdísz
<i>Clossiana</i>	csillér
<i>Coenonympha</i>	szénanimfa
<i>Colias</i>	surán
<i>Comma</i>	szöglenc
<i>Cupido</i>	boglárka
<i>Cyaniris</i>	boglárka
<i>Cynthia</i>	szöglenc
<i>Danaus</i>	danaisz
<i>Erebia</i>	szerecsen
<i>Erynnis</i>	pürka

Magyar név	Latin genus
apolló	<i>Parnassius</i>
boglárka	<i>Agrodiaetus</i>
boglárka	<i>Albulina</i>
boglárka	<i>Aricia</i>
boglárka	<i>Celastrina</i>
boglárka	<i>Cupido</i>
boglárka	<i>Cyaniris</i>
boglárka	<i>Eumedonia</i>
boglárka	<i>Everes</i>
boglárka	<i>Glaucopsyche</i>
boglárka	<i>Jolana</i>
boglárka	<i>Lampides</i>
boglárka	<i>Leptotes</i>
boglárka	<i>Lycaeides</i>
boglárka	<i>Lysandra</i>
boglárka	<i>Maculinea</i>
boglárka	<i>Meleageria</i>
boglárka	<i>Neohisandra</i>
boglárka	<i>Plebejides</i>
boglárka	<i>Plebejus</i>
boglárka	<i>Polyommatus</i>
boglárka	<i>Pseudophilotes</i>
boglárka	<i>Scolitantides</i>
boglárka	<i>Syntarucus</i>
boglárka	<i>Vacciniina</i>
böngör	<i>Zerynthia</i>
búska	<i>Thymelicus</i>
búska	<i>Hesperia</i>
csillér	<i>Argynnis</i>
csillér	<i>Argyronome</i>

<i>Eumedonia</i>	boglárka
<i>Euphydryas</i>	tarkály
<i>Euvanessa</i>	szöglenc
<i>Everes</i>	boglárka
<i>Fabriciana</i>	csillér
<i>Favonius</i>	farkröpér
<i>Glaucopsyche</i>	boglárka
<i>Gonepteryx</i>	rőtcsáp
<i>Hamearis</i>	ligérke
<i>Heodes</i>	lángszinér
<i>Hesperia</i>	búska
<i>Heteropterus</i>	máska
<i>Hipparchia</i>	szemdísz
<i>Hyponephele</i>	manóka
<i>Inachis</i>	szöglenc
<i>Iphiclides</i>	illangó
<i>Issoria</i>	csillér
<i>Jolana</i>	boglárka
<i>Kirinia</i>	suhany
<i>Ladoga</i>	enyhész
<i>Lampides</i>	boglárka
<i>Lasiommata</i>	suhany
<i>Leptidea</i>	pehelyke
<i>Leptotes</i>	boglárka
<i>Libythea</i>	csórke
<i>Limenitis</i>	enyhész
<i>Lopinga</i>	suhany
<i>Loweia</i>	lángszinér
<i>Lycæides</i>	boglárka
<i>Lycæna</i>	lángszinér
<i>Lysandra</i>	boglárka
<i>Maculinea</i>	boglárka
<i>Maniola</i>	manóka
<i>Melanargia</i>	szemőc
<i>Meleageria</i>	boglárka
<i>Melitæa</i>	tarkály

csillér	<i>Boloria</i>
csillér	<i>Brenthis</i>
csillér	<i>Clossiana</i>
csillér	<i>Fabriciana</i>
csillér	<i>Issoria</i>
csillér	<i>Mesoacidalia</i>
csillér	<i>Pandoriana</i>
csillér	<i>Proclassiana</i>
csórke	<i>Libythea</i>
danaisz	<i>Danaus</i>
enyhész	<i>Ladoga</i>
enyhész	<i>Limenitis</i>
farkincás	<i>Satyrion</i>
farkincás	<i>Strymon</i>
farkincás	<i>Callophrys</i>
farkröpér	<i>Favonius</i>
farkröpér	<i>Neozephyrus</i>
farkröpér	<i>Quercusia</i>
farkröpér	<i>Thecla</i>
fehérsávka	<i>Neptis</i>
fehérsávka	<i>Paraneptis</i>
illangó	<i>Iphiclides</i>
lángszinér	<i>Heodes</i>
lángszinér	<i>Loweia</i>
lángszinér	<i>Lycæna</i>
lángszinér	<i>Palaeochrysophanus</i>
lángszinér	<i>Thersamonia</i>
ligérke	<i>Hamearis</i>
manóka	<i>Aphantopus</i>
manóka	<i>Hyponephele</i>
manóka	<i>Maniola</i>
manóka	<i>Pyronia</i>
máska	<i>Carterocephalus</i>
máska	<i>Heteropterus</i>
özöndék	<i>Aporia</i>
özöndék	<i>Pieris</i>

<i>Mellicta</i>	tarkály
<i>Mesoacidalia</i>	csillér
<i>Minois</i>	szemdísz
<i>Muschampia</i>	pürka
<i>Neohipparchia</i>	szemdísz
<i>Neohysandra</i>	boglárika
<i>Neozephyrus</i>	farkröpér
<i>Neptis</i>	fehérsávka
<i>Nymphalis</i>	szöglenc
<i>Palaeochrysophanus</i>	lángszinér
<i>Pandoriana</i>	csillér
<i>Papilio</i>	pillangó
<i>Paraneptis</i>	fehérsávka
<i>Pararge</i>	suhany
<i>Parnassius</i>	apolló
<i>Pieris</i>	özöndék
<i>Plebejides</i>	boglárika
<i>Plebejus</i>	boglárika
<i>Polygonia</i>	szöglenc
<i>Polyommatus</i>	boglárika
<i>Pontia</i>	özöndék
<i>Pontia</i>	özöndék
<i>Proclossiana</i>	csillér
<i>Pseudophilotes</i>	boglárika
<i>Pyrgus</i>	pürka
<i>Pyronia</i>	manóka
<i>Quercusia</i>	farkröpér
<i>Satyrium</i>	farkincás
<i>Satyrus</i>	szemdísz
<i>Scolitantides</i>	boglárika
<i>Spialia</i>	pürka
<i>Strymon</i>	farkincás
<i>Syntarucus</i>	boglárika
<i>Thecla</i>	farkröpér
<i>Thersamonia</i>	lángszinér
<i>Thymelicus</i>	búska

özöndék	<i>Pontia</i>
özöndék	<i>Pontia</i>
pehelyke	<i>Leptidea</i>
pillangó	<i>Papilio</i>
pürka	<i>Carcharodus</i>
pürka	<i>Erynnis</i>
pürka	<i>Muschampia</i>
pürka	<i>Pyrgus</i>
pürka	<i>Spialia</i>
rőtcsáp	<i>Gonepteryx</i>
suhany	<i>Lopinga</i>
suhany	<i>Pararge</i>
suhany	<i>Kirinia</i>
suhany	<i>Lasiommata</i>
surán	<i>Colias</i>
szemdísz	<i>Arethusana</i>
szemdísz	<i>Brintesia</i>
szemdísz	<i>Chazara</i>
szemdísz	<i>Hipparchia</i>
szemdísz	<i>Minois</i>
szemdísz	<i>Neohipparchia</i>
szemdísz	<i>Satyrus</i>
szemóc	<i>Melanargia</i>
szénanimfa	<i>Coenonympha</i>
szerecsen	<i>Erebia</i>
színjátszó	<i>Apatura</i>
szöglenc	<i>Aglais</i>
szöglenc	<i>Araschnia</i>
szöglenc	<i>Comma</i>
szöglenc	<i>Cynthia</i>
szöglenc	<i>Euwanessa</i>
szöglenc	<i>Inachis</i>
szöglenc	<i>Nymphalis</i>
szöglenc	<i>Polygonia</i>
szöglenc	<i>Vanessa</i>
tarkály	<i>Euphydryas</i>

<i>Vacciniina</i>	boglárka	tarkály	<i>Melitaea</i>
<i>Vanessa</i>	szöglenc	tarkály	<i>Mellicta</i>
<i>Zerynthia</i>	böngör	virma	<i>Anthocharis</i>

Hivatkozások

A csillaggal (*) jelzett címek a névtár forrásmunkái közé tartoznak.

- *A. Aigner Lajos [Abafi-Aigner Lajos], 1904: A lepkék magyar elnevezése I–II. – Rovartani Lapok 11(4): 83–86, 11(5): 104–107.
- *Abafi-Aigner Lajos, 1907: Magyarország lepkéi tekintettel Európa többi országának lepkefaunájára. A Berge-féle lepkékönyv képeivel. – Budapest: Magyar Királyi Természettudományi Társulat, XXXII +137 o., 51 t.
- Abafi-Aigner Lajos, Pável János, Uhryk Nándor, 1896: III. Arthropoda (Insecta, Lepidoptera) Ordo Lepidoptera. In: A magyar birodalom állatvilága. A magyar birodalomból eddig ismert állatok rendszeres lajstroma. – Fauna regni hungariae. Animalium hungariae Hucusque cognitorum enumeratio systematica. – Budapest: Királyi Magyar Természettudományi Társulat, 82 o.
- *Anonymous, [1880-1900]: Rovarok. Lepkék (Lepidoptera). <http://www.szemleltetokepek.hu/index.php?m=103&id=130> [Hozzáférés: 2016. szeptember 15.]
- *Bálint Zsolt, 1996: A Kárpát-medence nappali lepkéi. 1. rész. – Budapest: Magyar Madártani és Természetvédelmi Egyesület, 183 o. + 12 t.
- *Bálint Zsolt, 2006: Függelék – A Kárpát-medencében előforduló nappali lepkék rendszeres névjegyzéke, 127–136 o. In: Bálint Zsolt, Gubányi András és Pitter Gábor: Magyarország pillangóalakú lepkéinek katalógusa. – Budapest: Magyar Természettudományi Múzeum, 136 o.
- *Bálint Zsolt, 2016: A nappali lepkék magyar nevei. The Hungarian Names of Butterflies. – E-Acta Naturalia Pannonica 11: 124 o.
- Bálint Zsolt és Pál János, 2008: A világ pillangói 1. rész: Apollók, Böngörök, Csillangók és rokonaik. – Budapest: Új Ember Kiadó, 56 o.
- *Balogh János [Gere Géza], 1950: 20. rend: Lepkék vagy pikkelyesszárnyúak, 521–618 o. In: Móczár László (szerkesztő): Állathatározó. 1. kötet. – Budapest: Közoktatásügyi Kiadóvállalat, 798 o.
- *Bátori Ármin, 1904: Hazai Lepkék gyűjteménye. – Szeged–Budapest: Várnay Lipót, 13 o. + 12 tábla.
- *Bein Károly, [1891]: A kis lepkegyűjtő. Utasítás a kiválóbb lepkék megismerésére és gyűjtésére. – Budapest: Lauffer Vilmos kiadása, 63 o., IV t.
- Berlov, Eduard és Berlov, Oleg, 1999-2014: 1000 Siberian Butterflies and Moths. – CD-ROM and Web-Site. – <http://catocala.narod.ru> [Hozzáférés: 2016. szeptember 15.]

- *Buschmann Ferenc és Szabóky Csaba, 2011: Hazai nagylepkéink magyar nevei. *Macrolepidoptera in Hungariae. Latinus-Hungaricus Index Nominum.* – Szolnok Megyei Múzeumi Adattár 37: 102 o.
- *Cserey Adolf, 1901: Lepkehatározó. Vagyis hazánkban előforduló nagylepkék ne-
meinek és gyakrabban előforduló fajainak megismerésére szolgáló útmuta-
tó. – Pozsony–Budapest: Stampffel Károly kiadása, 159 o. + 12 t.
- *Dietzel Gyula, 1997: A Bakony nappali lepkéi. – Zirc: Bakonyi Természettudomá-
nyi Múzeum, 200 o. + 41 k.
- Dinca Vlad, Székely Levente, Kovács Sándor, Kovács Zoltán, & Vila, Roger 2008:
Pyrgus andromedae (Wallengren, 1853) (Hesperiidae) in the Romanian
Carpathians. – *Nota Lepidopterologica* 31(2): 263–272.
- *Emich Gusztáv, 1868: A kis lepkegyűjtő. A lepkészet rövid kézikönyve, különös
tekintettel a Magyarországon és főleg Buda-Pest környékén előforduló lep-
kefajokra és gyűjtésükre. – Pest: Emich Gusztáv, V + 210 o. + 19 t.
- *Fazekas Imre, 1992: Tolna megye nappali lepkéi (Lepidoptera: Hesperiidae et
Rhopalocera). – *Szekszárd: Babits-füzetek* 7: 3–142.
- *Földi János, 1801: *Természeti Historia. A Linné Systemája szerint. Első Tsomó.*
Az Állatok országa. – Pozsony: Wéber Simon költségén és betűivel, X +
428 + (29) o.
- *Frivaldszky Imre, 1865: *Jellemző adatok Magyarország faunájához.* – Pest: Emich
Gusztáv Akadémiai nyomdász, 274 o. + 13 t.
- *Gozmány László, 1968: *Nappali lepkék. Diurna. Magyarország Állatvilága (Fauna
hungariae) XVI: 15.* – Budapest: Akadémiai kiadó, 204 o.
- *Gozmány László, 1979: *Vocabularium Nominum Animalium Europae Septem
Linguis Redactum.* – Budapest: Akadémiai kiadó, 1171 o. (I. kötet), + 1015
o. (II. kötet).
- *Hanák Keresztély János, 1858: *A természetrajz elemei az ifjuság számára.* – Pest:
Hartleben Konrád Ádolf sajátja, 196 o.
- *Hanák Keresztély János, 1872: *A természetrajz elemei gymnasiumi, reáltanodai és
magán használatra.* – Budapest: Heckenast Gusztáv, 288 o.
- Hruby, Karel, 1964: *Prodromus Lepidopter Slovenska.*– Bratislava: Vydavateľstvo
Slovenskej Akadémie vied, 962 o.
- *Kalmár Zoltán, 1973: *Lepkék (Búvár zsebkönyvek).* – Budapest: Móra Ferenc
Könyvkiadó, 64 o.
- Kudrna, Otakar, 2015: *A plea for the employment of scientific names and
methods in lepidopterology, with special reference to butterfly conservation.* –
Quadrifina 12: 27–36.
- Lang, Henry Charles, 1901: *Butterfly collecting in Austro-Hungary in 1900.* –
The Entomologist 34(461): 263–267.
- *Lósy József, 1906: *Az állatok világa. Kilencedik kötet. Brehm Alfréd „Tierleben”
című nagy művének magyarba átültetett kiadása. Rovarok, százlábúak és
pókok.* – Budapest: Légárdy testvérek, 651 o.
- *Mihálka Antal, 1854: *Állattan felsőbb gymnasiumok használatára.* – Pest: Hecke-
nast Gusztáv, IV t. + 240 o.

- Mocsáry Sándor, 1904: A lepkék magyar elnevezésének kérdéséhez. I. – Rovartani Lapok 11(6): 120–121.
- *Pólya József, 1842: Az állatok természettörténeti képtérme Jardine Vilmos és Treitschke Fridrik után. – Pest: Hartleben Kondrád Adolf, 160 o. + 90 t.
- Slamka, Frantisek, 2004: Die Tagfalter Mitteleuropas. Oestlicher Teil: Bestimmung Biotope und Bionomie, Verbreitung, Gefährdung. – Bratislava: Frantisek Slamka, 288 o.
- Szilágyi János (szerkesztő), 1876: Máramaros vármegye egyetemes leírása a magyar orvosok és természetvizsgálók 1876-ban Szigeten tartott XIX-dik nagygyűlésének alkalmából – Budapest: Magyar Királyi Egyetemi Könyvnyomda, 516 o.
- *Varga Zoltán (szerkesztő), 2010: Magyarország nagylepkéi. Macrolepidoptera of Hungary. – Budapest: Heterocera Press, 233 o.
- *Varga Zoltán, 1981: Állatismeret. – Budapest: Tankönyvkiadó, 133 o.
- *Varga Zoltán, 1984: Lepkék – Lepidoptera. In: Móczár László (szerkesztő): Állathatározó II. kötet. – Budapest: Tankönyvkiadó, 762 o.
- *Varga Zoltán, 1989: Lepkék, 188–244 o. In: Rakonczay Zoltán (szerkesztő): Vörös könyv, a Magyarországon kipusztult és veszélyeztetett növény- és állatfajok. – Budapest: Akadémiai Kiadó, 360 o.
- Varga Zoltán, 2007: A Kovács-tarkalepke (*Melitaea telona kovacsi* Varga, 1967) a Kárpát-medencében. 143–153 o. In: Forró László (szerkesztő): A Kárpát-medence állatvilágának kialakulása. A Kárpát-medence állattani értékei és faunájának kialakulása. – Budapest: Magyar Természettudományi Múzeum, 398 o.

Névmutató

A, Á

acaciae, Satyrium 4
achine, Lopinga 5
actaeon, Thymelicus 5
adippe, Argynnis 6
admetus, Polyommatus 7
aegeria, Pararge 7
aethiops, Erebia 8
Áfonya boglárka 82
agestis, Aricia 8
Aglais urticae 118
aglaja, Mesoacidalia 9
alceae, Carcharodus 10
alceas, Everes 10
alcipteron, Lycaena 11
alcon, Maculinea 11
alexis, Glaucopteryx 12
alfacariensis, Colias 13
alveus, Pyrgus 13
alveus, Pyrgus 33
amandus, Polyommatus 14
Amandusz boglárka 14
andromedae, Pyrgus 15
anteros, Aricia 15
Anthocharis cardamines 32
Anthocharis gruneri 55
Antiopa szöglenc 15
antiopa, Nymphalis 15
Apatura ilia 61
Apatura iris 64
Apatura metis 76
Aphantopus hyperanthus 59
apolló, Kis 77
apolló, Nagy 16
apollo, Parnassius 16
Aporia crataegi 39
Aprószemes boglárka 105
aquilonaris, Boloria 17
Aranyos lángszinér 119
Aranyos surán 35
Aranyos tarkály 25
Araschnia levana 68
arcania, Coenonympha 17
arduinna, Melitaea 18
arethusana, Arethusana 18
Arethusana arethusana 18
argiades, Everes 19
argiolus, Celastrina 19
argus, Plebejus 20
Argynnis adippe 6
Argynnis laodice 65
Argynnis niobe 81
Argynnis pandora 87
Argynnis paphia 88
argyrognomon, Plebejus 20

Aricia agestis 8
Aricia anteros 15
Aricia artaxerxes 22
Aricia hyacinthus 58
Aricia nicias 80
arion, Maculinea 21
armoricanus, Pyrgus 22
artaxerxes, Aricia 22
Árvácska csillér 50
asteria, Mellicta 23
Atalanta szöglenc 23
atalanta, Vanessa 23
athalia, Mellicta 24
aurelia, Mellicta 24
aurinia, Euphydryas 25
Azúrkék boglárka 97

B

balcana, Pieris 25
Balkáni özöndék 25
Balkáni szemőc 66
Balkáni szénanimfa 100
Barna búska 112
Barna csillér 6
Barna lángszinér 116
Barna ligérke 69
Barna szemdész 105
Barna szénanimfa 54
Barna tarkály 29
bavius, Pseudophilotes 26
bellargus, Polyommatus 26
Benge boglárka 19
betulae, Thecla 27
Bizánci boglárka 15
boeticus, Lampides 27
Bogáncs szöglenc 33
boglárka, Áfonya 82
boglárka, Amandusz 14
boglárka, Aprószemes 105
boglárka, Azúrkék 97
boglárka, Benge 19
boglárka, Bizánci 15
boglárka, Bundás 7
boglárka, Csikos 41
boglárka, Csillogó 20
boglárka, Csipkés 42
boglárka, Égszínkék 26
boglárka, Ékes 19
boglárka, Erdélyi 26
boglárka, Érosz 49
boglárka, Escher 49
boglárka, Északi 60
boglárka, Ezüstkék 38
boglárka, Ezüstös 20
boglárka, Gólyaorr 50

boglárka, Ikarusz 59
boglárka, Jácint 58
boglárka, Kerekfoltú 83
boglárka, Kispettyes 113
boglárka, Kisszemes 103
boglárka, Kormos 43
boglárka, Lengyel 94
boglárka, Magyar 63
boglárka, Makedón 22
boglárka, Mezei 46
boglárka, Nagypettyes 21
boglárka, Nagyszemes 12
boglárka, Nikiász 80
boglárka, Nőszded 49
boglárka, Ozirisz 85
boglárka, Palakék 10
boglárka, Ripart 100
boglárka, Sötét 80
boglárka, Szemes 84
boglárka, Szerecsen 8
boglárka, Szlovák 109
boglárka, Szürkés 11
boglárka, Terzítész 114
boglárka, Törpe 76
boglárka, Trópusi 92
boglárka, Vándor 27
boglárka, Zefir 106
Boloria aquilonaris 17
Boloria dia 44
Boloria pales 86
Boloria selene 104
Boloria titania 115
böngör, Csipkés 95
böngör, Levantei 35
brassicae, Pieris 28
Brenthis daphne 41
Brenthis hecate 55
Brenthis ino 62
Brintesia circe 36
briseis, Chazara 29
britomartis, Mellicta 29
bryoniae, Pieris 30
Bundás boglárka 7
búska, Barna 112
búska, Csikos 5
búska, Erdei 111
búska, Vesszős 37
búska, Vonalas 69

C, CS

cacliae, Pyrgus 30
c-album, Polygonia 30
Callophrys rubi 102
camilla, Limenitis 31
Carcharodus alceae 10

Carcharodus flocciferus 53
Carcharodus lavatherae 67
Carcharodus orientalis 83
cardamines, Anthocharis 32
cardani, Vanessa 33
carpathicola, Erebia 33
Carterocephalus palaemon 85
Carterocephalus silvicola 108
cassioides, Erebia 34
C-betűs szöglenc 30
Celastrina argiolus 19
celtis, Libythea 35
cerisyi, Zerynthia 35
Chazara briseis 29
chrysotheme, Colias 35
Cigány pürka 112
cinxia, Melitaea 36
circe, Brintesia 36
Citromszín rőtcsáp 99
climene, Kirinia 37
Clossiana eunomia 50
Clossiana euphrosyne 50
Coenonympha arcania 17
Coenonympha glycerion 54
Coenonympha hero 57
Coenonympha leander 67
Coenonympha oedippus 81
Coenonympha pamphilus 87
Coenonympha rhodopensis 100
Coenonympha tullia 117
Colias alfacariensis 13
Colias chrysotheme 35
Colias croceus 40
Colias erate 48
Colias hyale 58
Colias myrmidone 78
Colias palaeno 86
Colias phicomone 90
comma, Hesperia 111
comma, Hesperia 37
coridon, Polyommatus 38
crataegi, Aporia 39
cribrellum, Muschampia 39
croceus, Colias 40
Cupido minimus 76
Cupido osiris 85
cynthia, Euphydryas 40
Csángó surán 48
Csikos boglárka 41
Csikos búska 5
csillér, Árvácska 50
csillér, Barna 6
csillér, Fakó 104
csillér, Fellápi 17
csillér, Havasi 86

csillér, Ibolyás 81
csillér, Keleti 65
csillér, Kerekfoltú 9
csillér, Kis 44
csillér, Málna 41
csillér, Mocsári 50
csillér, Nagy 88
csillér, Réti 62
csillér, Titánia 115
csillér, Tüzes 55
csillér, Vándor 66
csillér, Zöldes 87
Csillogó boglárka 20
Csipkés boglárka 42
Csipkés böngör 95
csörke, Ostorfa 35

D

Dák szerecsen 34
damon, Polyommatus 41
danaisz, Királyi 92
Danaus plexippus 92
daphne, Brentbis 41
daphnis, Polyommatus 42
daphnice, Pontia 42
decoloratus, Everes 43
Déli surán 13
Deres szerecsen 96
dia, Boloria 44
diamina, Mellicta 44
didyma, Melitaea 45
dispar, Lycaena 45
Díszes tarkály 74
dorylas, Polyommatus 46
dryas, Minois 46
egea, Polygonia 47

E, É

Égei szöglenc 47
Égyszínkék boglárka 26
Ékes boglárka 19
enyhész, Kék 99
enyhész, Kis 31
enyhész, Nagy 95
epiphron, Erebia 47
erate, Colias 48
Erdei búska 111
Erdei manóka 70
Erdei suhany 7
Erdélyi boglárka 26
Erebia aethiops 8
Erebia carpathicola 33
Erebia cassioides 34
Erebia epiphron 47
Erebia euryale 51

Erebia gorge 54
Erebia ligea 68
Erebia manto 73
Erebia medusa 74
Erebia melas 75
Erebia oeme 82
Erebia pandrose 88
Erebia pharte 90
Erebia pronoe 96
Erebia sudetica 110
ergane, Pieris 48
eroides, Polyommatus 49
eros, Polyommatus 49
Érosz boglárka 49
Erynnis tages 112
Escher boglárka 49
escheri, Polyommatus 49
Északi boglárka 60
Északi maszk 108
eumedon, Plebejus 50
eunomia, Clossiana 50
euphrosyne, Clossiana 50
Euphydryas aurinia 25
Euphydryas cynthia 40
Euphydryas maturna 74
euryale, Erebia 51
Everes alcatas 10
Everes argiades 19
Everes decoloratus 43
Ezüstkék boglárka 38
Ezüstös boglárka 20
Ezüstsávós szénanimfa 81

F

fagi, Hipparchia 51
Fakó csillér 104
Fakó surán 58
farkincás, Törpe 4
farkincás, Kökény 109
farkincás, Szilva 96
farkincás, Tölgy 61
farkincás, W-betűs 120
farkincás, Zöldfonákú 102
farkröpér, Nyír 27
farkröpér, Tölgy 97
Favonius quercus 97
Fecskefarkú pillangó 71
Fehércsikú szerecsen 68
Fehéröves szemdész 36
fehérsávka, Kis 103
fehérsávka, Nagy 101
Fehérsávós szénanimfa 17
Fekete szemdész 46
Fekete szerecsen 75
Feles pürka 22

Fellápi csillér 17
ferula, Satyrus 52
flociferus, Carcharodus 53

G, GY

Galagonya özöndék 39
gálathæa, Melanargia 53
Glaucopteryx alexis 12
glycerion, Coenonympha 54
Gólyaorr boglárka 50
Gonepteryx rhamni 99
gorge, Erebia 54
gruneri, Anthocharis 55
Grüner virna 55
Gyászós szöglenc 15
Gyűrűs manóka 59

H

Hajnalpír virna 32
Hamearis lucina 69
Havasi csillér 86
Havasi lángszinér 57
Havasi szerecsen 88
Havasi tarkály 40
Havasjáró pürka 15
becate, Brenthis 55
Hegyi özöndék 30
Hegyi pürka 13
Hegyi suhany 89
Hegyi surán 90
Hegyi szemdész 56
helle, Lycaena 56
hermione, Hipparchia 56
hero, Coenonympha 57
Hesperia comma 111
Hesperia comma 37
Heteropterus morpheus 78
Hímes tarkály 84
Hipparchia fagi 51
Hipparchia hermione 56
Hipparchia semele 105
Hipparchia statilinus 110
Hipparchia syriaca 112
hippothoe, Lycaena 57
Homályos pürka 106
Homoki manóka 70
Homoki szemdész 110
hyacinthus, Aricia 58
hyale, Colias 58
hyperanthus, Aphantopus 59
Hyponephele lupinus 70
Hyponephele lycæon 70

I

Ibolyás csillér 81
Ibolyás lángszinér 11
icarus, Polyommatus 59
idas, Plebejus 60
Ikarusz boglárka 59
Ikerpettyes szerecsen 82
ilia, Apatura 61
ilicis, Satyrium 61
Illangó, Kardos 93
ino, Brenthis 62
io, Nymphalis 62
iolas, Jolana 63
Iphiclides podalirius 93
iris, Apatura 64
Issoria lathonia 66

J

Jácint boglárka 58
Jolana iolas 63
jurtina, Maniola 64

K

Káposzta özöndék 28
Kardos illangó 93
Kárpáti szerecsen 33
Kék enyhész 99
Keleti csillér 65
Keleti pürka 83
Keleti szemdész 112
Kerekfoltú boglárka 83
Kerekfoltú csillér 9
Királyi danaisz 92
Kirinia climene 37
Kirinia roxelana 101
Kis apolló 77
Kis csillér 44
Kis enyhész 31
Kis fehérsávka 103
Kis lángszinér 114
Kis pürka 72
Kis szénanimfa 87
Kis színjátész 61
Kis tarkály 116
Kispettyes boglárka 113
Kisröka szöglenc 118
Kisszemes boglárka 103
Kockás máska 85
Kockás pürka 113
Kockás tarkály 44
Komor szerecsen 90
Kopt szerecsen 8
Kormos boglárka 43
Kormos szemdész 52
Kökény farkincás 109

L

Lampides boeticus 27
lángszinér, Aranyos 119
lángszinér, Barna 116
lángszinér, Havasi 57
lángszinér, Ibolyás 11
lángszinér, Kis 114
lángszinér, Lápi 56
lángszinér, Nagy 45
lángszinér, Ottomán 85
lángszinér, Vándor 91
laodice, Argynnis 65
Lápi lángszinér 56
Lápi pürka 107
Lápi szénanimfa 57
larissa, Melanargia 66
Lasiommata petropolitana 89
lathonia, Issoria 66
lavatheræ, Carcharodus 77
L-betűs szöglenc 118
leander, Coenonympha 67
Lengyel boglárka 94
Leptidea major 78
Leptidea sinapis 108
Leptotes pirithous 92
levana, Araschnia 68
Levantei böngör 35
Levantei tarkály 18
Libythea celtis 35
ligea, Erebia 68
ligérke, Barna 69
Ligeti tarkály 24
Limenitis camilla 31
Limenitis populi 95
Limenitis reducta 99
lineola, Thymelicus 69
Lopinga achine 5
lucina, Hamearis 69
lupinus, Hyponephele 70
Lycaena alcipbron 11
Lycaena dispar 45
Lycaena belle 56
Lycaena hippothoe 57
Lycaena ottomana 85
Lycaena phlaeas 91
Lycaena thersamon 114
Lycaena tityrus 116
Lycaena virgaureæ 119
lycaon, Hyponephele 70

M

machaon, Papilio 71
Maculinea alcon 11
Maculinea arion 21
Maculinea nausithous 80

Maculinea punctifera 97
Maculinea teleius 113
maera, Pararge 72
maera, Pararge 75
Magyar boglárka 63
Magyar özöndék 73
Magyar szemóc 102
Magyar színjátészó 76
major, Leptidea 78
Makedón boglárka 22
Málna csillér 41
malvae, Pyrgus 72
Mályva pürka 10
Maniola jurtina 64
mannii, Pieris 73
manóka, Erdei 70
manóka, Gyűrűs 59
manóka, Homoki 70
manóka, Ökörszemes 64
manóka, Tüzes 115
manto, Erebia 73
máska, Északi 108
máska, Kockás 85
máska, Tükrös 78
maturna, Euphydryas 74
medusa, Erebia 74
Melanargia galathea 53
Melanargia larissa 66
Melanargia russiae 102
melas, Erebia 75
Melitaea arduinna 18
Melitaea cinxia 36
Melitaea didyma 45
Melitaea ornata 84
Melitaea phobe 91
Melitaea trivialis 116
Mellicta asteria 23
Mellicta athalia 24
Mellicta aurelia 24
Mellicta britomartis 29
Mellicta diamina 44
Mesoacidalia aglaja 9
metis, Apatura 76
Mezei boglárka 46
minimus, Cupido 76
Minois dryas 46
mnemosyne, Parnassius 77
Mocsári csillér 50
Mocsári szénanimfa 117
morpheus, Heteropterus 78
Muschampia cribrellum 39
Muschampia tessellum 113
Mustár pehelyke 108
myrmidone, Colias 78

N
Nagy apolló 16
Nagy csillér 88
Nagy enyhész 95
Nagy fehérsávka 101
Nagy lángszinér 45
Nagy pehelyke 77
Nagy pürka 33
Nagy színjátészó 64
Nagy tarkály 91
Nagyfoltú suhany 72
Nagypettyes boglárka 21
Nagyróka szöglenc 94
Nagyszemes boglárka 12
napi, Pieris 79
Narancsszín surán 78
nausitibous, Maculinea 80
Német szerecsen 47
Neptis rivularis 101
Neptis sappho 103
nicias, Aricia 80
Nikiász boglárka 80
niobe, Argynnis 81
Nőszded boglárka 49
Nyír farkkröpér 27
Nymphalis antiopa 15
Nymphalis io 62
Nymphalis polycholoros 94
Nymphalis vaui-album 118
Nymphalis xanthomelas 120

O
oedippus, Coenonympha 81
oeme, Erebia 82
optilete, Plebejus 82
orbifer, Spialia 82
orbitulus, Plebejus 83
orientalis, Carcharodus 83
orion, Scolitantides 84
ornata, Melitaea 84
Orosz szénanimfa 67
osiris, Cupido 85
Ostorfa csörke 35
Ottomán lángszinér 85
Ottomán suhany 37
ottomana, Lycaena 85
Özirisz boglárka 85

Ö
Ökörszemes manóka 64
özöndék, Balkáni 25
özöndék, Galagonya 39
özöndék, Hegyi 30
özöndék, Káposzta 28
özöndék, Magyar 73

özöndék, Répa 98
özöndék, Repce 79
özöndék, Rezeda 42
özöndék, Sziklai 48

P
palaemon, Carterocephalus 85
palaeno, Colias 86
Palakék boglárka 10
pales, Boloria 86
pamphilus, Coenonympha 87
pandora, Argynnis 87
pandrose, Erebia 88
paphia, Argynnis 88
Papilio machaon 71
Pararge aegeria 7
Pararge maera 72
Pararge maera 75
Parnassius apollo 16
Parnassius mnemosyne 77
Pávaszem szöglenc 62
pehelyke, Mustár 108
pehelyke, Nagy 77
Pemetefű pürka 53
petropolitana, Lasiommata 89
pharte, Erebia 90
phicomone, Colias 90
phlaeas, Lycaena 91
phobe, Melitaea 91
Pieris balcana 25
Pieris brassicae 28
Pieris bryoniae 30
Pieris ergane 48
Pieris mannii 73
Pieris napi 79
Pieris rapae 98
pillangó, Fecskefarkú 71
pirithous, Leptotes 92
Plebejus argus 20
Plebejus argyrognomon 20
Plebejus eumedon 50
Plebejus idas 60
Plebejus optilete 82
Plebejus orbitulus 83
Plebejus sephirus 106
plexippus, Danaus 92
podalirius, Iphiclydes 93
Pókhálós szöglenc 68
polonus, Polyommatus 94
polycholoros, Nymphalis 94
Polygonia c-album 30
Polygonia egea 47
Polyommatus admetus 7
Polyommatus amandus 14
Polyommatus bellargus 26

Polyommatus coridon 38
Polyommatus damon 41
Polyommatus daphnis 42
Polyommatus dorylas 46
Polyommatus eroides 49
Polyommatus eros 49
Polyommatus escheri 49
Polyommatus icarus 59
Polyommatus polonus 94
Polyommatus ripartii 100
Polyommatus semiargus 105
Polyommatus slovacus 109
Polyommatus thersites 114
polyxena, *Zerynthia* 95
Pontia daplidice 42
populi, *Limenitis* 95
pronoe, *Erebia* 96
pruni, *Satyrium* 96
Pseudophilotes bavius 26
Pseudophilotes schiffmuelleri 103
punctifera, *Maculinea* 97
Pusztai pürka 39
pürka, Cigány 112
pürka, Feles 22
pürka, Havasjáró 15
pürka, Hegyi 13
pürka, Homályos 106
pürka, Keleti 83
pürka, Kis 72
pürka, Kockás 113
pürka, Lápi 107
pürka, Mályva 10
pürka, Nagy 33
pürka, Pemetefű 53
pürka, Pusztai 39
pürka, Sárgaöves 107
pürka, Svájci 30
pürka, Tisztesfű 67
pürka, Törpe 82
Pyrgus alveus 13
Pyrgus alveus 33
Pyrgus andromedae 15
Pyrgus armoricanus 22
Pyrgus cacliae 30
Pyrgus malvae 72
Pyrgus serratulae 106
Pyrgus sidae 107
Pyronia tithonus 115
quercus, *Favonius* 97
R
rapae, *Pieris* 98
Recés tarkály 24
reducta, *Limenitis* 99
Répa özöndék 98

Repce özöndék 79
Réti csillér 62
Réti tarkály 36
Rezeda özöndék 42
rhamnii, *Gonepteryx* 99
rhodopensis, *Coenonympha* 100
Ripart boglárka 100
ripartii, *Polyommatus* 100
rivularis, *Neptis* 101
rocelana, *Kirinia* 101
rőtcsáp, Citromszín 99
rubi, *Callophrys* 102
russaie, *Melanargia* 102

S
Sáfrányszín surán 40
Sakktábla szemőc 53
Sápadt suhany 5
sappho, *Neptis* 103
Sárgafoltos szerecsen 73
Sárgaöves pürka 107
Satyrium acaciae 4
Satyrium ilicis 61
Satyrium pruni 96
Satyrium spini 109
Satyrium w-album 120
Satyrius ferula 52
schiffmuelleri, *Pseudophilotes* 103
Scolitantides orion 84
selene, *Boloria* 104
Selymes szerecsen 54
semele, *Hipparchia* 105
semiargus, *Polyommatus* 105
sephirus, *Plebejus* 106
serratulae, *Pyrgus* 106
sertorius, *Spialia* 107
sidae, *Pyrgus* 107
silvicola, *Carterocephalus* 108
sinapis, *Leptidea* 108
slovacus, *Polyommatus* 109
Sötét boglárka 80
Spialia orbifer 82
Spialia sertorius 107
spini, *Satyrium* 109
statilinus, *Hipparchia* 110
sudetica, *Erebia* 110
suhany, Erdei 7
suhany, Hegyi 89
suhany, Nagyfoltú 72
suhany, Ottomán 37
suhany, Sápadt 5
suhany, Török 101
suhany, Vörös 75
surán, Aranyos 35
surán, Csángó 48

surán, Déli 13
surán, Fakó 58
surán, Hegyi 90
surán, Narancsszín 78
surán, Sáfrányszín 40
surán, Tőzeg 86
Svájci pürka 30
Svájci tarkály 23
sylvestris, *Thymelicus* 112
syriaca, *Hipparchia* 112

SZ
Szalagos szemdész 18
szemdész, Barna 105
szemdész, Fehéröves 36
szemdész, Fekete 46
szemdész, Hegyi 56
szemdész, Homoki 110
szemdész, Keleti 112
szemdész, Kormos 52
szemdész, Szalagos 18
szemdész, Szürkeöves 51
szemdész, Tarka 29
Szemes boglárka 84
szemőc, Balkáni 66
szemőc, Magyar 102
szemőc, Sakktábla 53
szénanimfa, Balkáni 100
szénanimfa, Barna 54
szénanimfa, Ezüstsávós 81
szénanimfa, Fehérsávós 17
szénanimfa, Kis 87
szénanimfa, Lápi 57
szénanimfa, Mocsári 117
szénanimfa, Orosz 67
Szerecsen boglárka 8
szerecsen, Dák 34
szerecsen, Deres 96
szerecsen, Fehércsikú 68
szerecsen, Fekete 75
szerecsen, Havasi 88
szerecsen, Ikerpettyes 82
szerecsen, Kárpáti 33
szerecsen, Komor 90
szerecsen, Kopt 8
szerecsen, Német 47
szerecsen, Sárgafoltos 73
szerecsen, Selymes 54
szerecsen, Szudéta 110
szerecsen, Tavaszi 74
szerecsen, Változékony 51
Sziklai özöndék 48
Szilva farkincás 96
színjátzó, Kis 61
színjátzó, Magyar 76

színjátészó, Nagy 64
Szlóvák boglárka 109
szöglenc, Antiopa 15
szöglenc, Atalanta 23
szöglenc, Bogáncs 33
szöglenc, C-betűs 30
szöglenc, Égei 47
szöglenc, Gyászos 15
szöglenc, Kiszróka 118
szöglenc, L-betűs 118
szöglenc, Nagyróka 94
szöglenc, Pávaszem 62
szöglenc, Pókhálós 68
szöglenc, Vörös 120
Szudéta szerecsen 110
Szürkeöves szemdész 51
Szürkés boglárka 11

T

tages, *Erynnis* 112
Tarka szemdész 29
tarkály, Aranyos 25
tarkály, Barna 29
tarkály, Díszes 74
tarkály, Havasi 40
tarkály, Hímes 84
tarkály, Kis 116
tarkály, Kockás 44
tarkály, Levantei 18
tarkály, Ligeti 24
tarkály, Nagy 91
tarkály, Recés 24
tarkály, Réti 36
tarkály, Svájci 23
tarkály, Tüzes 45
Tavaszi szerecsen 74
teléus, *Maculinea* 113
Terzitész boglárka 114
tesselum, *Muschampia* 113
Thecla betulae 27
thersamon, *Lycæna* 114
thersites, *Polyommatus* 114
Thymelicus actæon 5
Thymelicus lineola 69
Thymelicus sylvestris 112
Tisztesfű pürka 67
Titánia csillér 115
titania, *Boloria* 115
tithonus, *Pyronia* 115
tityrus, *Lycæna* 116
Tölgy farkincás 61
Tölgy farkröpér 97
Török suhany 101
Törpe boglárka 76
Törpe farkincás 4

Törpe pürka 82
Tőzeg surán 86
trivia, *Melitæa* 116
Trópusi boglárka 92
tullia, *Coenonympha* 117
Tükrös máska 78
Tüzes csillér 55
Tüzes manóka 115
Tüzes tarkály 45

U

urticae, *Aglais* 118

V

Változékony szerecsen 51
Vándor boglárka 27
Vándor csillér 66
Vándor lángszinér 91
Vanessa atalanta 23
Vanessa cardui 33
vau-album, *Nymphalis* 118
Vesszős búska 37
virgaureae, *Lycæna* 119
virma, Grüner 55
virma, Hajnalpír 32
Vonalas búska 69
Vörös suhany 75
Vörös szöglenc 120

W

w-album, *Satyrium* 120
W-betűs farkincás 120

X

xanthomelas, *Nymphalis* 120

Z

Zefír boglárka 106
Zerynthia cerisyi 35
Zerynthia polyxena 95
Zöldes csillér 87
Zöldfonákú farkincás 102